

**Αποκωδικοποίηση Απαντήσεων Ενδιαφερόμενων
Φορέων στην Δημόσια Διαβούλευση της ΕΕΤΤ
με θέμα τις διαδικασίες χορήγησης Δικαιωμάτων
Διέλευσης Δικτύων Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών
βάσει του Άρθρου 29, Ν.3431/2006**

ΜΑΡΟΥΣΙ, 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2007

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σκοπός της παρούσας έκθεσης είναι να παρουσιάσει την αποκωδικοποίηση των αποτελεσμάτων-απαντήσεων των ενδιαφερόμενων Φορέων που συμμετείχαν στην Δημόσια Διαβούλευση για τα Δικαιώματα Διέλευσης, σύμφωνα με τις με **ΑΡ. ΠΡ. 413/1/5-12-2006** και **417/7/11-01-2007** αποφάσεις της ΕΕΤΤ, με τις οποίες ορίστηκε η **12η Δεκεμβρίου 2006**, ως ημερομηνία έναρξης της Δημόσιας Διαβούλευσης και η **Τετάρτη 31 Ιανουαρίου 2007**, ως ημερομηνία λήξης αυτής.

Η ΕΕΤΤ θα ήθελε καταρχήν να ευχαριστήσει όλους τους φορείς που συμμετείχαν στην Δημόσια Διαβούλευση, οι οποίοι με τα σχόλια και τις παρατηρήσεις τους θα συνεισφέρουν σημαντικά στη διαμόρφωση της Κοινής Υπουργικής Απόφασης και του σχετικού Κανονισμού τελών, που θίγουν το σύνολο των θεμάτων που αφορούν τη χορήγηση των δικαιωμάτων διέλευσης από τις αρμόδιες αρχές.

Οι Φορείς που συμμετείχαν στην Δημόσια Διαβούλευση της ΕΕΤΤ είναι οι κάτωθι : **ΟΤΕ, COSMOTE, VODAFONE, TIM, Q-Telecom, ΣΑΤΠΕ, Algonet, Altec Telecoms, Αττικές Τηλεπικοινωνίες, Cosmoline, Forthnet, Hellas On Line, Net One, On Telecoms, Tellas, TELEDOME, Vivodi, ΚΕΔΚΕ, Νομαρχία Αθηνών, Δήμος Βριλησίων, Δήμος Θεσσαλονίκης, Δήμος Χαϊδαρίου, Δήμος Ίλιου, ΟΑΣΑ, ΟΣΕ, ΥΕΝ—Γενική Γραμματεία Λιμένων & Λιμενικής Πολιτικής, Υπ. Οικονομίας, ΥΕΘΑ—Γενική Διεύθυνση Οικονομικού Διεύθυνση Στρατιωτικής και Τεχνολογικής Υποστήριξης , ΓΓΔΕ—Διεύθυνση Κατασκευής Έργων Συντήρησης Οδοποιίας, ΥΠΟΙΚΟ—Γενική Γραμματεία Δημοσιονομικής Πολιτικής / ΓΔ Δημόσιας Περιουσίας και Κληροδοτημάτων, Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας ΑΕ, ΕΤΒΑ ΒΠΠΕ ΑΕ.**

Στην συνέχεια θα αναφερθούν εν συντομία, τα κυριότερα σημεία στα οποία αναφέρθηκαν οι συμμετέχοντες στην διαβούλευση, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι τα σημεία αυτά είναι κοινά αποδεκτά ή ότι αποτελούν θέση της πλειοψηφίας των συμμετεχόντων. **Τέλος σημειώνεται ότι οι απαντήσεις των συμμετεχόντων δημοσιεύονται αυτούσιες και επωνύμως, σύμφωνα με την Κωδικοποίηση στο Παράρτημα.**

Ορισμός των δικαιωμάτων διέλευσης

ΕΡΩΤΗΣΗ 1:

Συμφωνείτε με τη διατύπωση του όρου "Δικαίωμα Διέλευσης"; Αν όχι, προτείνετε εναλλακτική διατύπωση και εξηγείστε τους λόγους.

Με την προτεινόμενη διατύπωση στο κείμενο της διαβούλευσης συμφώνησαν οι ΔΑ1, ΟΤΑ1, Π1, Π2, Π3, Π4, Π5, Π6, Π7, και Π8.

Ο Π9 διαφωνεί κατ' αρχήν με τον όρο αλλά δέχεται ότι απορρέει από το γράμμα του Ν.3431/2006 και συνεπώς δεν μπορεί να τροποποιηθεί.

Ο Π10 θεωρεί ότι ο ορισμός του δικαιώματος διέλευσης πρέπει να περιορίζεται μόνον στις εργασίες κατασκευής ή επέκτασης υποδομής δικτύων, όπως αναφέρεται και στην σχετική νομοθεσία, και να μην επεκτείνεται σε θέματα λειτουργίας και αξιοποίησης των εν λόγω δικτύων και προτείνει την ακόλουθη διατύπωση:

"Ως δικαίωμα διέλευσης ορίζεται το δικαίωμα που έχουν οι πάροχοι δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών για την εγκατάσταση, επέκταση και συντήρηση ευκολιών επί, υπέρ ή υπό χώρων που προβλέπονται στο αρ.29 παρ.1 του Ν.3431/2006."

Ο ΟΤΑ2 θεωρεί ότι ο όρος δικαίωμα διέλευσης θα πρέπει να διατυπωθεί με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε να μην καταλείπεται αμφιβολία ότι αφορά και τους παρόχους των ήδη εγκατεστημένων δικτύων και προτείνει την ακόλουθη διατύπωση:

"Ως δικαίωμα διέλευσης ορίζεται το δικαίωμα που έχουν οι πάροχοι δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών, για τη διατήρηση της εγκατάστασης, τη νέα εγκατάσταση, τη λειτουργία, αξιοποίηση και συντήρηση ευκολιών επί, υπέρ ή υπό χώρων που προβλέπονται στο άρθρο 29 παρ. 1 του Ν.3431/2006."

Ο ΟΤΑ3 διαφωνεί με το προτεινόμενο ορισμό των δικαιωμάτων διέλευσης, θεωρώντας ότι σκοπός του νομοθέτη, όπως προκύπτει και από την παράγραφο 6 του αρ. 29 του Ν.3431/06 είναι απλώς η διευκόλυνση πρόσβασης με τη χορήγηση άδειας εκσκαφής σε κοινόχρηστους χώρους ευρισκόμενους στα διοικητικά όρια της κάθε πόλης προς τους ενδιαφερόμενους παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών προς το σκοπό της εγκατάστασης, συντήρησης και επέκτασης των δικτύων τους.

Κατά την άποψη του ΟΤΑ3, με αυτό το τρόπο επέρχεται οριστική απαλλοτρίωση των κυριαρχικών δικαιωμάτων του Δήμου στην κοινόχρηστη ακίνητη περιουσία του καθόσον με την αόριστη και γενικόλογη αυτή διατύπωση παρέχεται στους παρόχους κάθε δικαίωμα όχι μόνο εκσκαφής προς εγκατάσταση, συντήρηση, ή επέκταση του δικτύου αλλά και εκμετάλλευσης τους στο διηλεκές χωρίς περιορισμούς. Ο ΟΤΑ3 θεωρεί ότι με την έννοια εγκατάσταση συντήρηση ή επέκταση των ευκολιών ορίζεται το δίκτυο (αγωγοί, οπτικές ίνες και κλωβοί διασύνδεσης) ενώ δεν παρέχεται με κανένα τρόπο τερματικές διατάξεις κανενός είδους δυνάμενες να χρησιμοποιηθούν άμεσα από τους καταναλωτές.

Αρμοδιότητες και στοιχεία τεκμηρίωσης

ΕΡΩΤΗΣΗ 2:

Συμφωνείτε με τον ορισμό των γενικών αρμοδιοτήτων για την παραχώρηση δικαιωμάτων διέλευσης; Αν όχι, προτείνετε εναλλακτική διατύπωση.

Με τη διατύπωση των γενικών αρμοδιοτήτων που προτείνεται στο κείμενο της διαβούλευσης συμφωνούν οι ΔΑ1, ΟΤΑ1, Π1, Π2, Π4, Π8 και Π11.

Οι Π5, Π7, Π9, Π12, Π14 και ΣΦ1 θεωρούν ότι ο ορισμός, όπως έχει διατυπωθεί, δεν είναι πλήρης και ότι θα πρέπει να συμπεριληφθούν σε αυτόν και οι περιπτώσεις όπου η γενική αρμοδιότητα θα ανήκει σε αναδόχους δημοσίων έργων ή άλλων φυσικών ή νομικών προσώπων που ασκούν δημόσια εξουσία κατά παραχώρηση δημόσιας αρχής. Προς την κατεύθυνση της πληρότητας του ορισμού, ο Π13 προτείνει την ακόλουθη εναλλακτική διατύπωση:

"Η γενική αρμοδιότητα για την παραχώρηση των δικαιωμάτων διέλευσης ανήκει στη δημόσια αρχή ή τον οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης ή τη δημόσια επιχείρηση ή τον οργανισμό του Δημοσίου ή την εταιρεία που ιδρύθηκε από το δημόσιο ή τον ανάδοχο δημόσιου έργου και παροχής υπηρεσιών ή τον παραχωρησιούχο εκμετάλλευσης δημοσίου έργου που είναι κάτοχος ή έχει εκ του Νόμου ή εκ Συμβάσεως την αρμοδιότητα του χώρου, συμπεριλαμβανομένης και της συντήρησης ή εκμετάλλευσής του βάσει του άρθρου 7 του Ν. 3481/2006 ΦΕΚ Α' 162 της 2 Αυγούστου 2006), όπου αυτό είναι εφαρμόσιμο."

Ο Π13 επισημαίνει το πρόβλημα του ασαφούς ορισμού των αρμοδιοτήτων για τη συντήρηση δημόσιων ή κοινόχρηστων χώρων από πλευράς δημόσιων φορέων και προτείνει στην περίπτωση αυτή την εμπλοκή της ΕΕΤΤ με χαρακτήρα ατομικής πράξης με την οποία θα δίδεται στον πάροχο το δικαίωμα διέλευσης επί, υπέρ ή υπό του χώρου που αποδεικνύεται ως μη υπαγόμενος στην αρμοδιότητα κανενός φορέα. Για το θέμα αυτό ο Π15 προτείνει να οριστεί ως γενική αρμοδιότητα του ΥΠΕΧΩΔΕ η υποδοχή αιτήσεων σε κάθε περίπτωση αμφισβητούμενης αρμοδιότητας που αποδεικνύεται προσηκόντως.

Ο Π8 επισημαίνει ότι ένα έργο κατασκευής δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών σπανίως κατασκευάζεται στην περιοχή αποκλειστικής αρμοδιότητας ενός [και μόνου] Φορέα [...] αλλά συνήθως τα επί μέρους τμήματά του εμπίπτουν (το κάθε ένα) στην περιοχή αρμοδιότητας διαφορετικού φορέα. Αυτό συνεπάγεται ότι για ένα και το αυτό Έργο ο Πάροχος θα ακολουθεί αρκετές παράλληλες διαδικασίες χορήγησης δικαιωμάτων διέλευσης για τα επί μέρους τμήματα αυτού. Η διαδικασία αυτή δημιουργεί μεγάλες καθυστερήσεις στην όλη διαδικασία. Για το σκοπό αυτό ο Π8 προτείνει τη μονοσημιακή υποστήριξη [των διαδικασιών αδειοδότησης] του [κάθε] έργου, σε επίπεδο Νομού ή Περιφέρειας με προκαθορισμένο χρόνο έκδοσης των αδειών ως καινοτόμο και αντιγραφειοκρατική διαδικασία.

Ως προς τις γενικές αρμοδιότητες που αναφέρονται στα σημεία (α) έως και (ια) της παραγράφου 18 του κειμένου της διαβούλευσης έγιναν οι ακόλουθες παρατηρήσεις:

Σημείο (γ): Η ΔΑ4 επισημαίνει ότι αρμόδιος φορέας χορήγησης δικαιώματος διέλευσης που ανήκουν στο εθνικό δίκτυο είναι η ΔΑ4 η οποία υπεισέρχεται στην θέση του Ελληνικού Δημοσίου ως προς την εκμετάλλευση και διαχείριση εθνικών οδών εκτός σχεδίου πόλεως. Ομοίως, αρμόδιος φορέας χορήγησης δικαιώματος διέλευσης που ανήκουν σε αυτοκινητόδρομους είναι η ΔΑ4, ως ιδιοκτήτης παρόδιων εκτάσεων των αυτοκινητοδρόμων.

Σημείο (ε): Η ΔΑ2 σημειώνει ότι η διατύπωση πρέπει να τροποποιηθεί ως εξής: "*Για τη χορήγηση δικαιωμάτων διέλευσης και εγκατάστασης ευκολιών επί, υπό ή υπέρ χώρων, που ανήκουν σε τμήμα αιγιαλού-παραλίας, συνεχόμενου ή παρακείμενου θαλάσσιου χώρου ή του πυθμένα της θάλασσας, ή όχθης-παρόχθιας ζώνης μεγάλων λιμνών και πλεύσιμων ποταμών ή του πυθμένα μεγάλων λιμνών και πλεύσιμων ποταμών, αρμόδιος φορέας ορίζεται η οικεία **Κτηματική Υπηρεσία που εποπτεύεται από τη Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υπηρεσίας και εφαρμόζονται, κατά περίπτωση, οι διατάξεις του άρθρου 14 του Ν. 2971/2001.***"

Σημείο (στ): Ο Π15 προτείνει να προβλεφθεί και η περίπτωση κατά την οποία τα

δικαιώματα λιμενικών ζωνών εκχωρούνται σε ιδιωτικές εταιρίες.

Σημείο (ζ): Ο Π15 προτείνει να προβλεφθεί και η περίπτωση κατά την οποία τα δικαιώματα λιμενικών ζωνών εκχωρούνται σε ιδιωτικές εταιρίες.

Σημείο (ια): Ο Π15 επισημαίνει ότι δεν αποτελεί περίπτωση ειδικής αρμοδιότητας, αλλά περίπτωση συναρμοδιότητας και πρέπει να υπαχθεί στην σχετική παράγραφο, δεδομένου ότι η οικεία Δασική Υπηρεσία δε φέρεται να αποφασίζει ως φορέας υποδοχής, απλά απαιτείται η έγκρισή της.

Τέλος, ο Π15 επισημαίνει ότι η διατύπωση «*οι συναρμόδιες αρχές επικυρώνουν την τήρηση των προϋποθέσεων που προβλέπονται από τη νομοθεσία αναφορικά με την παραχώρηση των δικαιωμάτων διέλευσης από τις αρμόδιες αρχές, ακολουθώντας τις πλέον διαφανείς και λιγότερο χρονοβόρες διαδικασίες*» κρίνεται ανεπαρκής δεδομένου ότι δεν εξειδικεύεται ούτε στην παρούσα παράγραφο, ούτε στη συνέχεια. Ο Π15 σημειώνει ότι ουδείς λόγος γίνεται για διαφάνεια, αφού πουθενά δεν προβλέπεται ότι οι πάροχοι θα μπορούν έγκυρα να λάβουν γνώση των «απόψεων» των συναρμόδιων φορέων. Όσο για το χρονοβόρο της διαδικασίας, ως αναλύεται και κατωτέρω, ουδεμία προθεσμία ορίζεται για το πότε πρέπει να αποσταλεί ο εκάστοτε φάκελος στον συναρμόδιο φορέα, οι δε 15 ημέρες που ορίζονται (και μάλιστα εργάσιμες) ως προθεσμία απάντησης κρίνεται υπερβολικός. Τέλος, οι λόγοι που μπορούν να στηρίζουν απόρριψη της αίτησης είναι καθόλα γενικοί και αόριστοι και εφόσον δεν συγκεκριμενοποιηθούν, υπάρχει έδαφος πρόσφορο για αυθαιρεσίες.

ΕΡΩΤΗΣΗ 3: (ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΑΡΧΕΣ)

(α) Υπάρχουν στις παραπάνω ειδικές αρμοδιότητες περιπτώσεις για τις οποίες δεν υπάρχει ρητή πρόβλεψη αρμοδιότητας παραχώρησης δικαιωμάτων διέλευσης; (β) Υπάρχουν στις παραπάνω ειδικές αρμοδιότητες περιπτώσεις λανθασμένης ανάθεσης αρμοδιοτήτων παραχώρησης δικαιωμάτων διέλευσης;

Οι ΔΑ1 και ΟΤΑ1 δηλώνουν ότι καλύπτονται πλήρως από τις διατυπώσεις του κειμένου της Διαβούλευσης.

Ο ΟΤΑ2 θεωρεί υπερβολικό για δικαιώματα διέλευσης σε πάρκα να ορίζεται ειδική αρμοδιότητα της δασικής υπηρεσίας και προτείνει σε περίπτωση δημοτικών πάρκων να ζητείται έγκριση του οικείου δήμου.

Η ΔΑ3 επισημαίνει ότι σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 14 παρ 2 του Ν.2971/2001, αρμόδια υπηρεσία υποδοχής αιτήσεων για την εκτέλεση έργων επί αιγιαλού, παραλίας και θαλάσσιου χώρου είναι η κατά τόπους αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία, ανάλογα με τον νομό που πρόκειται να εκτελεστούν τα έργα και όχι η Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Περιουσίας και Κληροδοτημάτων, όπως υπολαμβάνει το κείμενο της Δημόσιας Διαβούλευσης, αφού από την επιτελική της φύση και το οργανόγραμμα της δεν είναι δυνατόν να λειτουργήσει ως υπηρεσία υποδοχής αιτήσεων. Επίσης με τις διατάξεις του άρθρου 46 παρ 16 του Ν. 3220/2004 μεταβιβάστηκε στον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας η αρμοδιότητα έκδοσης απόφασης παραχώρησης για την εκτέλεση έργων επί του αιγιαλού και παραλίας, ενώ η αρμοδιότητα έκδοσης της απόφασης για το θαλάσσιο χώρο που έπεται της έκδοσης για τον αιγιαλό και τη παραλία παρέμεινε στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Οικονομικών. Επισημαίνει επίσης ότι το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο περί αιγιαλού, παραλίας δεν προβλέπει τη δυνατότητα παραχώρησης αμιγώς θαλάσσιου χώρου, παρά μόνο για πλωτές εξέδρες εποχιακής χρήσης. Το ίδιο πρόβλημα υφίσταται και στην περίπτωση αμιγώς λιμναίου χώρου.

Ο Π8 προτείνει την ακόλουθη διατύπωση για το σημείο (γ) της παραγράφου 19 της διαβούλευσης:

(γ) Για τη χορήγηση δικαιωμάτων διέλευσης από αρχαιολογικούς χώρους ή από χώρους εντός των ορίων των οποίων ασκείται ο υποχρεωτικός αρχαιολογικός, ανασκαφικός έλεγχος, στο πλαίσιο της διαδικασίας της χορήγησης εγκρίσεων για την έκδοση αδειών για τα πάσης φύσης δημόσια, εκκλησιαστικά και ιδιωτικά έργα ή από χώρους εναλίων αρχαιοτήτων καθώς επίσης και σε περίπτωση εκσκαφής σε βάθος μεγαλύτερο των 100 εκατοστών απαιτείται και η έγκριση της οικείας Εφορείας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων. Η διατύπωση προϋποθέτει την έγκριση από το ΥΠΠΟ της αύξησης του ορίου για το οποίο ζητείται έγκριση από 0,8 σε 1,0 m. Η ΕΕΤΤ αποδέχεται τη διατύπωση για το ισχύον όριο των 0,8 m.

Η ΔΑ2 προτείνει τις ακόλουθες τροποποιήσεις στα σημεία (ε) και (στ) της παραγράφου 19 της διαβούλευσης:

*(ε) Για τη χορήγηση δικαιωμάτων διέλευσης και εγκατάστασης σε χώρο αιγιαλού-παραλίας ή παρακείμενου θαλάσσιου χώρου ή του πυθμένα της θάλασσας **εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 4 του Ν.2971/2001.***

(στ) Για τη χορήγηση δικαιωμάτων διέλευσης και εγκατάστασης ευκολιών επί, υπό ή

υπέρ χώρων, που ανήκουν σε χερσαία-θαλάσσια λιμενική ζώνη αρμοδιότητας Λιμενικού Ταμείου ή Οργανισμού Λιμένα Α.Ε., απαιτούνται άδειες και εγκρίσεις από το Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας και σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ 4: (ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΑΡΧΕΣ)

α. Υπάρχουν στην παράγραφο 19 περιπτώσεις συναρμοδιοτήτων που δεν προβλέπονται; Σε θετική απάντηση αναφέρατε ποιες μαζί με την αντίστοιχη νομοθεσία. β. Υπάρχουν στην παράγραφο 19 περιπτώσεις λανθασμένης περιγραφής συναρμοδιοτήτων; Παρακαλούμε να αιτιολογήσετε.

Το ΔΑ1 επισημαίνει ότι πρέπει να συμπεριληφθεί πρόβλεψη ώστε το ΥΕΘΑ να καθορίζεται συναρμόδιος φορέας για την επιτήρηση και πιστοποίηση καλής εκτέλεσης έργου τόσο στο εσωτερικό των στρατιωτικών εγκαταστάσεων όσο και στο ευρύτερο αμυντικό τομέα, που πιθανώς επηρεάζεται από την διέλευση των δικτύων. Στην περίπτωση αυτή η επιτήρηση αυτή θα γίνεται από τον αρμόδιο σχηματισμό του Γενικού Επιτελείου, του οποίου είναι αρμοδιότητα ο επηρεαζόμενος από το έργο χώρος. Ο φορέας θα συγκεκριμενοποιείται κατά περίπτωση ΥΠΕΘΑ/ΓΔΟΣΥ/ΔΙΣΤΥ/ΥΠ μαζί με την απάντηση που θα λαμβάνει ο φορέας υλοποίησης του έργου.

Ο Π1 θεωρεί ότι ο χαρακτηρισμός «προστατευόμενες περιοχές» της παραγράφου 19 σημείο (α) δεν αναφέρεται αποκλειστικά σε οικισμούς, αντίθετα αποτελεί ευρύτερο χαρακτηρισμό που δύναται να περιλαμβάνει περιοχές φυσικού κάλους και προστατευόμενους χώρους χλωρίδας και πανίδας. Στις περιπτώσεις αυτές θεωρούμε ότι συναρμόδια αρχή δεν τυγχάνει το Τμήμα Παραδοσιακών Οικισμών, αλλά το Τμήμα Διαχείρισης Περιβάλλοντος. Αντίστοιχα στα σημεία (γ) και (δ) της παραγράφου 19 υφίσταται διπλή αναφορά σε χώρους ενάλιων αρχαιοτήτων, όπου [κακώς αναφέρεται] στην περίπτωση (γ) ως συναρμόδια αρχή αναφέρεται η Εφορεία Κλασικών και Κλασσικών Αρχαιοτήτων και στην περίπτωση (δ) η Εφορία Ενάλιων Αρχαιοτήτων.

Η ΔΑ3 επισημαίνει ότι σύμφωνα με το σημείο (ε) της παραγράφου 19 του κειμένου της Διαβούλευσης, για την χορήγηση δικαιωμάτων διέλευσης και εγκατάστασης σε χώρο αιγιαλού – παραλίας ή παρακείμενου θαλάσσιου χώρου ή του πυθμένα της θάλασσας απαιτείται έγκριση και από το υπουργείο Εθνικής Άμυνας, ενώ θα πρέπει να αναφέρεται διεξοδικά η προβλεπόμενη από την παράγραφο 2 του άρθρου 14 του Ν2971/2001, διαδικασία γνωμοδοτήσεων στην οποία εμπλέκονται εκτός από το ΓΕΝ και το ΥΠΕΧΩΔΕ, το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, το Υπουργείο Πολιτισμού, ο ΕΟΤ, το Δημοτικό Συμβούλιο του Οικείου ΟΤΑ, η Νομαρχιακή Επιτροπή Χωροταξίας και Περιβάλλοντος και το Υπουργείο Αιγαίου για τις περιοχές

αρμοδιότητας του.

ΕΡΩΤΗΣΗ 5: (ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΑΡΧΕΣ)

Α. Εφόσον είστε αρμόδια ή συναρμόδια αρχή για την παραχώρηση δικαιωμάτων διέλευσης, ποια είναι τα στοιχεία επικοινωνίας με την υπηρεσία σας που διεκπεραιώνει τα αντίστοιχα αιτήματα (τηλέφωνο, τηλεομοιότυπο, ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ταχυδρομική διεύθυνση); Β. Εφόσον είστε αρμόδια ή συναρμόδια αρχή για την παραχώρηση δικαιωμάτων διέλευσης, ποια είναι τα στοιχεία επικοινωνίας με την υπηρεσία σας που επιβλέπει τις απαιτούμενες εργασίες (τηλέφωνο, τηλεομοιότυπο, ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ταχυδρομική διεύθυνση); Γ. Εφόσον είστε αρμόδια ή συναρμόδια αρχή για την παραχώρηση δικαιωμάτων διέλευσης έχετε μεριμνήσει για την εκπαίδευση των αρμοδίων υπαλλήλων σας σχετικά με το αντικείμενο των δικαιωμάτων διέλευσης;

Διαδικασίες παραχώρησης δικαιωμάτων διέλευσης**ΕΡΩΤΗΣΗ 6:**

Συμφωνείτε επί της αρχής με το προτεινόμενο μοντέλο για τη διαδικασία παραχώρησης δικαιωμάτων διέλευσης; (α) Σε περίπτωση συμφωνίας, υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης; (β) Σε περίπτωση διαφωνίας, προτείνετε εναλλακτικό μοντέλο.

Οι Π2, Π3, Π4, Π5, Π6, Π7, Π9, Π12, Π14 και ΣΦ1 δήλωσαν ρητά ότι συμφωνούν επί της αρχής και πρότειναν τις βελτιώσεις που περιγράφονται στη συνέχεια:

- 1) Ο Π2 συμφωνεί υπό την προϋπόθεση ότι οι προθεσμίες και τα λοιπά αναφερόμενα θα τηρούνται από τις αρμόδιες αρχές.
- 2) Ο Π9 προτείνει τα ακόλουθα περιθώρια βελτίωσης:
 - i) Ως προς την κατάθεση και έλεγχο των αιτήσεων:
 - Προτείνουμε την σύσταση υπηρεσίας εντός της ΕΕΤΤ, η οποία θα παραλαμβάνει τις αιτήσεις των παρόχων και θα φροντίζει για την διαβίβασή τους στις αρμόδιες αρχές. Με τον τρόπο αυτό θεωρούμε ότι θα επιταχυνθεί κατά μεγάλο ποσοστό η όλη διαδικασία, καθώς η προώθηση του φακέλου θα γίνεται από ειδικευμένο προσωπικό και εντός ρητά προβλεπόμενης προθεσμίας, με αποτέλεσμα να επιλαμβάνονται του φακέλου οι αρμόδιες αρχές, ήδη από την πρώτη του κατάθεση.

Επικουρικά και σε περίπτωση απόρριψης της ως άνω πρότασης, προτείνουμε η ΕΕΤΤ να διατηρεί κατάλογο για όλες τις αρμοδιότητες / συναρμοδιότητες των αρμοδίων φορέων ώστε να διευκολύνονται οι πάροχοι στην κατάθεση του φακέλου. Η πρόταση αυτή αποτελεί επέκταση της ήδη θεσπισμένης υποχρέωσης της ΕΕΤΤ βάσει του άρθρου 29 § 3 ν. 3431/2006 και σκοπεί στο να συμπεριληφθούν στον από τον νόμο προβλεπόμενο κατάλογο, όχι μόνο όσα ορίζονται στην 29 § 3 αλλά και οι αρμοδιότητες / συναρμοδιότητες των δημοσίων φορέων. Παράλληλα, προτείνουμε την ρητή πρόβλεψη στην Κοινή Υπουργική Απόφαση για την εφαρμογή του αρθ. 4 § 1 εδ. γ του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, σύμφωνα με το οποίο αν η αίτηση υποβληθεί σε αναρμόδια υπηρεσία, η υπηρεσία αυτή οφείλει μέσα σε πέντε (5) ημέρες να τη διαβιβάσει στην αρμόδια υπηρεσία και να γνωστοποιήσει τούτο στον ενδιαφερόμενο, καλύπτοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ένα κενό ως προς την διαδικασία και συγκεκριμένα τις περιπτώσεις όπου καμία αρχή δεν θα φέρεται ως αρμόδια για την υποδοχή του φακέλου.

- Όσον αφορά στις προδιαγραφές που πρέπει να ακολουθούνται στην περίπτωση αποκατάστασης των κοινοχρήστων χώρων, θεωρούμε ότι θα πρέπει να βασίζονται σε διεθνή και ευρωπαϊκά πρότυπα και όχι στις προδιαγραφές του ΥΠΕΧΩΔΕ που δεν συμβαδίζουν με τις τεχνολογικές εξελίξεις για την εγκατάσταση δικτύων τηλεπικοινωνιών και αντιστοίχως την αποκατάσταση των χώρων. Εξάλλου στη περίπτωση που το αποτέλεσμα δεν είναι το επιθυμητό ο πάροχος επωμίζεται το κόστος της επιδιόρθωσης.

ii) Ως προς τις προβλεπόμενες προθεσμίες:

- Υπογραμμίζουμε την ανάγκη τήρησης των προθεσμιών του ν.3431/2006, ο οποίος ορίζει συνολική αποκλειστική προθεσμία για όλη την διαδικασία 30 ημέρες από την παραλαβή της σχετικής αίτησης για παρόχους δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών και 60 ημέρες για παρόχους μη δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
- Θεωρούμε ότι χρήζει διασαφήνισης το χρονικό περιθώριο, εντός του οποίου η αρμόδια αρχή του φορέα υποδοχής της αίτησης οφείλει να κοινοποιήσει αντίγραφο του φακέλου στις δημόσιες υπηρεσίες, καθώς υπάρχει κίνδυνος ολίσθησης της διαδικασίας σε περίπτωση αδράνειας του αρμοδίου φορέα να προωθήσει τον φάκελο στους συναρμόδιους φορείς.

- 3) Ο Π6 δηλώνει ότι θεωρεί απαραίτητο να οριστούν τυπικές προδιαγραφές βάθους και πλάτους ορύγματος, για τα οποία λόγω των μικρών διαστάσεων τους και καθώς η όποια όχληση είναι προσωρινή και αποκαθίσταται πλήρως, δεν τίθεται θέμα προστασίας περιβάλλοντος, διασφάλισης της δημόσιας υγείας, ή προστασίας αρχαιολογικών χώρων. Τυπικές μέγιστες διαστάσεις θα μπορούσαν να θεωρηθούν τα 60 εκ βάθους και 20 εκ πλάτος που διανοίγονται με τεχνικές mini-trenching ή micro-trenching. Ακολουθώς προτείνει για τις κατασκευές που πληρούν τις

προδιαγραφές που θα έχουν ορισθεί να θεσπιστεί ρητή εξαίρεση εξέτασης του κριτηρίου 2β της παραγράφου 22 του κειμένου βάσης. Περαιτέρω, προτείνει να θεσπιστεί διαδικασία εγγραφής και αιτιολογημένης ενημέρωσης του ενδιαφερόμενου εντός 5 ημερών από την ημερομηνία κατάθεσης του φακέλου, σε περίπτωση που η αρμόδια υπηρεσία θεωρήσει ελλιπή ή μη προσήκουσα την υποβολή του φακέλου με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά. Επίσης, προτείνει να θεσπιστεί ρητά ότι, σε κάθε περίπτωση, ο μέγιστος χρόνος λήψης της σχετικής απόφασης της αρμόδιας αρχής, αναφορικά με την χορήγηση του αιτούμενου δικαιώματος διέλευσης είναι 15 εργάσιμες μέρες (εάν δεν υπάρχουν συναρμόδιοι φορείς) και 30 εργάσιμες μέρες στην περίπτωση συναρμόδιων φορέων.

4) Ο Π3 καταθέτει τα παρακάτω σχόλια-παρατηρήσεις:

- i) Στην παράγραφο (2) η προθεσμία των δέκα εργασιμών ημερών θεωρούμε ότι πρέπει να άρχεται από την κατάθεση της αίτησης, με την οποία ισοδυναμεί και η αποστολή της αίτησης με συστημένο ταχυδρομείο.
- ii) Στην παράγραφο (2α) πιστεύουμε ότι για λόγους σαφήνειας της διατάξεως θα πρέπει να γίνεται αναφορά σε συγκεκριμένη διάταξη νόμου στην οποία προβλέπονται οι πρότυπες τεχνικές προδιαγραφές του ΥΠΕΧΩΔΕ, οι οποίες σημειωτέον θα πρέπει να είναι σύμφωνες με τα σύγχρονα διεθνή τηλεπικοινωνιακά πρότυπα.
- iii) Στην παράγραφο (3) και συγκεκριμένα στο τελευταίο εδάφιο αυτής η διατύπωση «σε διαφορετική περίπτωση» είναι δυσνόητη και για το λόγο αυτό θα πρέπει να διευκρινιστεί.
- iv) Στην παράγραφο (4) θα πρέπει να προστεθούν και τα εξής εδάφια: «Η κοινοποίηση γίνεται την ίδια ημέρα τόσο στις συναρμόδιες αρχές, όσο και στον αιτούντα πάροχο. Η εν λόγω διαδικασία σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί εντός της προθεσμίας της παραγράφου (2) ανωτέρω, εφόσον η αίτηση έχει υποβληθεί προσηκόντως».
- v) Στην παράγραφο (5), σειρά 4 η λέξη «παραλαβή» θεωρούμε πως θα πρέπει να αντικατασταθεί από τη λέξη «κοινοποίηση».
- vi) Υπογραμμίζουμε την ανάγκη τήρησης των προθεσμιών του ν.3431/2006, ο οποίος ορίζει συνολική αποκλειστική προθεσμία για όλη την διαδικασία 30 ημέρες από την παραλαβή της σχετικής αίτησης για παρόχους δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
- vii) Χρρίζει διασαφήνισης το χρονικό περιθώριο, εντός του οποίου η αρμόδια αρχή του φορέα υποδοχής της αίτησης οφείλει να κοινοποιήσει αντίγραφα του φακέλου στις δημόσιες υπηρεσίες, καθώς υπάρχει κίνδυνος ολίσθησης της διαδικασίας σε περίπτωση αδράνειας του αρμοδίου φορέα να προωθήσει τον φάκελο στους συναρμόδιους φορείς. Επομένως, ασχέτως των επιμέρους διαδικασιών και σχετικών χρονοδιαγραμμάτων, θα πρέπει να εισαχθεί στον υπό έκδοση Κανονισμό και η ρύθμιση του Ν. 3431/2006 που αφορά στην άπρακτη πάροδο χρονικού διαστήματος τριάντα (30) ημερολογιακών ημερών

και τη συνακόλουθη παραγωγή τεκμηρίου περί αυτοδίκαιης χορήγησης της αιτούμενης άδειας. Έτσι, προτείνεται η μη χορήγηση της άδειας από την αρμόδια αρχή εντός της παραπάνω προσδιοριζόμενης προθεσμίας να συνεπάγεται την αυτοδίκαιη χορήγηση αυτής, ούτως ώστε να μην απαιτείται σε κάθε περίπτωση η έκδοση θετικής πράξης της αρχής και να μην καθίσταται ανέφικτη για τον πάροχο η προώθηση των περαιτέρω ενεργειών προς εγκατάσταση του τηλεπικοινωνιακού δικτύου του λόγω της αδιαφορίας της αρχής προς έκδοση της οικείας πράξης.

5) Ο Π14 προτείνει τα ακόλουθα περιθώρια βελτίωσης:

i) *Ως προς την κατάθεση και έλεγχο των αιτήσεων (παρ. 22 του κειμένου βάσης της Ε.Ε.Τ.Τ.):*

- Προτείνουμε την σύσταση υπηρεσίας εντός της ΕΕΤΤ, η οποία θα παραλαμβάνει τις αιτήσεις των παρόχων και θα φροντίζει για την διαβίβασή τους στις αρμόδιες αρχές. Με τον τρόπο αυτό θεωρούμε ότι θα επιταχυνθεί κατά μεγάλο ποσοστό η όλη διαδικασία, καθώς η προώθηση του φακέλου θα γίνεται από ειδικευμένο προσωπικό και εντός ρητά προβλεπόμενης προθεσμίας, με αποτέλεσμα να επιλαμβάνονται του φακέλου οι αρμόδιες αρχές, ήδη από την πρώτη του κατάθεση.
- Επικουρικά και σε περίπτωση απόρριψης της ως άνω πρότασης, προτείνουμε η ΕΕΤΤ να διατηρεί κατάλογο για όλες τις αρμοδιότητες / συναρμοδιότητες των αρμοδίων φορέων ώστε να διευκολύνονται οι πάροχοι στην κατάθεση του φακέλου. Η πρόταση αυτή αποτελεί επέκταση της ήδη θεσπισμένης υποχρέωσης της ΕΕΤΤ βάσει του άρθρου 29 § 3 ν. 3431/2006 και σκοπεί στο να συμπεριληφθούν στον από τον νόμο προβλεπόμενο κατάλογο, όχι μόνο όσα ορίζονται στην 29 § 3 αλλά και οι αρμοδιότητες / συναρμοδιότητες των δημοσίων φορέων.
- Παράλληλα, προτείνουμε την ρητή πρόβλεψη στην Κοινή Υπουργική Απόφαση για την εφαρμογή του αρθ. 4 § 1 εδ. γ του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, σύμφωνα με το οποίο αν η αίτηση υποβληθεί σε αναρμόδια υπηρεσία, η υπηρεσία αυτή οφείλει μέσα σε πέντε (5) ημέρες να τη διαβιβάσει στην αρμόδια υπηρεσία και να γνωστοποιήσει τούτο στον ενδιαφερόμενο.
- Το κείμενο βάσης δεν φαίνεται να προβλέπει τι θα συμβαίνει στις περιπτώσεις όπου καμία αρχή δεν θα φέρεται ως αρμόδια για την υποδοχή του φακέλου. Θεωρούμε ότι με βάσει τις ως άνω προτάσεις μας, το αδιέξοδο αυτό μπορεί να αποφευχθεί ή τουλάχιστον να περιοριστεί.

ii) *Ως προς τις προβλεπόμενες προθεσμίες (παρ. 22 του κειμένου βάσης της Ε.Ε.Τ.Τ.)*

- Υπογραμμίζουμε την ανάγκη τήρησης των προθεσμιών του ν.3431/2006, ο οποίος ορίζει συνολική αποκλειστική προθεσμία για όλη την διαδικασία

30 ημέρες από την παραλαβή της σχετικής αίτησης για παρόχους δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών και 60 ημέρες για παρόχους μη δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

- Θεωρούμε ότι χρήζει διασαφήνισης το χρονικό περιθώριο, εντός του οποίου η αρμόδια αρχή του φορέα υποδοχής της αίτησης οφείλει να κοινοποιήσει αντίγραφα του φακέλου στις δημόσιες υπηρεσίες, καθώς υπάρχει κίνδυνος ολίσθησης της διαδικασίας σε περίπτωση αδράνειας του αρμοδίου φορέα να προωθήσει τον φάκελο στους συναρμόδιους φορείς. Προτείνουμε αυτή η διάρκεια να μην ξεπερνάει τις 5 ημέρες.
- 6) Ο Π4 επισημαίνει ότι: Επί της παραγράφου 23.(8), θεωρούμε ότι η διαδικασία αποκατάστασης βλάβης πρέπει να είναι άμεση, καθώς ο χρόνος αποκατάστασης Μητροπολιτικών δικτύων πρέπει να είναι της τάξεως των ολίγων ωρών, σε εργάσιμες ή μη ημέρες ώστε να διατηρείται η ομαλή λειτουργία της υπηρεσίας. Συνεπώς, ο πάροχος θα πρέπει να ενημερώνει τον φορέα, αλλά να μην απαιτείται έγκριση του φορέα πριν την αποκατάσταση της βλάβης. Λόγω του ότι σε μη εργάσιμες ημέρες και ώρες μπορεί να μην είναι δυνατή ούτε καν η ενημέρωση του φορέα, αυτή θα πρέπει να δίδεται το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα από την εμφάνιση της βλάβης.
- 7) Ο Π10 προτείνει τα ακόλουθα περιθώρια βελτίωσης:
- i) *Ως προς την κατάθεση και έλεγχο των αιτήσεων (παρ. 22 του κειμένου βάσης της Ε.Ε.Τ.Τ.)*
- Προτείνουμε την σύσταση υπηρεσίας εντός της ΕΕΤΤ, η οποία θα παραλαμβάνει τις αιτήσεις των παρόχων και θα φροντίζει για την διαβίβασή τους στις αρμόδιες αρχές. Με τον τρόπο αυτό θεωρούμε ότι θα επιταχυνθεί κατά μεγάλο ποσοστό η όλη διαδικασία, καθώς η προώθηση του φακέλου θα γίνεται από ειδικευμένο προσωπικό και εντός ρητά προβλεπόμενης προθεσμίας, με αποτέλεσμα να επιλαμβάνονται του φακέλου οι αρμόδιες αρχές, ήδη από την πρώτη του κατάθεση.
 - Επικουρικά και σε περίπτωση απόρριψης της ως άνω πρότασης, προτείνουμε η ΕΕΤΤ να διατηρεί κατάλογο για όλες τις αρμοδιότητες / συναρμοδιότητες των αρμοδίων φορέων ώστε να διευκολύνονται οι πάροχοι στην κατάθεση του φακέλου.
 - Παράλληλα, προτείνουμε την ρητή πρόβλεψη στην Κοινή Υπουργική Απόφαση για την εφαρμογή του αρθ. 4 § 1 εδ. γ του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, σύμφωνα με το οποίο αν η αίτηση υποβληθεί σε αναρμόδια υπηρεσία, η υπηρεσία αυτή οφείλει μέσα σε πέντε (5) ημέρες να τη διαβιβάσει στην αρμόδια υπηρεσία και να γνωστοποιήσει τούτο στον ενδιαφερόμενο.
 - Το κείμενο βάσης δεν φαίνεται να προβλέπει τι θα συμβαίνει στις περιπτώσεις όπου καμία αρχή δεν θα φέρεται ως αρμόδια για την υποδοχή

του φακέλου. Θεωρούμε ότι με βάσει τις ως άνω προτάσεις μας, το αδιέξοδο αυτό μπορεί να αποφευχθεί ή τουλάχιστον να περιοριστεί.

ii) Ως προς τις προβλεπόμενες προθεσμίες (παρ. 22 του κειμένου βάσης της Ε.Ε.Τ.Τ.)

- Υπογραμμίζουμε την ανάγκη τήρησης των προθεσμιών του ν.3431/2006, ο οποίος ορίζει συνολική αποκλειστική προθεσμία για όλη την διαδικασία 30 ημέρες από την παραλαβή της σχετικής αίτησης για παρόχους δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών και 60 ημέρες για παρόχους μη δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
- Θεωρούμε ότι χρήζει διασαφήνισης το χρονικό περιθώριο, εντός του οποίου η αρμόδια αρχή του φορέα υποδοχής της αίτησης οφείλει να κοινοποιήσει αντίγραφα του φακέλου στις δημόσιες υπηρεσίες, καθώς υπάρχει κίνδυνος ολίσθησης της διαδικασίας σε περίπτωση αδράνειας του αρμοδίου φορέα να προωθήσει τον φάκελο στους συναρμόδιους φορείς.

8) Ο Π5 προτείνει τις παρακάτω διορθώσεις και βελτιώσεις ανά παράγραφο:

i) (2)α: Οι πρότυπες τεχνικές προδιαγραφές του ΥΠΕΧΩΔΕ για την αποκατάσταση των κοινόχρηστων χώρων που ισχύουν για την εγκατάσταση των δικτύων κοινής ωφελείας, θα ήταν σκόπιμο να υπάρχουν κάπου αναρτημένες, ούτως ώστε να έχουν ήδη λάβει υπόψη τους οι πάροχοι και να τις έχουν εφαρμόσει στον σχεδιασμό του τρόπου αποκατάστασης που θα συμπεριλάβουν στην αίτησή τους προς την αρμόδια υπηρεσία του φορέα υποδοχής της αίτησης. Με αυτόν τον τρόπο θα αποφευχθούν καθυστερήσεις και αναίτιες χρονοτριβές. Σε κάθε περίπτωση εάν υφίσταται αντίφαση ή ανεπάρκεια των εθνικών προδιαγραφών έναντι των διεθνών προδιαγραφών (ITU, ETSI) για την εγκατάσταση τηλεπικοινωνιακών δικτύων, οι πάροχοι δικαιούνται να ζητούν την άμεση συμμόρφωση των εθνικών προτύπων προς τα διεθνή με ευθύνη του ΥΠΕΧΩΔΕ ή άλλου οργανισμού επιφορτισμένου με την τήρηση των εθνικών προδιαγραφών (ΕΛΟΤ).

ii) (2)β: Η κρίση για την ύπαρξη προβλημάτων σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος, τη διαφύλαξη της δημόσιας υγείας, την προάσπιση της εθνικής άμυνας και την προστασία των αρχαιολογικών χώρων, αποτελεί στην ουσία μηχανισμό άσκησης ελέγχου σκοπιμότητας και χορήγηση αδειών κατά τη διακριτική ευχέρεια του αρμοδίου φορέα υποδοχής της αίτησης. Θεωρούμε ότι ο φορέας υποδοχής της αίτησης δεν είναι καθ' ύλην αρμόδιος να προβεί στον έλεγχο σκοπιμότητας, αλλά πρέπει να περιοριστεί αυστηρά στον έλεγχο των τυπικών προϋποθέσεων των στοιχείων του φακέλου, ενώ ο έλεγχος σκοπιμότητας είναι αρμοδιότητα των τυχόν συναρμόδιων αρχών, στις οποίες εξάλλου κοινοποιείται ο φάκελος σε περίπτωση που ο αρμόδιος φορέας κρίνει ότι είναι πλήρης και έγκυρος (όπως περιγράφεται κατωτέρω στην παράγραφο 4).

iii) (3): Η διατύπωση του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου αυτής «Σε

διαφορετική περίπτωση... διοικητικό επίπεδο» θεωρούμε ότι χρήζει αποσαφηνίσεως αρχικά όσον αφορά τον όρο αντίθετη περίπτωση και στη συνέχεια σχετικά με τις προθεσμίες που θα ισχύουν στην περίπτωση αυτή. Επίσης πρέπει να διευκρινιστεί κατά πόσο τα στοιχεία που θα απαιτηθούν από τον ενδιαφερόμενο θα έχουν χαρακτήρα επιπρόσθετο και συμπληρωματικό ή περιοριστικά μόνο δικαιούται ο φορέας υποδοχής να τα απαιτήσει. Γενικότερα όμως διακρίνουμε μία αντίφαση όσον αφορά την εξέταση του φακέλου με την έως τώρα περιγραφόμενη διαδικασία και προτείνουμε το εδάφιο αυτό είτε να καταργηθεί, είτε να διευκρινιστεί επαρκώς σε οικεία παράγραφο.

- iv) (4): Θεωρούμε ότι χρήζει διασαφήνισης το χρονικό περιθώριο, εντός του οποίου η αρμόδια αρχή του φορέα υποδοχής της αίτησης οφείλει να κοινοποιήσει αντίγραφο του φακέλου στις δημόσιες υπηρεσίες, καθώς υπάρχει κίνδυνος ολίσθησης της διαδικασίας σε περίπτωση αδράνειας του αρμοδίου φορέα να προωθήσει τον φάκελο στους συναρμόδιους φορείς.
- v) (5): Υπογραμμίζουμε την ανάγκη τήρησης των προθεσμιών του ν.3431/2006, ο οποίος ορίζει συνολική αποκλειστική προθεσμία για όλη την διαδικασία 30 ημέρες από την παραλαβή της σχετικής αίτησης για παρόχους δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών και 60 ημέρες για παρόχους μη δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
- vi) (6): Όπως αναφέραμε και ανωτέρω (2β) θεωρούμε ότι οι περιγραφόμενοι λόγοι πρέπει να εξετάζονται και να αποτελούν λόγους απόρριψης της αίτησης του παρόχου, μόνο από τις συναρμόδιες αρχές, καθότι αυτές αποκλειστικά πρέπει να είναι αρμόδιες για την άσκηση του ελέγχου σκοπιμότητας της αίτησης, ενώ ο φορέας υποδοχής πρέπει να περιορίζεται μόνο στον έλεγχο νομιμότητας των στοιχείων του προσκομιζόμενου φακέλου.
- 9) Ο Π12 προτείνει τα ακόλουθα περιθώρια βελτίωσης:
- i) *Ως προς την κατάθεση και έλεγχο των αιτήσεων (παρ. 22 του κειμένου Βάσης της Ε.Ε.Τ.Τ.)*
- Προτείνουμε την σύσταση υπηρεσίας εντός της ΕΕΤΤ, η οποία θα παραλαμβάνει τις αιτήσεις των παρόχων και θα φροντίζει για την διαβίβασή τους στις αρμόδιες αρχές. Με τον τρόπο αυτό θεωρούμε ότι θα επιταχυνθεί κατά μεγάλο ποσοστό η όλη διαδικασία, καθώς η προώθηση του φακέλου θα γίνεται από ειδικευμένο προσωπικό και εντός ρητά προβλεπόμενης προθεσμίας, με αποτέλεσμα να επιλαμβάνονται του φακέλου οι αρμόδιες αρχές, ήδη από την πρώτη του κατάθεση.
 - Επικουρικά και σε περίπτωση απόρριψης της ως άνω πρότασης, προτεινόμενη ΕΕΤΤ να διατηρεί κατάλογο για όλες τις αρμοδιότητες / συναρμοδιότητες των αρμοδίων φορέων ώστε να διευκολύνονται οι πάροχοι στην κατάθεση του φακέλου. Η πρόταση αυτή αποτελεί επέκταση της ήδη θεσπισμένης υποχρέωσης της ΕΕΤΤ Βάσει του

άρθρου 29 § 3 ν. 3431/2006 και σκοπεύει στο να συμπεριληφθούν στον από τον νόμο προβλεπόμενο κατάλογο, όχι μόνο όσα ορίζονται στην 29 § 3 αλλά και οι αρμοδιότητες / συναρμοδιότητες των δημοσίων φορέων.

- Παράλληλα, προτείνουμε την ρητή πρόβλεψη στην Κοινή Υπουργική Απόφαση για την εφαρμογή του αρθ. 4 § 1 εδ. γ του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, σύμφωνα με το οποίο αν η αίτηση υποβληθεί σε αναρμόδια υπηρεσία, η υπηρεσία αυτή οφείλει μέσα σε πέντε (5) ημέρες να τη διαβιβάσει στην αρμόδια υπηρεσία και να γνωστοποιήσει τούτο στον ενδιαφερόμενο. Το κείμενο Βάσης δεν φαίνεται να προβλέπει τι θα συμβαίνει στις περιπτώσεις όπου καμία αρχή δεν θα φέρεται ως αρμόδια για την υποδοχή του φακέλου. Θεωρούμε ότι με Βάσει τις ως άνω προτάσεις μας, το αδιέξοδο αυτό μπορεί να αποφευχθεί ή τουλάχιστον να περιοριστεί.
- ii) Ως προς τις προβλεπόμενες προθεσμίες (παρ. 22 του κειμένου Βάσης της Ε.Ε.Τ.Τ.)
- Υπογραμμίζουμε την ανάγκη τήρησης των προθεσμιών του ν.3431/2006, ο οποίος ορίζει συνολική αποκλειστική προθεσμία για όλη την διαδικασία 30 ημέρες από την παραλαβή της σχετικής αίτησης για παρόχους δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών και 60 ημέρες για παρόχους μη δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
 - Θεωρούμε ότι χρήζει διασαφήνισης το χρονικό περιθώριο, εντός του οποίου η αρμόδια αρχή του φορέα υποδοχής της αίτησης οφείλει να κοινοποιήσει αντίγραφα του φακέλου στις δημόσιες υπηρεσίες, καθώς υπάρχει κίνδυνος ολίστησης της διαδικασίας σε περίπτωση αδράνειας του αρμοδίου φορέα να προωθήσει τον φάκελο στους συναρμόδιους φορείς.
- 10) Ο Π7 προτείνει τα ακόλουθα περιθώρια βελτίωσης:

i) Ως προς την συναρμοδιότητα:

- Προτείνουμε την σύσταση υπηρεσίας εντός της ΕΕΤΤ, η οποία θα παραλαμβάνει τις αιτήσεις των παρόχων και θα φροντίζει για την διαβίβασή τους στις αρμόδιες αρχές. Με τον τρόπο αυτό θεωρούμε ότι θα επιταχυνθεί κατά μεγάλο ποσοστό η όλη διαδικασία, καθώς η προώθηση του φακέλου θα γίνεται από ειδικευμένο προσωπικό και εντός ρητά προβλεπόμενης προθεσμίας, με αποτέλεσμα να επιλαμβάνονται του φακέλου οι αρμόδιες αρχές, ήδη από την πρώτη του κατάθεση.
- Επικουρικά και σε περίπτωση απόρριψης της ως άνω πρότασης, προτείνουμε η ΕΕΤΤ να διατηρεί κατάλογο για όλες τις αρμοδιότητες / συναρμοδιότητες των αρμοδίων φορέων ώστε να διευκολύνονται οι πάροχοι στην κατάθεση του φακέλου. Η πρόταση αυτή αποτελεί επέκταση της ήδη θεσπισμένης υποχρέωσης της ΕΕΤΤ βάσει του άρθρου 29 § 3 ν. 3431/2006 και σκοπεύει στο να συμπεριληφθούν στον από τον νόμο

προβλεπόμενο κατάλογο, όχι μόνο όσα ορίζονται στην 29 § 3 αλλά και οι αρμοδιότητες / συναρμοδιότητες των δημοσίων φορέων.

- Παράλληλα, προτείνουμε την ρητή πρόβλεψη στην Κοινή Υπουργική Απόφαση για την εφαρμογή του αρθ. 4 § 1 εδ. γ του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, σύμφωνα με το οποίο αν η αίτηση υποβληθεί σε αναρμόδια υπηρεσία, η υπηρεσία αυτή οφείλει μέσα σε πέντε (5) ημέρες να τη διαβιβάσει στην αρμόδια υπηρεσία και να γνωστοποιήσει τούτο στον ενδιαφερόμενο.
 - Το κείμενο βάσης δεν φαίνεται να προβλέπει τι θα συμβαίνει στις περιπτώσεις όπου καμία αρχή δεν θα φέρεται ως αρμόδια για την υποδοχή του φακέλου. Θεωρούμε ότι με βάσει τις ως άνω προτάσεις μας, το αδιέξοδο αυτό μπορεί να αποφευχθεί ή τουλάχιστον να περιοριστεί.
- ii) Ως προς τις προβλεπόμενες προθεσμίες (παρ. 22 του κειμένου βάσης της E.E.T.T.):
- Υπογραμμίζουμε την ανάγκη τήρησης των προθεσμιών του ν.3431/2006, ο οποίος ορίζει συνολική αποκλειστική προθεσμία για όλη την διαδικασία 30 ημερολογιακές ημέρες από την παραλαβή της σχετικής αίτησης για παρόχους δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών και 60 ημερολογιακές ημέρες για παρόχους μη δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
 - Θεωρούμε ότι χρήζει διασαφήνισης το χρονικό περιθώριο, εντός του οποίου η αρμόδια αρχή του φορέα υποδοχής της αίτησης οφείλει να κοινοποιήσει αντίγραφα του φακέλου στις δημόσιες υπηρεσίες, καθώς υπάρχει κίνδυνος ολίσθησης της διαδικασίας σε περίπτωση αδράνειας του αρμοδίου φορέα να προωθήσει τον φάκελο στους συναρμοδίους φορείς.
- iii) Επί των τεχνικών προδιαγραφών:
- Θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και οι διεθνείς προδιαγραφές όπως αυτές ορίζονται κατά ETSI και ITU, σχετικά με την τομή εκσκαφής που χρειάζεται για την τοποθέτηση των μικροσωληνώσεων.

11) Ο ΣΦ1 προτείνει τα ακόλουθα περιθώρια βελτίωσης:

- i) Ως προς την κατάθεση και έλεγχο των αιτήσεων (παρ. 22 του κειμένου βάσης της E.E.T.T.):
- Προτείνουμε την σύσταση υπηρεσίας εντός της EETT, η οποία θα παραλαμβάνει τις αιτήσεις των παρόχων και θα φροντίζει για την διαβίβασή τους στις αρμόδιες αρχές. Με τον τρόπο αυτό θεωρούμε ότι θα επιταχυνθεί κατά μεγάλο ποσοστό η όλη διαδικασία, καθώς η προώθηση του φακέλου θα γίνεται από ειδικευμένο προσωπικό και εντός ρητά προβλεπόμενης προθεσμίας, με αποτέλεσμα να επιλαμβάνονται του φακέλου οι αρμόδιες αρχές, ήδη από την πρώτη του κατάθεση.

- Επικουρικά και σε περίπτωση απόρριψης της ως άνω πρότασης, προτείνουμε η ΕΕΤΤ να διατηρεί κατάλογο για όλες τις αρμοδιότητες / συναρμοδιότητες των αρμοδίων φορέων ώστε να διευκολύνονται οι πάροχοι στην κατάθεση του φακέλου. Η πρόταση αυτή αποτελεί επέκταση της ήδη θεσπισμένης υποχρέωσης της ΕΕΤΤ βάσει του άρθρου 29 § 3 ν. 3431/2006 και σκοπεί στο να συμπεριληφθούν στον από τον νόμο προβλεπόμενο κατάλογο, όχι μόνο όσα ορίζονται στην 29 § 3 αλλά και οι αρμοδιότητες / συναρμοδιότητες των δημοσίων φορέων.
 - Παράλληλα, προτείνουμε την ρητή πρόβλεψη στην Κοινή Υπουργική Απόφαση για την εφαρμογή του αρθ. 4 § 1 εδ. γ του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, σύμφωνα με το οποίο αν η αίτηση υποβληθεί σε αναρμόδια υπηρεσία, η υπηρεσία αυτή οφείλει μέσα σε πέντε (5) ημέρες να τη διαβιβάσει στην αρμόδια υπηρεσία και να γνωστοποιήσει τούτο στον ενδιαφερόμενο.
 - Το κείμενο βάσης δεν φαίνεται να προβλέπει τι θα συμβαίνει στις περιπτώσεις όπου καμία αρχή δεν θα φέρεται ως αρμόδια για την υποδοχή του φακέλου. Θεωρούμε ότι με βάσει τις ως άνω προτάσεις μας, το αδιέξοδο αυτό μπορεί να αποφευχθεί ή τουλάχιστον να περιοριστεί.
- ii) *Ως προς τις προβλεπόμενες προθεσμίες (παρ. 22 του κειμένου βάσης της Ε.Ε.Τ.Τ.):*
- Υπογραμμίζουμε την ανάγκη τήρησης των προθεσμιών του ν.3431/2006, ο οποίος ορίζει συνολική αποκλειστική προθεσμία για όλη την διαδικασία 30 ημερολογιακές ημέρες από την παραλαβή της σχετικής αίτησης για παρόχους δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών και 60 ημερολογιακές ημέρες για παρόχους μη δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
 - Θεωρούμε ότι χρήζει διασαφήνισης το χρονικό περιθώριο, εντός του οποίου η αρμόδια αρχή του φορέα υποδοχής της αίτησης οφείλει να κοινοποιήσει αντίγραφα του φακέλου στις δημόσιες υπηρεσίες, καθώς υπάρχει κίνδυνος ολίσθησης της διαδικασίας σε περίπτωση αδράνειας του αρμοδίου φορέα να προωθήσει τον φάκελο στους συναρμόδιους φορείς.

Κατατέθηκαν επίσης οι παρακάτω παρατηρήσεις φορέων που δεν αναφέρουν ρητά τη συμφωνία ή διαφωνία τους επί της αρχής των προτεινόμενων ρυθμίσεων:

1) Ο ΠΙ παρατηρεί τα εξής:

- i) Η ΕΕΤΤ απέφυγε ή απέτυχε να επαναλάβει το ελάχιστο περιεχόμενο του άρθρου 29 παρ 5 & 6 του Ν.3431/06. Είναι σαφές ότι η ως άνω πρόβλεψη, ως πρόβλεψη περιεχόμενη σε τυπικό νόμο, υπερισχύει της πρόβλεψης όποιας

τελικής πρόβλεψης ενσωματωθεί στην προτεινόμενη ΚΥΑ. Ως εκ τούτου θεωρούμε αναγκαίο, για λόγους συστηματικότητας, αλλά και προκειμένου η ΚΥΑ, να συμβαδίζει με το Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, να προβλεφτεί ότι, με την επιφύλαξη τυχόν ενστάσεων αρχαιολογικού και μόνον ενδιαφέροντος, ο φορέας υποδοχής από τη στιγμή που έχει κατατεθεί ενώπιον του πλήρης φάκελος (αυτό τεκμαίρεται με το πέρας καταρχάς 10 ημερών από τη κατάθεση της αίτησης) και ανεξάρτητα του γεγονότος τυχόν ύπαρξης πάσης φύσεως συναρμοδιοτήτων οφείλει, είτε να χορηγήσει το δικαίωμα διέλευσης είτε να αρνηθεί αιτιολογημένα. Με το πέρας της 30ημερης προθεσμίας, τεκμαίρεται ότι το δικαίωμα διέλευσης έχει χορηγηθεί, γεγονός που αποδεικνύεται με τους όρους της παραγράφου 6 του άρθρου 29 του Ν.3431/06.

- ii) Θα πρέπει να είναι σαφές ότι ενστάσεις περιβάλλοντος, δημόσιας υγείας, εθνικής άμυνας ή προστασίας αρχαιοτήτων μπορούν να εγερθούν μόνο από τους συναρμόδιους και καθ' ύλην αρμόδιους φορείς. Θα πρέπει ρητά να αποκλείεται η ευχέρεια ΟΤΑ 2^ο βαθμού, να εγείρουν κατ' επίφαση θέματα πχ εθνικής άμυνας με μοναδικό σκοπό την άρνηση παραχώρησης άδειας διέλευσης, πολλώ δε μάλλον στις περιπτώσεις που δεν διατυπώνονται ενστάσεις από τα αρμόδια Υπουργεία και συναρμόδιες υπηρεσίες αυτών.

2) Ο Π13 παρατηρεί τα εξής κατά παράγραφο:

- Παρ. 2 : προτείνεται η προβλεπόμενη προθεσμία των δέκα (10) εργασίμων ημερών να αποτελέσει την αφετηρία υπολογισμού κάθε προθεσμίας για τη χορήγηση του δικαιώματος διέλευσης σύμφωνα με τις παρακάτω προτεινόμενες παρατηρήσεις μας.
- Παρ. 4 : στην περίπτωση που προκύπτει, είτε δια της άπρακτης παρόδου της προθεσμίας των πέντε (5) εργασίμων ημερών, είτε δια θετικής πράξης του αρμόδιου φορέα, ότι ο φάκελος είναι πλήρης και έγκυρος θα πρέπει να προβλέπεται η κοινοποίησή του σε οποιονδήποτε συναρμόδιο φορέα εντός συγκεκριμένης προθεσμίας από το πέρας της προαναφερόμενης. Ο όρος «άμεσα» είναι αόριστος και είναι επιδεκτικός ερμηνειών με βάση τις εκάστοτε κρατούσες συνθήκες. Για το λόγο αυτόν προτείνεται η κοινοποίηση να λάβει χώρα εντός δύο (2) εργασίμων ημερών από τη λήξη της προηγούμενης πενθήμερης προθεσμίας.
- Παρ. 5 : η πρόβλεψη περί προώθησης των απόψεων των συναρμόδιων αρχών εντός προθεσμίας δεκαπέντε (15) εργασίμων ημερών από την παραλαβή του οικείου φακέλου από τον φορέα υποδοχής δεν κρίνεται πρόσφορη να εξυπηρετήσει τη διευκόλυνση της εγκατάστασης τηλεπικοινωνιακών υποδομών από τους εναλλακτικούς παρόχους. Περαιτέρω, η πρόβλεψη της παραλαβής του φακέλου από τη συναρμόδια αρχή ως χρονικού σημείου έναρξης της ως άνω προθεσμίας σε συνδυασμό με την πρόβλεψη αορίστως περί «άμεσης κοινοποίησης» του φακέλου της αίτησης προς την ίδια συναρμόδια αρχή καθιστούν ασαφές το χρονικό

πλαίσιο, εντός του οποίου θα έχει ολοκληρωθεί η οικεία διαδικασία στις περιπτώσεις που συντρέχει αρμοδιότητα και άλλης αρχής, πέραν εκείνης, στην οποία κατατέθηκε η αίτηση του παρόχου. Για τους παραπάνω λόγους, προτείνεται η προθεσμία για την έκφραση των απόψεων της συναρμόδιας αρχής να συσχετισθεί με την κατάθεση της αίτησης στην αρμόδια αρχή υποδοχής, προκειμένου να εισαχθεί ένα σταθερό σημείο εκκίνησης υπολογισμού κάθε προθεσμίας, αλλά και να λειτουργήσει αποτρεπτικά έναντι της επιβράδυνσης της διαδικασίας. Θα μπορούσε, έτσι, η εν λόγω προθεσμία να προσδιορισθεί σε δεκαπέντε (15) εργάσιμες ημέρες από την κατάθεση της αίτησης στην αρμόδια αρχή υποδοχής, η δε άπρακτη πάροδος αυτής να παράγει τεκμήριο περί παροχής εγκρίσεως της συναρμόδιας αρχής. Προτείνεται, εν κατακλείδι, το προβλεπόμενο στην παράγραφο 5 χρονικό διάστημα να μειωθεί σε οκτώ (8) ημέρες ούτως, ώστε να προκύπτει ως μέγιστος χρόνος για την απόκτηση της αιτούμενης αδειάς [(φορέας υποδοχής 5 ημέρες) + (αποστολή 2 ημέρες) + (συναρμόδιος φορέας 8 ημέρες)] το διάστημα των δεκαπέντε (15) εργασίμων ημερών.

- Παρ. 6 : προβλέπεται μεν η δυνατότητα της αρμόδιας και της συναρμόδιας αρχής να απορρίπτουν αιτιολογημένα και για συγκεκριμένους λόγους την αίτηση παρόχου, πλην όμως η εν λόγω δυνατότητα θα πρέπει να ασκηθεί εντός «της προαναφερόμενης προθεσμίας» χωρίς να προσδιορίζεται ποια είναι αυτή. Για λόγους σαφήνειας προτείνεται η απορριπτική απάντηση να εκδίδεται εντός της προβλεπόμενης – της «αντίστοιχης προθεσμίας» - για κάθε μία από τις εμπλεκόμενες (αρμόδια – συναρμόδια) αρχές προθεσμία, δηλαδή της πενθήμερης και της δεκαπενθήμερης από την υποβολή της αίτησης αντίστοιχα.
- Παρ. 7 : κατ' αρχάς, η χορήγηση της εγκριτικής απόφασης της αρμόδιας αρχής υποδοχής θα πρέπει να χορηγείται την αμέσως επόμενη εργάσιμη ημέρα από την πάροδο της οικείας προθεσμίας και όχι εντός πρόσθετου χρονικού διαστήματος πέντε (5) εργασίμων ημερών. Επιπλέον, θα πρέπει να εισαχθεί στον υπό έκδοση Κανονισμό και η ρύθμιση του Ν. 3431/2006 που αφορά στην άπρακτη πάροδο χρονικού διαστήματος τριάντα (30) ημερολογιακών ημερών και τη συνακόλουθη παραγωγή τεκμηρίου περί αυτοδίκαιης χορήγησης της αιτούμενης άδειας. Έτσι, προτείνεται η μη χορήγηση της άδειας από την αρμόδια αρχή εντός της παραπάνω προσδιοριζόμενης προθεσμίας να συνεπάγεται την αυτοδίκαιη χορήγηση αυτής, ούτως ώστε να μην απαιτείται σε κάθε περίπτωση η έκδοση θετικής πράξης της αρχής και να μην καθίσταται ανέφικτη για τον πάροχο η προώθηση των περαιτέρω ενεργειών προς εγκατάσταση του τηλεπικοινωνιακού δικτύου του λόγω της αδιαφορίας της αρχής προς έκδοση της οικείας πράξης. Η συγκεκριμένη προτεινόμενη ρύθμιση αποκτά ουσιαστική σημασία στο πλαίσιο της ρύθμισης της αμέσως επόμενης παραγράφου 8.

- Παρ. 8 : προβλέπεται, ότι θεωρείται υποχρεωτικά από τις αρμόδιες αστυνομικές ή λιμενικές αρχές η «άνωθι χορηγηθείσα έγκριση χορήγησης δικαιώματος διέλευσης». Στο σημείο αυτό, θα πρέπει να αποσαφηνισθεί, ότι ο όρος αυτός καταλαμβάνει ρυθμιστικά και την περίπτωση αυτοδίκαιης κτήσης της οικείας άδειας. Έτσι, προτείνεται να διαμορφωθεί η συγκεκριμένη διατύπωση ως εξής «Η άνωθι χορηγηθείσα ή αυτοδικαίως κτηθείσα έγκριση χορήγησης δικαιώματος διέλευσης ...». Επιπλέον, ορίζεται, ότι η οικεία χορήγηση δικαιώματος διέλευσης «υπέχει και θέση άδειας εκτέλεσης πάσης φύσεως εργασιών, εφόσον αυτές προβλέπονται στο κείμενό της...». Ενώ, λοιπόν, ορθώς αποσαφηνίζεται, ότι η χορήγηση δικαιώματος διέλευσης συνεπάγεται αυτονόητα και το δικαίωμα εκτέλεσης των απαιτούμενων για την υλοποίηση της διέλευσης εργασιών, εντούτοις η τασσόμενη προϋπόθεση περί αναφοράς τους στο κείμενο της χορήγησης δεν κρίνεται ορθή και πρόσφορη. Ειδικότερα, η υποχρέωση περιγραφής των εργασιών στο κείμενο της χορήγησης δικαιώματος διέλευσης καθίσταται περιττή, εφόσον οι σχετικές εργασίες συμπεριλαμβάνονται στο φάκελο της υποβληθείσας αίτησης του παρόχου και έχουν ελεγχθεί από την αρμόδια αρχή. Επιπρόσθετα, η προϋπόθεση αυτή δεν μπορεί να τηρηθεί στην περίπτωση που επέρχεται αυτοδίκαιη κτήση του δικαιώματος διέλευσης, καθόσον απαιτείται να απαιτείται αναφορά των εργασιών στην εγκριτική πράξη της αρμόδιας αρχής, η οποία δεν είναι απαραίτητη σε κάθε περίπτωση σύμφωνα με το περιεχόμενο των διατάξεων του άρθρου 29 παρ. 6 Ν. 3431/2006. Πολύ δε περισσότερο, η θέσπιση υποχρέωσης αναφοράς των εργασιών στο κείμενο της χορήγησης δικαιώματος διέλευσης υπαγορεύει την ανάγκη τυποποίησης του σχετικού κειμένου, προκειμένου να καθιερωθεί ενοποιημένη πρακτική μεταξύ των πλείστον (συν)αρμόδιων φορέων, αλλά και εξοικείωση των αρχών θεώρησής τους προς αποφυγή διαφορετικής αντιμετώπισης ομοίων καταστάσεων και συνακόλουθα διακρίσεων.
- Τέλος, ορίζεται ορθώς ότι η χορηγηθείσα έγκριση παραχώρησης δικαιώματος διέλευσης επέχει και θέση άδειας εργασιών αποκατάστασης βλαβών, καθώς η συγκεκριμένη ρύθμιση ανταποκρίνεται στις έκτακτες ανάγκες των παρόχων. Ακριβώς όμως το εν λόγω στοιχείο του εκτάκτου καθιστά δυσλειτουργική την προϋπόθεση της προηγούμενης ειδοποίησης της αρμόδιας αρχής κατά τις διατάξεις του άρθρου 29 παρ. 9 Ν. 3431/2006. Και τούτο, διότι είναι σύνηθες φαινόμενο η εμφάνιση βλαβών σε ημέρες και ώρες, κατά τις οποίες δεν λειτουργούν οι υπηρεσίες της αρμόδιας αρχής. Με δεδομένη την υποχρέωση των παρόχων να προβούν σε άμεση αποκατάσταση της βλάβης, καθίσταται σαφές, ότι εισάγονται σημαντικά προσκόμματα ως προς την προσήκουσα εκπλήρωση αυτής. Για τους λόγους αυτούς προτείνεται η προηγούμενη γνωστοποίηση να μην εφαρμόζεται στην περίπτωση αποκατάστασης βλαβών, παρά να περιορίζεται στην περίπτωση διενέργειας εργασιών συντήρησης του

τηλεπικοινωνιακού δικτύου των παρόχων. Βεβαίως, μπορεί να εισαχθεί η υποχρέωση των παρόχων να προβαίνουν σε γνωστοποίηση προς την αρμόδια αρχή του γεγονότος της εκτέλεσης εργασιών αποκατάστασης βλάβης είτε την ίδια εργάσιμη ημέρα, όπου τούτο είναι εφικτό, είτε την αμέσως επόμενη εργάσιμη ημέρα.

3) Ο Π8 παρατηρεί τα εξής: Θεωρώντας ότι τα αναφερόμενα στην παράγραφο 3.2.3 δεν περιλαμβάνουν τα έργα που προβλέπονται για την παροχή δικτύου πρόσβασης, στα πλαίσια της καθολικής υπηρεσίας για την οποία η διαδικασία αυτή θα οδηγούσε σε προβληματική παροχή της, προτείνουμε τα ακόλουθα:

i) *Ως προς την κατάθεση και έλεγχο των αιτήσεων:*

- Προτείνουμε η EETT να διατηρεί κατάλογο για όλες τις αρμοδιότητες / συναρμοδιότητες των αρμοδίων φορέων ώστε να διευκολύνονται οι πάροχοι στην κατάθεση του φακέλου. Η πρόταση αυτή αποτελεί επέκταση της ήδη θεσπισμένης υποχρέωσης της EETT βάσει του άρθρου 29 § 3 ν. 3431/2006 και σκοπεί στο να συμπεριληφθούν στον από τον νόμο προβλεπόμενο κατάλογο, όχι μόνο όσα ορίζονται στην 29 § 3 αλλά και οι αρμοδιότητες / συναρμοδιότητες των δημοσίων φορέων.
- Παράλληλα, προτείνουμε την ρητή πρόβλεψη στην Κοινή Υπουργική Απόφαση για την εφαρμογή του αρθ. 4 § 1 εδ. γ του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, σύμφωνα με το οποίο αν η αίτηση υποβληθεί σε αναρμόδια υπηρεσία, η υπηρεσία αυτή οφείλει μέσα σε πέντε (5) ημέρες να τη διαβιβάσει στην αρμόδια υπηρεσία και να γνωστοποιήσει τούτο στον ενδιαφερόμενο.
- Το κείμενο βάσης δεν φαίνεται να προβλέπει τι θα συμβαίνει στις περιπτώσεις όπου καμία αρχή δεν θα φέρεται ως αρμόδια για την υποδοχή του φακέλου. Θεωρούμε ότι με βάση τις ως άνω προτάσεις μας, το αδιέξοδο αυτό μπορεί να αποφευχθεί ή τουλάχιστον να περιοριστεί.

ii) *Ως προς τις προβλεπόμενες προθεσμίες:*

- Υπογραμμίζουμε την ανάγκη τήρησης των προθεσμιών του ν.3431/2006, ο οποίος ορίζει συνολική αποκλειστική προθεσμία για όλη την διαδικασία 30 ημέρες από την παραλαβή της σχετικής αίτησης για παρόχους δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών και 60 ημέρες για παρόχους μη δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
- Θεωρούμε ότι χρήζει διασαφήνισης το χρονικό περιθώριο, εντός του οποίου η αρμόδια αρχή του φορέα υποδοχής της αίτησης οφείλει να κοινοποιήσει αντίγραφο του φακέλου στις δημόσιες υπηρεσίες, καθώς υπάρχει κίνδυνος ολίσθησης της διαδικασίας σε περίπτωση αδράνειας του αρμοδίου φορέα να προωθήσει τον φάκελο στους συναρμόδιους φορείς.
- Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να γίνει σαφής αναφορά ότι στις ρυθμίσεις αυτές δεν υπάγονται τα έργα του δικτύου πρόσβασης στα πλαίσια της

παροχής καθολικής υπηρεσίας, για τα οποία η διαδικασία αυτή θα έκανε την παροχή της προβληματική. (Εργα σποραδικών επεκτάσεων).

- Σχετικά με τα αναφερόμενα στην παράγραφο 22.2.α σημειώνεται ότι εφόσον υπάρχουν Πρότυπες Τεχν. Προδιαγραφές του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. σχετικές με τον τρόπο αποκατάστασης, να μνημονεύονται απλώς και να αναλαμβάνεται η υποχρέωση τήρησής τους.
 - Στην παράγραφο 22.2.β δεν περιγράφεται ρητά τι εφαρμόζεται αν όντως διαπιστωθεί ύπαρξη προβλημάτων της προτεινόμενης όδευσης σχετικών με την προστασία του περιβάλλοντος, τη διαφύλαξη της δημόσιας υγείας, την προάσπιση της εθνικής άμυνας και την προστασία αρχαιολογικών χώρων. Εφ' όσον δεν περιγράφεται ρητά το πότε και πώς θα γίνεται η ανάληψη των περαιτέρω χειρισμών από αρμόδιο κατά περίπτωση φορέα είναι δυνατό να υπάρξουν παρερμηνείες με κίνδυνο να ζητούνται περιττές εγκρίσεις για όλους τους φακέλους.
 - Σχετικά με τα αναφερόμενα στην παράγραφο 22.3 η έγκριση χορήγησης δικαιώματος διέλευσης να υπέχει σε κάθε περίπτωση και θέση άδειας εκτέλεσης των πάσης φύσεως εργασιών που απαιτούνται (να απαλειφθεί η αναφορά «εφόσον αυτές προβλέπονται στο κείμενό της»), δεδομένου ότι δεν νοείται διέλευση χωρίς την εκτέλεση εργασιών. Πρέπει τέλος να κατοχυρωθεί ότι η διαδικασία λήψης των δικαιωμάτων διέλευσης (με αποστολή εξωδίκου) «αυτοδίκαια», σε περίπτωση υπέρβασης της προθεσμίας από τον αρμόδιο φορέα, θα γίνεται αποδεκτή ως ισότιμη από τις Αστυνομικές κλπ αρχές, καθώς η μέχρι σήμερα ακολουθούμενη πρακτική έχει οδηγήσει σε προσωρινή ή και οριστική παύση της εκτέλεσης των εργασιών.
- 4) Ο Π15 παρατηρεί τα εξής: Επί της αρχής κρίνουμε ότι η προτεινόμενη διαδικασία χρήζει τροποποιήσεων. Παρερμηνεύοντας το πνεύμα και τους σκοπούς του σχετικού νόμου και μη λαμβάνοντας υπόψη ότι οι πάροχοι ηλεκτρονικών επικοινωνιών λειτουργούν επί της ουσίας ως επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, η προτεινόμενη διαδικασία δεν θέτει τους αρμόδιους φορείς στην υπηρεσία των παρόχων, έτσι ώστε απρόσκοπτα και άμεσα να υλοποιούνται τα έργα, αλλά καθιστά τον πάροχο τόσο «πελάτη» των αρμοδίων και συναρμόδιων φορέων, όσο και απλό παρατηρητή μιας ατελέσφορης γραφειοκρατικής διαδικασίας, κατά την οποία απλά «ελπίζει» η δουλειά του να γίνει γρήγορα. Τα ανωτέρω δε ισχύουν όχι μόνο ως προς τις διαδικασίες αλλά και ως προς τα τέλη, όπως και στο σχετικό κείμενο αναλύεται. Οικοδομικά συγκροτήματα ανεγείρονται σήμερα με οικοδομικές άδειες που εκδίδονται συντομότερα και με λιγότερο κόστος. Συγκεκριμένα:
- i) Το κείμενο της παρούσης διαβούλευσης ορίζει τις προθεσμίες σε «εργάσιμες» ημέρες. Εντούτοις, ο Νόμος 3431/2006 στο άρθρο 29 παρ. 5 αναφέρει επί λέξει: «...η αρμόδια αρχή, ενώπιον της οποίας έχει υποβληθεί αίτημα σχετικό με τη χορήγηση δικαιωμάτων διέλευσης από πάροχο δημόσιων δικτύων

ηλεκτρονικών επικοινωνιών υποχρεούται να χορηγεί τα δικαιώματα διέλευσης ή άλλως να απαντά αιτιολογημένα επί της υποβληθείσας αίτησης στον ενδιαφερόμενο πάροχο εντός τριάντα ημερών από την παραλαβή της σχετικής αίτησης». Ο σχετικός Νόμος συνεπώς ορίζει τις προθεσμίες σε ημερολογιακές και όχι σε εργάσιμες ημέρες. Η διαφοροποίηση στο παρόν κείμενο οδηγεί σε υπερβολική διεύρυνση του χρονικού πλαισίου εντός του οποίου ολοκληρώνεται η διαδικασία, με αποτέλεσμα να παραβιάζεται όχι μόνο το γράμμα αλλά και το πνεύμα του Νόμου, καθιστώντας αναποτελεσματική και ασύμφορη για τους ενδιαφερόμενους παρόχους τη διαδικασία. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τα προτεινόμενα, η έγκριση έγκυρα λαμβάνεται στην καλύτερη περίπτωση εντός 15 εργάσιμων (ήτοι τουλάχιστον 21 ημερολογιακών) ημερών, όταν δε εμπλέκεται συναρμόδιος φορέας εντός 25 εργάσιμων (ήτοι τουλάχιστον 35 ημερολογιακών) ημερών. Πρέπει συνεπώς οι εις το παρόν τασσόμενες προθεσμίες να οριστούν σε ημερολογιακές ημέρες.

- ii) Όσον αφορά στο θέμα έλλειψης ή μη προσήκουσας κατάθεσης των απαιτούμενων δικαιολογητικών, δεν υπάρχει λόγος να ορίζεται 5νθήμερη προθεσμία για τον σχετικό έλεγχο από τον φορέα υποδοχής, δεδομένου ότι τα απαιτούμενα ελάχιστα στοιχεία τεκμηρίωσης προκαθορίζονται, συνεπώς κατά την κατάθεση μπορεί να ερευνάται η πληρότητα του φακέλου (όπως άλλωστε γίνεται από τις αρμόδιες Πολεοδομίες κατά την υποβολή φακέλου για έκδοση οικοδομικής άδειας, όπου οι απαιτούμενες μελέτες είναι περισσότερες και πολυπλοκότερες).
- iii) Ο Νόμος 3431/2006 ορίζει στην παρ. 6 του άρθρου 29 ότι «κατά αποφάσεων των δημόσιων αρχών σχετικών με τη χορήγηση δικαιωμάτων διέλευσης και περιορισμούς ή όρους αυτής, χωρεί προσφυγή ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου». Κρίνεται ιδιαίτερα σημαντικό να οριστούν με την παρούσα εξωδικαστικές / ενδιάμεσες διαδικασίες (προ της τελικής προσφυγής στα δικαστήρια), με βάση τις οποίες θα επιλύονται άμεσα και αποτελεσματικά ανακύπτοντα προβλήματα και θα οδηγούμεθα στην έγκριση της αίτησης – πράγμα που είναι και ο σκοπός της παρούσας ρύθμισης. Πρέπει συνεπώς:
- να προβλεφθεί ότι εγγράφως θα κοινοποιούνται άμεσα στον αιτούντα πάροχο, τόσο η απόφαση του αρμόδιου φορέα υποδοχής της αίτησης που τυχόν διαπιστώνει ασυμβατότητα με τις πρότυπες τεχνικές προδιαγραφές του ΥΠΕΧΩΔΕ ή λόγους που αφορούν στην προστασία του περιβάλλοντος, διαφύλαξη της δημόσιας υγείας, προάσπιση της εθνικής άμυνας, προστασία αρχαιολογικών χώρων και καθιστούν αδύνατη την έγκριση, όσο και οι αιτιολογημένες απόψεις των συναρμόδιων αρχών,
 - πρέπει να προσδιοριστούν και να συγκεκριμενοποιηθούν οι λόγοι προστασίας περιβάλλοντος, δημόσιας υγείας, εθνικής άμυνας και προστασίας αρχαιολογικών χώρων. Τονίζεται δε ότι ειδικά δε οι δύο τελευταίοι λόγοι εκφεύγουν της αρμοδιότητας των περισσότερων αρμόδιων φορέων (πόσοι Δήμοι μπορούν να επικαλεστούν λόγους εθνικής

άμυνας?). Μόνο έτσι θα αποφευχθεί η αυθαιρεσία.

- να καθοριστεί σύντομη διαδικασία διόρθωσης, τροποποίησης και συμπλήρωσης του φακέλου ή ακόμα και (διοικητική) προσφυγή κατά των ως άνω αποφάσεων (εντός σύντομης προθεσμίας), προκειμένου αποτελεσματικά να οδηγηθεί ο πάροχος στην λήψη της έγκρισης.
- iv) παρ.(7): Για ποιο λόγο απαιτούνται άλλες 5 ημέρες μετά την πάροδο των 10 ή 15 ημερών ελέγχου από τους φορείς για να χορηγηθεί τελικά η έγκριση?
- v) Τέλος και εν είδει γενικού σχολίου – πρότασης, κρίνεται σημαντικό για τη διαφάνεια της διαδικασίας και την ενημέρωση των ενδιαφερομένων παρόχων, αλλά και για πρακτικούς λόγους, δεδομένης της εκ του Νόμου υποχρέωσης της ΕΕΤΤ να διατηρεί σχετικό διαδικτυακό τόπο όπου θα καταγράφονται οι εμπλεκόμενες αρμόδιες υπηρεσίες, στο ίδιο site να παρουσιάζονται όλες οι αιτήσεις παραχώρησης δικαιωμάτων διέλευσης ανά φορέα (όπου θα καταγράφονται όλα τα τυπικά στοιχεία, ήτοι αιτών πάροχος, ημερομηνία κατάθεσης, περιοχή, ημ/νία έγκρισης). Πρακτικά αυτό μπορεί να επιτευχθεί με την θέσπιση υποχρέωσης κοινοποίησης των αιτήσεων των παρόχων και στην ΕΕΤΤ– είτε από τους αρμόδιους φορείς, είτε από τους αιτούντες. Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται αποτελεσματικότερα και ο συντονισμός των εργασιών εγκατάστασης δικτύων, αφού η δημοσίευση δεν περιορίζεται στις ενέργειες της οικείας Νομαρχιακής αυτοδιοίκησης.
- 5) Ο Π11 παρατηρεί / προτείνει τα εξής:
- i) Να δοθεί ιδιαίτερη μέριμνα για τα δίκτυα πρόσβασης, ώστε να είναι πολύ πιο απλοποιημένη και σύντομη η διαδικασία αδειοδότησης. Να πιστοποιείται ότι πρόκειται για δίκτυο πρόσβασης και από το σχετικό αίτημα του πελάτη.
 - ii) Σχετικά με την παρ. 22 αριθ. 2 (α): η συμβατότητα του προτεινόμενου τρόπου αποκατάστασης των κοινοχρήστων χώρων με τις πρότυπες υπάρχουσες τεχνικές προδιαγραφές, οι οποίες σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να είναι σαφώς προσδιορισμένες και γνωστές στους παρόχους, ή τυχόν ιδιαίτερες προδιαγραφές να γνωστοποιούνται εγκαίρως στους παρόχους.
 - iii) Σε περίπτωση απόρριψης του αιτήματος του παρόχου για κάποιον από τους λόγους που προβλέπονται στο νόμο, να προβλέπεται σε περίπτωση διαφωνίας ως προς τους λόγους απόρριψης η υπόθεση να παραπέμπεται σε διαιτησία, η οποία θα αποφαινεται εντός 30 ημερών.
 - iv) Ο υπολογισμός των προθεσμιών να γίνεται σε ημερολογιακές ημέρες και όχι σε εργάσιμες, ώστε να υπάρχει συμφωνία με τις προθεσμίες του άρθ. 29 νόμου 3431/06, οι οποίες εκφράζονται σε ημερολογιακές ημέρες. Ενδεικτικά, αντί των 5 εργασίμων να προβλεφθεί μία εβδομάδα, αντί των 10 εργασίμων δύο εβδομάδες ή 14 ημέρες.
 - v) Να μπορεί να λάβει γνώση κάθε ενδιαφερόμενος για τις απορριφθείσες

αιτήσεις καθώς και για τους λόγους αυτής.

- vi) Να προβλέπεται η δυνατότητα τμηματικών αδειοδοτήσεων με μία αίτηση του παρόχου, βάσει χρονοδιαγράμματος επί του οποίου θα επιβληθούν τα αντίστοιχα τέλη.
- 6) Ο ΟΤΑ4 παρατηρεί ότι η καταγραφή του προτεινόμενου μοντέλου για την διαδικασία παραχώρησης των δικαιωμάτων διέλευσης, εκτιμούμε ότι είναι ιδιαίτερα αυστηρή για τους ΟΤΑ και έρχεται σε αντίθεση με τον θεσμικά κατοχυρωμένο τρόπο λειτουργίας των Δήμων. Ειδικότερα, η καθυστέρηση χορήγησης αδείας διέλευσης σε έναν πάροχο, δεν μπορεί να σημαίνει την αγνόηση του Δήμου που εν πάση περιπτώσει έχει τη συνολική ευθύνη λειτουργίας του Δήμου και ίσως έχει πειστική απάντηση που πρέπει να εξετασθεί και ενδεχομένως να δικαιολογεί την καθυστέρηση αυτή.
- 7) Η ΔΑ5 παρατηρεί ότι στην διαδικασία παραχώρησης δικαιωμάτων διέλευσης, πρέπει να υποχρεωθεί ο πάροχος να υποβάλει εγκεκριμένη μελέτη σήμανσης άνευ της οποίας δεν δίνεται άδεια τομής.
- 8) Ο ΟΤΑ1 παρατηρεί ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη οι προηγούμενες παρατηρήσεις του αναφορικά με τη συντήρηση των οδών.
- 9) Ο ΟΤΑ2 επισημαίνει τα ακόλουθα:
- Στο σημείο 22.2 η 10ημερη προθεσμία ορίζεται ως αποκλειστική, πλην όμως δεν αναφέρεται τι θα συμβεί αν ο φορέας υποδοχής της αίτησης δεν αποφανθεί εντός αυτής. Αν τεκμαίρεται η συμφωνία του με τα στοιχεία α,β,γ θα πρέπει να αναφερθεί.
 - Ο περιορισμός στο σημείο 22.2.β του εύρους των προβλημάτων της προτεινόμενης όδευσης μόνο στα πεδία περιβάλλον – υγεία – άμυνα – αρχαιολογία δεν μας βρίσκει σύμφωνους. Θα πρέπει να προστεθεί και το πεδίο αισθητική των πόλεων εκτός και αν διευκρινιστεί ότι στην έννοια του περιβάλλοντος περιλαμβάνεται και αυτή το ζήτημα της αισθητικής δεν είναι ήσσονος σημασίας ειδικά όταν έχουν εναέρια όδευση.
 - Η εγκυρότητα στο σημείο 22.2.γ είναι ευθύνη του παρόχου και όχι του φορέα.
 - Οι 5 εργάσιμες μέρες στο σημείο 22.3 είναι μικρό διάστημα. Προτείνετε οι 10 εργάσιμες μέρες. Επίσης να προστεθεί στο σημείο αυτό, ο τρόπος με τον οποίο θα ενημερώνεται για την εγκυρότητα ο πάροχος (επίδοση, Fax, ταχυδρομείο κλπ) ασφαλέστερο είναι να προβλεφτεί ότι ο πάροχος λαμβάνει γνώση με δική του φροντίδα.
 - Θα μπορούσε να προβλεφθεί σημείο 22.4 145 ότι ο αιτών πάροχος υποβάλλει ο ίδιος αντίγραφο της αίτησης και των δικαιολογητικών στις συναρμόδιες υπηρεσίες έτσι ώστε να συντμηθεί ο χρόνος. (τουλάχιστον κατά 15 μέρες). Αν ο λόγος είναι για να ελεγχθεί από το φορέα υποδοχής

η πληρότητα κλπ, τότε τι θα γίνει στην περίπτωση που παρά τα ελλιπή δικαιολογητικά ο φορέας αδράνησε και άρα η αίτηση τεκμαίρεται ως προσήκοντος υποβληθείσα; Πως θα αποφανθεί η συναρμώδια υπηρεσία με ελλιπή δικαιολογητικά;

- Ας σημειωθεί ότι οι αποκλειστικές προθεσμίες που προβλέπονται αφού δεν έχουν ασφαλή αφετηρία είναι εύκολο να παραταθούν για μακρό διάστημα. Η άπρακτη παρέλευση 15ημέρου που προβλέπεται στο σημείο 22.5 από πότε μετράει; Από την υπογραφή του απαντητικού εγγράφου(πιθανώς προχρονολογημένου, από την διεκπεραίωση και πως αυτή αποδεικνύεται ; ή από πιο άλλο χρονικό σημείο; Και πως θα γνωρίζει ο φορέας υποδοχής ότι δεν είναι στο δρόμο η αρνητική απάντηση του συναρμώδιου φορέα; Μήπως το 15ημερο λήγει με την εισαγωγή του απαντητικού έγγραφου στο φορέα υποδοχής; Αν ναι αυτό θα πρέπει να προβλεφτεί.
- Όταν ο φορέας υποδοχής είναι ένας δήμος αυτός μετατρέπεται σε απλό διεκπεραιωτή της διαδικασίας χωρίς να έχει ουσιαστικό λόγο. Κανένα από τα στοιχεία που περιγράφονται στο σημείο 22.6 δεν μπορεί μόνος του να κρίνει. Επιβάλλεται να προστεθεί ως λόγος απόρριψης τουλάχιστον για εναέρια δίκτυα η αισθητική των πόλεων.
- Ποια είναι η έννοια του αποκλειστικού 5ημερου στο σημείο 22.7; αν μετά την παρέλευση παρέλθει άπρακτο τι γίνεται; Τεκμαίρατε χορηγηθέν το δικαίωμα διέλευσης; Αν όχι οφείλεται μήπως στο αιτούντα τυχόν αποζημίωση; Αν ναι να προηγηθεί όχληση για απάντηση εντός 3ημέρου.
- Η ύπαρξη συμφωνητικού παραπέμπει σε σύμβαση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου. Η κατάληψη κοινόχρηστου χώρου του αρ.3 του Ν1080/80 συνιστά επιβολή και είσπραξη τέλους, ήτοι σχέση που δημιουργείται με μονομερή διοικητική πράξη και όχι με σύμβαση. Αν προκριθεί ως απαραίτητο στοιχείο η εγγραφή απεικόνιση των υποχρεώσεων των δυο μερών, αυτό θα πρέπει να είναι η διοικητική πράξη χορήγησης αδειας.

10) Η ΔΑ3 παρατηρεί ότι όπως προκύπτει από τα ανώτερο εκτεθέντα, λόγω της πολύπλοκης και ενδεχομένως γραφειοκρατικής διαδικασίας των γνωμοδοτήσεων, όπως αυτή προβλέπεται από την διάταξη του άρθρου 14 του Ν.2971/2001, δεν είναι δυνατόν να λειτουργήσουν αποτελεσματικά οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών εντός των ασφυκτικά πιεστικών προθεσμιών που προβλέπονται από την παρ22 – σελ. 9(20) – του κειμένου της Δημόσιας Διαβούλευσης. Επίσης για τον ίδιο λόγο, το τεκμήριο ότι η αίτηση έχει υποβληθεί προσηκόντως μετά την πάροδο άπρακτης πενθήμερης προθεσμίας δεν μας βρίσκει σύμφωνους. Αντίθετα θεωρούμε ότι οι προθεσμίες που τίθενται θα πρέπει να έχουν ενδεικτικό και όχι αποκλειστικό χαρακτήρα για την διοίκηση ώστε να μην οδηγούμαστε στο παράδοξο αποτέλεσμα να κατατίθενται ελλιπείς φάκελοι που να αντιμετωπίζονται ως πλήρεις. Σε κάθε περίπτωση οι προβλεπόμενες προθεσμίες

κατά την εκτίμηση μας θα πρέπει να επιμηκυνθούν τουλάχιστο στο τριπλάσιο.

11) Ο ΟΤΑ5 αναρωτιέται ως προς την συναρμοδιότητα ποια θα είναι η πρώτη υπηρεσία υποδοχής (ο αντίστοιχος ΟΤΑ);

12) Η ΔΑ1 προτείνει να γίνουν οι παρακάτω τροποποιήσεις στις αντίστοιχες υποπαραγράφους ώστε οι καθοριζόμενες προθεσμίες να είναι ρεαλιστικά εφικτές:

- Στην υποπαραγράφο 22(2) η προθεσμία να γίνει 15 εργάσιμων αντί των 10.
- Στην υποπαραγράφο 22(3) η προθεσμία να γίνει 10 εργάσιμων αντί των 5.
- Στην υποπαραγράφο 22(3) η προθεσμία να γίνει 18 εργάσιμων αντί των 15.
- Σε περίπτωση υποβολής ελλιπών ή μη αποδεκτών στοιχείων θα ζητείται η συμπλήρωση ή η τροποποίηση τους με ανάλογη παράταση του χρόνου, αρχής γενομένης των παραπάνω προθεσμιών από την ημέρα υποβολής των ζητηθέντων στοιχείων.

13) Ο ΣΦ2 προτείνει τις παρακάτω τροποποιήσεις:

- Στην Παράγραφο 22 (2): Η προθεσμία των 10 ημερών να γίνει 15 ημερών και να υπάρξει τυποποίηση της διαδικασίας ώστε να μην απαιτείται χρονοβόρα διαδικασία από τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΟΤΑ.
- Στην Παράγραφο 22 (4): Δεν κρίνεται απαραίτητο να κοινοποιούνται αντίγραφα του φακέλου και στον αιτούντα πάροχο. Μήπως θα μπορούσε ο πάροχος με συνοδευτικό έγγραφο της υπηρεσίας αποδοχής της αίτησης με δικές του ενέργειες να πάρει έγκριση από τους συναρμόδιους φορείς;
- Στην Παράγραφο 22 (6): Να προβλεφθεί ρητά η δυνατότητα του ΟΤΑ, μέσω της αρμόδιας υπηρεσίας του, να προτείνει διαφορετική διαδρομή (σε συνεννόηση με τον πάροχο) αν στην αιτούμενη διαδρομή υπάρχει λεωφορειόδρομος, πεζόδρομος, κτλ. Πέρα δηλαδή από τις περιοριστικά αναφερόμενες περιπτώσεις δικαιώματος άρνησης έκδοσης της άδειας, ο ΟΤΑ να δύναται να εκδώσει μεν άδεια αλλά μέσω διαφορετικής διαδρομής λόγω ειδικών συνθηκών μετά από αιτιολογημένη πρόταση της αρμόδιας υπηρεσίας.
- Παράγραφος 24: Ως προς τη συναρμοδιότητα, να οριστεί ποια θα είναι η πρώτη υπηρεσία υποδοχής (ο αντίστοιχος ΟΤΑ).

ΕΡΩΤΗΣΗ 7:

Συμφωνείτε με το ενδεχόμενο σύνταξης συμφωνητικού μεταξύ της δημοσίας αρχής

και του παρόχου, κατόπιν της έγκρισης χορήγησης του δικαιώματος διέλευσης; Αν ναι, ποια προτείνετε να είναι τα αναγκαία στοιχεία ενός τέτοιου συμφωνητικού; Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης, ποιά είναι κατά τη γνώμη σας η νομική μορφή που θα διέπει τις σχέσεις (δικαιώματα-υποχρεώσεις) των δύο πλευρών;

Συμφώνησαν με την προτεινόμενη ρύθμιση οι ακόλουθοι φορείς, διατυπώνοντας, κατά περίπτωση, τις ακόλουθες παρατηρήσεις:

- 1) ΟΤΑ4: Πράγματι είναι αναγκαία η ύπαρξη συμφωνητικού μεταξύ του Δήμου και του παρόχου, στην οποία θα πρέπει πρωτίστως να διασφαλίζεται ο Δήμος έναντι ενδεχομένων κακοτεχνιών που θα μπορούσαν να συνεπάγονται ακόμη και τη διακοπή εγκρίσεων διέλευσης στον πάροχο αυτό.
- 2) ΟΤΑ1 (Κατέθεσε συνημμένα αντίστοιχο συμφωνητικό).
- 3) ΔΑ4: Συμφωνούμε για συμφωνητικό μεταξύ παρόχου και δημόσιας αρχής, που θα περιέχει τις οικονομικές συμφωνίες, χρονοδιαγράμματα και δεσμεύσεις σε περίπτωση φθορών.
- 4) Π4 υπό την προϋπόθεση να οριστεί με σαφήνεια ο τύπος και οι όροι του συμφωνητικού.
- 5) ΔΑ1: Προτείνει το συμφωνητικό να περιέχει στοιχεία όμοια με εκείνα που απαιτούνται για την σύμβασης εκτέλεσης δημοσίων έργων.
- 6) ΔΑ5: Απαιτείται υποχρεωτική σύνταξη συμφωνητικού με υπόδειγμα της υπηρεσίας μας.

Διαφώνησαν με την προτεινόμενη ρύθμιση οι ακόλουθοι φορείς, διατυπώνοντας, κατά περίπτωση, τις ακόλουθες παρατηρήσεις:

- 1) Π6: Δε θεωρούμε απαραίτητη την σύνταξη ιδιαίτερου συμφωνητικού. Θεωρούμε ότι αρκεί η έγκριση χορήγησης δικαιώματος διέλευσης (άδεια εκτέλεσης) στην οποία σκόπιμο θα ήταν να ρυθμίζονται όλα τα σχετικά θέματα.
- 2) Π2, Π3, Π7, Π10, Π12, Π14 και ΣΦ1: Θεωρούμε ότι κάτι τέτοιο δεν είναι απαραίτητο επειδή θα σήμαινε άσκοπη περιπλοκή της διαδικασίας.
- 3) Π9: Δεν συμφωνούμε με τη σύνταξη συμφωνητικού μεταξύ της εκάστοτε αρμόδιας αρχής και του αιτούντα παρόχου καθώς η εμπειρία έχει αποδείξει ότι δημιουργούνται υπερβολικά μεγάλες καθυστερήσεις στο πλαίσιο έγκρισης και ελέγχου του συμφωνητικού ακόμη και αν βασίζεται σε πρότυπο κείμενο. Επίσης με την υφιστάμενη διαδικασία που ακολουθείται η άδεια τομής εκσκαφής περιλαμβάνει όλους τους αναγκαίους όρους και προβλέψεις που απαιτούνται και

καλύπτουν αμφότερα τα μέρη.

- 4) Π1: Η σύνταξη συμφωνητικού μεταξύ της δημόσιας αρχής και του παρόχου, αντίκειται στις αρχές του διοικητικού δικαίου. Η νομική φύση της διοικητικής πράξης με την οποία εγκρίνεται η χορήγηση δικαιωμάτων διέλευσης (σύνθετης διοικητικής πράξης, όταν στην έκδοση αυτής εμπλέκονται και συναρμόδιες δημόσιες αρχές) εμπεριέχει τον απαιτούμενο – κατά την ενάσκηση δημόσιας εξουσίας – έλεγχο νομιμότητας. Αντίθετα η σύναψη συμφωνητικού/σύμβασης υπερβαίνει τον έλεγχο της νομιμότητας και εισέρχεται σε θέματα σκοπιμότητας και συμβατικής ελευθερίας των μερών, γεγονός ασύμβατο με τη διοικητική αρμοδιότητα.
- 5) Π11: Δεν θεωρούμε ότι χρειάζεται η υπογραφή συμφωνητικού μεταξύ των μερών, διότι εκτός του ότι κάτι τέτοιο μπορεί να δώσει αφορμή σε καθυστερήσεις και αναβολές εκ μέρους της δημόσιας αρχής, επιπλέον και επειδή κατά την παραχώρηση των δικαιωμάτων διέλευσης η δημόσια αρχή ενεργεί ως *impetium*, ασκώντας δηλαδή δημόσια εξουσία και όχι ως συναλλασσόμενος με ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με τον πάροχο, ο οποίος εν προκειμένω δεν φαίνεται να έχει διαπραγματευτική ικανότητα. Θεωρούμε λοιπόν ότι κάποιος αναγκαίος όρος θα μπορούσαν να συμπεριληφθούν στην άδεια που θα χορηγείται. Εάν παρόλα αυτά υπερισχύσει η άποψη ότι θα υπογράφεται συμφωνητικό αυτό θα πρέπει να είναι προδιατυπωμένο κείμενο, ενιαίο και όμοιο για κάθε δημόσια αρχή και να αποτελεί παράρτημα στον εκδοθησόμενο Κανονισμό της EETT.
- 6) Π5: Διαφωνούμε με τη σύνταξη συμφωνητικού μεταξύ της δημόσιας αρχής και του παρόχου, διότι θεωρούμε ότι δεν συντρέχει περίπτωση διοικητικής σύμβασης, εφόσον οι όροι δεν είναι διαπραγματεύσιμοι από τις δύο πλευρές. Αντιθέτως επειδή ακριβώς πρόκειται για λόγους δημοσίου συμφέροντος μέσα στα πλαίσια κρατικής εποπτείας που ασκείται από την αρμόδια αρχή, καθίσταται αναγκαίο οι υποχρεώσεις των παρόχων προς την αρμόδια αρχή να καθορίζονται με τρόπο διαφανή και ισότιμο. Θεωρούμε ότι η νομική μορφή που διέπει τις σχέσεις των δύο πλευρών είναι αυτή της δουλείας διόδου, όπως ρυθμίζεται από τον ΑΚ.
- 7) Π13: Κατ' αρχάς, δεν θεωρείται απαραίτητη η σύνταξη συμφωνητικού μεταξύ της αρμόδιας αρχής και του παρόχου αναφορικά με την υλοποίηση του χορηγηθέντος δικαιώματος διέλευσης. Η εν λόγω θέση καθίσταται περισσότερο εμφανής στις περιπτώσεις που η αρμόδια αρχή δεν προβαίνει στις από μέρους της ενέργειες για τη χορήγηση της έγκρισης δικαιώματος διέλευσης με αποτέλεσμα να επέρχεται αυτοδίκαιη κτήση της έγκρισης. Τα μειονεκτήματα μίας τέτοιας επιλογής ενισχύονται στην περίπτωση που για οποιονδήποτε λόγο η αρμόδια αρχή δεν προσέρχεται για την κατάρτιση του οικείου συμφωνητικού, με αποτέλεσμα η όλη διαδικασία να περιπλέκεται και να απαιτείται πλέον η προσφυγή στα αρμόδια δικαστήρια. Η έννομη σχέση που συνδέει τα δύο μέρη θα μπορούσε να προσδιορίζεται σε ένα τυποποιημένο κείμενο έγκρισης χορήγησης δικαιώματος διέλευσης, το οποίο προτείνεται να αποτελέσει παράρτημα του υπό έκδοση Κανονισμού και της σχετικής ΚΥΑ. Στο εν λόγω κείμενο θα προσδιορίζονται η

αρμόδια αρχή που χορηγεί την έγκριση, ο αριθμός και η ημερομηνία της έγκρισης, ο δικαιούχος πάροχος, ο εργολάβος που θα εκτελέσει τις εργασίες εγκατάστασης του τηλεπικοινωνιακού δικτύου, οι εργασίες που θα εκτελεσθούν, οι οδοί / χώροι όπου θα εκτελεσθούν οι εργασίες, η διάρκεια εκτέλεσης των εργασιών, τα μέτρα ασφαλείας που θα πρέπει να ληφθούν, τα στοιχεία της εγγυητικής επιστολής που θα κατατεθεί από τον πάροχο για την εξασφάλιση της πιστής εκπλήρωσης των υποχρεώσεων και βαρών του, ο τρόπος αποκατάστασης της επιφάνειας της οδού / του χώρου, καθώς και η υποχρέωση του παρόχου προς εξασφάλιση της σύναψης γενικού ασφαλιστήριου συμβολαίου που καλύπτει την εκτέλεση των συγκεκριμένων εργασιών. Εφόσον μάλιστα υπάρξει τυποποιημένο έγγραφο τέτοιας έγκρισης θα δύναται να καθίσταται περιεχόμενο της εξώδικης δήλωσης του παρόχου στις περιπτώσεις που συντρέχει αυτοδίκαιη κτήση της οικείας έγκρισης. Τέλος, θα πρέπει να τονισθεί, ότι οποιαδήποτε ρύθμιση του συγκεκριμένου αντικειμένου θα πρέπει να λάβει χώρα κατά τρόπο ενιαίο και τυποποιημένο μέσω της υιοθέτησης συγκεκριμένου κειμένου ως παραρτήματος του Κανονισμού, προκειμένου να εξασφαλισθεί η ομογενής εφαρμογή του ρυθμιστικού πλαισίου από το σύνολο των (συν)αρμόδιων αρχών.

- 8) Π8: Δεν συμφωνούμε με την σύνταξη συμφωνητικού επειδή το κείμενο του συμφωνητικού είναι δυνατό να θέτει νέα ζητήματα, δηλαδή υποχρεώσεις, όρους και κανόνες, που δεν προβλέπονται από το Νόμο και τις σχετικές διατάξεις. Θέματα που αφορούν τις σχέσεις των μερών είναι σκόπιμο να καθορίζονται ρητά και παγίως στον σχετικό κανονισμό στην ΚΥΑ και να οδηγούν σε τυποποιημένη άδεια.
- 9) Π15: Δεν κρίνεται απαραίτητη ή σκόπιμη η σύνταξη και υπογραφή συμφωνητικού. Το σύνολο των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων είναι σαφές και προκαθορισμένο. Συγκεκριμένα:
 - i) Ο φάκελος που κατατίθεται κάθε φορά από τον πάροχο και τα περιεχόμενα έγγραφα τεκμηρίωσης είναι προκαθορισμένα, έχουν ελεγχθεί και με αυτά προσδιορίζεται πλήρως το έργο εν είδη τεχνικής μελέτης και περιγραφής. Ως ισχύει και για την άδεια οικοδόμησης, η έγκριση και η άδεια παραχώρησης βασίζεται στα στοιχεία του φακέλου.
 - ii) Η εγγύηση καλής εκτέλεσης και η υπογραφή ασφαλιστήριου, σε συνδυασμό με τις νομοθετικές (συμπεριλαμβανομένων των υπό διαβούλευση) διατάξεις, καλύπτουν σε κάθε περίπτωση τις ευθύνες τόσο του παρόχου, όσο και του εργολάβου που αναλαμβάνει τις εργασίες εγκατάστασης. Ο ΑΚ (άρθρα 14, 932, 330, 681επ.), ο ΠΚ (άρθρο 286), ο Ν. 1396/1983 (αρ.3 ΚΑΙ 5) και το Π.Δ778/1980 προσδιορίζουν με σαφήνεια και ασφάλεια δικαίου τις ευθύνες κατά τις οικοδομικές (και παρεμφερείς) εργασίες. Προκύπτει από τα ανωτέρω συνεπώς ότι η σύνταξη και υπογραφή συμφωνητικού θα αποτελούσε ως εκ περισσού μια πρόσθετη χρονοβόρα γραφειοκρατική διαδικασία, η οποία θα άνοιγε δρόμους για εσκεμμένες και μη επιπλέον καθυστερήσεις (έλεγχος από τις νομικές υπηρεσίες των αρμοδίων φορέων, καθυστέρηση υπογραφής κλπ.).

Η παρούσα ρύθμιση φρονούμε ότι γίνεται για να καλύψει όλα τα σχετικά κενά και να προσδιορίσει τα πλαίσια της σχέσης των μερών (παρόχων και αρμοδίων φορέων). Τυχόν πρόσθετοι όροι που δεν θα καλυφθούν από την παρούσα ρύθμιση μπορεί απλά να περιληφθούν στο έντυπο κείμενο της άδειας παραχώρησης, όπως μέχρι σήμερα συμβαίνει στα έντυπα «άδειας εκσκαφής», όπου αναφέρεται ο χώρος, ο δικαιούχος, ο αριθμός και η χρονική ισχύς της αδειάς και λοιπά τυπικά στοιχεία, καθώς και γενικοί όροι. Αυτό κρίνεται επαρκές. Συμφωνητικό που επαναλαμβάνει το έργο, τους όρους, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις είναι απλά περιττό. Και πάλι θα αναφέρουμε ότι οικοδομικά τετράγωνα έχουν χτιστεί χωρίς συμφωνητικά με τους Δήμους ή την Πολεοδομία!!

Ο ΟΤΑ5 προτείνει να συνταχθεί έντυπο άδειας που θα περιγράφει τις υποχρεώσεις του παρόχου, του φορέα υποδοχής κλπ, χωρίς συμφωνητικό με την προϋπόθεση να δεσμεύονται τα μέρη από αυτό.

Ο ΣΦ2 προτείνει να συνταχθεί ενιαίο έντυπο άδειας, το οποίο θα υπέχει θέση συμφωνητικού εφόσον θα περιγράφονται επακριβώς οι υποχρεώσεις του παρόχου, του φορέα υποδοχής κλπ και θα δεσμεύονται τα μέρη από αυτό.

ΕΡΩΤΗΣΗ 8:

Κρίνετε απαραίτητο να υποχρεωθεί ο αρμόδιος φορέας να διαθέτει «σχέδιο χαρτογράφησης» άλλων ευκολιών-υφιστάμενων δικτύων όπως των δικτύων των ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΔΕΠΑ, ΕΥΔΑΠ ή άλλων τηλεπικοινωνιακών παρόχων;

Με την ερώτηση συμφωνούν οι παρακάτω φορείς, που κατέθεσαν τα αντίστοιχα σχόλια / παρατηρήσεις:

- 1) ΟΤΑ2
- 2) ΟΤΑ4: Για λόγους τεχνικούς αλλά και διασφάλισης λειτουργίας του δικτύου του παρόχου, είναι απόλυτα αναγκαία η ύπαρξη σχεδίου χαρτογράφησης των Ο.Κ.Ω. η οποία στις περιπτώσεις που δεν διατίθεται από τους Δήμους, θα πρέπει να υποχρεωθούν να τα εξασφαλίζουν οι πάροχοι.
- 3) Π1: Ναι , είναι σαφές ότι η σημερινή κατάσταση όπου δεν υφίσταται κανένα δημόσια προσβάσιμο στοιχείο για την ύπαρξη ήδη εγκατεστημένων δικτύων τηλεπικοινωνιακών παρόχων και λοιπών επιχειρήσεων κοινής ωφελείας, τυγχάνει άνευ άλλου αναχρονιστικό, δημιουργεί ανυπέρβλητα προβλήματα πάσης φύσεως, αποτρέπει τη πιθανή ανάπτυξη συνεργειών και αυξάνει σημαντικά το κόστος των δικτυακών υποδομών, καθώς είναι αναπόδραστο όταν η ανάπτυξη νέων δικτύων γίνεται στην ίδια χάραξη με τα ήδη υφιστάμενα δίκτυα, η έλλειψη γνώσης

αναφορικά με την τοπογραφία αυτών (τελική χάραξη, βάθος τοποθέτησης, είδος δικτύου, χρησιμοποιηθέντα υλικά αποκατάστασης κ.ά.) να οδηγεί σε φθορές και κατ' επέκταση διακοπή παροχής υπηρεσιών.

- 4) Π2: Ναι. Με την προϋπόθεση βέβαια ύπαρξης αντίστοιχων στοιχείων (GIS) στους αναφερόμενους παραπάνω Φορείς, προκειμένου να αποφεύγονται πιθανές ζημιές στις εγκαταστάσεις άλλων Φορέων κατά την διάρκεια των εργασιών. Παράλληλα, η ύπαρξη ή μη «σχεδίου χαρτογραφίσεως» (έγκυρου ή λανθασμένου) θα μπορεί να συνεκτιμηθεί ως παράγοντας υπολογισμού του ποσοστού συνυπαιτιότητας σε περιπτώσεις προκλήσεως βλαβών σε άλλα δίκτυα.
- 5) Π3: Κρίνουμε απαραίτητο να υποχρεωθεί ο αρμόδιος φορέας να διαθέτει «σχέδιο χαρτογράφησης» άλλων ευκολιών - υφιστάμενων δικτύων όπως των δικτύων των ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΔΕΠΑ, ΕΥΔΑΠ ή άλλων τηλεπικοινωνιακών παρόχων, ώστε να καθίσταται ευχερέστερη η σχεδίαση του δικτύου που σχεδιάζει να αναπτύξει ο ενδιαφερόμενος πάροχος και να αποφευχθούν ακούσιες ζημιές σε δίκτυα τρίτων. Υπογραμμίζεται ότι σε περίπτωση υλοποίησης ενός τέτοιου σεναρίου, δεν συνάδει με το κανονιστικό πλαίσιο περί ηλεκτρονικών επικοινωνιών και με το πνεύμα του κοινοτικού νομοθέτη μία ενδεχόμενη μετακύλιση του κόστους στους παρόχους.
- 6) Π4: Συμφωνούμε. Είναι απαραίτητο καθώς θα διευκολύνει την καλύτερη και αρτιότερη διέλευση καθώς και την ελαχιστοποίηση τυχόν προβλημάτων και ζημιών κατά την διέλευση.
- 7) Π5: Ναι, το κρίνουμε απαραίτητο, γιατί κατ' αυτόν τον τρόπο οι πάροχοι θα έχουν εκ των προτέρων γνώση του χώρου και θα σχεδιάζουν αναλόγως το δίκτυό τους κι έτσι θα αποφεύγονται οι πιθανότητες αβάσιμων αιτήσεων.
- 8) Π6: Η διατήρηση από το αρμόδιο φορέα σχετικών αρχείων θα διευκόλυνε την διαδικασία χάραξης και θα περιορίζε τις βλάβες κατά την εκτέλεση του έργου.
- 9) Π7, Π12, Π14 και ΣΦ1: Θεωρούμε ότι η ύπαρξη ενός τέτοιου σχεδίου είναι επιθυμητή. Παράλληλα, η ύπαρξη ή μη «σχεδίου χαρτογραφίσεως» (έγκυρου ή λανθασμένου) θα μπορεί να συνεκτιμηθεί ως παράγοντας υπολογισμού του ποσοστού συνυπαιτιότητας σε περιπτώσεις προκλήσεως βλαβών σε άλλα δίκτυα.
- 10) Π8: Θα ήταν χρήσιμο να διατίθενται σχέδια υφισταμένων δικτύων αλλά η μέχρι σήμερα εμπειρία οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η συγκέντρωση όλων των απαραίτητων στοιχείων μέσα σε λογικό χρονικό διάστημα καθώς επίσης και η επικαιροποίηση αυτών με την πάροδο του χρόνου είναι ανέφικτη και ιδιαίτερα δαπανηρή. Παράλληλα, η ύπαρξη ή μη «σχεδίου χαρτογραφίσεως» (έγκυρου ή λανθασμένου) θα μπορεί να συνεκτιμηθεί ως παράγοντας υπολογισμού του ποσοστού συνυπαιτιότητας σε περιπτώσεις προκλήσεως βλαβών σε άλλα δίκτυα
- 11) Π9: Κρίνεται επιθυμητή η διάθεση σχεδίου χαρτογράφησης για την κατασκευή του δικτύου του παρόχου, στο πλαίσιο αποφυγής πρόκλησης βλαβών σε τρίτα υφιστάμενα δίκτυα. Περαιτέρω, η ύπαρξη ή μη «σχεδίου χαρτογραφίσεως» (έγκυρου ή λανθασμένου) θα μπορεί να συνεκτιμηθεί ως παράγοντας

υπολογισμού του ποσοστού συνυπαιτιότητας σε περιπτώσεις προκλήσεως βλαβών σε άλλα δίκτυα.

- 12) Π10: Θεωρούμε ότι η ύπαρξη σχεδίου χαρτογράφησης υφισταμένων δικτύων πρέπει να αποτελεί απαραίτητη υποχρέωση των αρμόδιων φορέων αδειοδότησης καθώς είναι μία σημαντική παράμετρος για την έγκριση ή απόρριψη την προτεινόμενης όδευσης νέων δικτύων και την αποφυγή ανεπιθύμητων βλαβών κατά την εκτέλεση των σχετικών εργασιών κατασκευής. Σε περίπτωση τραυματισμού υφιστάμενου καλωδίου τρίτου παρόχου που δεν απεικονίζεται στα σχέδια της αρμόδια υπηρεσίας, θα πρέπει να ορίζεται ποσό που θα εκπίπτει από την αποζημίωση του παρόχου – εργολάβου που προκάλεσε την ζημιά.
- 13) Π11: Προτείνουμε να έχει ο πάροχος δικαίωμα πρόσβασης στα αρχεία και στις βάσεις δεδομένων όπου τηρούνται τα σχέδια χαρτογράφησης της δημόσιας αρχής. Επίσης η δημόσια αρχή να γνωστοποιεί στον πάροχο τα σχέδια χαρτογράφησης που διαθέτει, αλλά σε καμία περίπτωση να μην παρακωλύεται η διαδικασία χορήγησης της άδειας εκ του γεγονότος της ανυπαρξίας ή της πλημμέλειας των σχεδίων χαρτογράφησης.
- 14) Π13: Θα πρέπει να θεωρείται δεδομένο το ότι η ύπαρξη «σχεδίου χαρτογράφησης» ευκολιών – δικτύων άλλων παρόχων ή φορέων ή αρχών ή δημόσιων ή ιδιωτικών επιχειρήσεων θα διευκολύνει την εκπλήρωση των σκοπών του Ν. 3431/2006 και του υπό έκδοση Κανονισμού. Η σημαντικότερη συνεισφορά μίας τέτοιας χαρτογράφησης έγκειται στον προσδιορισμό της θέσης κάθε εγκατεστημένου δικτύου ούτως, ώστε να μειωθούν οι περιπτώσεις βλάβης του λόγω της εκτέλεσης εργασιών εγκατάστασης, συντήρησης ή αποκατάστασης άλλου δικτύου. Βεβαίως, θα πρέπει να επισημανθεί, ότι μία τέτοια κίνηση θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει το σύνολο των υφισταμένων μέχρι και σήμερα δικτύων. Για το σκοπό αυτό μπορούν οι ιδιοκτήτες πάσης φύσεως δικτύων και πάροχοι τηλεπικοινωνιών να υποχρεωθούν να παρέχουν ηλεκτρονική και έντυπη πληροφόρηση σχετικά με τις εγκαταστάσεις των δικτύων τους στον αρμόδιο φορέα. Επομένως, θα πρέπει να υποχρεωθεί ο αρμόδιος φορέας στην τήρηση «σχεδίων χαρτογράφησης».
- 15) Π15: Οποσδήποτε κρίνεται απαραίτητο να υποχρεωθεί ο αρμόδιος είτε άλλος ενιαίος φορέας να διαθέτει «σχέδιο χαρτογράφησης» άλλων ευκολιών / δικτύων. Αυτό θα βοηθήσει όχι μόνο στην επιλογή χώρων από τους παρόχους (για εμπορικούς ή άλλους λόγους), αλλά κυρίως στην ορθή εκπόνηση μελέτης εργασιών, προκειμένου να αποφευχθούν βλάβες, δυσλειτουργία, κακοτεχνίες κλπ. κατά τις εργασίες. Προκειμένου να επιτευχθεί η βέλτιστη αποτελεσματικότητα, πρέπει να οριστεί ότι οι κάτοχοι των εν λόγω ευκολιών / δικτύων θα εγγυώνται για την ορθότητα και πληρότητα των σχεδίων που υποχρεωτικά θα υποβάλλουν στον εν λόγω φορέα, έτσι ώστε να περιοριστούν τα προβλήματα αναζήτησης ευθυνών / υπαιτιότητας σε περίπτωση ζημιών δικτύων τρίτων. Η μη κατάθεση ή η κατάθεση λανθασμένων σχεδίων από κάτοχο υφιστάμενου δικτύου θα απαλλάσσει από κάθε ευθύνη τους παρόχους που εκτελούν εργασίες σε χώρο

όπου υπάρχουν τυφλά» δίκτυα ή δίκτυα σε άλλο βάθος από το αναφερόμενο στον κατατεθειμένο χάρτη.

Με την ερώτηση διαφωνούν οι παρακάτω φορείς για τους λόγους που παρατίθενται:

- 1) ΥΕΘΑ: Αυτά μπορεί να τα ζητά ο αιτών από τους φορείς (ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΕΥΔΑΠ, ΔΕΠΑ κλπ) αλλά το ΥΕΘΑ δεν είναι δυνατόν να παρέχει ανάλογες πληροφορίες για λόγους εθνικής ασφαλείας.
- 2) ΟΤΑ1: Είναι εφικτό να διατεθεί σχέδιο χαρτογράφησης μόνο των αδειών που έχει εκδώσει η υπηρεσία.
- 3) ΟΤΑ3: Όχι είναι υποχρέωση του παρόχου να φροντίσει υπεύθυνα για την ενημέρωση του σχετικά με τα υπάρχοντα δίκτυα των άλλων οργανισμών (ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΕΠΑ, κλπ) και αφού τα λάβει υπόψη να προβεί στη μελέτη για την κατασκευή του δικτύου. Ας σημειωθεί ότι δεν υπάρχει δυνατότητα να τηρεί ο Δήμος μας ενημερωμένο αρχείο με τα δίκτυα όλων των οργανισμών και για το λόγο αυτό θα πρέπει οι πάροχοι μετά την εγκατάσταση των δικτύων τους να τηρούν υπεύθυνα ακριβή σχέδια με τις οδεύσεις των δικτύων τους όπου θα απευθύνεται κάθε ενδιαφερόμενος πριν λάβει άδεια εκσκαφής.
- 4) ΟΤΑ4: Ο πάροχος είναι υπεύθυνος για την συλλογή τέτοιων στοιχείων.
- 5) ΣΦ2: Υπόχρεος και υπεύθυνος για τη συλλογή τέτοιων στοιχείων να είναι ο πάροχος, ο οποίος θα υποβάλλει μαζί με τα λοιπά στοιχεία του φακέλου και υπεύθυνη δήλωση ότι έχει ενημερωθεί για τα στοιχεία αυτά και είναι υπεύθυνος.

ΕΡΩΤΗΣΗ 9: (ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΑΡΧΕΣ)

Προτείνετε ειδικά κριτήρια και την αντίστοιχη νομική τεκμηρίωση για αίτια που οδηγούν στην απόρριψη αιτήματος παραχώρησης δικαιωμάτων διέλευσης λόγω: Α. μη προστασίας του περιβάλλοντος. Β. μη προστασίας της δημόσιας υγείας. Γ. μη προστασίας της εθνικής άμυνας. Δ. μη προστασίας των αρχαιολογικών τόπων.

Κατατέθηκαν οι ακόλουθες απόψεις δημόσιων αρχών:

- 1) Για το σημείο Α:
 - i) ΔΑ1: Σε ότι αφορά την προστασία του περιβάλλοντος θα πρέπει να προηγείται η διαδικασία για την χορήγηση προέγκρισης περιβαλλοντικών επιπτώσεων – μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, όπως καθορίζεται από την ΚΥΑ 69269/90 η οποία τροποποιήθηκε με την ΚΥΑ 11353/02 και την εγκύκλιο 3/01 του ΥΠΕΧΩΔΕ, για την γνωμοδότηση του ΥΠΕΘΑ, σε

συνδυασμό με την ΚΥΑ 11014/03 για την εναρμόνιση της Εθνικής Νομοθεσίας με το Κοινοτικό Δίκαιο.

- ii) ΟΤΑ2: Κριτήριο απόρριψης μπορεί να είναι η προσβολή της αισθητικής των πόλεων λόγω των εναέριων δικτύων και η εύρυθμη λειτουργία τους. Τούτο θεμελιώνεται στο αρθ.75Ιε παρ 11 στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 75 του Ν3463/06 καθώς και στο σύνολο της Νομοθεσίας που περιγράφει τις αρμοδιότητες των ΟΤΑ.
- iii) ΔΑ3: Όσο αφορά τα ειδικά κριτήρια που οδηγούν στην απόρριψη του αιτήματος παραχώρησης δικαιώματος διέλευσης, άποψη της υπηρεσίας μας είναι ότι αρμόδιοι να απαντήσουν στα θέματα του αιγιαλού είναι όλες οι υπηρεσίες του σταδίου γνωμοδοτήσεων. Πάντως με την πρώτη προσέγγιση των κριτηρίων θεωρούμε ότι θα πρέπει να συμπεριελήφθη και η προστασία της τουριστικής ανάπτυξης, λαμβάνοντας πρόνοια ώστε οι εργασίες σαν μην εκτελούνται σε περίοδο τουριστικής αιχμής.
- iv) ΔΑ4: Να τεθεί ο όρος απόρριψης της αίτησης του παρόχου λόγω αλλαγής της χρήσης γης.

2) Για το σημείο Β: Δεν υπήρξαν προτάσεις.

3) Για το σημείο Γ:

- i) ΔΑ1: Δεν θα πρέπει να επηρεάζονται κατά οποιοδήποτε τρόπο τα υφιστάμενα και μελλοντικά μέσα , συστήματα και εγκαταστάσεις επικοινωνιών αλλά και λοιπών θεμάτων Εθνικής Άμυνας.

4) Για το σημείο Δ: Δεν υπήρξαν προτάσεις.

Ο ΟΤΑ1 πρότεινε να συμπεριληφθεί στον κατάλογο ειδικό σημείο που θα προβλέπει απόρριψη της αίτησης παρόχου σε περίπτωση πρόσφατης (λιγότερο από έτος) συντήρησης οδών.

Ο ΟΤΑ3 πρότεινε τα ακόλουθα ειδικά κριτήρια:

- 1) Περίπτωση κορεσμού του χώρου του οδοστρώματος και του πεζοδρομίου καθώς υπάρχει πληθώρα δικτύων στην πόλη.
- 2) Επιπτώσεις στην λειτουργικότητα και αισθητική των κοινόχρηστων χώρων (για επίγειες και υπέργειες εγκαταστάσεις).
- 3) Επιπτώσεις στην κυκλοφορία κυρίως κεντρικών οδών.

Κατατέθηκαν επίσης οι ακόλουθες απόψεις των παρόχων:

- 1) Π1: Δεδομένης της φύσης της υποδομής που εγκαθίσταται (οπτική ίνα), της φύσεως της εγκατάστασης (υπόγεια) και της αποκατάστασης που επακολουθεί ,η οποία επαναφέρει το χώρο στη πρότερη του κατάσταση, θεωρούμε ότι δεν υφίσταται λόγοι όχλησης ή προσβολής του περιβάλλοντος και αντίστοιχα προσβολής της δημόσιας υγείας επί των οποίων δύναται να τεκμηριωθεί τυχόν άρνηση διέλευσης. Μόνη περίπτωση άρνηση λόγω προσβολής του περιβάλλοντος

θα μπορούσε να τεθεί επί της τοποθέτησης εναέριας οπτικής ίνας ή σε περίπτωση που μπορεί βάσιμα να πιθανολογηθεί ότι η όποια προσπάθεια αποκατάστασης θα αποτύχει να επαναφέρει πλήρως το φυσικό χώρο της διέλευσης στη πρότερη του κατάσταση (πχ λιθόστρωτοι δρόμοι παραδοσιακών οικισμών, επί σαθρού εδάφους, όπου η αποκατάσταση δεν μπορεί να αποκλείσει υποχώρηση του εδάφους στο σημείο εκσκαφής.) Ως εκ τούτου θεωρούμε ότι οι λόγοι περιβάλλοντος και δημόσιας υγείας πρέπει να απαλειφθούν, διότι μόνο προσκόμματα από μέρους κακόπιστων δημόσιων αρχών και τεχνοφοβία από μέρους του κοινού μπορούν να τροφοδοτήσουν. Αναφορικά με θέματα εθνικής άμυνας, θα πρέπει να οριοθετηθεί ότι αυτά δύναται να ανακύψουν μόνο σε αιτήσεις διέλευσης που χωροθετούνται σε παραμεθόριες περιοχές, καθώς και σε περιοχές εντός και πέριξ χωροθετημένων στρατιωτικών εγκαταστάσεων (στρατόπεδα, αεροδρόμια κ.ά). Τέλος θα πρέπει να είναι σαφές ότι σε αιτήματα διέλευσης, όπου η τεχνική εφαρμογή των έργων προβλέπει διέλευση σε βάθος μέχρι τα 80 εκ δεν μπορεί να τεθεί για οποιαδήποτε ένσταση αρχαιολογικού ενδιαφέροντος, παρά μόνο αν πρόκειται για χωροθετημένο αρχαιολογικό χώρο.

- 2) Π6: Συμφωνούμε επί της αρχής. Ωστόσο θεωρούμε απαραίτητο να οριστούν τυπικές προδιαγραφές βάθους και πλάτους ορύγματος, για τα οποία λόγω των μικρών διαστάσεων τους και καθώς η όποια όχληση είναι προσωρινή και αποκαθίσταται πλήρως, δεν τίθεται θέμα προστασίας περιβάλλοντος, διασφάλισης της δημόσιας υγείας, ή προστασίας αρχαιολογικών χώρων. Τυπικές μέγιστες διαστάσεις θα μπορούσαν να θεωρηθούν τα 60 εκ βάθους και 20 εκ πλάτος που διανοίγονται με τεχνικές mini-trenching ή micro –trenching. Ακολουθως προτείνουμε για τις κατασκευές που πληρούν τις προδιαγραφές που θα έχουν ορισθεί να θεσπιστεί ρητή εξαίρεση εξέτασης των κριτηρίων για αίτια που οδηγούν στην απόρριψη αιτήματος παραχώρησης δικαιώματος διέλευσης.
- 3) Π8: Σχετικά τονίζεται ότι απόρριψη αιτήματος κατασκευής ενσύρματου δικτύου για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος και προστασίας της δημόσιας υγείας δεν γίνονται κατανοητοί και προτείνουμε την απαλοιφή τους.
- 4) Π11: Προτείνουμε την πρόβλεψη ότι η απόρριψη αιτήματος παραχώρησης θα πρέπει να αιτιολογείται ειδικά και εμπειριστατωμένα και ότι ως λόγοι απόρριψης προβλέπονται, αποκλειστικά: σοβαροί λόγοι μη προστασίας του περιβάλλοντος, σοβαροί λόγοι μη προστασίας της δημόσιας υγείας, σοβαροί λόγοι μη προάσπισης της εθνικής άμυνας και σοβαροί λόγοι μη προστασίας των αρχαιολογικών χώρων, οι οποίοι θα αιτιολογούνται ειδικά κατά περίπτωση από τη δημόσια αρχή. Σε περίπτωση διαφωνίας ως προς τους λόγους απόρριψης η υπόθεση να παραπέμπεται σε διαιτησία, η οποία θα πρέπει να αποφαίνεται εντός 30 ημερών.

Τυποποίηση της τεκμηρίωσης

ΕΡΩΤΗΣΗ 10:

Σχολιάστε τα προτεινόμενα στοιχεία τεκμηρίωσης κατά τη διαδικασία του ελέγχου των κατατεθειμένων δικαιολογητικών: Α. ως προς την επάρκεια (είναι αρκετά για να οδηγήσουν σε λήψη απόφασης;) Β. ως προς την πληρότητα (προβλέπονται με κατάλληλο επίπεδο ανάλυσης όλα τα θέματα που πρέπει να εξεταστούν για τη λήψη απόφασης;)

Υποβλήθηκαν οι ακόλουθες παρατηρήσεις:

- 1) Οι ΔΑ3, ΟΤΑ1, ΟΤΑ2, Π10 χαρακτηρίζουν τα προτεινόμενα στοιχεία τεκμηρίωσης πλήρη και επαρκή.
- 2) Ο Π1 θεωρεί ότι το έντυπο της αίτησης θα πρέπει να είναι τυποποιημένο για όλες τις δημόσιες αρχές της επικράτειας. Παρατηρεί ότι η όδευση σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι οριστική, παρά μόνο προτεινόμενη. Αντίγραφο της αδείας δεν είναι δυνατόν να παρασχεθεί, δεδομένου ότι οι άδειες (ειδικές στο παρελθόν, γενικές πλέον) τυγχάνουν ατομικές διοικητικές άδειες οι οποίες αν και επιδέχονται δημοσιότητας ΦΕΚ απευθύνονται αποκλειστικά στο νομικό πρόσωπο (πάροχο) που αφορούν. Ο πάροχος θα πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξει ότι δύναται και δικαιούται να αναπτύξει τηλεπικοινωνιακό δίκτυο, προσκομίζοντας, είτε πρωτότυπη βεβαίωση της ΕΕΤΤ, είτε αντίγραφο αυτής επικυρωμένο από δικηγόρο ή δημόσια αρχή, με ημερομηνία έκδοσης όχι αψότερη του τριμήνου.
- 3) Ο Π2 συμφωνεί ως προς την επάρκεια και τονίζει ότι θα επιφέρουν ιδιαίτερο φόρτο στον Πάροχο (ακόμα και σε μικρής κλίμακας έργα) λόγω της χρονοβόρας διαδικασίας καθώς και την αύξηση στο κόστος κατασκευής. Επίσης θεωρούμε ότι στην εφαρμογή του παραπάνω μέτρου θα δημιουργηθούν καθυστερήσεις στην έγκριση χορήγησης δικαιώματος διέλευσης.
- 4) Οι Π3 και Π7 υπογραμμίζουν ότι τα προτεινόμενα ελάχιστα στοιχεία τεκμηρίωσης για την διαδικασία του ελέγχου δεν οδηγούν στην ταχεία και άμεση εξυπηρέτηση των παρόχων με σκοπό την διενέργεια επενδύσεων για την δημιουργία δικτυακής υποδομής. Αυτό είναι ιδιαίτερα αντιληπτό στις περιπτώσεις όπου ο πάροχος θα διέρχεται μιας χρονοβόρας και δαπανηρής διαδικασίας για την συλλογή των προτεινόμενων δικαιολογητικών, προκειμένου να προβεί σε εργασίες μικρής κλίμακας. Σημειώνουν επομένως ότι τα προτεινόμενα ελάχιστα στοιχεία τεκμηρίωσης δεν συνάδουν με την ούτε με την αρχή της αναλογικότητας (ιδιαίτερα στις περιπτώσεις πραγματοποίησης έργων μικρής κλίμακας) ούτε με τις γενικές αρχές και στόχους που τίθενται στον ν. 3431/2006 και ιδιαίτερα τη διασφάλιση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού σε επίπεδο δικτυακής υποδομής, την ενθάρρυνση των αποτελεσματικών επενδύσεων ως προς την υποδομή, και ως προς τη συμβολή στην ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς, η οποία επιτυγχάνεται με την άρση των υφιστάμενων εμποδίων στην παροχή δικτύων ηλεκτρονικών υπηρεσιών και την ισότιμη μεταχείριση κατά την αντιμετώπιση των παρόχων

δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών, υπό παρόμοιους όρους. Για τους λόγους αυτούς, προτείνουν:

- Την απόλειψη του ρυμοτομικού σχεδίου (παρ. 27 (γ) του κειμένου βάσης) ως στοιχείο του φακέλου. Επιπροσθέτως σημειώνουμε ότι η επισήμανση εκ των προτέρων της οριστικής όδευσης είναι αποβαίνει συχνά ανακριβής καθώς στην πραγματικότητα η πορεία των έργων εξαρτάται από ένα πλήθος αστάθμητων παραγόντων
- Την απόλειψη των στοιχείων (δ) και (ε) της παρ. 27 του κειμένου βάσης ή επικουρικά την απόλειψή τους τουλάχιστον για τις περιπτώσεις που αφορούν έργα μικρής κλίμακας και έκτασης. Ως έργα μικρής κλίμακας προτείνουμε ενδεικτικά τα έργα που εκτελούνται στο «τελευταίο μίλι» του δικτύου πρόσβασης, ήτοι τα έργα που εκτελούνται με σκοπό την φυσική σύνδεση των τελικών χρηστών με το πλησιέστερο κέντρο διανομής του παρόχου.

Επισημαίνουν ότι η εκ των προτέρων εκπόνηση ενός οριστικού σχεδίου όδευσης, με πλήρεις κατασκευαστικές λεπτομέρειες είναι ανέφικτη καθώς κατά την πορεία της εκτέλεσης των εργασιών είναι δυνατόν να προκύψουν παρεκβάσεις από το αρχικό σχέδιο, για λόγους πέρα και πάνω από σφαίρα ευθύνης του παρόχου. Για τον λόγο αυτό αντιπροτείνουν την κατάθεση ενός ενδεικτικού σχεδίου όδευσης, το οποίο θα περιλαμβάνει και τις κατασκευαστικές λεπτομέρειες του δικτύου. Για τους προαναφερθέντες λόγους, προτείνουν την αντικατάσταση του στοιχείου (ζ) του κειμένου βάσης με έναν ενδεικτικό προϋπολογισμό του έργου, ο οποίος προϋπολογισμός θα αφορά μόνο στην αποκατάσταση του οδοστρώματος, καθώς και την αντικατάσταση του στοιχείου (η) με ένα ενδεικτικό χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης του έργου, που θα περιλαμβάνει προβλέψεις για τους χρόνους εκτέλεσης κάθε τμήματος του έργου, των μέσων που θα χρησιμοποιηθούν και τις διαδικασίες αποκατάστασης. Ο Π9, πέρα των προαναφερθέντων που μεταβάλλουν δραστικά το κόστος, αλλά και για λόγους που αφορούν απόρρητα επενδυτικά και επιχειρησιακά πλάνα δηλώνει τη ρητή διαφωνία του με το στοιχείο 27 (ζ) του κειμένου βάσης και την σύνδεση του προϋπολογισμού του συνόλου του έργου, ήτοι τόσο τις εργασίες εκτέλεσης αλλά και της αποκατάστασης με τα αντίστοιχα τιμολόγια ΥΠΕΧΩΔΕ, λαμβανομένων υπόψιν και των προαναφερθέντων στην Ε6, παρ.2 του παρόντος, καθώς η υποβολή του προϋπολογισμού εκτέλεσης των εργασιών δεν πρέπει να αφορά στην έγκριση του φακέλου αιτήματος παραχώρησης δικαιωμάτων διέλευσης. Η μόνη σύνδεση που θεωρούμε ως εύλογη είναι ο προϋπολογισμός των εργασιών αποκατάστασης με τα αντίστοιχα τιμολόγια ΥΠΕΧΩΔΕ.

- 5) Ο Π4 παρατηρεί ότι στην παράγραφο 27 (η) η φράση «σύμφωνα με τις οδηγίες της αρμόδιας υπηρεσίας» δημιουργεί πρωθύστερο, καθώς η σύνταξη του φακέλου προηγείται της συνεννόησης με την υπηρεσία. Θεωρεί ότι τα προτεινόμενα στοιχεία τεκμηρίωσης είναι πέραν του δέοντος υπερβολικά και μάλιστα η συγκέντρωση αυτών θα απαιτεί αυξημένο κόστος και χρόνο προετοιμασίας για τις

εταιρείες. Συμφωνούμε στο πνεύμα να προσκομίζεται Τεχνική Μελέτη που να περιγράφει το έργο που θα εκτελεστεί, τα μέσα που θα χρησιμοποιηθούν καθώς και τον τρόπο αποκατάστασης, αλλά «σχέδια με κατασκευαστικές λεπτομέρειες» θεωρούμε ότι είναι υπερβολικά και ιδιαίτερος επιβαρυντικά τόσο χρονικά όσο και οικονομικά για τις εταιρείες.

- 6) Ο Π5 θεωρεί ότι τα στοιχεία γ, δ, και ε επιβαρύνουν τη διαδικασία με επιπλέον καθυστερήσεις και κόστος στην εκπόνηση σχεδίων, ειδικότερα για μικρές εκσκαφές. Είναι αναγκαίο να καθιερωθεί μία κλιμάκωση για την ανάγκη λεπτομερών σχεδίων μόνο για μήκος πάνω από 50 ή 100 μέτρα. Για τους προαναφερθέντες λόγους, προτείνουμε την αντικατάσταση του στοιχείου 27 (ζ) του κειμένου βάσης με έναν ενδεικτικό προϋπολογισμό του έργου, καθώς και την αντικατάσταση του στοιχείου (η) με ένα ενδεικτικό χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης του έργου, που θα περιλαμβάνει προβλέψεις για τους χρόνους εκτέλεσης κάθε τμήματος του έργου, των μέσων που θα χρησιμοποιηθούν και τις διαδικασίες αποκατάστασης.
- 7) Ο Π6 συμφωνεί επί της αρχής και προτείνει στην παράγραφο 27 του προτεινόμενου κειμένου βάσης, προτείνουμε να εξαιρεθεί η λέξη «ελάχιστα». Σκόπιμο είναι τα στοιχεία της τεκμηρίωσης που απαιτούνται να θεσπίζονται αποκλειστικά, ώστε να αποφευχθούν τυχόν αυθαίρετες κρίσεις και καθυστερήσεις της Διοίκησης.
- 8) Ο Π8 προτείνει να μειωθούν τα προτεινόμενα στοιχεία τεκμηρίωσης, καθώς επίσης είναι απαραίτητο να μην παρέχεται η δυνατότητα σε κάθε φορέα, κατά την κρίση του, να τα τροποποιεί ή να τα επαυξάνει και πιθανόν να τα διαφοροποιεί για κάθε αιτούμενο πάροχο. Εφ' όσον η χορήγηση των δικαιωμάτων είναι υποχρεωτική και υπάρχει υποχρέωση τήρησης των Προδιαγραφών δεν έχει νόημα να περιγράφεται – «αποδεικνύεται» ο τρόπος με τον οποίο θα επιτευχθεί αυτό, όταν μάλιστα προβλέπεται διαδικασία παρακολούθησης της κατασκευής του έργου (και χρεώνεται με τέλη) άρα και της τήρησης των προδιαγραφών. Είναι απλώς απαραίτητο να περιγράφεται σαφώς το έργο που θα εκτελεσθεί, όπως γίνεται με τα στοιχεία (α) – (ε). Αυξημένες απαιτήσεις τεκμηρίωσης οδηγούν σε αυξημένο κόστος διαχείρισης και πιθανότητα διαρκών «αναπομπών» των φακέλων για παροχή πρόσθετων διευκρινίσεων υπό το πρόσχημα της μη πληρότητας αυτών. Η συλλογή και η διάθεση των προτεινόμενων στοιχείων τεκμηρίωσης θα αυξήσει δραματικά τον χρόνο παράδοσης των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών. Ειδικότερα:
 - Για την παράγραφο (27.στ) δεν υπάρχει λόγος υποβολής εγγράφου που διατίθεται στον επίσημο ιστοχώρο της Ε.Ε.Τ.Τ. (ο φορέας υποδοχής της αίτησης είναι δυνατό να επιβεβαιώσει την ύπαρξη της άδειας ο ίδιος).
 - Για την παράγραφο (27.ζ) οι προϋπολογισμοί των Έργων δεν συντάσσονται σύμφωνα με τα ισχύοντα αναλυτικά τιμολόγια του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. Η υποβολή τους συνεπάγεται σημαντικό πρόσθετο έργο και στερείται σκοπιμότητας, αφού το συνολικό κόστος δεν συναρτάται με

τα τέλη. Επί πλέον θα ήταν υποχρεωτική η σύνταξη πολλών προϋπολογισμών, ενός για κάθε φορέα για το ίδιο Έργο. Να απαλειφθεί η παράγραφος.

- Για την παράγραφο (27.η) Η σύνταξη αναλυτικού και συγχρόνως ακριβούς χρονοδιαγράμματος έργου που εκτελείται στο ύπαιθρο και σε κοινόχρηστους χώρους συνήθως είναι ανέφικτη: Στην πραγματικότητα θα γίνονται διαρκώς αναθεωρήσεις του χρονοδιαγράμματος αυτού. Τα λοιπά στοιχεία δεν αποτελούν στοιχεία ενός χρονοδιαγράμματος και συνήθως ορισμένα από αυτά επιβάλλονται ως όροι από τον φορέα που χορηγεί τα δικαιώματα (ίσως έχουν θέση στο έγγραφο χορήγησης δικαιωμάτων διέλευσης) ενώ τα λοιπά ορίζονται από τη Νομοθεσία και τις Προδιαγραφές που ισχύουν.

9) Ο Π11 προτείνει:

- το έντυπο της αίτησης στα ελάχιστα στοιχεία τεκμηρίωσης να είναι ενιαίο και ομοιόμορφο για όλες τις δημόσιες αρχές,
- να απαλειφθούν τα σημεία γ', δ', ε' (ρυμοτομικό σχέδιο, σχέδια με κατασκευαστικές λεπτομέρειες στα ιδιάζοντα σημεία της οριστικής όδευσης, σχέδιο κατασκευαστικών λεπτομερειών) και τα συγκεκριμένα να παραδίδονται εκ' των υστέρων ως as-builts,
- τα σημεία ζ' και η' να είναι ενδεικτικά και όχι τα οριστικά. Στην περίπτωση των μικρών έργων (έργα πρόσβασης) να αρκούν μόνο τα σημεία α' και β' συνοδευόμενα και από την αίτηση του πελάτη.

10) Ο Π12 υπογραμμίζει ότι τα προτεινόμενα ελάχιστα στοιχεία τεκμηρίωσης για την διαδικασία του ελέγχου δεν οδηγούν στην ταχεία και άμεση εξυπηρέτηση των παρόχων με σκοπό την διενέργεια επενδύσεων για την δημιουργία δικτυακής υποδομής. Αυτό είναι ιδιαίτερα αντιληπτό στις περιπτώσεις όπου ο πάροχος θα διέρχεται μιας χρονοβόρας και δαπανηρής διαδικασίας για την συλλογή των προτεινόμενων δικαιολογητικών, προκειμένου να προβεί σε εργασίες μικρής κλίμακας. Σημειώνουμε επομένως ότι τα προτεινόμενα ελάχιστα στοιχεία τεκμηρίωσης δεν συνάδουν με την ούτε με την αρχή της αναλογικότητας (ιδιαίτερα στις περιπτώσεις πραγματοποίησης έργων μικρής κλίμακας) ούτε με τις γενικές αρχές και στόχους που τίθενται στον ν. 3431/2006 και ιδιαίτερα τη διασφάλιση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού σε επίπεδο δικτυακής υποδομής, την ενθάρρυνση των αποτελεσματικών επενδύσεων ως προς την υποδομή, και ως προς τη συμβολή στην ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς, η οποία επιτυγχάνεται με την άρση των υφιστάμενων εμποδίων στην παροχή δικτύων ηλεκτρονικών υπηρεσιών και την ισότιμη μεταχείριση κατά την αντιμετώπιση των παρόχων δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών, υπό παρόμοιους όρους.

11) Ο Π13 χαρακτηρίζει τα στοιχεία τεκμηρίωσης που παρατίθενται υπό την παράγραφο «3.2.4. Τυποποίηση της τεκμηρίωσης» ιδιαίτερα απαιτητικά, ενώ μερικά από αυτά τυγχάνουν όχι μόνον περιττά, αλλά και μη συμβατά με τις

ρεαλιστικές συνθήκες εκτέλεσης εργασιών εγκατάστασης τηλεπικοινωνιακού δικτύου. Θα πρέπει δε να σημειωθεί, ότι τα προτεινόμενα στοιχεία τεκμηρίωσης, εφαρμοζόμενα ομοιογενώς, ανεξαιρέτως και χωρίς καμία διάκριση ως προς την κλίμακα των προς εκτέλεση εργασιών, αδυνατούν να συμβαδίσουν με την αρχή της αναλογίας, αλλά και με τις επιδιώξεις του Ν. 3421/2006 αναφορικά με την επιτάχυνση της ανάπτυξης και διάδοσης των υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών μέσω της εξασφάλισης ενός κατάλληλου πεδίου δραστηριότητας για τους παρόχους, απαλλαγμένου από γραφειοκρατικές αγκυλώσεις και αντίστοιχα αδικαιολόγητα προσκόμματα. Πλέον ειδικότερα:

- (γ) η πρόβλεψη περί ρυμοτομικού σχεδίου με επισημασμένη την οριστική όδευση δεν εξυπηρετεί κανένα απολύτως σκοπό, καθώς, πέραν του ότι στα εκάστοτε υποβαλλόμενα από τον ενδιαφερόμενο πάροχο τεχνικά σχέδια περιγράφονται οι οδοί / χώροι όπου θα εγκατασταθεί το τηλεπικοινωνιακό δίκτυο και η «ακριβής» θέση του επ' αυτών, ο εκ των προτέρων προσδιορισμός της οριστικής όδευσης οδηγείται συχνά στην πράξη σε διάψευση λόγω της εξάρτησης των σχετικών εργασιών από ποικίλους και απρόβλεπτους παράγοντες.
- (δ) η υποβολή σχεδίου με κατασκευαστικές λεπτομέρειες στα ιδιάζοντα σημεία της οριστικής όδευσης δεν έχει κανένα νόημα, αφού οι κατασκευαστικές λεπτομέρειες αποτελούν περιεχόμενο του προβλεπόμενου υπό την ένδειξη (ε) σχεδίου. Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί και στο σημείο τούτο, ότι η εκ των προτέρων εκπόνηση σχεδίου όδευσης με κατασκευαστικές λεπτομέρειες δεν θα πρέπει να αντιμετωπισθεί ως έχουσα οριστικό και δεσμευτικό χαρακτήρα, καθότι είναι πολύ συχνό φαινόμενο κατά το στάδιο εκτέλεσης των εργασιών να παρατηρείται η εμφάνιση απρόβλεπτων και αστάθμητων παραγόντων, οι οποίοι καθιστούν επιτακτική την «εν τη πράξει» του σχεδίου όδευσης. Για τους λόγους αυτούς προτείνεται να περιλαμβάνεται στα στοιχεία τεκμηρίωσης ένα ενδεικτικό σχέδιο όδευσης, το οποίο θα περιλαμβάνει και τις απαραίτητες κατασκευαστικές λεπτομέρειες. Τονίζεται δε πως το αναλυτικό σχέδιο κατασκευαστικών λεπτομερειών δεν μπορεί παρά να υποβάλλεται μετά την ολοκλήρωση των σχετικών εργασιών.
- (ζ) – (η) οι εν λόγω απαιτήσεις δεν συνδέονται με οποιονδήποτε τρόπο με τη φύση και του χαρακτήρα της εκτέλεσης εργασιών εγκατάστασης τηλεπικοινωνιακού δικτύου από τον ενδιαφερόμενο πάροχο – ιδιοκτήτη αυτού. Θα πρέπει να διευκρινισθεί εν προκειμένω, ότι οι σχετικές εργασίες εκτελούνται είτε από τον ενδιαφερόμενο πάροχο, είτε για λογαριασμό αυτού από τον αντισυμβαλλόμενο του εργολάβο με βάση τους όρους της μεταξύ τους καταρτισθείσας σύμβασης εργολαβίας. Επομένως, δεν έχουν θέση στο πλαίσιο αυτό τα ισχύοντα τιμολόγια ΥΠΕΧΩΔΕ, καθότι δεν πρόκειται για εκτέλεση δημοσίου έργου. Εξάιρεση υφίσταται αποκλειστικά και μόνο για την περίπτωση της εκτέλεσης των εργασιών αποκατάστασης της επιφάνειας, όπου εγκαθίσταται δίκτυο ηλεκτρονικών

επικοινωνιών, οπότε δύναται να προβλέπεται εφαρμογή των οικείων ισχυόντων τιμολογίων του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. Για τον ίδιο λόγο, ότι δηλαδή δεν πρόκειται για έργο δημοσίου ή ΟΤΑ και ότι δεν αποτελεί η αρμόδια αρχή τον κύριο του προς εκτέλεση έργου, δεν υφίσταται οποιαδήποτε σκοπιμότητα που να δικαιολογεί την υποβολή αναλυτικού χρονοδιαγράμματος εκτέλεσης του έργου κατά στάδια κ.λπ. Αρκεί εν προκειμένω η γνωστοποίηση του απαιτούμενου για την εκτέλεση των εργασιών χρόνου υπό τη μορφή ενδεικτικού γενικού χρονοδιαγράμματος. Καθόσον δε αφορά στα μέτρα ασφαλείας και στη διαδικασία αποκατάστασης, αυτά προβλέπονται από τις οικείες νομοθετικές διατάξεις και δεν είναι απαραίτητο να αποτελούν κάθε φορά περιεχόμενο του φακέλου της αίτησης του ενδιαφερόμενου παρόχου.

12) Ο Π15 χαρακτηρίζει τα ζητούμενα στοιχεία τεκμηρίωσης επαρκή και πλήρη εφόσον τηρηθούν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- υπό (α) έντυπο αίτησης: Το έντυπο της αίτησης να είναι μηχανογραφημένο και να διατίθεται στο σχετικό site της EETT όπου θα αναγράφονται οι αρμόδιοι φορείς.
- υπό (γ) ρυμοτομικό σχέδιο: κρίνεται πρακτικότερο να αρκεί ένα γενικό πλάνο ώστε να μην χρονοτριβεί ο αιτών πάροχος αναζητώντας ρυμοτομικά σχέδια από δημόσιες υπηρεσίες, πράγμα που σημαίνει χρόνο και κόστος,
- υπό (δ) σχέδια με κατασκευαστικές λεπτομέρειες στα ιδιάζοντα σημεία της οριστικής όδευσης, π.χ. [...] άλλα δίκτυα: δεν είναι απαραίτητο, εφόσον προβλεφθεί η κατά τα ανωτέρω «χαρτογράφηση».

13) Οι Π14, ΣΦ1 υπογραμμίζει ότι τα προτεινόμενα ελάχιστα στοιχεία τεκμηρίωσης για την διαδικασία του ελέγχου δεν οδηγούν στην ταχεία και άμεση εξυπηρέτηση των παρόχων με σκοπό την διενέργεια επενδύσεων για την δημιουργία δικτυακής υποδομής. Αυτό είναι ιδιαίτερα αντιληπτό στις περιπτώσεις όπου ο πάροχος θα διέρχεται μιας χρονοβόρας και δαπανηρής διαδικασίας για την συλλογή των προτεινόμενων δικαιολογητικών, προκειμένου να προβεί σε εργασίες μικρής κλίμακας. Σημειώνουμε επομένως ότι τα προτεινόμενα ελάχιστα στοιχεία τεκμηρίωσης δεν συνάδουν με την ούτε με την αρχή της αναλογικότητας (ιδιαίτερα στις περιπτώσεις πραγματοποίησης έργων μικρής κλίμακας) ούτε με τις γενικές αρχές και στόχους που τίθενται στον ν. 3431/2006 και ιδιαίτερα τη διασφάλιση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού σε επίπεδο δικτυακής υποδομής, την ενθάρρυνση των αποτελεσματικών επενδύσεων ως προς την υποδομή, και ως προς τη συμβολή στην ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς, η οποία επιτυγχάνεται με την άρση των υφιστάμενων εμποδίων στην παροχή δικτύων ηλεκτρονικών υπηρεσιών και την ισότιμη μεταχείριση κατά την αντιμετώπιση των παρόχων δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών, υπό παρόμοιους όρους.

14) Η ΔΑ1 προτείνει ότι στην υποπαράγραφο 27 (ε) θα πρέπει να συμπεριληφθούν

και τα τεχνικά χαρακτηριστικά των δικτύων και κάθε είδους ενδιάμεσων και τερματικών διατάξεων και μέσων που εκπέμπουν οποιαδήποτε μορφή ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας, το είδος και την ένταση της εκπεμπόμενης ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας. Σε περίπτωση αίτησης εγκατάστασης υποδοχής ασύρματου δικτύου να διατίθεται διαγράμματα θεωρητικής κάλυψης και τα χαρακτηριστικά των πομπών-αναμεταδοτών.

- 15) Η ΔΑ4 προτείνει ότι στη διαδικασία παραχώρησης δικαιωμάτων διέλευσης πρέπει να υποχρεωθεί ο πάροχος να υποβάλει εγκεκριμένη μελέτη σήμανσης άνευ της οποίας δεν δίνεται άδεια τομής. Επισημαίνει επίσης ότι απαιτείται υποχρεωτική σύνταξη συμφωνητικού με βάση υπόδειγμά της.
- 16) Ο ΟΤΑ3 θεωρεί απαραίτητο να στηρίζεται η οριστική όδευση στη εγκεκριμένη ρυμοτομία (οριζοντιογραφικά και υψομετρικά) και στην ενημέρωση που θα λάβει υπεύθυνα ο πάροχος από όλους τους οργανισμούς που διαθέτουν δίκτυα εντός της πόλης (ΔΕΗ, ΕΠΑ κ.α). Το βάθος εγκατάστασης της ανώτερης σωλήνωσης να είναι τουλάχιστον κάτω από τα 70 εκ. (σε ασφαλτικό οδόστρωμα) και για τα πεζοδρόμια 50 εκ. Όσο αφορά την αποκατάσταση των πλακοστρώσεων ή άλλων ειδικών υλικών θα πρέπει να προβλέπεται η αντικατάσταση τους έτσι ώστε η τελική επιφάνεια να επανέλθει στην πρότερα κατάσταση.

ΕΡΩΤΗΣΗ 11:

Σχολιάστε τα παρακάτω: Α. Θεωρείτε τα ανωτέρω δικαιολογητικά υποχρεωτικά και επαρκή για την σχετική διαδικασία? Εάν όχι τι θεωρείτε εύλογο? Β. Ποιο θεωρείτε ότι πρέπει να είναι το ύψος και η διάρκεια της εγγυητικής επιστολής καλής εκτέλεσης των εργασιών και γιατί; Γ. Ποιο θεωρείτε ότι πρέπει να είναι το ύψος της ασφαλιστικής κάλυψης ανά κατηγορία κινδύνου και ποια η διάρκεια της κάλυψης;

Κατατέθηκαν οι ακόλουθες παρατηρήσεις:

- 1) ΔΑ1: Το ύψος της επιστολής να ανέρχεται στο 10% της αξίας του έργου και η διάρκεια ισχύος πρέπει να είναι 15 μήνες μετά το πέρας των εργασιών. Στην παρ(28γ) να συμπληρωθεί ότι το συμβόλαιο αστικής ευθύνης θα καλύπτει και οποιαδήποτε υλική ζημία κτιρίων ή άλλων εγκαταστάσεων που προκλήθηκε εξ αιτίας των εργασιών διέλευσης των δικτύων.
- 2) ΔΑ3: Συμφωνεί με την πρόταση του κειμένου της διαβούλευσης.
- 3) ΔΑ5: Το ύψος της εγγυητικής επιστολής προκύπτει από το γινόμενο της επιφανείας αποκατάστασης του οδοστρώματος επί 15€/τ.μ που είναι σήμερα και το οποίο θα αναπροσαρμόζεται ετησίως.
- 4) ΟΤΑ1: 11.α Επαρκή. 11.β η εγγυητική επιστολή εξαρτάται από την κατάσταση των οδών και το μέγεθος του δικτύου προς εγκατάσταση. 11.γ οι ασφαλιστικές

καλύψεις είναι επαρκείς αν είναι ίδιες με τα ελάχιστα ποσά που ασφαρίζονται τα Ε.Ι.Χ (σωματικές και υλικές βλάβες) ανά γεγονός όμως, η δε διάρκεια της κάλυψης να είναι όση και η διάρκεια των εργασιών.

- 5) ΟΤΑ2: 2% είναι εύλογο. Το συμβόλαιο ασφάλισης αστικής ευθύνης να περιέχει ρήτρα ότι καλύπτεται ο δήμος εφόσον καταδικαστεί σε αποζημίωση για ζημιές που οφείλονται στο έργο κατά την διάρκεια του διμήνου.
- 6) ΟΤΑ3: Το ύψος της εγγυητικής θα καθορίζεται από τον προϊστάμενο της Τεχνικής Υπηρεσίας του αρμόδιου για αδειοδότηση φορέα. Είμαστε αντίθετοι στο θέμα της συνυπευθυνότητας του φορέα που παραχωρεί την άδεια. Σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από την νομοθεσία άρθρα (αρ34, παρ11 του ΠΔ 609/85, αρ25 παρ 6 του Ν2937/01 αρ9 παρ4 και 5 του Ν2696/99 και αρ7 παρ 5 και 6 του Ν1418/84, υπεύθυνος για το έργο είναι ο κατασκευαστής και ο κύριος του έργου.
- 7) ΟΤΑ5: Προτείνουμε το ύψος της εγγυητικής να είναι 10% επί του προϋπολογισμού του κύκλου εργασιών εκτέλεσης και αποκατάστασης και να κατατίθεται εξίσου από το πάροχο και το εργολάβο που θα αναλάβει την κατασκευή.
- 8) ΣΦ2: Παράγραφος 28 (α): Η εγγυητική επιστολή υπέρ του ΟΤΑ να είναι 25% επί του προϋπολογισμού των εργασιών αποκατάστασης, να εκδίδεται ανά έργο και όχι μια ετήσια εγγυητική ανά φορέα, με διάρκεια 16 μηνών.
- 9) Π1: Θεωρούμε ότι η εγγυητική καλής εκτέλεσης δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει το 5% του προϋπολογισμού του έργου. Οποιοδήποτε μεγαλύτερο ποσοστό κρίνουμε ότι τυγχάνει αντίθετο με την αρχή της αναλογικότητας που διέπει τη δράση της δημόσιας διοίκησης. Θα πρέπει να είναι σαφές, ότι είναι διαφορετική η νομική φύση της κάλυψης τυχόν επισφαλειών σε συμβατικές σχέσεις μεταξύ ιδιωτών ή ΝΠΙΔ και διαφορετική η νομική φύση των σχέσεων διοίκησης και διοικούμενου, αναφορικά με την οποία είναι ανεπιεικές να ζητούνται εγγυητικές επιστολές από τη δημόσια διοίκηση. Επιπρόσθετα, η διάρκεια της εγγυητικής, δεν θα πρέπει να υπερβαίνει χρονικά μετά την ολοκλήρωση των εργασιών, το εξάμηνο. Η λύση αυτή τυγχάνει συνεπής και ταυτίζεται με την πρόβλεψη της παραγράφου 33, κατόπιν δε της προέλευσης του εξαμήνου, πιθανολογούμε δε και νωρίτερο μετά βεβαιότητας νέος πάροχος θα διέλθει από την ίδια χάραξη και ως εκ τούτου νέες εγγυήσεις θα υφίστανται. Η απαίτηση θεώρησης από την ΔΟΥ και κατάθεσης της σύμβασης του παρόχου με τον εργολάβο θεωρούμε ότι είναι ανεπιεικής και υπερβαίνει του λόγους για τους οποίους εισάγεται, θέτοντας σημαντικά ανυπερβλήτα ζητήματα (οικονομικοί όροι συνεργασίας παρόχου – εργολάβου) θεωρούμε ότι η πρόβλεψη αυτή θα πρέπει να αντικατασταθεί με την υποχρέωση του παρόχου που αιτείται την άδεια διέλευσης να καταθέσει υπεύθυνη δήλωση του Ν1599, όπου θα αναφέρει τα πλήρη στοιχεία (επωνυμία, έδρα, ΑΦΜ, νόμιμος εκπρόσωπος κ.α) του εργολάβου που θα εκτελέσει το έργο, αναλαμβάνοντας αντίστοιχα και την ευθύνη για τυχόν αναλήθεια των στοιχείων αυτών. Τέλος, αντίστοιχα με όσα αναφέρθηκαν ανωτέρω για την διάρκεια της εγγυητικής επιστολής, είναι σαφές ότι και το

ασφαλιστήριο συμβόλαιο δεν πρέπει να υπερβαίνει σε διάρκεια ασφαλιστικής κάλυψης το διάστημα των 6 μηνών από την αποπεράτωση του έργου

- 10) Π2: Δεν συμφωνούμε με τον χαρακτηρισμό της εγγυητικής επιστολής ως «εγγυητική επιστολή καλής εκτέλεσης των εργασιών», αλλά ως «εγγυητική επιστολή αποκατάστασης του κοινόχρηστου χώρου». Ως προς το ύψος της εγγυητικής επιστολής δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το 15-20% επί του προϋπολογισμού των εργασιών εκτέλεσης και αποκατάστασης του κοινόχρηστου χώρου. Ως προς τη διάρκεια της εγγυητικής επιστολής, προτείνουμε διάρκεια 6-8 μηνών.
- 11) Π3: Α. Θεωρούμε τα δικαιολογητικά (α) και (γ) υποχρεωτικά και επαρκή για τη σχετική διαδικασία, εντούτοις το δικαιολογητικό (β) θεωρούμε πως δεν σχετίζεται και ούτε μπορεί να επηρεάσει άμεσα και σημαντικά την καλή εκτέλεση των εργασιών διέλευσης. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να παραληφθεί. Β. Το ύψος της εγγυητικής επιστολής δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το 15-20% επί του προϋπολογισμού των εργασιών αποκατάστασης (και όχι των εργασιών εκτέλεσης) του κοινόχρηστου χώρου, η δε διάρκεια αυτής να περιοριστεί στους έξι (6) μήνες. Κατά τη γνώμη μας, με δεδομένο ότι με βάση τους απαιτούμενους χρόνους για την ολοκλήρωση των εργασιών διέλευσης για την ανάπτυξη δικτύων σε μία συγκεκριμένη περιοχή, αλλά και τη μικρή πιθανότητα πρόκλησης ζημιών ή κακής κατασκευής, αφού για να χορηγηθεί το δικαίωμα διέλευσης προαπαιτείται η κατάθεση ολοκληρωμένης αίτησης με πλήρη ανάλυση των σχεδίων και του προϋπολογισμού του έργου και του τρόπου εκτέλεσης των εργασιών, το ποσοστό και η διάρκεια που προτείνουμε, θεωρούμε πως είναι εύλογα και προς το συμφέρον της ανάπτυξης της ευρυζωνικότητας και εν γένει των νέων τεχνολογιών προς το συμφέρον του πολίτη. Γ. Θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι η πρόβλεψη συνασφάλισης του αρμόδιου προς αδειοδότηση φορέα στο οικείο ασφαλιστήριο συμβόλαιο δεν δικαιολογείται από το πλαίσιο εκτέλεσης των εργασιών εγκατάστασης τηλεπικοινωνιακού δικτύου, δεδομένου ότι ο εν λόγω φορέας δεν φέρει την ιδιότητα κυρίου του έργου έναντι του ενδιαφερόμενου παρόχου, ούτε ασκεί επίβλεψη επί της εκτέλεσης του έργου, ούτε υπέχει οποιαδήποτε ευθύνη που να απορρέει από την εκτέλεση των εργασιών. Εξάλλου, μία τέτοια πρόβλεψη καθιστά πρακτικά αδύνατη κατά τρόπο αδικαιολόγητο τη σύναψη σύμβασης ασφάλισης των κινδύνων από τη συνολική εκτέλεση ενός έργου από έναν εργολάβο, χωρίς να υπάρχει περιορισμός στα όρια ευθύνης συγκεκριμένου φορέα, αφού με την εισαγόμενη ρύθμιση ο ενδιαφερόμενος πάροχος υποχρεώνεται να συνάπτει ξεχωριστή σύμβαση ασφάλισης για κάθε τμήμα του τηλεπικοινωνιακού δικτύου του, το οποίο εμπίπτει στο πεδίο αρμοδιότητας διαφορετικού φορέα. Επιπλέον, προκύπτει ζήτημα συνασφάλισης των τυχόν συναρμόδιων αρχών, καθώς και ζήτημα επιμερισμού μεταξύ τους του τυχόν ασφαλίσιμου. Αναφορικά με το ύψος της ασφαλιστικής κάλυψης ανά κατηγορία κινδύνου πιστεύουμε ότι το συμβόλαιο ασφάλισης αστικής ευθύνης που θα καλύπτει κινδύνους σε άτομα (σωματικές βλάβες) θα πρέπει να ανέρχεται μέχρι του ύψους των 250.000 € και σε οχήματα και άλλα δίκτυα (υλικές ζημιές) μέχρι του ύψους των 50.000€, η δε

διάρκεια του να περιοριστεί στο ένα έτος (12 μήνες).

- 12) Π4: Α. Συμφωνούμε. Β. Προτείνουμε το ύψος της εγγυητικής επιστολής να είναι το 5% του κόστους κατασκευής ή το 20% του κόστους αποκατάστασης οδοστρώματος, όπως θα οριστεί στη σχετική παράγραφο 3.2.6/31. (8). Επίσης, στην παράγραφο 28 γ, συμφωνούμε να έχει ισχύ το συμβόλαιο 24 μηνών, με την προϋπόθεση ότι δεν θα γίνει επί του έργου άλλη εργολαβία.
- 13) Π5: Όσον αφορά την εγγυητική επιστολή πιστεύουμε ότι είναι υπερβολικό να απαιτείται για κάθε έργο, ανεξαρτήτως κόστους προϋπολογισμού του. Προτείνουμε λοιπόν να κατατίθεται εγγυητική επιστολή μόνο στις περιπτώσεις που ο προϋπολογισμός των εργασιών αποκατάστασης του κοινοχρήστου χώρου, ξεπερνά ένα συγκεκριμένο ποσό, π.χ. δέκα χιλιάδων ευρώ (10.000 €) και σε αυτές τις περιπτώσεις η ποσόστωση να είναι της τάξης του 15-20%. Επίσης, θεωρούμε ότι η διάρκεια της εγγυητικής πρέπει να είναι έξι (6) μήνες, σύμφωνα με όσα ορίζει το 683 ΑΚ για την παραγραφή των αξιώσεων του εργολάβου και να επιστρέφεται μετά το πέρας των εργασιών του έργου και αφού αυτό ελεγχθεί από τις αρμόδιες αρχές και αποφανθεί η καταλληλότητά του και η κατασκευή του σύμφωνα με όλες τις προδιαγραφές. Με την πρόταση αυτή, αποκλείεται ο κίνδυνος να καταπέσει η εγγύηση εις βάρος του παρόχου για ατέλειες στα έργα που εκτελούν αμελώς τρίτοι ή άλλοι πάροχοι στην ίδια περιοχή μετά το πέρας του εξαμήνου. Επίσης η εγγυητική επιστολή δεν μπορεί να χαρακτηρίζεται ως «καλής εκτέλεσης» δεδομένου ότι ο πάροχος δεν εκτελεί κάποιο έργο για την όποια αρχή απονέμει το δικαίωμα διέλευσης αλλά σαν «καλής αποκατάστασης του κοινοχρήστου χώρου» και μόνο. Θεωρούμε επίσης υπερβολική την απαίτηση του σημείου 28 (β), ιδίως για μικρά έργα (κατασκευή ΕΞΣΚ, σύνδεση πελατών, κλπ), για τα οποία δεν είναι γνωστή η απονομή ή όχι του δικαιώματος διέλευσης. Όσον αφορά το ύψος της ασφαλιστικής κάλυψης ισχύουν τα αντίστοιχα με το ύψος της εγγυητικής, ώστε να μην υπάρχει επιβάρυνση στο κόστος και δυσαναλογία έργου με ασφαλιζόμενο κίνδυνο.
- 14) Π6: Καταρχάς δεν θεωρούμε απαραίτητη την ύπαρξη της εγγυητικής επιστολής. Ωστόσο, σε περίπτωση που δεν γίνει δεκτή η παραπάνω παρατήρηση, προτείνουμε το ύψος της εγγυητικής να ορίζεται στο 5% επί του προϋπολογισμού αποκατάστασης του κοινόχρηστου χώρου αποκλειστικά και μόνο και όχι επί του προϋπολογισμού των εργασιών εκτέλεσης. Επίσης προτείνουμε η διάρκεια της εγγυητικής να μην υπερβαίνει τους 12 μήνες. Το διάστημα των 24 μηνών κρίνεται υπερβολικά μεγάλο, καθώς μέσα σε αυτό δύναται να έχουν πραγματοποιηθεί πολλαπλές επεμβάσεις από τρίτους. Θεωρούμε ότι ο πάροχος θα πρέπει να είναι υπεύθυνος αποκλειστικά και μόνο για την ασφάλιση τη δική του και των υπεργολάβων – εκτελούντες του έργου. Η διάρκεια δε του ασφαλιστηρίου προτείνεται να λήγει με την αποπεράτωση του έργου και τη πλήρη αποκατάσταση του κοινόχρηστου χώρου.
- 15) Π7: Εφόσον το έργο δεν εκτελείται κατ' εντολή της αρμόδιας αρχής, ούτε η τελευταία αποκτά κυριότητα σε αυτό, δεν συμφωνούμε με τον χαρακτηρισμό της

εγγυητικής επιστολής ως «εγγυητική επιστολής καλής εκτέλεσης των εργασιών», αλλά θα προτείνουμε τον χαρακτηρισμό της ως «εγγυητική επιστολή αποκατάστασης του κοινόχρηστου χώρου», η οποία ανταποκρίνεται περισσότερο στη φύση των συγκεκριμένων έργων, ως έργων εγκατάστασης ιδιωτικών δικτύων, καθώς και στην φύση της αξίωσης της δημόσιας αρχής, όπως αυτή εκπροσωπείται από τον αρμόδιο φορέα. Θεωρούμε ότι το ύψος της εγγυητικής επιστολής δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το 15-20% επί του προϋπολογισμού των εργασιών εκτέλεσης και αποκατάστασης του κοινόχρηστου χώρου. Εκφράζουμε την ανησυχία μας ως προς τη διάρκεια της εγγυητικής επιστολής, και αντιπροτείνουμε διάρκεια 6 μηνών (το πέρας της οποίας θα συνέπιπτε χρονικά με το τέλος του προβλεπόμενου στο νόμο (αρθ. 29 § 8) moratorium εργασιών εκσκαφής στις ίδιες περιοχές. Με την πρόταση αυτή, αποκλείεται ο κίνδυνος να καταπέσει η εγγύηση εις βάρος του παρόχου για ατέλειες στα έργα που εκτελούν αμελώς τρίτοι ή άλλοι πάροχοι στην ίδια περιοχή μετά το πέρας του εξαμήνου. Επικουρικά προτείνουμε να μην υπερβεί η διάρκεια της εγγυητικής επιστολής τους 12 μήνες.

16) Π8: Σε ότι αφορά τα αναφερόμενα στην παράγραφο 28, σημειώνονται τα εξής:

- (28.α) Η εγγύηση πρέπει να παρέχεται σε ποσοστό του Προϋπολογισμού των εργασιών αποκατάστασης μόνο. Η εκτίμηση του ύψους της δαπάνης αυτής είναι σκόπιμο να προκύπτει με τη χρήση ενιαίων τιμών μονάδος αποκαταστάσεων ανά τετραγωνικό μέτρο επιφάνειας (θα ήταν δυνατό να υπολογίζονται σε ετήσια βάση από την Ε.Ε.Τ.Τ.) καθώς ζητούμενο είναι η προσέγγιση του ύψους των εγγυήσεων και όχι η ακριβής τιμολόγηση - πληρωμή συγκεκριμένων εργασιών.
- (28.β) Η απαίτηση αυτή δεν είναι εφικτή, δεδομένου ότι πρέπει να υπάρχει η άδεια και μετά να υπογραφούν οι συμβάσεις.
- (28.γ) Πέρα από την απροσδιόριστη δαπάνη συνασφάλισης των εμπλεκόμενων (εκτιμάται ότι θα είναι υψηλή και θα «μετακυλήσει» στο κόστος των έργων και των παρεχομένων υπηρεσιών) είναι πρακτικά ανέφικτη η σύναψη πολλών συμβολαίων για κάθε συνδυασμό «εμπλεκόμενων» προσώπων ή υπηρεσιών στο ίδιο Έργο. Προτείνεται να τεκμηριώνεται απλώς ότι το Έργο (ο Ανάδοχος και ο Πάροχος) είναι ασφαλισμένο με συμβόλαιο αστικής ευθύνης.
- Το ύψος της εγγυητικής επιστολής να καθορισθεί στο 15% της δαπάνης αποκατάστασης. Η πιθανότητα να αστοχήσει μεγαλύτερο ποσοστό των εργασιών αυτών σε έργο που επιβλέπεται κανονικά και παράλληλα παρακολουθείται από το φορέα χορήγησης των δικαιωμάτων (και για το λόγο αυτό καταβάλλονται τέλη) θεωρείται μηδενική. Η αρχική διάρκεια από την έναρξη μέχρι 24 μήνες μετά τη λήξη των εργασιών θεωρείται υπερβολική, καθώς υπερκαλύπτει κάθε πιθανή καθυστέρηση παραλαβής του έργου (προβλέπεται παραλαβή 15 μήνες μετά τη λήξη). Ακόμη όμως και ενδεχόμενη καθυστέρηση της παραλαβής δεν δικαιολογεί την παράταση του χρόνου εγγύησης προς τον φορέα. Προτείνεται ο

περιορισμός της ισχύος των εγγυητικών επιστολών σε χρόνο 6 μηνών το πολύ μετά το πέρας των εργασιών, ώστε πριν την οριστική παραλαβή του έργου, να έχουν αυτές επιστραφεί στον πάροχο και να έχει διαπιστωθεί με τον τρόπο αυτό ότι δεν υπάρχουν απαιτήσεις του φορέα. Προτείνεται επίσης η επιστροφή των εγγυητικών επιστολών σε περίπτωση εκτέλεσης εργασιών στην ίδια πορεία από άλλον Πάροχο ή φορέα, ώστε να μειωθεί ο κίνδυνος να καταπέσει η εγγύηση λόγω ατελειών έργων άλλων παρόχων ή τρίτων. Γ. Το ύψος της ασφαλιστικής κάλυψης προτείνεται σε 300.000 € για κινδύνους σωματικών βλαβών σε άτομα και 100.000 € για πρόκληση υλικών ζημιών σε οχήματα και άλλα δίκτυα, με ισχύ του συμβολαίου έως 6 μήνες από το προβλεπόμενο πέρας των εργασιών με δυνατότητα διακοπής του αν προηγηθεί η οριστική παραλαβή.

- 17) Π9: Εφόσον το έργο δεν εκτελείται κατ' εντολή της αρμόδιας αρχής, ούτε η τελευταία αποκτά κυριότητα σε αυτό, δεν συμφωνούμε με τον χαρακτηρισμό της εγγυητικής επιστολής ως «εγγυητική επιστολής καλής εκτέλεσης των εργασιών», αλλά θα προτείνουμε τον χαρακτηρισμό της ως «εγγυητική επιστολή αποκατάστασης του κοινόχρηστου χώρου», η οποία ανταποκρίνεται περισσότερο στη φύση των συγκεκριμένων έργων, ως έργων εγκατάστασης ιδιωτικών δικτύων, καθώς και στην φύση της αξίωσης της δημόσιας αρχής, όπως αυτή εκπροσωπείται από τον αρμόδιο φορέα. Θεωρούμε ότι το ύψος της εγγυητικής επιστολής δεν θα πρέπει να συνδέεται με το σύνολο του προϋπολογισμού του έργου, αλλά μόνο με τον προϋπολογισμό των εργασιών αποκατάστασης και σύμφωνα με τα οριζόμενα στα τιμολόγια ΥΠΕΧΩΔΕ. Εκφράζουμε την ανησυχία μας ως προς τη διάρκεια της εγγυητικής επιστολής, και αντιπροτείνουμε διάρκεια 6 μηνών (το πέρας της οποίας θα συνέπιπτε χρονικά με το τέλος του προβλεπόμενου στο νόμο (αρθ. 29 § 8) moratorium εργασιών εκσκαφής στις ίδιες περιοχές. Με την πρόταση αυτή, αποκλείεται ο κίνδυνος να καταπέσει η εγγύηση εις βάρος του παρόχου για ατέλειες στα έργα που εκτελούν αμελώς τρίτοι ή άλλοι πάροχοι στην ίδια περιοχή μετά το πέρας του εξαμήνου. Επικουρικά προτείνουμε να μην υπερβεί η διάρκεια της εγγυητικής επιστολής τους 12 μήνες. Θεωρούμε ότι αρκεί το συμβόλαιο ασφάλισης αστικής ευθύνης να δεσμεύει διαζευκτικά τον πάροχο ή τον εργολάβο-κατασκευαστή του έργου.
- 18) Π10: Α. Θεωρούμε ότι τα αναφερόμενα δικαιολογητικά είναι επαρκή για την σχετική διαδικασία. Β. Το ύψος της εγγυητικής επιστολής θεωρούμε ότι πρέπει να είναι 5% επί του προϋπολογισμού των εργασιών εκτέλεσης και αποκατάστασης του κοινόχρηστου χώρου. Η διάρκεια της εγγυητικής επιστολής θεωρούμε ότι πρέπει να είναι 6-12 μήνες καθότι οι εργασίες για την εγκατάσταση των εν λόγω δικτύων πραγματοποιούνται σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα και κατά κανόνα σε μικρά βάθη, με αποτέλεσμα πιθανές κακοτεχνίες να εμφανίζονται άμεσα. Γ. Η διάρκεια της ασφαλιστικής κάλυψης θεωρούμε ότι πρέπει να είναι 12 μήνες.
- 19) Π11: Συμφωνούμε με την ανάγκη κατάθεσης εγγυητικής επιστολής καλής εκτέλεσης εργασιών. Το ύψος της εγγυητικής επιστολής θα μπορούσε να προσδιοριστεί κατά το πρότυπο των δημοσίων έργων, το καθεστώς που ισχύει

συνήθως στην πράξη για τις εν λόγω εγγυητικές επιστολές και την αρχή του προκαλούμενου κόστους. Ενδεικτικά προτείνουμε εγγυητική επιστολή καλής εκτέλεσης των εργασιών, το ύψος της οποίας ορίζεται σε 15% επί του προϋπολογισμού των εργασιών αποκατάστασης (και όχι εκτέλεσης) του κοινοχρήστου χώρου, διάρκειας 6 ή το πολύ 12 μηνών. Διαφωνούμε με την υποχρέωση του παρόχου να υποβάλλει θεωρημένη σύμβαση μεταξύ παρόχου και εργολάβου. Επειδή κάτι τέτοιο θα δημιουργούσε ένα πρόσθετο overhead στον πάροχο προτείνουμε, η σύνταξη του εν λόγω συμφωνητικού να γίνεται με ευθύνη του παρόχου, να τηρείται στο αρχείο του και να προσκομίζεται μόνο εφόσον ζητηθεί από την δημόσια αρχή. Εάν παρόλα αυτά υπερισχύσει η άποψη ότι πρέπει πάντα να κατατίθεται το συμφωνητικό, προτείνουμε να αρκεί προσύμφωνο ή έγγραφο ανάθεσης εργασιών και να μην απαιτείται οριστική σύμβαση. Αναφορικά με το ασφαλιστήριο συμβόλαιο, προτείνουμε μια πρόβλεψη ανάλογη με αυτήν για το συμφωνητικό εργολαβίας, δηλαδή η υπογραφή του με τα αναφερόμενα ποσά και καλύψεις να γίνεται με ευθύνη του παρόχου, να τηρείται στο αρχείο του και να προσκομίζεται μόνο εφόσον ζητηθεί από την δημόσια αρχή.

20) Π12, Π14 και ΣΦ1: Ως προς τις εγγυήσεις καλής εκτέλεσης των εργασιών (εγγυητική επιστολή, θεώρηση από ΔΟΥ της σύμβασης ανάμεσα στον πάροχο και τον εργολάβο, συμβόλαιο ασφάλισης αστικής ευθύνης) σημειώνουμε τα ακόλουθα:

- Εφόσον το έργο δεν εκτελείται κατ' εντολή της αρμόδιας αρχής, ούτε η τελευταία αποκτά κυριότητα σε αυτό, δεν συμφωνούμε με τον χαρακτηρισμό της εγγυητικής επιστολής ως «εγγυητική επιστολής καλής εκτέλεσης των εργασιών», αλλά θα προτείνουμε τον χαρακτηρισμό της ως «εγγυητική επιστολή αποκατάστασης του κοινόχρηστου χώρου», η οποία ανταποκρίνεται περισσότερο στη φύση των συγκεκριμένων έργων ως έργων εγκατάστασης ιδιωτικών δικτύων, καθώς και στην φύση της αξίωσης της δημόσιας αρχής, όπως αυτή εκπροσωπείται από τον αρμόδιο φορέα.
- Εκτιμούμε ότι το ύψος της εγγυητικής επιστολής δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το 10% επί του προϋπολογισμού των εργασιών εκτέλεσης και αποκατάστασης του κοινοχρήστου χώρου.
- Εκφράζουμε την ανησυχία μας ως προς τη διάρκεια της εγγυητικής επιστολής, και αντιπροτείνουμε διάρκεια 6 μηνών (το πέρας της οποίας θα συνέπιπτε χρονικά με το τέλος του προβλεπόμενου στο νόμο (αρθ. 29 § 8) moratorium εργασιών εκσκαφής στις ίδιες περιοχές. Με την πρόταση αυτή, αποκλείεται ο κίνδυνος να καταπέσει η εγγύηση εις βάρος του παρόχου για ατέλειες στα έργα που εκτελούν αμελώς τρίτοι ή άλλοι πάροχοι στην ίδια περιοχή μετά το πέρας του εξαμήνου. Επικουρικά προτείνουμε να μην υπερβεί η διάρκεια της εγγυητικής επιστολής τους 12 μήνες.

- Θεωρούμε ότι αρκεί το συμβόλαιο ασφάλισης αστικής ευθύνης να δεσμεύει διαζευκτικά τον πάροχο ή τον εργολάβο-κατασκευαστή του έργου.

21) Π13: Α.- Στο πλαίσιο της διαδικασίας εκτέλεσης εργασιών εγκατάστασης τηλεπικοινωνιακού δικτύου θα πρέπει να θεωρείται απόλυτα επαρκής η θέσπιση υποχρέωση προσκόμισης από την πλευρά του ενδιαφερόμενου παρόχου, αφενός, εγγυητικής επιστολής και, αφετέρου, συμβολαίου ασφάλισης αστικής ευθύνης. Β.- Η αιτία έκδοσης της προβλεπόμενης εγγυητικής επιστολής δεν είναι η καλή εκτέλεση των εργασιών, καθότι η αρμόδια αρχή δεν αναθέτει κάποιο έργο στον ενδιαφερόμενο πάροχο, ούτε φέρει σε οποιοδήποτε στάδιο την ιδιότητα κυρίου του έργου. Ο μόνος λόγος για την έκδοση εγγυητικής επιστολής έγκειται στην εξασφάλιση της αρμόδιας αρχής περί του ότι ο πάροχος θα προβεί σε προσήκουσα αποκατάσταση της επιφανείας εγκατάστασης του τηλεπικοινωνιακού δικτύου. Για το σκοπό αυτό προτείνεται η πρόβλεψη έκδοσης εγγυητικής επιστολής για την καλή εκτέλεση των εργασιών αποκατάστασης του κοινόχρηστου χώρου, η οποία θα ανέρχεται καθ' ύψος σε ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) επί του προϋπολογισμού του εν λόγω κόστους αποκατάστασης. Περαιτέρω, η διάρκεια ισχύος της εν λόγω εγγυητικής επιστολής δεν δύναται να είναι τόσο μακρά, ώστε να φθάνει το χρονικό διάστημα των είκοσι τεσσάρων (24) μηνών, καθόσον δεν παρίσταται συγκεκριμένος λόγος για μία τέτοια χρονική κάλυψη. Αντιθέτως, προτείνεται η ισχύς της εκάστοτε εκδιδόμενης εγγυητικής επιστολής να καλύπτει τον δηλούμενο από τον ενδιαφερόμενο πάροχο χρόνο διάρκειας εκτέλεσης των εργασιών εγκατάστασης του τηλεπικοινωνιακού δικτύου πλέον ενός χρονικού διαστήματος έξι (6) μηνών, το οποίο θα πρέπει να θεωρείται εύλογο για την ανάδειξη τυχόν ελαττωμάτων λόγω εσφαλμένης αποκατάστασης, εφόσον ταυτόχρονα ληφθεί υπόψη η φύση και ο χαρακτήρας των καθ' εαυτών εργασιών αποκατάστασης. Γ.- Θα πρέπει εξαρχής να διευκρινισθεί, ότι η πρόβλεψη συνασφάλισης του αρμόδιου προς αδειοδότηση φορέα στο οικείο ασφαλιστήριο συμβόλαιο δεν δικαιολογείται από το πλαίσιο εκτέλεσης των εργασιών εγκατάστασης τηλεπικοινωνιακού δικτύου, δεδομένου ότι ο εν λόγω φορέας δεν φέρει την ιδιότητα κυρίου του έργου έναντι του ενδιαφερόμενου παρόχου, ούτε ασκεί επίβλεψη επί της εκτέλεσης του έργου, ούτε υπέχει οποιαδήποτε ευθύνη που να απορρέει από την εκτέλεση των εργασιών. Εξάλλου, μία τέτοια πρόβλεψη καθιστά πρακτικά αδύνατη κατά τρόπο αδικαιολόγητο τη σύναψη σύμβασης ασφάλισης των κινδύνων από τη συνολική εκτέλεση ενός έργου από έναν εργολάβο, χωρίς να υπάρχει περιορισμός στα όρια ευθύνης συγκεκριμένου φορέα, αφού με την εισαγόμενη ρύθμιση ο ενδιαφερόμενος πάροχος υποχρεώνεται να συνάπτει ξεχωριστή σύμβαση ασφάλισης για κάθε τμήμα του τηλεπικοινωνιακού δικτύου του, το οποίο εμπίπτει στο πεδίο αρμοδιότητας διαφορετικού φορέα. Επιπλέον, προκύπτει ζήτημα συνασφάλισης των τυχόν συναρμόδιων αρχών, καθώς και ζήτημα επιμερισμού μεταξύ τους του τυχόν ασφαλισματος. Έτσι, προτείνεται, αφενός, το οικείο ασφαλιστήριο συμβόλαιο να αναγράφει ως ασφαλισμένους τον πάροχο ή/και τον εργολάβο του οικείου έργου και, αφετέρου, να μην απαιτείται η προσκόμιση του σώματος

ασφαλιστηρίου συμβολαίου, είτε γενικού, είτε ειδικού για κάθε έργο, προς τον αρμόδιο φορέα, αλλά να αρκεί η ανάληψη υποχρέωσης του παρόχου να προβαίνει σε ασφάλιση σύμφωνα με τα προαναφερόμενα. Καθόσον αφορά στα όρια της ασφαλιστικής κάλυψης, αυτά ορίζονται σε αποδεκτά πλαίσια. Τέλος, θα πρέπει να σχολιασθεί επί του προβλεπόμενου χρόνου ισχύος του ασφαλιστηρίου συμβολαίου, ότι το χρονικό διάστημα των είκοσι τεσσάρων (24) μηνών είναι ιδιαίτερα υπερβολικό, καθώς οι ασφαλιζόμενοι κίνδυνοι δύνανται να προκύψουν αποκλειστικά και μόνον κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης των εργασιών εγκατάστασης του τηλεπικοινωνιακού δικτύου. Επομένως, η ισχύς των ασφαλιστηρίων συμβολαίων θα πρέπει να καλύπτει χρονικό διάστημα έξι (6) μηνών από την περάτωση των εργασιών εγκατάστασης τηλεπικοινωνιακού δικτύου, όπως αυτός γνωστοποιείται στην αίτηση του ενδιαφερόμενου παρόχου. Κατ' αυτό τον τρόπο θα συμπίπτει και με το προτεινόμενο χρονικό διάστημα ισχύος της σχετικής εγγυητικής επιστολής, όπως και είναι λογικό να συμβαίνει.

- 22) Π15: Εγγυητική επιστολή: Θα πρέπει να διευκρινιστεί εάν εκδίδεται υπέρ του παρόχου / κυρίου του έργου ή υπέρ του εργολάβου. Το εν λόγω θέμα έχει ιδιαίτερη πρακτική σημασία, δεδομένου ότι εάν επιλεγεί η έκδοση υπέρ του παρόχου / κυρίου του έργου, απαιτείται εύλογα δεύτερη εγγύηση καλής εκτέλεσης από τον εργολάβο προς τον πάροχο. Συμβόλαιο ασφάλισης αστικής ευθύνης: να διευκρινιστεί εάν τα οριζόμενα εν ίδει ανώτατου ορίου ποσά ισχύουν σωρευτικά ή ανά περίπτωση. Κρίνεται σκόπιμο να προβλεφθούν δύο ασφαλιστήρια συμβόλαια, ένα εκτέλεσης/υλοποίησης του έργου και ένα δεύτερο συντήρησης. Το πρώτο θα έχει διάρκεια σύμφωνη με το χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης των εργασιών, το δε δεύτερο σύμφωνη με το χρόνο που επιθυμεί ο πάροχος να συντηρεί το δίκτυο. Σε αντίθετη περίπτωση, πρέπει να διευκρινιστεί η κάλυψη του μοναδικού ασφαλιστηρίου – εκτέλεση και συντήρηση και ανάλογα με την εν λόγω διευκρίνιση θα ορίζεται και η διάρκεια ισχύος.

Υποχρεώσεις Κοινοποίησης

ΕΡΩΤΗΣΗ 12:

Γνωρίζετε άλλες περιπτώσεις για τις οποίες απαιτείται κοινοποίηση αδειών εκτέλεσης κατασκευαστικών έργων που έχουν ήδη εγκριθεί; Αν ναι, αναφέρετε.

Κατατέθηκαν οι ακόλουθες απαντήσεις:

- 1) ΔΑ1: Ανεξάρτητα από το φορέα έγκρισης του έργου η σχετική απόφαση μετά των σχεδίων εξ εκτελέσεως όλων των σχετικών υποδομών είναι απαραίτητο να κοινοποιείται στην αρμόδια Διεύθυνση του ΓΕΕΘΑ. Το σχετικό αρχείο, που θα

δημιουργηθεί στο ΓΕΕΘΑ μπορεί να αξιοποιηθεί με την εξέταση της δυνατότητας – σκοπιμότητας επιτάξεως μέρους αυτών των δικτύων σε περίπτωση κρίσεων ή πολέμου. Εφόσον το έργο γίνεται εντός στρατιωτικών εγκαταστάσεων τότε πρέπει να κοινοποιείται στον αρμόδιο Σχηματισμό, στην Επιβλέπουσα Αρχή και στην Μονάδα.

- 2) ΔΑ4: Για τα τμήματα Εθνικής Οδοποιίας εκτός σχεδίου πόλης οι άδειες θα πρέπει να κοινοποιούνται και στην Περιφέρεια και για τους αυτοκινητόδρομους στην ΕΥΔΕ συντήρησης αυτοκινητοδρόμων.
- 3) ΟΤΑ1, Π3, Π6: Δε γνωρίζουμε άλλες περιπτώσεις.
- 4) ΟΤΑ5: Να προβλεφθούν:
 - Κοινοποίηση και στον οικείο δήμο όταν δεν είναι συναρμόδιος.
 - Για μελλοντικές εργασίες αποκατάστασης βλαβών ενημερώνεται ο οικείος ΟΤΑ με αίτηση του παρόχου και σχετική έγκριση με απλούστερη διαδικασία.
- 5) ΣΦ2:
 - Παράγραφος 29 (1). Κοινοποίηση και στον οικείο Δήμο όταν δεν είναι συναρμόδιος, ώστε να λαμβάνει γνώση των έργων που γίνονται στην περιοχή του, εκτός αν προβλεφθεί η δημιουργία από την ΕΕΤΤ βάσης δεδομένων, οπότε θα μπορεί να έχει πρόσβαση κάθε ενδιαφερόμενος.
 - Παράγραφος 29 (2): Για μελλοντικές εργασίες αποκατάστασης βλαβών (των δικτύων των παρόχων) να ενημερώνεται ο οικείος ΟΤΑ από τον πάροχο, να προβλέπεται (στις περιπτώσεις που αυτό είναι εφικτό) έγκριση του ΟΤΑ για τις εργασίες επισκευής (με απλούστερη διαδικασία) και οπωσδήποτε να προβλεφθεί η υποχρέωση του παρόχου για σήμανση στο χώρο όπου εκτελούνται εργασίες.
- 6) Π4: Ο όρος «ασυμβατότητας με τον ΚΟΚ» είναι πολύ γενικός και αόριστος και πιθανόν οι αρμόδιες Τροχαίες αντί να προβαίνουν στις θεωρήσεις ακόμη και όταν όλα τα στοιχεία είναι σωστά να απευθύνονται στη ΔΜΕΟ σε κάθε περίπτωση, δημιουργώντας περαιτέρω προβλήματα στις εταιρείες, ιδίως από άποψη χρόνου καθώς μία τέτοια διαδικασία θα είναι σίγουρα χρονοβόρα.
- 7) Π5: Θεωρούμε ότι η κοινοποίηση στην Τροχαία για θεώρηση και έλεγχο πρέπει να προηγηθεί της έκδοσης άδειας και να γίνεται κατά τον έλεγχο του φακέλου προς αποφυγή άσκοπων καθυστερήσεων, καθώς δεν έχει κανένα νόημα να τηρηθεί όλη η προηγούμενη διαδικασία έκδοσης της άδειας αν η Τροχαία μετά αρνηθεί την θεώρησή της.
- 8) Π8: Δεν είναι γνωστές άλλες περιπτώσεις για τις οποίες απαιτείται κοινοποίηση αδειών εκτέλεσης κατασκευών έργων που έχουν ήδη εγκριθεί. Όσον αφορά τα αναφερόμενα στην παράγραφο 3.2.5 υποχρεώσεις κοινοποίησης, σημειώνονται τα εξής:

- (29.1.α) Είναι απαραίτητο να διευκρινισθεί η έννοια της ασυμβατότητας με τον Κ.Ο.Κ.
 - (29.2) Γίνεται αναφορά σε «χρόνο ίσο με την προβλεπόμενη διάρκεια κάθε συμφωνίας». Προτείνεται να απαλειφθεί η ανωτέρω αναφορά
- 9) Π9: Ως γενική παρατήρηση στις προτεινόμενες υποχρεώσεις κοινοποίησης από τον πάροχο, σημειώνουμε ότι ελλοχεύει ο κίνδυνος να ολισθήσει η διαδικασία και να χαθεί πολύτιμος χρόνος για τον πάροχο, ιδίως με τα προβλεπόμενα σε περίπτωση μη θεώρησης της άδειας από την Τροχαία. Εν τούτοις, λαμβανομένου υπόψη του σχετικού εδαφίου του αρθ. 29 του ν.3431/2006 – που απαιτεί την θεώρηση της άδειας από τις οικείες αστυνομικές αρχές-, υπογραμμίζουμε ότι η Τροχαία υποχρεούται να θεωρήσει την άδεια διέλευσης στο συντομότερο δυνατό χρόνο. Παράλληλα, προτείνουμε σε περίπτωση ασυμβατότητας της άδειας με τον ΚΟΚ, η πρωτοβουλία για την εκπόνηση κυκλοφοριακής/συγκοινωνιακής μελέτης για το έργο από τη ΔΜΕΟ του ΥΠΕΧΩΔΕ να βαρύνει την Τροχαία και όχι τον πάροχο. Επιπλέον, προτείνουμε τη θέσπιση αποκλειστικών προθεσμιών τόσο για την θεώρηση της αδειας από την Τροχαία όσο και για την εκπόνηση της κυκλοφοριακής/συγκοινωνιακής μελέτης.
- 10) Π11: Θα ήταν καλό να υπάρχει μια ενοποιημένη ηλεκτρονική διεύθυνση κοινοποιήσεων αδειών εκτέλεσης κατασκευαστικών έργων από πλευράς δημοσίων αρχών αναφορικά με τις εγκρίσεις που παρέχουν.
- 11) Π15: Στην οικεία Εφορεία Αρχαιοτήτων (κατά συνήθη σήμερα πρακτική ο εκάστοτε αρμόδιος απαιτεί να είναι παρών κατά την εκτέλεση των εργασιών).

ΕΡΩΤΗΣΗ 13:

Προτείνετε τρόπους επιτάχυνσης των διαδικασιών σε περίπτωση άρνησης θεώρησης της σύμβασης παραχώρησης δικαιωμάτων διέλευσης λόγω ασυμβατότητας με τον ΚΟΚ.

Κατατέθηκαν οι ακόλουθες προτάσεις:

- 1) ΟΤΑ1: Εκτός από τον ΚΟΚ η σήμανση να ακολουθεί και τα πρότυπα της ΔΠΑΔ/ΟΙΚ/502/1.7.2003.
- 2) Π3, Π7, Π9, Π12, Π14, ΣΦ1: Ως γενική παρατήρηση στις προτεινόμενες υποχρεώσεις κοινοποίησης από τον πάροχο, σημειώνουμε ότι ελλοχεύει ο κίνδυνος να ολισθήσει η διαδικασία και να χαθεί πολύτιμος χρόνος για τον πάροχο, ιδίως με τα προβλεπόμενα σε περίπτωση μη θεώρησης της άδειας από την Τροχαία. Εν τούτοις, λαμβανομένου υπόψη του σχετικού εδαφίου του αρθ. 29 του ν.3431/2006 – που απαιτεί την θεώρηση της άδειας από τις οικείες αστυνομικές αρχές-, υπογραμμίζουμε ότι η Τροχαία υποχρεούται να θεωρήσει την άδεια διέλευσης στο συντομότερο δυνατό χρόνο. Παράλληλα, προτείνουμε σε περίπτωση ασυμβατότητας της άδειας με τον ΚΟΚ, η πρωτοβουλία για την

εκπόνηση κυκλοφοριακής/συγκοινωνιακής μελέτης για το έργο από τη ΔΜΕΟ του ΥΠΕΧΩΔΕ να βαρύνει την Τροχαία και όχι τον πάροχο. Επιπλέον, προτείνουμε τη θέσπιση αποκλειστικών προθεσμιών τόσο για την θεώρηση της αδείας από την Τροχαία όσο και για την εκπόνηση της κυκλοφοριακής/συγκοινωνιακής μελέτης.

- 3) Π5: Σε περίπτωση άρνησης της Τροχαίας να θεωρήσει την άδεια πρέπει να προτείνει αυτή κάποιες λύσεις στους παρόχους ανάλογα με το πρόβλημα που έχει εντοπίσει καθώς και εναλλακτικό χρονοδιάγραμμα, ώστε να εξομαλυνθούν όλες οι τυχόν δυσκολίες και η εκτέλεση του έργου να ξεκινήσει το ταχύτερο δυνατό.
- 4) Π6: Θεωρούμε ότι θα πρέπει να ρυθμίζονται ad hoc.
- 5) Π8: Προτείνουμε σε περίπτωση ασυμβατότητας της άδειας με τον ΚΟΚ, η πρωτοβουλία για την εκπόνηση κυκλοφοριακής/συγκοινωνιακής μελέτης για το έργο από τη ΔΜΕΟ του ΥΠΕΧΩΔΕ να αντιμετωπίζεται από την Τροχαία με παράλληλο καθορισμό προθεσμιών τόσο για την θεώρηση της αδείας από την Τροχαία όσο και για την εκπόνηση της κυκλοφοριακής/συγκοινωνιακής μελέτης.
- 6) Π10: Η εκτέλεση των εργασιών σε ώρες μη αιχμής και με την κατάλληλη σήμανση από τον εργολάβο κατά την εκτέλεση των έργων θα μπορούσε να αποτελέσει μια καλή μέθοδο για την επιτάχυνση των διαδικασιών.
- 7) Π11: Πρέπει να είναι σαφές εντός πόσων ημερών θα πρέπει ο αρμόδιος συγκοινωνιακός φορέας να εγκρίνει τα μέτρα εξασφάλισης της ομαλής εκτέλεσης του έργου.
- 8) Π13: Για την επιτάχυνση των διαδικασιών θα πρέπει να προβλέπονται και αντίστοιχα σύντομες ημερομηνίες επίτευξης των διαδικασιών.
- 9) Π15: Πρέπει να εκμηδενιστεί το περιθώριο που δίδεται στην Τροχαία να αρνείται τη θεώρηση (σημειωτέον ότι ο Νόμος 3431/06 προβλέπει θεώρηση από τις αρμόδιες αστυνομικές αρχές μόνο στην περίπτωση που παρέλθει άπρακτη η προθεσμία και η έγκριση χορηγηθεί αυτοδικαίως).

Σε συνδυασμό με την ερώτηση 23 και την παρ. 3.2.7.παρ.35 (εξασφάλιση προϋποθέσεων ορθής σύνταξης του φακέλου του έργου), σκόπιμο και αποτελεσματικό θα είναι να θεσπιστεί η υποχρέωση των κατά τόπο αρμόδιων συγκοινωνιακών φορέων όπως δημοσιοποιούν και χορηγούν σε κάθε ενδιαφερόμενο πάροχο ειδικές προδιαγραφές, από της κατάθεσης αιτήσεως, έτσι ώστε να επιταχυνθεί και διευκολυνθεί η διαδικασία. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να οριστεί ότι το εν λόγω δικαίωμα έχει η Τροχαία όχι σε κάθε περίπτωση ασυμβατότητας με τον ΚΟΚ, αλλά σε ιδιαίτερα σοβαρές περιπτώσεις διακοπής της κυκλοφορίας / συγκοινωνίας εξαιτίας των εργασιών.

Υποχρεώσεις των παρόχων

ΕΡΩΤΗΣΗ 14:

Σχολιάστε τις προτεινόμενες ρυθμίσεις στα σημεία (2) έως (4) παραπάνω ως προς: Α. Τον τύπο της κάθε κοινοποίησης. Β. Την ευελιξία και την ικανότητα να αντιμετωπίσουν άμεσα προβλήματα στο δίκτυο (σημείο 4).

Κατατέθηκαν οι ακόλουθες παρατηρήσεις:

1) ΔΑ1:

- Α. συμφωνούμε
- Β. θα πρέπει να συμπεριληφθεί κατάλληλη υποπαράγραφος – σημείο, ώστε να προβλέπεται και η αντιμετώπιση ζημιών σε δίκτυα, κτίρια και άλλες εγκαταστάσεις της αρμόδιας ή συναρμόδιων αρχών, όπως προβλέπεται ανάλογα για τους κοινόχρηστους χώρους στην υποπαράγραφο 8. Ειδικότερα αν ο πάροχος θα πρέπει να προβεί άμεσα στην αποκατάσταση και επαναφορά της ζημίας κατά τον τρόπο που θα του υποδεχθεί από την αρμόδια – συναρμόδια αρχή, αναλαμβάνοντας εξ'ολοκλήρου το κόστος.

2) ΟΤΑ1: Ρύθμιση 8 σε περίπτωση που δεν προβλέπεται συντήρηση οδοστρώματος μέσα στο προσεχές διάστημα (π.χ 6-12 μήνες) το φρεζάρισμα και η διάστρωση νέου ασφαλτικού τάπητα είναι υποχρεωτικά.

3) Π1: Ειδικότερα για την πρόβλεψη της παραγράφου 1, θεωρούμε ότι η εξασφάλιση νέας άδειας και μόνον επειδή εντός του ήδη αδειοδοτημένου φρεατίου ο δικαιούχος της άδειας πάροχος επέτρεψε να τοποθετήσει επιπλέον δικτυακή υποδομή και έτερος πάροχος, είναι ανεπιεικής, υπερβολική και θα αποτρέψει τυχόν απόπειρες συνεκμετάλλευσης φρεατίων. Κριτήριο για την απαίτηση νέας ή μη νέας άδειας είναι το γεγονός τυχόν αλλαγής της χάραξης, του πλάτους και του βάθους του φρεατίου (ήτοι η αλλαγή της τεχνικής μελέτης) εφόσον τα τεχνικά χαρακτηριστικά του φρεατίου και η χάραξη δεν αλλάξουν θεωρούμε ότι αρκεί η από πλευράς του δικαιούχου της άδειας έγγραφη ενημέρωση της δημόσιας αρχής που εξέδωσε αυτή. Η συνεκμετάλλευση του πλάτους και του βάθους του αδειοδοτημένου φρεατίου εμπίπτει στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου και πρέπει να μείνει εκτός ρύθμισης.

4) Π2: Συμφωνούμε.

5) Π3:

- Η πρόβλεψη στο σημείο 1 εδάφιο β' περί της υποχρέωσης οποιουδήποτε παρόχου που έχει πρόθεση να διαθέσει τμήμα της υποδομής του σε άλλον ή άλλους παρόχους να αιτείται την έκδοση νέας άδειας με επέκταση της σχετικής έγκρισης παραχώρησης δεν εξυπηρετεί κανένα απολύτως σκοπό. Κατ' αρχάς, το καθεαυτό γεγονός της παραχώρησης χρήσης τμήματος της υποδομής ενός παρόχου δεν σημαίνει, ότι, πρώτον, απαιτεί την εκτέλεση σχετικών εργασιών και, δεύτερον, επιφέρει σε κάθε περίπτωση επέκταση του χώρου που καταλαμβάνει η υφιστάμενη υποδομή του. Επιπρόσθετα, δεν υφίσταται καμία απολύτως δικαιολογία για τη γνωστοποίηση ενός τέτοιου γεγονότος προς την αρμόδια αρχή, η οποία θα πρέπει να περιορισθεί στις υποβαλλόμενες από τον εκάστοτε πάροχο αιτήσεις, βάσει των οποίων διαμορφώνονται οι εκατέρωθεν υποχρεώσεις.
- Η περιγραφόμενη στο σημείο 2 διαδικασία γνωστοποίησης του παρόχου περί ενεργοποίησης τις προβλεπόμενες και εγκριθείσες εργασίες εγκατάστασης του τηλεπικοινωνιακού δικτύου του είναι καθόλα περιττή. Ειδικότερα, εφόσον ο ενδιαφερόμενος πάροχος έχει υποβάλει φάκελο αίτησης με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης των εργασιών εγκατάστασης και εφόσον έχει χορηγηθεί η έγκριση της αρμόδιας αρχής για την αιτηθείσα διέλευση, δεν υφίσταται κάποιος λόγος που να δικαιολογεί την εισαγωγή διαδικασίας «ενεργοποίησης εργασιών εγκατάστασης», καθώς η μόνη ενέργεια του παρόχου που αναμένεται μετά από την έγκριση της σχετικής αιτήσεώς του αποτελεί η έναρξη των εργασιών κατά τον προβλεπόμενο χρόνο έναρξής τους. Η προτεινόμενη ρύθμιση θα είχε νόημα αποκλειστικώς και μόνο στην περίπτωση που προβλεπόταν και πράγματι χορηγούταν «γενική έγκριση διέλευσης» από τους χώρους που υπάγονται στην αρμοδιότητα φορέα, οπότε η γραπτή ειδοποίηση του παρόχου προ συγκεκριμένης προθεσμίας θα είχε την έννοια του εκ των υστέρων ειδικού προσδιορισμού των συγκεκριμένων χώρων εκτέλεσης εργασιών και του συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος εκτέλεσης αυτών. Εάν προκριθεί μία τέτοια διάκριση, τότε θα πρέπει να εισαχθούν οι κατάλληλες διαφοροποιητικές ρυθμίσεις, προκειμένου να επέλθει αντίστοιχη προσαρμογή στην αντιμετώπιση των δύο ξεχωριστών περιπτώσεων.
- Η προβλεπόμενη στο στοιχείο 3 έγγραφη γνωστοποίηση του παρόχου περί της ολοκλήρωσης των εργασιών εγκατάστασης τηλεπικοινωνιακού δικτύου είναι επίσης περιττή, καθόσον το πέρας αυτών επέρχεται με την παρέλευση της τελευταίας ημέρας του οικείου χρονοδιαγράμματος, οπότε παύει να ισχύει το δικαίωμα συνέχισης της εκτέλεσης των εργασιών αυτών.
- Η προβλεπόμενη στο στοιχείο 4 έγγραφη και εκ των προτέρων γνωστοποίηση του παρόχου αναφορικά με την πρόθεσή του να εκτελέσει εργασίες αποκατάστασης βλαβών στο τηλεπικοινωνιακό δίκτυό του

καθιστά ιδιαίτερα προβληματική την έγκαιρη και προσήκουσα εξάλειψη οποιασδήποτε δυσλειτουργίας αυτού. Είναι σύνηθες φαινόμενο η εμφάνιση βλαβών σε ημέρες και ώρες, κατά τις οποίες δεν λειτουργούν οι υπηρεσίες της αρμόδιας αρχής. Με δεδομένη την υποχρέωση των παρόχων να προβούν σε άμεση αποκατάσταση της βλάβης, καθίσταται σαφές, ότι δια της συγκεκριμένης ρύθμισης εισάγονται σημαντικά προσκόμματα ως προς την προσήκουσα εκπλήρωση αυτής. Για τους λόγους αυτούς προτείνεται η προηγούμενη γνωστοποίηση να μην εφαρμόζεται στην περίπτωση αποκατάστασης βλαβών, παρά να περιορίζεται στην περίπτωση διενέργειας εργασιών συντήρησης του τηλεπικοινωνιακού δικτύου των παρόχων. Βεβαίως, μπορεί να εισαχθεί η υποχρέωση των παρόχων να προβαίνουν σε γνωστοποίηση προς την αρμόδια αρχή του γεγονότος της εκτέλεσης εργασιών αποκατάστασης βλάβης είτε την ίδια εργάσιμη ημέρα, όπου τούτο είναι εφικτό, είτε την αμέσως επόμενη εργάσιμη ημέρα.

- Τέλος, επισημαίνεται, ότι το προβλεπόμενο πλάτος για το φρεζάρισμα του οδοστρώματος ως 1,5 μέτρα, κρίνεται μεγάλο και αντ' αυτού προτείνεται να διαμορφωθεί σε εκατό (100) εκατοστά.

6) Π4:

- Στην παράγραφο 31 (1), η έννοια «διάθεση τμήματος των ευκολιών» χρήζει διευκρίνησης, καθώς, αν κάθε πάροχος έχει αυτόνομο δικαίωμα επί της ευκολίας, τίθεται θέμα σχετικά με το ποιός θα είναι υπεύθυνος για τη συνολική διαχείριση της ευκολίας (π.χ. χρήση κοινών φρεατίων)
- Στην παράγραφο 31 (4), τίθεται θέμα της άμεσης αποκατάστασης της βλάβης, πράγμα που δεν καλύπτεται από την περιγραφόμενη διαδικασία. (Βλέπε Απάντηση 6 για λεπτομέρειες)
- Στην παράγραφο 31 (7), αναφέρεται η υποχρέωση αποζημίωσης για κάθε αποθετική ζημία, πράγμα που δεν είναι ούτε λογικό, ούτε σύμφωνο με την υπάρχουσα νομοθεσία.
- Ο κάθε πάροχος βάσει της ελευθερίας των εμπορικών συναλλαγών θα δύναται να διαθέσει τμήμα των ευκολιών του σε άλλον πάροχο χωρίς να απαιτείται η άδεια της αρμόδιας αρχής..
- Επιπρόσθετα, στην παράγραφο 31 (2), έχει προστεθεί μία ακόμη ιδιαιτέρως χρονοβόρα (20 ημέρες) διαδικασία γνωστοποίησης της οποίας την αιτία ύπαρξης δεν κατανοούμε, αφού η αρμόδια αρχή είναι αυτή που έχει δώσει αρχικά την έγκριση και γνωρίζει βάσει των δικαιολογητικών που οι εταιρείες προσκομίζουν το χρονοδιάγραμμα των εργασιών. Παρακαλούμε όπως αυτή η διαδικασία απαλειφθεί.

7) Π5: Όσον αφορά την παράγραφο 31 έχουμε τα εξής σχόλια:

- (7): Η υποχρέωση του παρόχου να αποζημιώσει τους ιδιοκτήτες των

ζημιωμένων δικτύων έναντι κάθε αποδεικνυόμενης και όχι κάθε θετικής και αποθετικής ζημίας.

- (8): Σχετικά με την αποκατάσταση των κοινόχρηστων χώρων στην πρότερη κατάσταση τους προτείνουμε να γίνεται αποτύπωσή τους πριν την έναρξη των εργασιών, αλλά και μετά το πέρας του έργου, ούτως ώστε να μην χρεώνονται οι πάροχοι όλες τις κακοτεχνίες των ελληνικών δρόμων και πεζοδρομίων.
- 8) Π6: Προτείνεται η προθεσμία που προβλέπεται στο σημείο 2 της παραγράφου 31 του προτεινόμενου κείμενου βάσης να οριστεί στους 3 μήνες. Θεωρούμε ότι οι 20 μέρες είναι πολύ λίγες. Σε περίπτωση βλάβης είναι ιδιαίτερα σημαντικό για την διασφάλιση της λειτουργίας του δικτύου να μπορεί ο πάροχος να προβαίνει σε άμεση αποκατάσταση και να δύναται να η γνωστοποίηση που προβλέπεται στο σημείο 4 της παραγράφου 31 του προτεινόμενου κείμενου βάσης να πραγματοποιείται εκ των υστέρων εντός 24ωρου.
- 9) Π7: Εφόσον υπάρχει έγκριση παραχώρησης δικαιώματος διέλευσης από τις αρμόδιες αρχές καθώς και θεώρηση της άδειας από αστυνομία οι διαδικασίες που αναφέρονται στις παραγράφους 2 ως 4 δεν κρίνονται αναγκαίες.
- 10) Π8: Σχετικά με την καταγραφή των υποχρεώσεων των παρόχων στην παράγραφο 3.2.6 , έχουμε να σημειώσουμε τα ακόλουθα: Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις ως προς την γνωστοποίηση (και όχι την κοινοποίηση) της έναρξης και λήξης εργασιών των επί μέρους τμημάτων και ιδιαίτερα της εκτέλεσης εργασιών άρσης βλαβών είναι διαδικασίες γραφειοκρατικές που δημιουργούν μάλλον παρά επιλύουν προβλήματα. Θα πρέπει να μειωθεί η ανάγκη σύνταξης και αποστολής πλήθους εγγράφων από τον Πάροχο. Αν σκοπός είναι ο ακριβής υπολογισμός των τελών χορήγησης δικαιωμάτων διέλευσης, προτείνεται να απλοποιηθεί ο υπολογισμός (να υπολογίζονται με δεδομένο το συνολικό μήκος) και να διατηρηθεί η υποχρέωση ολοκλήρωσης των εργασιών εκάστου τμήματος σε συγκεκριμένη προθεσμία, όπως άλλωστε προβλέπεται κα από τη Νομοθεσία. Εναλλακτικά να συνταχθεί τυποποιημένο έντυπο (Ημερολόγιο Έργου), στο οποίο θα καταγράφονται τα απαιτούμενα στοιχεία από κοινού από την Επίβλεψη του Έργου και εκπρόσωπο της αρμόδιας αρχής. Ειδικότερα για τις επί μέρους παραγράφους, παρατηρούμε τα εξής:
- (4) Όπως προκύπτει από την ύπαρξη βλάβης, τεκμαίρεται ότι πρόκειται για υφιστάμενο δίκτυο. Στην περίπτωση αυτή είναι σκόπιμη η κοινοποίηση εντός 24 ωρών, της άρσης της βλάβης (και όχι η υποβολή χρονοδιαγράμματος) στον αρμόδιο φορέα. Αλλως, αυξάνονται οι χρόνοι άρσης βλάβης. Ρητά πρέπει να σημειωθεί η υποχρέωση να γίνεται αποδεκτή από τις Αστυνομικές κλπ αρχές η απλή ενημέρωση ως ισότιμη με την χορήγηση δικαιωμάτων στα λοιπά έργα και να γίνεται άμεσα η θεώρηση του σχετικού εγγράφου (προτείνεται χρήση τυποποιημένου εντύπου).

- (5) Η υποβολή αναλυτικών σχεδίων είναι σκόπιμο να περιορίζεται στα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τον εντοπισμό του δικτύου και την αποφυγή πρόκλησης βλαβών και να μη σημειώνονται το είδος και ο τύπος των καλωδίων, σωλήνων κλπ (δηλαδή να περιέχονται μόνον τα γεωμετρικά στοιχεία των διαδρομών των υποδομών και όχι τα τηλεπικοινωνιακά στοιχεία την αξιοποίηση των οποίων δεν αντιλαμβάνομαστε). Για το σκοπό αυτό να τροποποιηθεί το κείμενο ως εξής: «Κάθε πάροχος ... παραδίδει στην αρμόδια αρχή αναλυτικό σχέδιο των διαδρομών των υποδομών που κατασκεύασε σε έντυπη ...». Είναι απαραίτητο να καθορισθούν πρώτα ενιαίοι «μορφότυποι» και όχι διαφορετικοί για κάθε αρμόδια αρχή (υπενθυμίζεται ότι για το ίδιο Έργο δυνατόν οι αρμόδιες αρχές να είναι πολλές).
- (6) Σε συνέχεια όσων αναφέρονται ανωτέρω είναι ανάγκη να τροποποιηθεί το κείμενο ως εξής: «Οι διαδρομές των υποδομών δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών που εγκαθίστανται ...». Είναι απαραίτητο να καθορισθεί ενιαίος τύπος δήλωσης. Προτείνεται να υποβάλλονται τα ανωτέρω σχέδια και στο Εθνικό Κτηματολόγιο μόνον αν αυτό έχει τη δυνατότητα να τα διαχειρισθεί. Σε διαφορετική περίπτωση να μη γίνεται η σχετική δήλωση.
- (7) Η υποχρέωση για αποζημίωση σε περίπτωση πρόκλησης βλαβών απορρέει από τον Αστικό Κώδικα και την ισχύουσα Νομοθεσία. Δεν είναι σκόπιμο να συναρτάται με την ενημέρωση από την αρμόδια αρχή ή τους ιδιοκτήτες των δικτύων, επειδή η αναζήτηση των απαραίτητων στοιχείων αποτελεί υποχρέωση του παρόχου (με εξαίρεση ενδεχομένως την περίπτωση που ο πάροχος ζήτησε με αίτησή του τις σχετικές πληροφορίες από τον κύριο του δικτύου και ο τελευταίος αρνήθηκε τη χορήγησή τους). Η δημοσιοποίηση των εργασιών εκσκαφής δεν είναι σκόπιμο (για πρακτικούς λόγους) να επέχει θέση αιτήματος για χορήγηση στοιχείων του υφισταμένου δικτύου παρά μόνον αν η οικεία Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση ή ο φορέας υποδοχής της αίτησης αποστέλλει συγχρόνως σειρές των σχεδίων της μελέτης σε όλους τους ιδιοκτήτες των υφισταμένων δικτύων για να σημειώσουν επ' αυτών τη θέση των δικτύων τους, αν αναλαμβάνει δηλαδή τη διεκπεραίωση έργου που αποτελεί υποχρέωση του παρόχου (βλ. σχετικά και απάντηση στην Ερώτηση 20).
- (8) Όπως αναφέρεται και προηγουμένως (22.2.α), εφ' όσον υπάρχουν Πρότυπες Τεχν. Προδιαγραφές του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. σχετικές με τον τρόπο αποκατάστασης ή σχετική Νομοθεσία, Κανονισμοί κλπ, να μνημονεύονται απλώς και να αναλαμβάνεται η υποχρέωση τήρησής τους. Το ίδιο και σε αντίθετη περίπτωση (για προδιαγραφές που επιβάλλονται από τον αρμόδιο φορέα) με την επιφύλαξη όσων αναφέρονται σχετικά στην Ερώτηση 23, στη συνέχεια.

11) Π9: Στο σημείο 2, θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρξει διευκρίνιση ότι η προ 20

εργασίμων ημερών έγγραφη γνωστοποίηση προς την αρμόδια αρχή δεν αποτελεί προϋπόθεση για την εκκίνηση των εργασιών από τον πάροχο, αλλά μπορεί άμεσα με την λήψη της έγκρισης παραχώρησης δικαιώματος διέλευσης να προχωρήσει στις εργασίες, γνωστοποιώντας παράλληλα προς την αρμόδια αρχή επικαιροποιημένο χρονοδιάγραμμα. Στο σημείο 4 θα πρέπει να προστεθεί ότι η ενημέρωση δύναται να πραγματοποιείται και μέσω τηλεομοιοτυπίας ή και μέσω ηλεκτρονικής αλληλογραφίας. Η δε ενημέρωση θα θεωρείται ότι έχει ληφθεί ανεξάρτητα από εργάσιμες ώρες και ημέρες.

12) Π10:

- Α. Συμφωνούμε επί της αρχής.
- Β. Η αποκατάσταση βλαβών στο δίκτυο του παρόχου είναι εργασίες έκτακτες και επείγουσες ως επί των πλείστων. Η γραπτή ειδοποίηση προς την αρμόδια αρχή για την πρόθεση αποκατάστασης της βλάβης, προτείνουμε να γίνεται το συντομότερο δυνατόν χωρίς αυτό να καθυστερεί την έναρξη των εργασιών για την αποκατάσταση της βλάβης. Δεν υπάρχει πρόβλημα όταν πρόκειται για προγραμματισμένη συντήρηση. Πως γίνεται ο υπολογισμός της αποθετικής ζημιάς ώστε να αποζημιωθεί; (α/α 7)

13) Π11:

- Εδάφιο 31 (5): Να υπάρχει κοινό μορφότυπο για όλους τους φορείς.
- Εδάφιο 31 (5): Προτείνεται ο μορφότυπος να καθοριστεί από την ΕΕΤΤ και να είναι ενιαίας μορφής για όλους τους φορείς.
- Ο τύπος κάθε κοινοποίησης θα πρέπει να είναι κοινός για κάθε φορέα και να κοινοποιείται στην ιστοσελίδα της ΕΕΤΤ.
- Β. Η διαδικασία αυτή θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα σύντομη όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια.

14) Π13: Η πρόβλεψη στο σημείο 1 εδάφιο β' περί της υποχρέωσης οποιουδήποτε παρόχου, που έχει πρόθεση να διαθέσει τμήμα της υποδομής του σε άλλον ή άλλους παρόχους, να αιτείται την έκδοση νέας άδειας με επέκταση της σχετικής έγκρισης παραχώρησης δεν εξυπηρετεί κανένα απολύτως σκοπό. Κατ' αρχάς, το καθεαυτό γεγονός της παραχώρησης χρήσης τμήματος της υποδομής ενός παρόχου δεν σημαίνει, ότι, πρώτον, απαιτεί την εκτέλεση σχετικών εργασιών και, δεύτερον, επιφέρει σε κάθε περίπτωση επέκταση του χώρου που καταλαμβάνει η υφιστάμενη υποδομή του. Επιπρόσθετα, δεν υφίσταται καμία απολύτως δικαιολογία για τη γνωστοποίηση ενός τέτοιου γεγονότος προς την αρμόδια αρχή, η οποία θα πρέπει να περιορισθεί στις υποβαλλόμενες από τον εκάστοτε πάροχο αιτήσεις, βάσει των οποίων διαμορφώνονται οι εκατέρωθεν υποχρεώσεις. Η περιγραφόμενη στο σημείο 2 διαδικασία γνωστοποίησης του παρόχου περί ενεργοποίησης τις προβλεπόμενες και εγκριθείσες εργασίες εγκατάστασης του τηλεπικοινωνιακού δικτύου του είναι καθόλα περιττή. Ειδικότερα, εφόσον ο

ενδιαφερόμενος πάροχος έχει υποβάλει φάκελο αίτησης με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης των εργασιών εγκατάστασης και εφόσον έχει χορηγηθεί η έγκριση της αρμόδιας αρχής για την αιτηθείσα διέλευση, δεν υφίσταται κάποιος λόγος που να δικαιολογεί την εισαγωγή διαδικασίας «ενεργοποίησης εργασιών εγκατάστασης», καθώς η μόνη ενέργεια του παρόχου που αναμένεται μετά από την έγκριση της σχετικής αιτήσεώς του αποτελεί η έναρξη των εργασιών κατά τον προβλεπόμενο χρόνο έναρξής τους. Η προτεινόμενη ρύθμιση θα είχε νόημα αποκλειστικώς και μόνο στην περίπτωση που προβλεπόταν και πράγματι χορηγούταν «γενική έγκριση διέλευσης» από τους χώρους που υπάγονται στην αρμοδιότητα φορέα, οπότε η γραπτή ειδοποίηση του παρόχου προ συγκεκριμένης προθεσμίας θα είχε την έννοια του εκ των υστέρων ειδικού προσδιορισμού των συγκεκριμένων χώρων εκτέλεσης εργασιών και του συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος εκτέλεσης αυτών. Εάν προκριθεί μία τέτοια διάκριση, τότε θα πρέπει να εισαχθούν οι κατάλληλες διαφοροποιητικές ρυθμίσεις, προκειμένου να επέλθει αντίστοιχη προσαρμογή στην αντιμετώπιση των δύο ξεχωριστών περιπτώσεων. Η προβλεπόμενη στο στοιχείο 3 έγγραφη γνωστοποίηση του παρόχου περί της ολοκλήρωσης των εργασιών εγκατάστασης τηλεπικοινωνιακού δικτύου είναι επίσης περιττή, καθόσον το πέρας αυτών επέρχεται με την παρέλευση της τελευταίας ημέρας του οικείου χρονοδιαγράμματος, οπότε παύει να ισχύει το δικαίωμα συνέχισης της εκτέλεσης των εργασιών αυτών. Η προβλεπόμενη στο στοιχείο 4 έγγραφη και εκ των προτέρων γνωστοποίηση του παρόχου αναφορικά με την πρόθεσή του να εκτελέσει εργασίες αποκατάστασης βλαβών στο τηλεπικοινωνιακό δίκτυό του καθιστά ιδιαίτερα προβληματική την έγκαιρη και προσήκουσα εξάλειψη οποιασδήποτε δυσλειτουργίας αυτού. Είναι σύνηθες φαινόμενο η εμφάνιση βλαβών σε ημέρες και ώρες, κατά τις οποίες δεν λειτουργούν οι υπηρεσίες της αρμόδιας αρχής. Με δεδομένη την υποχρέωση των παρόχων να προβούν σε άμεση αποκατάσταση της βλάβης, καθίσταται σαφές, ότι δια της συγκεκριμένης ρύθμισης εισάγονται σημαντικά προσκόμματα ως προς την προσήκουσα εκπλήρωση αυτής. Για τους λόγους αυτούς προτείνεται η προηγούμενη γνωστοποίηση να μην εφαρμόζεται στην περίπτωση αποκατάστασης βλαβών, παρά να περιορίζεται στην περίπτωση διενέργειας εργασιών συντήρησης του τηλεπικοινωνιακού δικτύου των παρόχων. Βεβαίως, μπορεί να εισαχθεί η υποχρέωση των παρόχων να προβαίνουν σε γνωστοποίηση προς την αρμόδια αρχή του γεγονότος της εκτέλεσης εργασιών αποκατάστασης βλάβης είτε την ίδια εργάσιμη ημέρα, όπου τούτο είναι εφικτό, είτε την αμέσως επόμενη εργάσιμη ημέρα. Επίσης, επισημαίνεται, ότι το προβλεπόμενο πλάτος για το φρεζάρισμα του οδοστρώματος ως 1,5 μέτρα, κρίνεται μεγάλο και αντ' αυτού προτείνεται να διαμορφωθεί σε εκατό (100) εκατοστά. Τέλος, η προβλεπόμενη στην παράγραφο (6) υποχρέωση των παρόχων να προβαίνουν σε δήλωση των εγκαθιστάμενων δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο Εθνικό Κτηματολόγιο θα πρέπει να απαλειφθεί, καθώς (α) δεν διευκρινίζεται ποίος είναι ο τίτλος με βάση τον οποίο θα λαμβάνει χώρα η σχετική δήλωση, ούτε διαφαίνεται, με βάση το περιεχόμενο της νομοθεσίας περί ηλεκτρονικών επικοινωνιών, η ύπαρξη τέτοιου τίτλου που να

συμπεριλαμβάνεται στους επιδεκτικούς δήλωσης στο Κτηματολόγιο δυνάμει της οικείας νομοθεσίας, (β) καθιερώνεται εμμέσως πρόσθετη γραφειοκρατική διαδικασία, με βάση την οποία κάθε πάροχος υποχρεούται να λαμβάνει γνώση περί του εάν ο κοινόχρηστος χώρος έχει δηλωθεί ή όχι στο Κτηματολόγιο, (γ) υφίσταται ασυμφωνία μεταξύ του προτεινόμενου καθεστώτος καταβολής τελών προς τους αρμόδιους φορείς και του καθεστώτος που δικαιολογεί την επιβολή υποχρέωσης των παρόχων προς υποβολή δήλωσης προς το Κτηματολόγιο περί εμπράγματος δικαιωμάτων τους.

15) Π15:

- Α. Τύπος κοινοποίησης: Οι κοινοποιήσεις μετά την χορήγηση της έγκρισης αρκεί να γίνονται και τηλεομοιοτυπικά για οικονομία χρόνου.
- Β. σε συνδυασμό με την παρ. (4) περί αποκατάστασης βλαβών: Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να υπάρχει ευελιξία και αμεσότητα στην ικανότητα άμεσης αντιμετώπισης των προβλημάτων στο δίκτυο, λόγω της φύσης των παρεχόμενων υπηρεσιών. Σκόπιμο και πρακτικό είναι να αρκεί και η επί τόπου / κατά την εκτέλεση των εργασιών συντήρησης/αποκατάστασης επίδειξη των σχετικών εγγράφων έγκριση παραχώρησης) στα αρμόδια όργανα από τον υπόχρεο για συντήρηση πάροχο.

ΕΡΩΤΗΣΗ 15:

Θεωρείτε λειτουργικό να διαθέτει κάθε αρμόδια αρχή ηλεκτρονικό χάρτη με τις οδεύσεις των δικτύων στη ζώνη ευθύνης της; Σχολιάστε.

Κατατέθηκαν τα ακόλουθα σχόλια:

- 1) ΔΑ1: Θεωρούμε ότι είναι λειτουργικό πλην όμως κρίνεται ότι δεν είναι σκόπιμο να υλοποιηθεί όσο αφορά τα δίκτυα που εξυπηρετούν το ΥΕΘΑ και η κοινοποίηση τους άπτεται θεμάτων Εθνικής Ασφάλειας.
- 2) ΔΑ3: Συμφωνούμε.
- 3) ΟΤΑ1: Ναι στην περίπτωση που υπάρχει η αντίστοιχη ηλεκτρονική υποδομή αλλιώς τα κατασκευαστικά σχέδια (as built) θα πρέπει να υφίστανται σε έντυπη μορφή.
- 4) ΟΤΑ3: Αν και είναι χρήσιμο και λειτουργικό να διαθέτει η αρμόδια αρχή ηλεκτρονικό χάρτη αυτό δεν μπορεί να προσφέρει υπεύθυνη και έγκαιρη ενημέρωση. Είναι καλύτερο κάθε φορέας να έχει και να τηρεί ενημερωμένο αρχείο που να διαθέτει άμεσα και ηλεκτρονικά σε κάθε ενδιαφερόμενο.
- 5) Π1: Είναι απαραίτητο κάθε δημόσια αρχή να έχει σε ηλεκτρονική μορφή και διαθέσιμες σε κάθε ενδιαφερόμενο όλες τις οδεύσεις δικτυακών υποδομών στο

χώρο αρμοδιότητας της. Ειδικότερα για τα δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών θεωρούμε ότι θα πρέπει να υποχρεώνονται όλοι οι δημόσιοι φορείς να καταθέτουν αντίγραφα όλων των οδεύσεων στην ΕΕΤΤ.

- 6) Π2: Θεωρούμε ότι είναι λειτουργικό και αναγκαίο.
- 7) Π3: Θεωρούμε λειτουργικό να διαθέτει κάθε αρμόδια αρχή ηλεκτρονικό χάρτη με τις οδεύσεις των δικτύων στη ζώνη ευθύνης της, διότι με τον τρόπο αυτό θα καθίσταται ευκολότερη και συντομότερη η σχετική ενημέρωση των παρόχων, οι οποίοι θα μπορούσαν ενδεχομένως να λαμβάνουν γνώση του εν λόγω χάρτη είτε μέσα από κάποιον δικτυακό τόπο της αρμόδιας αρχής είτε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.
- 8) Π4, Π7: Θεωρούμε ότι η ύπαρξη ηλεκτρονικού χάρτη θα διευκολύνει αρκετά τόσο την εκπόνηση του σχεδίου όδευσης, όσο και τον μετέπειτα συντονισμό των εργασιών μεταξύ των παρόχων.
- 9) Π5: Το θεωρούμε λειτουργικό και απολύτως αναγκαίο, για να μπορεί να γίνεται σωστός σχεδιασμός του δικτύου του κάθε παρόχου έχοντας λάβει εκ των προτέρων υπόψη του όλα τα υφιστάμενα δίκτυα.
- 10) Π6: Ναι συμφωνούμε με την διατήρηση ηλεκτρονικού χάρτη. Θα ήταν επιθυμητό να διατηρείται με ενιαίο τρόπο.
- 11) Π8: Η διάθεση των απαραίτητων στοιχείων από κάθε αρμόδια αρχή είναι χρήσιμη και λειτουργική. Είναι αμφίβολο όμως αν είναι εφικτή η συγκέντρωσή τους σε σύντομο χρονικό διάστημα, καθώς και η συντήρηση – επικαιροποίηση του σχετικού αρχείου.
- 12) Π10: Η ύπαρξη ηλεκτρονικών χαρτών αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για τη διαδικασία αδειοδότησης. Οι αρμόδιοι φορείς δεν μπορούν να προβαίνουν σε εγκρίσεις αιτήσεων κατασκευής νέων δικτύων χωρίς να γνωρίζουν τις ακριβείς διαδρομές των υπαρχόντων δικτύων στην περιοχή ευθύνης τους.
- 13) Π11: Ναι, μια τέτοια ευκολία θα επιτάχυνε τις διαδικασίες έγκρισης μελλοντικών οδεύσεων. Οι χάρτες θα πρέπει να γνωστοποιούνται ατελώς στους ενδιαφερόμενους παρόχους με την αίτηση των δικαιωμάτων διέλευσης εντός εύλογου χρονικού διαστήματος που δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δέκα (10) ημέρες.
- 14) Π12, Π14, ΣΦ1: Θεωρούμε ότι η ύπαρξη ηλεκτρονικού χάρτη θα διευκολύνει αρκετά τόσο την εκπόνηση του σχεδίου όδευσης όσο και τον μετέπειτα συντονισμό των εργασιών μεταξύ των παρόχων.
- 15) Π13: Είναι σαφές, ότι η τήρηση και ενημέρωση από κάθε αρμόδια αρχή ενός ηλεκτρονικού χάρτη, στον οποίο θα εμφανίζονται οι οδεύσεις των δικτύων στη ζώνη ευθύνης της, αποτελεί πρακτική που διευκολύνει σε πολύ μεγάλο βαθμό την οργάνωση και προγραμματισμό των ενεργειών των παρόχων και καθιστά ευχερή την εκτέλεση εργασιών εγκατάστασης, συντήρησης και αποκατάστασης τηλεπικοινωνιακού δικτύου, καθόσον αποτρέπεται η πρόκληση ζημιών στα ήδη

υφιστάμενα δίκτυα άλλων προσώπων. Επίσης, παρέχει μία επιβοηθητική παράμετρο για τον προσδιορισμό και επιμερισμό της ευθύνης σε περίπτωση πρόκλησης βλάβης δικτύου, όπως αναλύεται αμέσως παρακάτω στην επόμενη ερώτηση.

- 16) Π15: Οποσδήποτε πρέπει να διαθέτει η εκάστοτε αρμόδια αρχή, η ΕΕΤΤ ή άλλος ενιαίος φορέας ηλεκτρονικό χάρτη με τις οδεύσεις των δικτύων ανά ζώνη/περιοχή, για τους λόγους που και ανωτέρω αναφέρονται.
- 17) Π4: Στην παράγραφο 31 (5), παρατηρούμε ότι η έννοια της ηλεκτρονικής υποβολής του σχεδίου εγκατάστασης θα μπορεί πρακτικά να υλοποιηθεί με τη συμφωνία των φορέων για ένα ή ολίγα κοινά αποδεκτά και συμβατά μεταξύ τους συστήματα. Αλλιώς δεν είναι δυνατόν ο κάθε πάροχος να διαθέτει το σύνολο των πιθανά διαφορετικών μεταξύ τους συστημάτων που χρησιμοποιούν οι φορείς. Θεωρούμε προτιμότερο να διαχειρίζεται ένας μόνο φορέας το θέμα, και αυτός πιθανότατα θα πρέπει να είναι η ΕΕΤΤ.

ΕΡΩΤΗΣΗ 16:

Ποιό θεωρείτε ως το εύλογο ποσοστό συνυπευθυνότητας παρόχου που κατά την εκτέλεση εργασιών εγκατάστασης δικτύου του προκαλεί ζημιές σε άλλα δίκτυα χωρίς να γνωρίζει την ύπαρξή τους;

Κατατέθηκαν οι ακόλουθες απαντήσεις:

- 1) ΔΑ1: Πλήρη υπευθυνότητα και οι εργασίες πρέπει να γίνονται μετά προσοχής και αφού ληφθούν κατά το δυνατόν όλα τα απαραίτητα μέτρα εντοπισμού τυχόν υπαρχόντων δικτύων.
- 2) ΔΑ4: Ο πάροχος είναι ο αποκλειστικός υπεύθυνος είτε γνωρίζει είτε όχι την ύπαρξη άλλων δικτύων.
- 3) ΔΑ5: Το ποσοστό συνυπευθυνότητας είναι 100% μιας και ο πάροχος είναι γνώστης των διερχόμενων δικτύων όλων των υπηρεσιών στο χώρο εργασίας του.
- 4) ΟΤΑ1: Διερευνητικές τομές αν βάσει σχεδίων δεν βρεθούν ή βρεθούν σε τελείως άλλη θέση και υψόμετρο να μην έχει ευθύνη.
- 5) ΟΤΑ2: Δηλώνει ότι δε γνωρίζει τις οδεύσεις δικτύων τρίτων και κατά συνέπεια δεν μπορεί να ενημερώσει τους παρόχους.
- 6) ΟΤΑ5: Είναι αποκλειστικά υπεύθυνος ο πάροχος (πρέπει να φροντίσει να ενημερωθεί για όλα τα δίκτυα με ερευνητικές τομές και τη απαιτούμενη προσοχή. Πρέπει να είναι υποχρεωμένος να αποκαθιστά ζημιές και να επιβαρύνεται το κόστος.
- 7) ΟΤΑ3: Ο πάροχος είναι υποχρεωμένος να λάβει ενημέρωση για όλες τις εγκαταστάσεις δικτύων και αν η ενημέρωση δεν είναι σωστή και για το λόγο αυτό

προκληθεί ζημιά τότε μπορεί να υπάρξει συνυπευθυνότητα με υπεύθυνο φορέα που εγκατέστησε το δίκτυο το ποσοστό είναι θέμα σύνθετο και εξαρτάται από την κάθε περίπτωση.

- 8) ΣΦ2: Είναι αποκλειστικά υπεύθυνος ο πάροχος (πρέπει να φροντίσει να ενημερωθεί για όλα τα δίκτυα Ο.Κ.Ω. και με ερευνητικές τομές και με απαιτούμενη προσοχή για άλλα υπάρχοντα δίκτυα. Πρέπει να είναι υποχρεωμένος να αποκαθιστά κάθε ζημιά (π.χ., σωλήνας ύδρευσης ιδιώτη που δεν είναι αποτυπωμένος πουθενά).
- 9) Π2: Θεωρούμε ότι ο προσδιορισμός του ποσοστού συνυπευθυνότητας θα πρέπει να αφήνεται στην κρίση του δικαστηρίου, καθώς θα είναι απαραίτητο να ληφθούν υπόψη διάφοροι παράγοντες και πραγματικά περιστατικά, όπως π.χ. η συχνά πραγματική αδυναμία του παρόχου να συγκεντρώσει τις απαραίτητες πληροφορίες στο σύνολό τους (ιδιαίτερα στις περιπτώσεις των παλαιότερων υφιστάμενων δικτύων).
- 10) Π4: Θεωρούμε ότι είναι εύλογο να προβαίνει σε αποκατάσταση των θετικών ζημιών και μόνο.
- 11) Π5: Πιστεύουμε ότι δεν θα δημιουργηθούν τέτοια ζητήματα εάν οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τους παρόχους κατά τη διαδικασία έγκρισης των αιτήσεών τους για τις ήδη υφιστάμενες υποδομές. Γι' αυτό εξάλλου προσκομίζεται και το ρυμοτομικό σχεδιάγραμμα. Εάν παρόλα αυτά ο πάροχος προκαλέσει ζημιές σε δίκτυο άλλου παρόχου, να υποχρεωθεί σε πλήρη αποζημίωση αυτού, ειδάλως υπόχρεος προς αποζημίωση είναι η αρμόδια αρχή που δεν ενημέρωσε ορθά και έγκαιρα τον πάροχο που εκτελεί εργασίες.
- 12) Π6: Θεωρούμε ότι τα θέματα αυτά δεν αποτελούν εν προκειμένω θέματα ρύθμισης και ισχύουν οι οικείες διατάξεις του αστικού κώδικα.
- 13) Π7, Π9, Π12, Π14: Θεωρούμε ότι ο προσδιορισμός του ποσοστού συνυπευθυνότητας θα πρέπει να αφήνεται στην κρίση του δικαστηρίου, καθώς θα είναι απαραίτητο να ληφθούν υπόψη διάφοροι παράγοντες και πραγματικά περιστατικά, όπως π.χ. η συχνά πραγματική αδυναμία του παρόχου να συγκεντρώσει τις απαραίτητες πληροφορίες στο σύνολό τους (ιδιαίτερα στις περιπτώσεις των παλαιότερων υφιστάμενων δικτύων). Όπως έχουμε ήδη αναφέρει, είναι επιθυμητή η ύπαρξη «σχεδίου χαρτογραφήσεως» από τον αρμόδιο φορέα, ώστε ο πάροχος να διευκολύνεται στην κατάρτιση του σχεδίου όδευσης, και ότι η ύπαρξη ή μη ενός τέτοιου σχεδίου (ανάλογα με το αν είναι ακριβές ή εσφαλμένο) μπορεί να τεθεί υπόψη στο δικαστήριο κατά τον συνυπολογισμό του βαθμού συνυπαιτιότητας. Σε τέτοια περίπτωση, πάντως, θα πρέπει να διευκρινιστεί αν η ευθύνη για το εσφαλμένο «σχέδιο χαρτογραφήσεως» θα βαρύνει τον αρμόδιο φορέα (ο οποίος συγκέντρωσε πλημμελώς τις πληροφορίες) ή τους κυρίους των υφιστάμενων δικτύων (οι οποίοι προσκόμισαν ανακριβείς πληροφορίες στον αρμόδιο φορέα). Επιπρόσθετα των παραπάνω, ο Π3 υπογραμμίζει ότι οι αποθετικές ζημιές επουδενί πρέπει να συνυπολογίζονται κατά

τον προσδιορισμό του ποσοστού συνυπευθυνότητας.

- 14) Π8: Θεωρούμε ότι ο καθορισμός συνυπευθυνότητας θα πρέπει να καθορίζεται σύμφωνα με τον αστικό κώδικα και τα πραγματικά περιστατικά που οδήγησαν στην ζημία.
- 15) Π10: Επί της αρχής θεωρούμε ότι δεν πρέπει να υπάρχει ποσοστό συνυπευθυνότητας του παρόχου για βλάβες σε δίκτυα των οποίων την ύπαρξη δεν γνωρίζει. Ο ορισμός της συνυπευθυνότητας θα πρέπει να βαρύνει τον εργολάβο κατασκευής των αντιστοίχων έργων, με τον οποίο ο πάροχος θα έχει υπογράψει τη σχετική σύμβαση κατασκευής. Παρ' όλα αυτά, θεωρούμε ότι ο προσδιορισμός του ποσοστού συνυπευθυνότητας θα πρέπει να αφήνεται στην κρίση του δικαστηρίου, καθώς θα είναι απαραίτητο να ληφθούν υπόψη διάφοροι παράγοντες και πραγματικά περιστατικά, όπως π.χ. ύπαρξη ή μη σχεδίου (ανάλογα με το αν είναι ακριβές ή εσφαλμένο) μπορεί ληφθεί υπόψη στο κατά τον συνυπολογισμό του βαθμού συνυπαιτιότητας.
- 16) Π11: Στο σημείο 7 θα πρέπει η αποζημίωση που υποχρεούται ο πάροχος να καταβάλλει στους ιδιοκτήτες των ζημιωθέντων δικτύων για ζημία που τους προκάλεσε ως αποτέλεσμα των εργασιών εγκατάστασης ή συντήρησης του δικτύου, εφόσον είχε προηγουμένως ενημερωθεί από την αρμόδια αρχή, να περιοριστεί μόνο στην θετική ζημία και όχι να εκτείνεται και στην αποθετική. Στην περίπτωση που δεν έχει προηγηθεί ενημέρωση λόγω ελλείψεως σχεδίου χάρτη όδευσης και κατασκευαστικών σχεδίων ο πάροχος να μην ευθύνεται, άλλως να ευθύνεται μόνο έως του ποσοστού 25% του κόστους αποκατάστασης, υπό την προϋπόθεση ότι βαρύνεται τουλάχιστον με βαριά αμέλεια.
- 17) Π13: Σε περίπτωση που ο πάροχος που προβαίνει στην εκτέλεση εργασιών εγκατάστασης, συντήρησης ή αποκατάστασης βλάβης του τηλεπικοινωνιακού δικτύου του προκαλεί βλάβη σε άλλο δίκτυο, αγνοώντας την ύπαρξή του, το οικείο ποσοστό ευθύνης και περαιτέρω ο καθορισμός του ποσοστού συνυπαιτιότητας κάθε εμπλεκόμενου προσώπου, παρόχου ή μη, θα πρέπει να κρίνεται από τις οικείες δικαστικές αρχές με βάση τα πραγματικά περιστατικά και τις ιδιαίτερες περιστάσεις κάθε υπόθεσης. Επίσης, θα πρέπει να καταστεί σαφές, ότι στις ανωτέρω περιπτώσεις δεν θα υφίσταται ευθύνη μεταξύ των παρόχων ή οποιωνδήποτε τρίτων κυρίων δικτύων για αποθετική ζημία και διαφυγόντα κέρδη.
- 18) ΣΦ1: Θεωρούμε ότι ο προσδιορισμός του ποσοστού συνυπευθυνότητας θα πρέπει να αφήνεται στην κρίση του δικαστηρίου, καθώς θα είναι απαραίτητο να ληφθούν υπόψη διάφοροι παράγοντες και πραγματικά περιστατικά, όπως π.χ. η συχνά πραγματική αδυναμία του παρόχου να συγκεντρώσει τις απαραίτητες πληροφορίες στο σύνολό τους (ιδιαίτερα στις περιπτώσεις των παλαιότερων υφιστάμενων δικτύων). Όπως έχουμε ήδη αναφέρει, είναι επιθυμητή η ύπαρξη «σχεδίου χαρτογραφίσεως» από τον αρμόδιο φορέα, ώστε ο πάροχος να διευκολύνεται στην κατάρτιση του σχεδίου όδευσης, και ότι η ύπαρξη ή μη ενός τέτοιου σχεδίου (ανάλογα με το αν είναι ακριβές ή εσφαλμένο) μπορεί να τεθεί υπόψη στο δικαστήριο κατά τον συνυπολογισμό του βαθμού συνυπαιτιότητας. Σε

τέτοια περίπτωση, πάντως, θα πρέπει να διευκρινιστεί αν η ευθύνη για το εσφαλμένο «σχέδιο χαρτογράφησης θα βαρύνει τον αρμόδιο φορέα (ο οποίος συγκέντρωσε πλημμελώς τις πληροφορίες) ή τους κυρίους των υφιστάμενων δικτύων (οι οποίοι προσκόμισαν ανακριβείς πληροφορίες στον αρμόδιο φορέα). Επιπλέον, θεωρούμε ότι σε κάθε περίπτωση, ο πάροχος που προκαλεί ζημία σε δίκτυα τρίτων ως αποτέλεσμα των εργασιών εγκατάστασης ή συντήρησης του δικτύου του θα πρέπει να ευθύνεται απέναντι στους ιδιοκτήτες των ζημιωθέντων δικτύων μόνο για κάθε θετική ζημία και όχι και για κάθε αποθετική ζημία, όπως αναφέρεται στην παρ. 31 (7) του κειμένου βάσης.

- 19) Π15: Συνυπευθυνότητα είναι εύλογο να υπάρχει μόνο σε περίπτωση που ο κάτοχος του προϋπάρχοντος δικτύου είχε προηγουμένως καταθέσει ακριβές και ορθό σχέδιο του υπάρχοντος δικτύου του στην αρμόδια για τη χαρτογράφηση αρχή. Στην περίπτωση αυτή – όπου τεκμαίρεται η γνώση - δεν είναι εύλογο να προκαθοριστεί ποσοστό συνυπευθυνότητας, αφού αυτό εξαρτάται κάθε φορά από τη φύση της ζημίας, τη θέση των δικτύων, την παλαιότητα του προϋπάρχοντος δικτύου κλπ. Άγνοια για την ύπαρξη δικτύου μπορεί να γίνει δεκτή σε περίπτωση που ο κάτοχος προϋπάρχοντος δικτύου δεν κατέθεσε ως όφειλε σχέδιο στον αρμόδιο φορέα χαρτογράφησης, οπότε σε αυτή την περίπτωση μόνος υπεύθυνος είναι ο ίδιος ο κάτοχος και όχι ο τρίτος που τον ζημίωσε.
- 20) Π1: Εν προκειμένω, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη η έλλειψη δόλου ή ακόμα και βαρειάς αμέλειας από πλευράς του παρόχου που προκάλεσε την βλάβη. Εφόσον δύναται να αποδειχθεί δόλος ή βαρεία αμέλεια του παρόχου ή των προστηθέντων αυτού είναι σαφές ότι θα πρέπει να αναλάβει το σύνολο του κόστους αποκατάστασης. Σε κάθε άλλη περίπτωση όμως, ακόμη και ελαφράς αμέλειας, εφόσον ο πάροχος που εκτελεί έργα δεν γνώριζε την όδευση άλλων δικτύων, δεν δύναται να ου καταλογιστεί ουδεμία ευθύνη πέραν της υποχρέωσης να καλύψει το 50% του κόστους αποκατάστασης της προκληθείσας βλάβης, το έτερο 50% του κόστους αποκατάστασης θα το καλύψει ο ιδιοκτήτης της κατεστραμμένης υποδομής. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι το ποσοστό συνυπευθυνότητας του παρόχου που προκάλεσε τη βλάβη δεν μπορεί να υπολείπεται του 50% του κόστους αποκατάστασης, δεδομένου ότι μια τέτοια εξέλιξη θα λειτουργούσε ως αντικίνητρο για τους παρόχους και τους προσκτηθέντες αυτών από το να δείξουν την δέουσα επιμέλεια. Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι η πρόβλεψη της παραγράφου 7 περί κάλυψης της αποθετικής ζημίας, είναι απολύτως απαράδεκτη και ανοίγει το ασκό του Αιόλου δίδοντας έρεισμα για υπέρογκες αξιώσεις μεταξύ των παρόχων, αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας (ζημία από αμέλεια) και ως εκ τούτου πρέπει να απαλειφθεί. Εν προκειμένω, όπως αναλύθηκε και παραπάνω, εφόσον ένας πάροχος δύναται να αποδείξει ότι η ζημία που υπέστη το δίκτυο του έγινε με δόλο, οι γενικές διατάξεις του αστικού κώδικα του παρέχουν την νομική βάση να αξιώσει πέραν της θετικής και κάθε άλλη ζημία δύναται να αποδείξει ότι υπέστη. Τέλος είναι απαραίτητο, λόγω της συχνότητας πρόκλησης βλαβών σε δικτυακές υποδομές να υπάρξει ρητή πρόβλεψη, ότι οι πάροχοι θα δύνανται να επεμβαίνουν προς αποκατάσταση αυτών με μόνη υποχρέωση την

έγγραφο ενημέρωση των αρμόδιων δημόσιων αρχών κατά την επόμενη εργάσιμη μέρα και βέβαια πλήρους αποκατάσταση του χώρου. η πρόβλεψη αυτή τυγχάνει άνευ λόγου αναγκαία, λόγω του κατεπείγοντος χαρακτήρα της επέμβασης του παρόχου και δεδομένων των συχνών προσκομμάτων που θέτουν οι δημόσιοι φορείς οι οποίοι συχνά καταφεύγουν σε απαίτηση πρόσθετης νέας αδειοδότησης για την αποκατάσταση της δικτυακής βλάβης.

ΕΡΩΤΗΣΗ 17:

Θεωρείτε σκόπιμο να ενημερώνονται οι Αρμόδιες αρχές για την μελλοντική εγκατάσταση/επέκταση δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών των παρόχων ώστε να προβλέπεται «κοινή διέλευση» των δικτύων; Αν ναι ποιες θα πρέπει να είναι οι ελάχιστες προϋποθέσεις και προδιαγραφές;

Κατατέθηκαν οι παρακάτω απόψεις:

- 1) ΔΑ1: Θεωρούμε ότι θα πρέπει να ενημερώνονται με σκοπό να προβλέπονται κοινές διελύσεις, πλην όμως οι ελάχιστες προϋποθέσεις και προδιαγραφές δεν είναι δυνατόν και ούτε θα πρέπει να καθορισθούν από τώρα λόγω της διαρκούς εξέλιξης της τεχνολογίας των δικτύων αλλά και της ιδιαιτερότητας των υφιστάμενων κριτηρίων που αφορούν την υποδομή των μονάδων και των ενόπλων δυνάμεων.
- 2) ΔΑ3: Συμφωνούμε.
- 3) ΟΤΑ1: Ναι, τοποθέτηση δικτύων στην ίδια τομή με κοινά φρεάτια επίσκεψης.
- 4) Π1: Θεωρούμε ότι θα έπρεπε και θα ήταν συμβατό με το ρυθμιστικό πλαίσιο, πλην όμως θεωρούμε ότι είναι δύσκολο να προβλεφθεί ένας αποτελεσματικός μηχανισμός για το σκοπό αυτό. Στην παρούσα συγκυρία κρίνουμε ότι μια βέλτιστη προσέγγιση θα ήταν η ΕΕΤΤ να ζητά προβλέψεις των παρόχων για μελλοντικών δικτύωση και στις χαράξεις όπου υφίστανται συγκλίνοντα ενδιαφέροντα, να προτείνει στους παρόχους την από κοινού εγκατάσταση της υποδομής.
- 5) Π2: Είναι σκόπιμο για την ελαχιστοποίηση της διατάραξης του χώρου και του κοινού.
- 6) Π5: Το θεωρούμε σκόπιμο στις περιπτώσεις που είναι εφικτή να γίνει μια τέτοια πρόβλεψη. Αρκεί ο κάθε πάροχος να μπορεί να ασκεί τα δικαιώματά του ελεύθερα χωρίς να χρειάζεται την έγκριση των άλλων, αλλά και χωρίς να εμποδίζει τους άλλους εμπλεκόμενους.
- 7) Π9: Θεωρούμε σκόπιμο να ενημερώνονται οι αρμόδιες αρχές. Ως ελάχιστη προϋπόθεση θεωρούμε την ανεξαρτησία χρήσης και απρόσκοπτης λειτουργίας

του παρόχου που διευκολύνεται μέσω της κοινής διέλευσης, η δε εξασφάλιση των ανωτέρω θα γίνεται με καθορισμό και κοινή αποδοχή των προδιαγραφών της εκάστοτε διευκόλυνσης κοινής διέλευσης (προτείνουμε σε αυτό το σημείο και τη συνδρομή της EETT), καθώς δεν μπορούν να υπάρξουν τυποποιημένες προδιαγραφές λόγω της ποικιλομορφίας των χώρων στους οποίους μπορεί να ζητηθεί κοινή διέλευση.

- 8) Π10: Θεωρούμε πως η ενημέρωση των αρμοδίων αρχών για περιπτώσεις κοινής διέλευσης δικτύων, είναι στην σωστή κατεύθυνση για την αποτελεσματική και προγραμματισμένη ανάπτυξη των νέων δικτύων. Ορισμένες προϋποθέσεις που θεωρούμε απαραίτητες για τον ορθό προγραμματισμό των εργασιών είναι οι ακόλουθες:
- Χρονικός προσδιορισμός του έργου.
 - Καθορισμός της απαιτούμενης διαδρομής και υποβολή σχεδίων με την όδευση του δικτύου.
 - Απαιτούμενη υποδομή.
- 9) Π13: Θα ήταν χρήσιμο να διασφαλίζονται προϋποθέσεις συντονισμού των ενεργειών περισσότερων παρόχων για την «κοινή διέλευση» των τηλεπικοινωνιακών δικτύων τους. Τούτο επιδιώκεται εν μέρει να επιτευχθεί μέσω της ρύθμισης του όρου 33, ο οποίος αναφέρεται στο συντονισμό εργασιών εγκατάστασης δικτύων. Θα πρέπει όμως στην περίπτωση αυτή να οριστεί προηγουμένως η έννοια της «κοινής διέλευσης», προκειμένου να ληφθεί ακριβής θέση επ' αυτής. Επιπρόσθετα, θα πρέπει να γίνει κατανοητό, ότι: (α) η κοινή διέλευση μπορεί να επιτευχθεί μόνο μετά από κοινή συμφωνία και συναίνεση των ενδιαφερόμενων παρόχων και δεν μπορεί να επιβληθεί, αφού θα μπορούσε να αποτελέσει εμπόδιο στο χρονικό προγραμματισμό και γενικότερα στο επιχειρηματικό σχέδιο κάποιου παρόχου. (β) Οποιοσδήποτε συντονισμός και ενοποίηση δεν δύναται να υλοποιηθεί, παρά μόνον υπό την ενεργό ανάμιξη της EETT και όχι των αρμόδιων φορέων. Απαιτείται εν προκειμένω η ανάληψη δράσης από ένα κεντρικό και εξειδικευμένο μηχανισμό που θα θέσει εκποδών την πολυδιάσπαση των αρμοδίων αρχών. Επίσης σκόπιμο κρίνεται και το αντίστροφο, δηλαδή να ενημερώνουν οι αρμόδιες αρχές για επικείμενα έργα (οδοστρώσεις κλπ) ώστε να γίνεται με τον πλέον εύλογο τρόπο και ο συντονισμός πιθανών μελλοντικών έργων των παρόχων. Πόλος ενημέρωσης σε αμφίδρομη κατεύθυνση προτείνεται να γίνει η EETT. Επισημαίνεται, ωστόσο, ότι στην ανωτέρω αντίστροφη περίπτωση δεν θα πρέπει να ισχύει ο εξάμηνος περιορισμός για την εκτέλεση εργασιών εγκατάστασης δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών από τον πάροχο.
- 10) Π4: Θεωρούμε κάτι τέτοιο λογικό μόνο στις περιπτώσεις όπου δεν υπάρχουν εναλλακτικές διαδρομές. Στην περίπτωση υποχρεωτικής κοινής διέλευσης, το χρονικό διάστημα που θα αναμένει ένας πάροχος την εκδήλωση ενδιαφέροντος από άλλο πάροχο δεν θα πρέπει σε καμιά περίπτωση να στερεί από τον πρώτο

πάροχο το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα της ταχείας ανάπτυξης του δικτύου του, ούτε να τον εγκλωβίζει σε υποχρεωτική αναμονή απροσδιόριστης διάρκειας. Η προβλεπόμενη από το νόμο 3431/2006 διαδικασία ενημέρωσης της Νομαρχιακής αυτοδιοίκησης θα πρέπει να επαυξηθεί με ποινές (ποινικές ρήτρες) για παρόχους που προκαλούν καθυστέρηση στην ανάπτυξη του δικτύου άλλων παρόχων, αν για τον οποιοδήποτε λόγο αποσύρουν το ενδιαφέρον τους για συγκεκριμένη όδευση ενώ έχουν καθυστερήσει τον πρώτο πάροχο. Επίσης, ως ελάχιστες προϋποθέσεις και προδιαγραφές για την αποκατάσταση οδοστρώματος με φρεζάρισμα, προτείνουμε το πλάτος της αποκατάστασης να είναι διαβαθμιζόμενο αναλόγως του πλάτους της εκσκαφής, και συγκεκριμένα 70 cm αποκατάσταση για χάνδακα με πλάτος έως 12 cm, ή ένα μέτρο αποκατάσταση για χάνδακα με πλάτος έως 40cm.

- 11) Π6: Θεωρούμε ότι η συγκεκριμένη πληροφόρηση δεν είναι απαραίτητη. Θα ήταν σκόπιμο κάθε αρμόδια αρχή, εφόσον προγραμματίζει έργα σε κεντρικούς οδικούς άξονες να απευθύνεται στους παρόχους για πιθανή συνεγκατάσταση.
- 12) Π8: Θεωρούμε ότι η πρόταση έχει πρακτικές αδυναμίες στην υλοποίηση. Κάθε πάροχος έχει διαφορετικό χρονοπρογραμματισμό ανάλογα με το επιχειρησιακό του σχέδιο και τις χρηματοροές του και ότι οι κοινές εργασίες εν γένει δεν συμπίπτουν.
- 13) Π11: Η απάντηση είναι αρνητική εάν αυτό προκαλεί καθυστέρηση στην ικανοποίηση αιτημάτων των παρόχων. Η απάντηση είναι θετική όπου είναι εφικτό χωρίς την πρόκληση καθυστερήσεων.
- 14) Π3: Δε θεωρούμε ότι θα ήταν λειτουργική και εύκολα εφαρμόσιμη μία διαδικασία ενημέρωσης των αρμοδίων αρχών για τη μελλοντική εγκατάσταση/ επέκταση δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών των παρόχων ώστε να προβλέπεται «κοινή διέλευση» των δικτύων. Και αυτό, διότι είναι εξαιρετικά δύσκολο στην πράξη για όλους τους παρόχους, που σκέπτονται ή ενδιαφέρονται να αναπτύξουν μελλοντικά δίκτυο σε μία περιοχή, να έχουν εκπονήσει σχετικές μελέτες, που θα περιλαμβάνουν συγκεκριμένη χαρτογράφηση της όδευσης, έτσι ώστε η Αρμόδια αρχή να είναι σε θέση να ρυθμίσει την «κοινή διέλευση» των δικτύων. Επιπλέον, όμως, ακόμη κι αν ο ανωτέρω μακροχρόνιος προγραμματισμός ήταν εφικτός στην πράξη, θα ήταν αδύνατο να συμπίπτουν τα χρονοδιαγράμματα των διαφόρων παρόχων, από άποψη επιχειρηματικού σχεδιασμού, με άμεση συνέπεια, αν εφαρμοζόταν η κοινή διέλευση, να υπήρχαν πάροχοι οι οποίοι θα ανέμεναν για την οργάνωση και προετοιμασία άλλων παρόχων που σχεδιάζουν να διέλθουν από το ίδιο σημείο, αν και οι πρώτοι είναι έτοιμοι να ξεκινήσουν την εκτέλεση των εργασιών. Αυτονόητο είναι επίσης ότι για τους παρόχους εκείνους που θα ήταν έτοιμοι νωρίτερα, κάτι τέτοιο θα συνεπαγόταν αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην κερδοφορία τους και στην ανταγωνιστική συμμετοχή τους στην αγορά των τηλεπικοινωνιών. Εντούτοις, εκτιμούμε ότι θα ήταν χρήσιμο να διασφαλίζονται προϋποθέσεις συντονισμού των ενεργειών περισσότερων παρόχων για την «κοινή διέλευση» των τηλεπικοινωνιακών δικτύων τους, υπό την προϋπόθεση ότι

υπάρχει σχετική συμφωνία μεταξύ των παρόχων και ότι αυτή η «κοινή διέλευση» δεν μπορεί να επιβληθεί. Με άλλα λόγια, να υπόκειται στη διακριτική ευχέρεια των παρόχων, ώστε να μην υπάρχει κίνδυνος να μειωθεί η επιχειρησιακή τους ικανότητα

15) Π7: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣΗ 18:

Ποια θεωρείτε ως ενδεδειγμένη διαδικασία σε περίπτωση που κάποιο δίκτυο πρέπει να μετακινηθεί για λόγους δημοσίων έργων; Ποιος θεωρείτε ότι πρέπει να επιβαρύνεται με τα αντίστοιχα έξοδα;

Κατατέθηκαν οι ακόλουθες απόψεις:

- 1) Π1: Στην περίπτωση αυτή θα πρέπει κατά αναλογία να ισχύουν οι διατάξεις που ισχύουν για τις απαλλοτριώσεις υπέρ του δημοσίου και την καταβολή πλήρους αποζημίωσης από αυτό.
- 2) Π2: Με φροντίδα και έξοδα της Δημόσιας Αρχής.
- 3) Π3: Η ενδεδειγμένη διαδικασία σε περίπτωση που κάποιο δίκτυο πρέπει να μετακινηθεί για λόγους δημοσίων έργων θεωρούμε πως πρέπει να είναι η εξής:
 - Ο πάροχος θα πρέπει να ενημερώνεται από τις αρμόδιες αρχές για το συγκεκριμένο δημόσιο έργο εντός προθεσμίας τουλάχιστον τριών (3) μηνών πριν την έναρξη εργασιών εκτέλεσης του έργου αυτού.
 - Σε περίπτωση που η μετακίνηση του δικτύου έχει μόνιμες και διαρκείς συνέπειες για τις υπηρεσίες που παρέχει ο πάροχος μέσω του συγκεκριμένου δικτύου (π.χ. όλοι οι πελάτες ευρυζωνικών υπηρεσιών θα πρέπει να μεταφερθούν σε άλλο δίκτυο του παρόχου που θα πρέπει να αναπτυχθεί εκ νέου στην ίδια ή σε παραπλήσια τοποθεσία με αυτή του υπάρχοντος δικτύου) τότε οι προθεσμίες που προβλέπονται για τη χορήγηση του δικαιώματος διέλευσης θα πρέπει να συντμηθούν στο ελάχιστο δυνατό, και συγκεκριμένα προτείνουμε τον περιορισμό τους στο 1/3 των προβλεπομένων υπό κανονικές συνθήκες.
 - Σε κάθε περίπτωση το Δημόσιο ή ο εργολάβος κατασκευής του δημοσίου έργου θα πρέπει να επιβαρύνονται με τα αντίστοιχα έξοδα, στο σύνολό τους, τα οποία θα πρέπει να περιλαμβάνονται στο κόστος προμελέτης του ΥΠΕΧΩΔΕ, με δεδομένο ότι η ύπαρξη των δικτύων θα έχει ήδη γίνει γνωστή. Σε περίπτωση που προκύψει σύμφωνα με τα αμέσως ανωτέρω ανάγκη κατασκευής εκ νέου άλλου δικτύου επίσης όλα τα έξοδα θα βαρύνουν τους ανωτέρω.

4) Π4: Το θέμα μπορεί να αποτελεί αντικείμενο διμερούς συμφωνίας μεταξύ

παρόχου και φορέα, υποκείμενο σε ρύθμιση. προκειμένου ο κάθε πάροχος να προβαίνει στις απαραίτητες εργασίες μετακίνησης.

- 5) Π5: Σκόπιμο θα είναι οι αρμόδιες αρχές να προβλέπουν εγκαίρως τα δημόσια έργα και να ενημερώνουν τους ενδιαφερόμενους προτού προβούν σε οποιαδήποτε εργασία, προτείνοντάς τους και εναλλακτικές λύσεις. Σε αντίθετη περίπτωση, η οποία πάντως πρέπει να είναι και έσχατη λύση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ενημερώνουν τους ήδη εγκατεστημένους παρόχους 2 -3 μήνες νωρίτερα, ώστε να έχουν ήδη δρομολογήσει κάποια εναλλακτική λύση για το χρονικό διάστημα που θα διαρκέσουν οι εργασίες, των οποίων βεβαίως το κόστος θα επωμιστεί εξολοκλήρου ο φορέας του δημοσίου έργου.
- 6) Π6: Η αρμόδια αρχή θα πρέπει να ενημερώνει τον πάροχο για τα τμήματα στα οποία θα γίνουν οι εργασίες προτείνοντας τη νέα διαδρομή. Το κόστος, συμπεριλαμβανόμενου τυχόν νέων δικαιωμάτων διέλευσης θα πρέπει να το φέρει ο φορέας πραγματοποίησης των δημοσίων έργων.
- 7) ΣΦ1, Π7, Π9, Π12, Π14: Σε περίπτωση μετακίνησης ενός δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών για λόγους δημοσίων έργων θεωρούμε ότι ο φορέας του δημοσίου έργου θα πρέπει να βαρύνεται με τα σχετικά έξοδα.
- 8) Π8: Σε περίπτωση καθιέρωσης ενιαίου τρόπου αντιμετώπισης, πρέπει το έργο (Δημόσιο ή μη) που η κατασκευή του προκαλεί τη μετατόπιση να επιβαρύνεται με τα έξοδα της μετατόπισης. Σε κάθε περίπτωση ανάγκης χορήγησης νέων δικαιωμάτων διέλευσης από διαφορετικό φορέα, λόγω μετατόπισης στη ζώνη αρμοδιότητας του, πρέπει η χορήγηση αυτών να γίνεται ατελώς ή, σε αντίθετη περίπτωση, να επιβαρύνεται και με αυτά (τα τέλη) το έργο (Δημόσιο ή μη) που η κατασκευή του προκαλεί τη μετατόπιση. Σχετικά με τα τέλη χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης στην περίπτωση αυτή γίνεται αναφορά κατά τον σχολιασμό του Β' Μέρους.
- 9) Π10: Η μετακίνηση των δικτύων των παρόχων λόγω δημοσίων έργων θα πρέπει να επιβαρύνει τον αρμόδιο Δημόσιο Φορέα υλοποίησης του έργου που προκαλεί την μετακίνηση. Απαραίτητη προϋπόθεση αποτελεί η έγκαιρη ειδοποίηση των παρόχων δύο (2) μήνες πριν από τον Δημόσιο Φορέα.
- 10) Π11: Σε περίπτωση που ένα δίκτυο πρέπει να μετακινηθεί για λόγους δημοσίων έργων θα πρέπει να τηρούνται αυστηρές αρχές διαφάνειας και έγκαιρης ενημέρωσης και ο πάροχος να μην επιβαρύνεται με τα αντίστοιχα έξοδα. Αυτά θα πρέπει να αναλαμβάνονται από το φορέα που θα διενεργήσει το δημόσιο έργο. Πιο συγκεκριμένα, σε περίπτωση που πάροχος τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών έχει καταθέσει σχέδια οδεύσεων και για λόγους δημοσίων έργων υποχρεούται να μετακινήσει το δίκτυο του η προτεινόμενη διαδικασία είναι η ακόλουθη :
 - i) Έγγραφη ενημέρωση του παρόχου από την αρμόδια αρχή εντός δέκα (10) εργασίμων ημερών από την κατακύρωση του έργου με τα ακόλουθα στοιχεία:
 - ανάδοχος του έργου,

- τμήμα δικτύου και όδευση βάση των κατασκευαστικών σχεδίων που πρέπει να μετακινηθεί,
 - παροχή εύλογου χρόνου όχι μικρότερο των τριών μηνών για εκτέλεση των εργασιών μετατόπισης του δικτύου. Σε περίπτωση που ο χρόνος είναι μικρότερος αυτό πρέπει να αιτιολογείται επαρκώς βάση του χρονοδιαγράμματος της εργολαβίας ,
 - το κόστος βαρύνει την αρμόδια αρχή και ο υπολογισμός του τιμήματος θα γίνεται βάση του ισχύοντος τιμοκαταλόγου του ΥΠΕΧΩΔΕ.
- 11) Π13: Σε περίπτωση που παρίσταται ανάγκη μετακίνησης δικτύου λόγω εκτέλεσης δημοσίου έργου, η διαδικασία θα πρέπει να ξεκινήσει από την έγγραφη γνωστοποίηση της οικείας ανάγκης προς την αρμόδια αρχή, στο χώρο ευθύνης της οποίας έχει εγκατασταθεί το δίκτυο, καθώς και προς τον πάροχο, στον οποίο αυτό ανήκει. Η σχετική γνωστοποίηση θα πρέπει να λάβει χώρα από κοινού από τον κύριο του έργου και τον ανάδοχο εργολάβο, ενώ με αυτή θα παρέχεται συγκεκριμένη προθεσμία προς υλοποίηση της μετακίνησης, η οποία θα συμβαδίζει με τις χρονικές προϋποθέσεις που εισάγονται με τον παρόντα Κανονισμό ως προς τη χορήγηση δικαιώματος διέλευσης προς τον πάροχο. Η υλοποίηση της μετακίνησης θα γίνεται αποκλειστικά και μόνον από τον πάροχο, ενώ τα προκαλούμενα έξοδα θα βαρύνουν τον τελευταίο. Στην περίπτωση αυτή όμως θα πρέπει να διασφαλισθεί ταυτόχρονα, ότι η μετακίνηση του δικτύου δεν θα επιφέρει σε καμία περίπτωση οποιαδήποτε επιβολή πρόσθετης χρέωσης του παρόχου από την πλευρά του αρμόδιου φορέα.
- 12) ΟΤΑ3: Εφόσον η εγκατάσταση του δικτύου δεν έγινε σύμφωνα με τις ισχύουσες προδιαγραφές και οδηγίες της υπηρεσίας αλλά και την ισχύουσα ρυμοτομία της αντίστοιχης οδού, υπεύθυνος για την μετατόπιση είναι ο πάροχος.
- 13) ΟΤΑ1: Ο πάροχος με ίδια έξοδα υποχρεωτικά μέσα σε συγκεκριμένο χώρο χρόνο, αλλιώς καταργούνται και ο πάροχος εγκαθιστά νέα υποδομή με ίδια έξοδα και χωρίς το δικαίωμα καμίας αποζημίωσης ή απαίτησης.
- 14) ΔΑ1, ΔΑ5, ΟΤΑ2: Ο πάροχος.
- 15) ΣΦ2: Πρέπει να επιβαρύνεται το κόστος ο φορέας κατασκευής του αντίστοιχου έργου.

ΕΡΩΤΗΣΗ 19:

Ποιές θεωρείτε ως ελάχιστες υποχρεώσεις των παρόχων που διαθέτουν ήδη εγκατεστημένα δίκτυα σε περιπτώσεις που δεν μπορούν να ικανοποιούνται, για αντικειμενικούς λόγους, αιτήματα τρίτων παρόχων για εγκατάσταση νέων δικτύων;

Κατατέθηκαν οι ακόλουθες απόψεις:

- 1) ΟΤΑ1: Να παραχωρούν μέσω συμφωνιών στους «τρίτους» διέλευση μέσω του δικού τους δικτύου.
- 2) Π1: Θεωρούμε ότι η παρούσα ερώτηση θα πρέπει να συσχετιστεί με την ερώτηση υπ αριθμό 22. εν προκειμένω, εφόσον υφίστανται υποδομές (προεγκατεστημένο φρεάτιο ή οπτική ίνα) με χαρακτηριστικά σπανιότητας και δεν δύνανται άλλοι πάροχοι να αναπτύξουν εναλλακτικές υποδομές (π.χ., όδευση πάνω από τις γέφυρες) ή οι εναλλακτικές υποδομές συνεπάγονται ανυπέβλητο κόστος, θα πρέπει η ΕΕΤΤ, να δύναται να υποχρεώνει τους παρόχους που κατέχουν τους σπάνιους αυτούς πόρους να παρέχουν συνεκμετάλλευση των υποδομών τους (τόσο του φρεατίου όσο και της χωρητικότητας της ίνας) σε τιμές κόστους.
- 3) Π2: Θα πρέπει να προβλέπεται διαδικασία που να επιτρέπει την χρήση μέρους της ήδη εγκατεστημένης υποδομής σε τρίτους σε περίπτωση που αντικειμενικά δεν μπορούν να ικανοποιηθούν νέα αιτήματα. Αυτό βέβαια θα πρέπει να εξαρτάται από τις δυνατότητες της υφιστάμενης εγκατάστασης. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να επιτραπεί η δημιουργία ή ύπαρξη μονοπωλίου ή ολιγοπωλίου.
- 4) Π4: Να διερευνούν το θέμα, με την προϋπόθεση ότι δεν μειώνεται η αξιοπιστία του δικού τους δικτύου ή μειώνεται σε επικίνδυνο βαθμό η δυνατότητα επέκτασης του δικτύου για εξυπηρέτηση νέων δικτύων και υπηρεσιών.
- 5) Π5: Θεωρούμε ότι οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προνοήσουν για την αποφυγή τέτοιων προβλημάτων, προβλέποντας θέσεις για όλους τους παρόχους κατά το σχεδιασμό κάθε έργου από τη μελέτη του φακέλου του πρώτου παρόχου που θα κάνει αίτηση. Αλλά στην περίπτωση των ήδη εκπονημένων έργων κατασκευής δικτύων σε θέση, όπου δημιουργείται πρόβλημα χώρου, ο ήδη εγκατεστημένος πάροχος θα είναι υποχρεωμένος να παραχωρήσει χώρο και στους λοιπούς ενδιαφερόμενους σύμφωνα με τις διατάξεις για τη δουλειά διόδου όπως αυτές ορίζονται στον ΑΚ..
- 6) Π6: Θεωρούμε ότι αποκλειστικά και μόνο σε περιπτώσεις αντικειμενικής αδυναμίας ικανοποίησης νέων αιτημάτων θα πρέπει να δίνεται η δυνατότητα εκμίσθωσης της περίσσιας υποδομής.
- 7) Π10: Ο πάροχος θα πρέπει να συμβάλει στην εξεύρεση κοινά αποδεκτής λύσης (με τη σύμφωνη γνώμη της ΕΕΤΤ & την καταβολή αντίστοιχου τιμήματος).
- 8) Π11: Από τη στιγμή που για αντικειμενικούς λόγους δεν μπορούν να ικανοποιηθούν νέα αιτήματα, τότε θα πρέπει ο/οι φορείς που έχουν αντίστοιχα δίκτυα στην περιοχή, να παρέχουν ανοιχτή πρόσβαση κοστοστρεφώς, ή με τιμολόγια που θα καθορίζονται από την ΕΕΤΤ.
- 9) ΣΦ1, Π7, Π9, Π12, Π14: Δεν θεωρούμε ότι πρέπει να θεσπιστούν ελάχιστες υποχρεώσεις για τους παρόχους εν γένει εγκατεστημένων δικτύων.
- 10) Π13: Σε οποιαδήποτε περίπτωση προτείνεται να μην υπάρχει οποιαδήποτε τέτοια «ελάχιστη υποχρέωση» αφού και η ισχύς του παρόντος δεν είναι αναδρομική.
- 11) Π3: Η Εταιρία μας δε θεωρεί πως θα πρέπει να υπάρχει οιαδήποτε ελάχιστη

Αποδελτίωση Δημόσιας Διαβούλευσης για τα Δικαιώματα Διέλευσης

υποχρέωση των παρόχων που διαθέτουν ήδη εγκατεστημένα δίκτυα σε περιπτώσεις που δεν μπορούν να ικανοποιούνται, για αντικειμενικούς λόγους, αιτήματα τρίτων παρόχων για εγκατάσταση νέων δικτύων.

- 12) Π8: Δεν θεωρούμε ότι η ερώτηση αυτή εμπίπτει στο περιεχόμενο του υπόψη νόμου και θα πρέπει να απαλειφθεί.

Υποχρεώσεις Αρμοδίων Αρχών

ΕΡΩΤΗΣΗ 20:

Σχολιάστε την προτεινόμενη διαδικασία συντονισμού των εργασιών εγκατάστασης δικτύων. Πώς θεωρείτε ότι μπορεί να επιτευχθεί μια διαφανής διαδικασία χρονικού προγραμματισμού από τις αρμόδιες αρχές;

Κατατέθηκαν τα ακόλουθα σχόλια:

- 1) ΔΑ1: Για δίκτυα εντός στρατιωτικών χώρων το ΥΠΕΘΑ έτσι ώστε να μην παρακωλύεται το επιχειρησιακό έργο των μονάδων.
- 2) ΔΑ3: Συμφωνούμε.
- 3) ΔΑ4: Ο πάροχος είναι ο αποκλειστικός υπεύθυνος να ενημερώσει την Νομαρχιακή αυτοδιοίκηση και όχι ο αρμόδιος φορέας.
- 4) ΟΤΑ1: Κατάλληλο σημείο του δικτυακού τόπου μπορεί να μην υπάρχει όποτε ας μείνει αυτή η επιλογή ως προαιρετική.
- 5) ΟΤΑ2: Δεν είναι αντιληπτή η καθιέρωση των πέντε εργάσιμων ημερών. Τι θα συμβεί αν παρέλθει;
- 6) ΟΤΑ3: Η εφαρμογή θεωρείται ανέφικτη καθώς υπάρχουν πολλές περιπτώσεις οργανισμών που δεν είναι δυνατόν να προβλέψουν εντός εξαμήνου τις επεμβάσεις που θα χρειαστεί να κάνουν λόγω του επείγοντος ή λόγω προβλημάτων με την χρηματοδότηση. Άλλωστε δεν είναι δυνατόν να αρνηθεί η υπηρεσία την έκδοση αδείας όταν υπάρχουν λόγοι κοινωνικοί και υγιεινής (σύνδεση με αποχέτευση, ύδρευση, ηλεκτρικό ρεύμα και αέριο) .
- 7) Π1: Θεωρούμε ότι όλες οι κοινοποιήσεις θα πρέπει να αναρτώνται σε συγκεκριμένο ιστοχώρο που θα φιλοξενείται στην ιστοσελίδα της ΕΕΤΤ, από κοινού με όλους τους αρμόδιους φορείς (όπως προβλέπει σε άλλο σημείο η προτεινόμενη ΚΥΑ) Κατά τον τρόπο αυτό , κάθε πάροχος με μια έρευνα αν γεωγραφική περιοχή ενδιαφέροντος του θα δύναται να λάβει πληροφορίες για όλες τις υπό εξέλιξη διελεύσεις. Μόνο έτσι είναι δυνατόν να τηρηθεί το 10ημερο της εκδήλωσης ενδιαφέροντος για νέα διέλευση εντός του προσεχές εξαμήνου.

Αξίζει ωστόσο να σημειωθεί ότι σε κάθε περίπτωση το 10ήμερο κρίνουμε ότι είναι εξαιρετικά μικρό χρονικό διάστημα για να προλάβει ένας πάροχος να λάβει γνώση της διέλευσης άλλου παρόχου, να ταυτοποιήσει τα δικά του ενδιαφέροντα (προγραμματισμός και μελέτη) να διαβουλευτεί εσωτερικά και να προβεί εν τέλει σε εκδήλωση ενδιαφέροντος. Κρίνουμε αυτό το διάστημα θα πρέπει κατά ελάχιστο να είναι ένας μήνας.

- 8) Π2: Σε ότι αφορά στο αναφερόμενο παραπάνω εξάμηνο, θεωρούμε ότι θα πρέπει να παραμείνει μόνο για το δίκτυο κορμού των παρόχων, το οποίο είναι πράγματι προβλέψιμο, και να εξαιρεθούν εργασίες που πραγματοποιούνται για τις ανάγκες σύνδεσης με το υφιστάμενο δίκτυο νέων συνδρομητών των οποίων ο προγραμματισμός είναι πολύ δύσκολος έως αδύνατος.
- 9) Π3: "Όλοι οι ενδιαφερόμενοι ιδιωτικοί ή δημόσιοι φορείς οι οποίοι εντός του άμεσου προσεχούς εξαμήνου, προτίθενται να προβούν σε εργασίες εγκατάστασης δικτύου, οφείλουν να γνωστοποιούν αυτό στην αρμόδια για τη χορήγηση δικαιωμάτων διέλευσης αρχή εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών από την παραπάνω δημοσίευση. Κανένας φορέας από τους ανωτέρω δεν μπορεί να προβεί σε εργασίες εγκατάστασης δικτύου στις ίδιες περιοχές εντός του συγκεκριμένου εξαμήνου εφόσον δεν προβαίνει στην ανωτέρω δήλωση εγκαίρως". Θα πρέπει να επισημανθεί, ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση δεν οδηγεί ουσιαστικά στο συντονισμό των ενεργειών των παρόχων κατά τρόπο, ώστε να συντονισθεί και να επιτευχθεί η ταυτόχρονη εγκατάσταση των τηλεπικοινωνιακών δικτύων τους σε έναν κοινόχρηστο χώρο. Το μόνο που επιτυγχάνεται σωρευτικά είναι η επιβάρυνση των παρόχων με πρόσθετες γραφειοκρατικές υποχρεώσεις, η επιμήκυνση των απαραίτητων χρονικών περιθωρίων για την εγκατάσταση τηλεπικοινωνιακών δικτύων, η αποστέρηση των παρόχων από το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα της άμεσης ανταπόκρισης στις απαιτήσεις των καταναλωτών και η χρονική συγκέντρωση της εκτέλεσης εργασιών εγκατάστασης τηλεπικοινωνιακού δικτύου σε ένα εξάμηνο χωρίς ταυτόχρονα να διασφαλίζονται ταυτόχρονα συνθήκες ταυτόχρονης και συντονισμένης δράσης των παρόχων σε συγκεκριμένο χώρο υπό τη μορφή της άπαξ και συνολικής επέμβασης σε αυτόν. Μία λύση στο ζήτημα του συντονισμού θα μπορούσε να επιτευχθεί, εφόσον κάθε πάροχος ήταν υποχρεωμένος να προβαίνει σε γνωστοποίηση σε ειδικό διαδικτυακό τόπο της ΕΕΤΤ της προκείμενης υποβολής φακέλου αίτησης χορήγησης δικαιώματος διέλευσης σε χρονικό σημείο που θα απέχει συγκεκριμένο αριθμό ημερών από την πραγματική υποβολή του στον αρμόδιο φορέα. Μάλιστα, θα μπορούσε προσθέτως να προβλεφθεί, με σκοπό τη διασφάλιση της τήρησης της εν λόγω υποχρέωσης, ότι η εν λόγω γνωστοποίηση θα πρέπει να αποτελεί απαραίτητο περιεχόμενο του οικείου φακέλου αιτήσεως. Με τον τρόπο αυτό, κάθε άλλος πάροχος θα δύναται ευχερώς να επισκέπτεται ανά πάσα στιγμή τον σχετικό διαδικτυακό τόπο της ΕΕΤΤ και να ενημερώνεται σε πραγματικό χρόνο για τις προγραμματιζόμενες εγκαταστάσεις. Η εν λόγω ενημέρωση θα του δίδει τη δυνατότητα να προγραμματίσει έγκαιρα τις από μέρους του αντίστοιχες ενέργειες και, πολύ περισσότερο, να διασφαλίσει την χρονική σύμπτωση αυτών με τις

ανακοινωθείσες από τον προηγούμενη πάροχο.

- 10) Π4: Θεωρούμε ότι η δημοσίευση σε δικτυακό τόπο της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης δεν προσδίδει την πρέπουσα δημοσιότητα. Θα ήταν προτιμητέα η δημοσίευση σε δικτυακό τόπο ενός φορέα και κατά προτίμηση της ΕΕΤΤ. Δεν είναι σαφές αν στις 10 ημέρες από τη δημοσίευση θα πρέπει να καταθέσει επερχόμενος πάροχος πλήρη φάκελο ή απλά να γνωστοποιήσει την πρόθεσή του. Αν γίνεται αποδεκτή απλώς η πρόθεση, θα πρέπει να ισχύσουν ρήτρες σε περίπτωση υπαναχώρησης (Βλέπε Απάντηση 17). Θεωρούμε ότι οι αναφορά σε «ίδιες περιοχές» που αναφέρεται στο κείμενο της διαβούλευσης, καθώς και στο νόμο 3431/2006, χρήζει διευκρίνησης, καθώς μπορεί να γίνουν παρανοήσεις σχετικά με το αν αφορούν ίδιες οδούς, συνοικίες κλπ.
- 11) Π5: Θεωρούμε τον σχεδιασμό αυτής της παραγράφου υπέρμετρα επαχθή, μη υπαγορευμένο από το δημόσιο συμφέρον ή οιαδήποτε αναγκαιότητα του Δημοσίου, καθώς το χρονοδιάγραμμα των εργασιών χωρητικότητας επαύξησης γίνεται βάσει των αναγκών των χρηστών κάθε παρόχου και είναι υπερβολική η δέσμευση που προβλέπεται, δηλαδή η γνωστοποίηση έξι μήνες πριν την έναρξη των εργασιών τους προς τις αρμόδιες αρχές. Προτείνουμε τη σύντμηση της προθεσμίας αυτής σε δύο μήνες πριν την έναρξη των εργασιών. Επίσης είναι πρακτικά αδύνατο να ενημερώνονται σε καθημερινή βάση όλοι οι πάροχοι από τις νομαρχίες για το πού θα πραγματοποιούνται οι προβλεπόμενες εργασίες και να γνωστοποιούν στις αρμόδιες αρχές τις δικές τους προθέσεις. Προτείνουμε να ορίσουν οι νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις δύο συγκεκριμένες ημερομηνίες, για παράδειγμα την 1η και την 15η κάθε μήνα, οπότε και θα ενημερώνονται οι πάροχοι και εντός δέκα εργάσιμων ημερών θα ενημερώνουν με τη σειρά τους τις αρμόδιες αρχές για την πρόθεσή τους να προβούν σε εργασίες στην εν λόγω περιοχή μέσα σε διάστημα δύο μηνών. Θεωρούμε ότι χρήζει περαιτέρω προσδιορισμού η έννοια «ίδιες περιοχές» (παρ. 33 του κειμένου βάσης), εντός των οποίων θα ισχύει το moratorium, καθώς τυχόν διασταλτική ερμηνεία του όρου θα σημαίνει υπέρμετρη και δυσανάλογη παρεμπόδιση των παρόχων να προβούν στην επέκταση των δικτύων τους, χωρίς να εξυπηρετείται ο επιδιωκόμενος σκοπός της ρύθμισης.
- 12) Π6: Εκτός από τη δημοσίευση σε κατάλληλο δικτυακό χώρο των Νομαρχιών, η σχετική πληροφορία θα ήταν σκόπιμο να δημοσιεύεται κεντρικά σε ειδική ιστοσελίδα της ΕΕΤΤ. Σκόπιμο δε θα ήταν οι προθεσμίες να ισχύουν από την δημοσιοποίηση στην ιστοσελίδα της ΕΕΤΤ.
- 13) ΣΦ1, Π7, Π9, Π14: Δεδομένου ότι η εκσκαφή για την εγκατάσταση και επέκταση δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα των επιχειρησιακών δραστηριοτήτων των παρόχων, θεωρούμε ότι χρήζουν περαιτέρω διευκρίνησης τα εξής σημεία:
- Συμφωνούμε καταρχήν με την πρόθεση του νομοθέτη για τον συντονισμό των εργασιών εγκατάστασης δικτύων. Εν τούτοις, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι οι επεκτάσεις σε ένα δίκτυο ηλεκτρονικών

επικοινωνιών συχνά διαφεύγουν του επιχειρηματικού προγραμματισμού και γίνονται προκειμένου να ικανοποιηθούν τρέχουσες και μη προβλέψιμες ανάγκες. Διακρίνοντας χοντρικά σε περιπτώσεις που αφορούν στο δίκτυο κορμού, στο δίκτυο διανομής και στο δίκτυο πρόσβασης, θεωρούμε ότι σε ό,τι αφορά στις εργασίες που πραγματοποιούνται στο «τελευταίο μίλι» και γίνονται για τις ανάγκες σύνδεσης ενός νέου συνδρομητή με το υφιστάμενο δίκτυο, ο προγραμματισμός είναι πολύ δύσκολος έως αδύνατος. Επιπλέον, η επιβολή ισχύος ενός moratorium σε όλες τις εργασίες εκσκαφής, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που πραγματοποιούνται στο «τελευταίο μίλι» για την σύνδεση νέων συνδρομητών, όχι μόνο δεν διευκολύνει την θέση των παρόχων, αλλά ταυτόχρονα δυσχεραίνει την επέκταση της ευρυζωνικότητας και τις αποτελεσματικές επενδύσεις ως προς την δικτυακή υποδομή, τη στιγμή που η Ελλάδα υπολείπεται ιδιαίτερα του Ευρωπαϊκού μέσου όρου. Για τον λόγο αυτό και προς συμβιβασμό των αντικρουόμενων αναγκών, προτείνουμε την εφαρμογή του σχετικού moratorium μόνο για τις επεκτάσεις εκείνες των δικτύων που αποτελούν μέρος των επιχειρησιακών σχεδίων των παρόχων. Αντίθετα, δεν θεωρούμε ότι θα πρέπει να υπάγονται στην συγκεκριμένη απαγόρευση τα έργα εγκατάστασης δικτύων που γίνονται για την κάλυψη νέων αναγκών, ιδιαίτερα δε όσα γίνονται στο «τελευταίο μίλι», προκειμένου να συνδεθούν νέοι συνδρομητές στο δίκτυο των παρόχων.

- Θεωρούμε σημαντική την προσθήκη στο κείμενο βάσης (παρ.33) της υποχρέωσης της αυτοδιοίκησης να προβαίνει στην δημοσίευση του εγγράφου της αρμόδιας αρχής, όχι μόνο σε χώρο εντός του καταστήματος, αλλά προπαντός και σε κατάλληλο σημείο του δικτυακού της τόπου. Παράλληλα, προτείνουμε την δημιουργία ενός δικτυακού τόπου, όπου θα συγκεντρώνονται οι δημοσιεύσεις όλων των αυτοδιοικήσεων, ώστε να μπορεί ο κάθε πάροχος να αποκτήσει μια συνολική εικόνα, όχι μόνο των τρεχουσών προθεσμιών στις οποίες πρέπει ενδεχομένως να ανταποκριθεί, αλλά και των περιοχών που ήδη ισχύει το moratorium εργασιών, ώστε να προσαρμόζει αναλόγως τα επιχειρησιακά του σχέδια. Ο Π14 προτείνει επιπρόσθετα η ενημέρωση αυτή να αναρτηθεί και σε κατάλληλο σημείο του ιστότοπου της ΕΕΤΤ.
- Θεωρούμε ότι χρήζει περαιτέρω προσδιορισμού η έννοια «ίδιες περιοχές» (παρ. 33 του κειμένου βάσης), εντός των οποίων θα ισχύει το moratorium, καθώς τυχόν διασταλτική ερμηνεία του όρου θα σημαίνει υπέρμετρη και δυσανάλογη παρεμπόδιση των παρόχων να προβούν στην επέκταση των δικτύων τους, χωρίς να εξυπηρετείται ο επιδιωκόμενος σκοπός της ρύθμισης

14)Π8: Οι αρμόδιες αρχές θα έχουν μάλλον στόχο την επίτευξη χρονικού «συγχρονισμού» (και όχι προγραμματισμού) των έργων, για τη μείωση της όχλησης κατά την κατασκευή τους. Αν οι εργασίες εγκατάστασης δικτύου

αφορούν δίκτυα κορμού η διαδικασία κρίνεται ικανοποιητική. Σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να ακολουθείται η ανωτέρω διαδικασία για έργα που αφορούν εργασίες στο δίκτυο πρόσβασης. Αναλυτικά, σε ότι αφορά τις υποχρεώσεις των αρμόδιων αρχών, (3.2.7), έχουμε να σημειώσουμε τα εξής:

- Στην παράγραφο 33 είναι απαραίτητο να βελτιωθεί η διατύπωση και να αναφέρεται σε «σημεία ή διαδρομές» ως εξής: « Οι αρμόδιες αρχές ... προσδιορίζοντας τα συγκεκριμένα σημεία ή διαδρομές εντός του χώρου αρμοδιότητάς τους, όπου θα πραγματοποιούνται οι προβλεπόμενες εργασίες» και «Κανένας φορέας από τους ανωτέρω δεν μπορεί να προβεί σε εργασίες εγκατάστασης δικτύου στα ίδια σημεία ή διαδρομές εντός του συγκεκριμένου εξαμήνου εφόσον ...». Σε αντίθετη περίπτωση υπάρχει κίνδυνος απαγόρευσης εκτέλεσης οποιωνδήποτε εργασιών σε όλη την έκταση Δήμου ή όλο το μήκος οδού, επειδή σε λίγα συγκεκριμένα σημεία ή διαδρομές αυτών εκτελέστηκαν εργασίες εγκατάστασης Δικτύου Ηλ. Επικοινωνιών.
 - Επίσης προτείνεται η ρητή εξαίρεση των έργων κατασκευής εργασιών δικτύου πρόσβασης για την οποία είναι αδύνατη η τήρηση της διαδικασίας επειδή δεν συντάσσονται σχέδια πριν το Έργο ανατεθεί στον ανάδοχο αλλά σταδιακά, με την εκδήλωση των αναγκών – αιτημάτων, λίγο πριν εκτελεστούν οι απαραίτητες εργασίες για την ικανοποίησή τους. Πρόσθετο λόγο εξαίρεσης αποτελεί το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια ολόκληρου του έτους εκτελούνται εργασίες «σποραδικών μικρο-επεκτάσεων» σε όλους τους Δήμους, γεγονός που θα απέκλειε επί εξάμηνο την εκτέλεση άλλων έργων σε άγνωστες εκ των προτέρων θέσεις.
 - Η προτεινόμενη διαδικασία, με την ανωτέρω βελτίωση στη διατύπωση και υπό την προϋπόθεση πλήρους εξαίρεσης από τη διαδικασία των έργων κατασκευής «σποραδικών μικρο-επεκτάσεων», μας βρίσκει σύμφωνους επί της αρχής. Η μεθοδολογία θα ήταν δυνατό να βελτιωθεί με την εφαρμογή μεθόδου «δημοσίευσης» πλέον σύγχρονης, όπως π.χ. η αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος προς τους λοιπούς παρόχους ή «ανάρτηση» στην ιστοσελίδα της Ε.Ε.Τ.Τ. και τον περιορισμό του προβλεπόμενου χρόνου (εξαμήνου) μη εκτέλεσης εργασιών.
 - Σημειώνεται ότι η διατύπωση του Νόμου επιβάλλει να λαμβάνουν γνώση όλοι οι φορείς που ενδεχομένως επιθυμούν την κατασκευή δικτύων (Δημ. Επιχείρηση Ύδρευσης – Αποχέτευσης, Δ.Ε.Η. κλπ) καθώς δεν εξαιρεί τα δίκτυα αυτά από την απαγόρευση εγκατάστασης εντός του συγκεκριμένου εξαμήνου αν δεν εκδηλωθεί εγκαίρως ενδιαφέρον.
- 15) Π10: Η προτεινόμενη διαδικασία δεν μπορεί να έχει πρακτική εφαρμογή ιδιαίτερα για τις περιπτώσεις που το προς εγκατάσταση δίκτυο εκτείνεται σε περιοχές αρμοδιότητας περισσότερων Νομαρχιακών Αρχών. Απαιτείται η ενημέρωση των παρόχων μέσω επιστολών και η δημιουργία μιας ιστοσελίδας

όπου αυτή η πληροφορία θα είναι διαθέσιμη σε όλους τους παρόχους .

16) Π11: Η προτεινόμενη διαδικασία είναι πολύ πιθανό να οδηγήσει σε μεγάλα προβλήματα στην ανάπτυξη της ευρυζωνικότητας. Πιο συγκεκριμένα, η πρόβλεψη ότι θα πρέπει να προγραμματίζονται τα έργα εγκατάστασης δικτύου ένα εξάμηνο πριν, αλλιώς ο πάροχος δεν θα δικαιούται να εκτελέσει το έργο, δεν πρέπει να εφαρμοστεί για όλες τις κλίμακες έργων.

i) Πιο συγκεκριμένα, τα έργα θα πρέπει να διαχωριστούν στις παρακάτω κατηγορίες:

- Δίκτυα κυρίων γραμμών κορμού: Είναι η μόνη κατηγορία έργων για την οποία θα μπορούσε να γίνει ο προγραμματισμός του εξαμήνου
- Έργα πρόσβασης και διασύνδεση τελικών πελατών: Σύμφωνα με την προτεινόμενη διατύπωση, οι πάροχοι θα πρέπει να προβλέπουν με ακρίβεια σε ποιες περιοχές θα αποκτήσουν πελάτες στο εκάστοτε επόμενο εξάμηνο, ώστε να δηλώσουν ότι θα εκτελέσουν έργα σε εκείνη την περιοχή, αλλιώς για ένα εξάμηνο δεν θα μπορούν να συνδέσουν κανένα νέο πελάτη. Αυτό θα έχει σαν συνέπεια όλοι οι πάροχοι να δηλώνουν ανά εξάμηνο ότι θα εκτελέσουν έργα παντού, αλλά και μόνο για να κατοχυρώνουν το δικαίωμά τους να εκτελούν έργα σύνδεσης πελατών στο δίκτυο τους. Επίσης, η σύνδεση κάποιου πελάτη μπορεί να απαιτήσει την κατασκευή κάποιου έργου πρόσβασης («ουράς») κάτι που δεν μπορεί να προβλεφθεί πριν από την αποδοχή της προσφοράς από τον πελάτη. Συνεπώς, αυτή η κατηγορία των έργων θα πρέπει να εξαιρείται από την υποχρέωση γνωστοποίησης στην αρχή του αντίστοιχου εξαμήνου.
- Εργασίες συντήρησης: Σύμφωνα με την προτεινόμενη διατύπωση και για έργα συντήρησης θα πρέπει να υποβάλλεται γνωστοποίηση στην αρχή του εκάστοτε εξαμήνου. Επειδή όμως οι εργασίες συντήρησης, λόγω βλαβών, συνήθως δεν είναι δυνατό να προβλεφθούν, θα πρέπει να εξαιρεθούν και αυτές από την υποχρέωση γνωστοποίησης στην αρχή του εξαμήνου, για να μην υπάρξει το φαινόμενο που περιγράφεται παραπάνω (δηλαδή γνωστοποίηση για εργασίες παντού στην Επικράτεια), ούτε και να εμποδίζονται οι πάροχοι για έξι μήνες από το να προβούν σε επιδιόρθωση βλαβών.
- Έργα κατασκευής ΦΥΠ, ΕΞΣΚ (διασύνδεση με ΟΤΕ για απομακρυσμένη συνεγκατάσταση): Σύμφωνα με την προτεινόμενη διαδικασία, εάν ο ΟΤΕ δεν έχει δηλώσει στην αρχή του εξαμήνου ότι θα εκτελέσει τέτοιες εργασίες, θα καθυστερεί τουλάχιστον για ένα εξάμηνο την εξυπηρέτηση των παρόχων, επειδή δεν θα έχει άδεια εκτέλεσης εργασιών. Συνεπώς, πρέπει και αυτή η κατηγορία έργων να εξαιρείται της υποχρέωσης γνωστοποίησης στην αρχή του εκάστοτε εξαμήνου.

ii) Κατά τα λοιπά συμφωνούμε με την πρόβλεψη για την υποχρέωση των αρμόδιων αρχών να γνωστοποιούν στην οικεία νομαρχιακή αυτοδιοίκηση τη

διεξαγωγή εργασιών, την υποχρέωση της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης να δημοσιεύει το έγγραφο της αρμόδιας αρχής, όπως προτείνεται από την ΕΕΤΤ και την υποχρέωση της αρμόδιας αρχής να προβαίνει σε ρύθμιση της διαδικασίας εγκατάστασης δικτύων κατά τρόπο διαφανή ιδίως σε περιπτώσεις υποβολής αιτημάτων παρόχων για την ίδια διαδρομή εντός της 3Οήμερης προθεσμίας, οπότε και θα πρέπει (η αρμόδια αρχή) να ρυθμίσει τις αιτήσεις αυτές εντός 5 εργάσιμων ημερών από τη λήψη της τελευταίας κατά τρόπο διαφανή. Σε αυτήν την περίπτωση δηλαδή θα δικαιολογείται μια μικρή καθυστέρηση της πρώτης αίτησης (π.χ. κατά 5 εργάσιμες ημέρες), μέχρι να ρυθμιστεί η υλοποίηση των εκκρεμών αιτήσεων από την αρμόδια αρχή.

iii) Επίσης να προστεθεί η υποχρέωση της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης να προβαίνει στη δημοσίευση του εγγράφου της δημόσιας αρχής όχι μόνο σε χώρο εντός του καταστήματος, αλλά προπαντός σε κατάλληλο σημείο του δικτυακού της τόπου.

17)Π13: Η υποχρέωση γνωστοποίησης της αρμόδιας αρχής θα πρέπει να ενεργοποιείται από την ημερομηνία, πραγματική ή τεκμαρτή, χορήγησης του δικαιώματος διέλευσης και όχι από την ημερομηνία γνωστοποίησης του παρόχου περί διεξαγωγής εργασιών εγκατάστασης δικτύου για τους λόγους που ήδη αναλύθηκαν παραπάνω. Περαιτέρω, η προθεσμία των δέκα (10) εργάσιμων ημερών για τη γνωστοποίηση πρόθεσης εκτέλεσης εργασιών τοποθέτησης δικτύου από ενδιαφερόμενους δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς θα πρέπει να αρχίζει από το τέλος κάθε μήνα, εντός του οποίου έλαβε χώρα η δημοσίευση του εγγράφου της αδειοδοτούσας αρχής από την οικεία νομαρχία και τούτο διότι με τον τρόπο αυτόν δίδεται η ευκαιρία στους πλείστους παρόχους να προβαίνουν σε τακτικό και περιοδικό έλεγχο και αντίστοιχη ενημέρωση επί των δημοσιεύσεων πλείστων νομαρχιών. Σε διαφορετική περίπτωση, εάν παραμείνει η συγκεκριμένη ρύθμιση ως έχει, κάθε πάροχος θα πρέπει να ελέγχει σχεδόν καθημερινώς τις δημοσιεύσεις σε κάθε νομαρχία ανά την επικράτεια, προκειμένου να εντοπίσει κοινόχρηστους χώρους προς εκτέλεση εργασιών. Επίσης, η συγκεκριμένη ρύθμιση καθιστά ιδιαίτερα δυσχερή την ανταπόκριση των παρόχων στις συνθήκες ανταγωνισμού και στην άμεση ικανοποίηση αιτημάτων πελατών τους, τα οποία ανακύπτουν σε ανύποπτο χρόνο και χωρίς να υπάρχει προηγούμενη δυνατότητα πρόβλεψης εκτέλεσης εργασιών σε συγκεκριμένη περιοχή. Τέλος, η φράση «εντός πέντε εργάσιμων ημερών από τη λήξη της ανωτέρω προθεσμίας η αρμόδια για τη χορήγηση άδειας διέλευσης αρχή προβαίνει σε ρύθμιση της διαδικασίας εγκατάστασης δικτύων κατά τρόπο διαφανή» δεν είναι σαφής και παρέχει ευρύ πεδίο αοριστίας σε σχέση με ζήτημα της ρύθμισης της σχετικής διαδικασίας, γεγονός που δεν παρέχει τη δυνατότητα σχολιασμού και επισήμανσης τυχόν αδυναμιών ή δυσλειτουργιών. Θα πρέπει επίσης να επισημανθεί, ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση δεν οδηγεί ουσιαστικά στο συντονισμό των ενεργειών των παρόχων κατά τρόπο, ώστε να συντονισθεί και να επιτευχθεί η ταυτόχρονη εγκατάσταση των τηλεπικοινωνιακών δικτύων τους σε έναν κοινόχρηστο χώρο. Το μόνο που επιτυγχάνεται σωρευτικά είναι η επιβάρυνση των παρόχων με

πρόσθετες γραφειοκρατικές υποχρεώσεις, η επιμήκυνση των απαραίτητων χρονικών περιθωρίων για την εγκατάσταση τηλεπικοινωνιακών δικτύων, η αποστέρηση των παρόχων από το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα της άμεσης ανταπόκρισης στις απαιτήσεις των καταναλωτών και η χρονική συγκέντρωση της εκτέλεσης εργασιών εγκατάστασης τηλεπικοινωνιακού δικτύου σε ένα εξάμηνο χωρίς ταυτόχρονα να διασφαλίζονται συνθήκες συντονισμένης δράσης των παρόχων σε συγκεκριμένο χώρο, υπό τη μορφή της άπαξ και συνολικής επέμβασης σε αυτόν. Μία λύση στο ζήτημα του συντονισμού θα μπορούσε να επιτευχθεί, εφόσον κάθε πάροχος ήταν υποχρεωμένος να προβαίνει σε γνωστοποίηση σε ειδικό διαδικτυακό τόπο της ΕΕΤΤ της προκείμενης υποβολής φακέλου αίτησης χορήγησης δικαιώματος διέλευσης σε χρονικό σημείο που θα απέχει συγκεκριμένο αριθμό ημερών από την πραγματική υποβολή του στον αρμόδιο φορέα. Μάλιστα, θα μπορούσε προσθέτως να προβλεφθεί, με σκοπό τη διασφάλιση της τήρησης της εν λόγω υποχρέωσης, ότι η εν λόγω γνωστοποίηση θα πρέπει να αποτελεί απαραίτητο περιεχόμενο του οικείου φακέλου αιτήσεως. Με τον τρόπο αυτό, κάθε άλλος πάροχος θα δύναται ευχερώς να επισκέπτεται ανά πάσα στιγμή τον σχετικό διαδικτυακό τόπο της ΕΕΤΤ και να ενημερώνεται σε πραγματικό χρόνο για τις προγραμματιζόμενες εγκαταστάσεις. Η εν λόγω ενημέρωση θα του δίδει τη δυνατότητα να προγραμματίσει έγκαιρα τις από μέρους του αντίστοιχες ενέργειες και, πολύ περισσότερο, να διασφαλίσει την χρονική σύμπτωση αυτών με τις ανακοινωθείσες από τον προηγούμενη πάροχο. Επίσης προτείνεται να διαχωριστεί η διαδικασία αδειοδότησης για δικτυακές οδεύσεις που αφορούν μικρά ακραία τμήματα για πελάτες αφού η τήρηση του συγκεκριμένου άρθρου θα απέκλειε τέτοια δραστηριότητα λόγω εξάμηνου προγραμματισμού. Η λέξη «περιοχές» στο άρθρο 33 θα πρέπει να αντικατασταθεί με την «διαδρομές» αφού η έννοια της πρώτης είναι ευρεία και μάλλον απροσδιόριστη. Ο όρος «ίδιες περιοχές» θα πρέπει να αποσαφηνιστεί, καθώς είναι ιδιαίτερα ευρύς. Σε κάθε περίπτωση η επιλογή οποιουδήποτε σαφούς όρου θα πρέπει να αναφέρεται στις συγκεκριμένες οδούς που περιλαμβάνονται στην οικεία αίτηση του ενδιαφερόμενου παρόχου. Θα μπορούσε λοιπόν να γίνει χρήση των όρων «όδευση» ή «διαδρομή».

- 18) Π15: Δεδομένου ότι η εν λόγω διαδικασία περιγράφεται στο άρθρο 8 του Ν. 3431/2006, δεν υπάρχουν περιθώρια σχολιασμού ή δυνατότητα τροποποίησης. Σκόπιμο θα ήταν να εξειδικευτεί ο όρος «στις ίδιες περιοχές» και να οριστεί, για πρακτικούς λόγους, ως «στον ίδιο δρόμο».

ΕΡΩΤΗΣΗ 21:

Με ποιόν τρόπο θεωρείτε ότι επιτυγχάνεται αποτελεσματικά ο ζητούμενος διαρθρωτικός διαχωρισμός;

Κατατέθηκαν οι ακόλουθες απόψεις:

- 1) Π2: Με την σύσταση π.χ. θυγατρικών εταιρειών με αντικείμενο την δραστηριότητα παροχής ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
- 2) Π3: Ο ζητούμενος διαρθρωτικός διαχωρισμός επιτυγχάνεται με τη δημιουργία αυτοτελών κλάδων στη δημόσια αρχή, υπό χωριστή και ανεξάρτητη διεύθυνση αφενός για τη χορήγηση των δικαιωμάτων διέλευσης και αφετέρου για τις επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται δίκτυα ή / και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Πρακτικά, ο ανωτέρω διαχωρισμός θα μπορούσε να επιτευχθεί με σχετική απόφαση του εποπτεύοντος τη δημόσια αρχή υπουργού ή ακόμα και με μια γενικότερη σχετική νομοθετική διάταξη.
- 3) Π5: Θεωρούμε ότι η υποχρέωση για το διαρθρωτικό διαχωρισμό επιβάλλεται να είναι εφαρμοστέα άμεσα, από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης με την οποία θα ρυθμίζονται με απόλυτη σαφήνεια όλες οι προϋποθέσεις καθώς σε αντίθετη περίπτωση καθυστερεί η υλοποίηση των ευρυζωνικών δικτύων κατά παράβαση των κοινοτικών επιταγών. Ένας πιθανός τρόπος τέτοιου διαχωρισμού της κυριότητας επιχειρήσεων που εκμεταλλεύονται δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών από την διαδικασία χορήγησης των δικαιωμάτων διέλευσης θα ήταν διαζευκτικά:
 - i) η απεμπλοκή της δημοσίας αρχής από την επιχείρηση εκμετάλλευσης ηλ. Δικτύων, [ή]
 - ii) η εκχώρηση της διαδικασίας χορήγησης σε άλλη (ανωτέρου επιπέδου πιθανά) δημόσια αρχή που δεν έχει τέτοια σύγκρουση συμφερόντων.
- 4) Π6: Θεωρούμε ότι θα αρκούσε ο λειτουργικός διαχωρισμός αρκεί να λειτουργούσε αποτελεσματικά, υπό την αυστηρή εποπτεία του αρμόδιου φορέα, ενδεχομένως της EETT.
- 5) Π7: Εκτός από τις δημόσιες αρχές θα πρέπει να παρέχουν δικαιώματα διέλευσης / εκμετάλλευσης και οι ΔΕΚΟ, ΟΣΕ και γενικά οι εταιρείες του δημοσίου οι οποίες έχουν αναπτύξει δίκτυα / υποδομές ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
- 6) Π8: Θεωρούμε ότι για όλα τα δίκτυα πρέπει να ισχύουν ακριβώς οι ίδιες σαφώς καθορισμένες διαδικασίες, ώστε να πληρούνται οι αρχές της αμεροληψίας και της διαφάνειας.
- 7) Π11: Επιτυγχάνεται με κανόνες διαφάνειας και μη διακριτικής μεταχείρισης, οι οποίοι θα πρέπει να εφαρμόζονται και μπορεί να εξασφαλιστεί κατ' ελάχιστον με λογιστικό διαχωρισμό και πλήρως με τη δημιουργία ξεχωριστού νομικού προσώπου, έστω και με μοναδικό μέτοχο τον φορέα, το οποίο θα υπόκειται στον υπό έκδοση κανονισμό και θα έχει τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με οποιοδήποτε άλλο πάροχο.
- 8) Π13: Κατ' αρχάς, ο απαραίτητος διαχωρισμός θα πρέπει να προχωρήσει άμεσα,

χωρίς να εξαρτάται από τη λήξη διαχειριστικών χρήσεων, δηλαδή χωρίς να επηρεάζεται από την οικονομική διάσταση του ζητήματος. Το κρίσιμο σημείο εν προκειμένω έγκειται στην καθιέρωση επί της πράξης ισότιμης μεταχείρισης έναντι των παρόχων. Τούτο δεν θα πρέπει να συγχέεται με τις απαραίτητες εσωτερικές ενέργειες που θα πρέπει να λάβουν χώρα από την αρμόδια αρχή. Θα ήταν λοιπόν επαρκές και καθόλα αποτελεσματικό να επιβληθεί άμεση υποχρέωση των αρμοδίων αρχών να προβούν σε δημοσιοποίηση της πολιτικής που ακολουθούν και εφαρμόζουν σε σχέση με τη χορήγηση δικαιωμάτων διέλευσης προς τις εμπόρους στη ρύθμιση επιχειρήσεις, προκειμένου να εφαρμόζεται αντίστοιχα και απαρέγκλιτα έναντι των λοιπών παρόχων και πάντοτε με βάση τις διατάξεις του υπό έκδοση Κανονισμού. Η επίτευξη ενός διαρθρωτικού διαχωρισμού προϋποθέτει τη σύσταση και λειτουργία ειδικής υπηρεσίας ή τμήματος της αρμόδιας αρχής, η οποία θα ασχολείται αποκλειστικώς με τη χορήγηση δικαιωμάτων διέλευσης προς κάθε τρίτο, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρήσεων που υπάγονται στην κυριότητα ή έλεγχο της.

ΕΡΩΤΗΣΗ 22:

Με ποιόν τρόπο θεωρείτε ότι θα πρέπει να γίνεται η χρήση μέρους των εγκατεστημένων και διαθέσιμων πόρων (π.χ. σωληνώσεων, φρεατίων, ζεύγους οπτικών ινών);

Κατατέθηκαν οι ακόλουθες απόψεις:

- 1) ΟΤΑ1: Η κοινή χρήση θα πρέπει να επιβραβεύεται βάση της αρχής ότι οι πόροι και τα μέσα είναι πεπερασμένα.
- 2) Π2: Με την μίσθωση φάσματος, ινών, σωληνώσεων.
- 3) Π3, Π13: Η χρήση μέρους των εγκατεστημένων και διαθέσιμων πόρων θα μπορεί να λαμβάνει χώρα υπό τους ίδιους ακριβώς όρους που θα ισχύουν εν γένει και μεταξύ των παρόχων ή μέσω διαδικασίας διαγωνισμών.
- 4) Π4: Η χρήση και εκμετάλλευση αυτών πρέπει να γίνεται από τους παρόχους που έχουν εγκαταστήσει τους εν λόγω πόρους.
- 5) Π6: Θεωρούμε ότι τα θέματα αυτά δεν αποτελούν εν προκειμένω θέματα ρύθμισης και δεν εμπίπτουν στην νομοθετική εξουσιοδότηση του άρθρου 29 του Ν3431/2006.
- 6) Π7: Η συγκεκριμένη υποχρέωση θα πρέπει να υφίσταται σε μια προσφορά αναφοράς. Η τιμολογιακή πολιτική θα βασίζεται στην αρχή της κοστοστρέφειας και τα τιμολόγια θα εγκρίνονται από την ΕΕΤΤ.
- 7) Π8: Δεν θεωρούμε ότι η ερώτηση αυτή εμπίπτει στο περιεχόμενο του υπόψη

νόμου και θα πρέπει να απαλειφθεί.

- 8) Π9: Εφόσον υπάρχει διαθέσιμος χώρος και με βάση την κείμενη νομοθεσία και τις διατάξεις περί ανταγωνισμού.
- 9) Π10: Με δυνατότητα ανταλλαγής, μίσθωσης σωληνώσεων, ή μίσθωσης “dark fiber” σύμφωνα με την προαίρεση του παρόχου υπό την διαιτησία της EETT.
- 10) Π11: Προτείνεται να γίνεται η εκμετάλλευση των ανωτέρω πόρων με βάση την αρχή της κοστοστρέφειας και της μη διακριτικής μεταχείρισης μέχρι εξαντλήσεως των διαθέσιμων πόρων.

ΕΡΩΤΗΣΗ 23:

Θεωρείτε ότι η ζητούμενη κοινοποίηση των τεχνικών προδιαγραφών που θέτουν οι αρμόδιες ή συναρμόδιες αρχές επιλύει το ζήτημα της ορθής εκπόνησης ενός φακέλου έργου ή θα έπρεπε τα παραπάνω θέματα να ρυθμίζονται με ενιαίο τρόπο για το σύνολο της χώρας;

Κατατέθηκαν οι ακόλουθες απόψεις:

- 1) ΔΑ1: Ενιαίο τρόπο για το σύνολο της χώρας αφού ληφθούν υπόψη οι προτάσεις των αρμόδιων και συναρμόδιων φορέων. Με ενιαίο τρόπο θα πρέπει να καθορίζονται ακόμη οι προδιαγραφές και τα απαιτούμενα μέτρα προστασίας, εκτός και αν προβλέπονται διαφορετικά κάποια από τα ισχύοντα θεσμικά κείμενα και προεδρικά διατάγματα του ΥΠΕΘΑ. Κατά περίπτωση όμως θα δύνανται να καθορίζονται ειδικοί όροι ανάλογα με το είδος των δικτύων και ειδικές χρήσεις της περιοχής διέλευσης. Οι όροι αυτοί θα πρέπει να καθορίζονται με την απόφαση χορήγησης των δικαιωμάτων διέλευσης.
- 2) ΔΑ3: Οι προδιαγραφές για τις οδούς τουλάχιστον θα πρέπει να είναι κοινές και ενιαίες για όλη τη χώρα.
- 3) ΟΤΑ1: Οι προδιαγραφές για τις οδούς τουλάχιστον θα πρέπει να είναι κοινές και ενιαίες για όλη τη χώρα.
- 4) ΟΤΑ2: Ενιαία.
- 5) ΟΤΑ3: Είναι υποχρέωση του παρόχου να φροντίσει υπεύθυνα για την ενημέρωση του σχετικά με τα υπάρχοντα δίκτυα των άλλων οργανισμών (ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΕΠΑ, κλπ) και για το λόγο αυτό θα πρέπει οι πάροχοι μετά την εγκατάσταση των δικτύων τους να τηρούν υπεύθυνα ακριβή σχέδια με τις οδεύσεις των δικτύων τους όπου θα απευθύνεται κάθε ενδιαφερόμενος για ενημέρωση (πριν λάβει άδεια εκσκαφής σύμφωνα με το Ν.1080/80, αρ 30). Επίσης είναι υπεύθυνος ο πάροχος να λάβει (χωρίς άλλη οδηγία) κάθε αναγκαίο μέτρο για την αποτροπή τυχών κινδύνων και για την αποκατάσταση των βλαβών σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία (αρ. 34 παρ.11 του ΠΔ 609/85, αρ. 25 παρ. 6 Του Ν2937/01, αρ. 9 παρ. 4 και 5 του Ν.2696/99 και αρ. 7 παρ. 5 και 6 του Ν1418/84). Όπως φαίνεται από το κείμενο βάσης για την Δημόσια Διαβούλευση της EETT, τα τέλη διέλευσης

και τα τέλη χρήσης δικαιώματος διέλευσης ταυτίζονται εννοιολογικά με τα τέλη χρήσης κοινόχρηστων χώρων των παραγράφων 3α και 3β του Ν1080/80. Σύμφωνα με το παραπάνω νόμο επιτρέπεται υπέρ Δήμου ή Κοινότητας επιβολή τέλους εις βάρος εκείνων που χρησιμοποιούνται διαρκώς ή πρόσκαιρα πεζοδρόμια, οδούς, πλατείες και γενικά κοινόχρηστους χώρους και το υπέδαφος αυτών.

- 6) Π2: Είναι σκόπιμο τα παραπάνω θέματα να ρυθμίζονται με ενιαίο τρόπο για το σύνολο της χώρας, αλλά να υπάρχει και η δυνατότητα μερικής τοπικής παρέμβασης όταν υπάρχουν τοπικές ιδιαιτερότητες που θα το κρίνει η Περιφέρεια.
- 7) Π3: Με δεδομένο ότι ο καθορισμός τεχνικών προδιαγραφών από κάθε αρμόδια αρχή χωριστά, συνεπάγεται μία πληθώρα προδιαγραφών που δυσχεραίνει την ορθή σύνταξη του φακέλου του έργου από τους ενδιαφερομένους παρόχους και καθιστά αυτή μία πολύπλοκη, χρονοβόρα και με αυξημένο κόστος διαδικασία, χωρίς να εξασφαλίζεται σε καμία περίπτωση και η ορθότητα της σύνταξης του φακέλου, θεωρούμε πως θα πρέπει τα παραπάνω θέματα να ρυθμίζονται με ενιαίο τρόπο για το σύνολο της χώρας. Εντούτοις, σημειώνουμε ότι το ενιαίο θα πρέπει να αφορά σε τεχνικά θέματα μόνο, που σχετίζονται π.χ. με θέματα ασφάλειας εργασιών, αποκατάστασης κλπ. και όχι με τον επιχειρηματικό σχεδιασμό κάθε παρόχου.
- 8) Π4: Θα πρέπει να καθοριστεί ελάχιστο χρονικό διάστημα από την ΚΥΑ μέχρι την δημοσίευση των τεχνικών προδιαγραφών από τις αρμόδιες και συναρμόδιες αρχές. Ο ενιαίος τρόπος θα ήταν προτιμότερος, εφόσον το τεχνικό αντικείμενο του έργου για τους σχετικούς φορείς θα ήταν παραπλήσιο.
- 9) Π5: Θεωρούμε ότι οι τεχνικές προδιαγραφές για την εκτέλεση έργων εγκατάστασης δικτύων πρέπει να είναι προκαθορισμένες με ενιαίο τρόπο και ρυθμισμένες με αναγκαστικού δικαίου διατάξεις και να εξειδικεύονται ρητά μόνο όπου οι συνθήκες το απαιτούν.
- 10) Π6: Θεωρούμε απαραίτητο τα θέματα αυτά να ρυθμίζονται με ενιαίο τρόπο για όλη τη χώρα και σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να τίθενται περαιτέρω ειδικές προδιαγραφές διότι αυτό θα προκαλούσε ανασφάλεια δικαίου, καθυστερήσεις ή και πιθανόν αδικαιολόγητες αρνήσεις της διοίκησης.
- 11) Π7: Ενιαία στο σύνολο της χώρας.
- 12) Π8: Η κοινοποίηση των ειδικών τεχνικών προδιαγραφών αποτελεί καλή πρακτική για την ορθή εκπόνηση μελέτης και σύνταξη φακέλου έργου. Πρέπει όμως να περιορίζεται η χρήση τους στις περιπτώσεις που πραγματικά απαιτείται (π.χ. αποκατάσταση συγκεκριμένου τύπου παραδοσιακών λιθόστρωτων) και να εφαρμόζονται στην πλειοψηφία των περιπτώσεων ενιαίες τεχνικές προδιαγραφές (π.χ. του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.) για ολόκληρη τη χώρα. Υπενθυμίζεται ότι ένα Έργο σπανίως κατασκευάζεται στην περιοχή αποκλειστικής αρμοδιότητας ενός φορέα αλλά συνήθως τα επί μέρους τμήματά του εμπίπτουν (το κάθε ένα) στην περιοχή

αρμοδιότητας διαφορετικού φορέα. Σε περίπτωση εφαρμογής πολλών διαφορετικών τεχνικών προδιαγραφών δυσχεραίνεται ιδιαίτερα η κατασκευή του έργου. Ειδικότερα, συμφωνούμε (παράγραφος 35), με την υποχρέωση δημοσιοποίησης και χορήγησης ειδικών τεχνικών προδιαγραφών από τις αρχές, όταν δικαιολογείται η ύπαρξή τους, καθώς και όρων, προϋποθέσεων και ενδεικνυόμενων μέτρων από τους αρμόδιους συγκ/κούς φορείς (εξασφαλίζει τη δυνατότητα εκπόνησης σωστών μελετών των έργων) με την επιφύλαξη όσων αναφέρονται σχετικά στην Ερώτηση 23, στη συνέχεια. Η τήρηση αρχείου των εγκατεστημένων δικτύων, υπό τις προϋποθέσεις της παρ. 3.2.6 (5), αποτελεί τεράστιο έργο με υψηλό κόστος διαχείρισης. Υπενθυμίζεται ότι απαιτείται στην περίπτωση αυτή η συγκέντρωση στοιχείων και των υφισταμένων δικτύων καθώς και των μη τηλεπικοινωνιακών δικτύων. Η έλλειψη αυτού του αρχείου δεν αποτελεί λόγο μείωσης της ευθύνης ή αίτιο συνυπευθυνότητας σε περίπτωση πρόκλησης βλάβης (βλ. απάντηση στην Ερώτηση 16). Προτείνεται, λόγω της πολυπλοκότητας του παραπάνω έργου, να εφαρμόζεται η πρακτική που ισχύει, δηλαδή η αναζήτηση των στοιχείων από τον ενδιαφερόμενο πάροχο. Επιτάχυνση της διαδικασίας θα ήταν δυνατό να επιτευχθεί με την ταχύτερη προώθηση του σχετικού αιτήματος (ενδεχομένως με ηλεκτρονική διαδικασία – υπενθυμίζεται όμως ότι απαιτείται η διαβίβαση σχεδίων των διαδρομών για ενημέρωσή τους από τους κυρίους των δικτύων.

- 13) Π10: Συμφωνούμε με την πρόταση της EETT. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να παρακολουθούν και να εποπτεύουν την εκτέλεση των εργασιών σε ότι αφορά την τήρηση των τεχνικών προδιαγραφών και την αποφυγή ζημιών σε δίκτυα τα οποία είναι εγκατεστημένα εντός της ζώνης ευθύνης τους.
- 14) Π13: ΟΙ αρμόδιες και συναρμόδιες αρχές πρέπει να οφείλουν τη δημοσιοποίηση και χορήγηση ειδικών τεχνικών προδιαγραφών μόνο στην περίπτωση που αυτό επιβάλλεται λόγω ειδικών κατασκευών ή παραμέτρων στην εν λόγω περιοχή τους. Στις περιπτώσεις αυτές πρέπει όμως να συνυπολογίζεται και λαμβάνεται υπόψη η πολυπλοκότητα ή/και το συνεπαγόμενο κόστος της κατασκευής και η βιωσιμότητα του πλάνου του παρόχου. Εάν ισχύσουν ενιαίες προδιαγραφές, αυτές πρέπει να αφορούν σε τεχνικά θέματα που δεν έχουν σχέση με τις επιλογές ή παραμέτρους του επιχειρηματικού σχεδίου του παρόχου και επομένως μπορούν να αφορούν αποκλειστικώς θέματα ασφάλειας εργασιών, αποκατάστασης κλπ.
- 15) Π15: Κρίνεται ιδιαίτερα σημαντικό όχι τόσο το θέμα κοινοποίησης των τεχνικών προδιαγραφών, όσο η υποχρέωση των κατά τόπους αρμοδίων συγκοινωνιακών φορέων να δημοσιοποιούν / κοινοποιούν τους όρους, προϋποθέσεις και τα ενδεικνυόμενα μέτρα για την εκτέλεση έργων που παρεμποδίζουν τα συνήθη δρομολόγια των μέσων μαζικής μεταφοράς. Τηρουμένης της εν λόγω υποχρέωσης, αποκλείεται (και αυτό πρέπει ρητά να οριστεί) η άρνηση θεώρησης της έγκρισης από τις αστυνομικές αρχές για το λόγο αυτό (ήτοι προκειμένου να εκπονηθεί συγκοινωνιακή μελέτη) και λύεται ένα σημαντικό πρόβλημα.
- 16) Π9: Διαφωνούμε με την υποχρέωση τήρησης ειδικών τυποποιημένων τεχνικών

προδιαγραφών για περιπτώσεις εργασιών σε δρόμους, πεζοδρόμια και άλλους κοινόχρηστους χώρους, με μόνη εξαίρεση τις ειδικές περιπτώσεις εκτέλεσης εργασιών σε υποδομές δημοσίων φορέων όπως ενδεικτικά ΟΣΕ, TRAM, ΗΣΑΠ κλπ

- 17) Π11: Ο ενιαίος τρόπος δεν είναι δόκιμος δεδομένου ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη ειδικές συνθήκες για κάθε αρμόδιο φορέα. Πρέπει όμως ο αρμόδιος φορέας σε περίπτωση ύπαρξης ειδικών συνθηκών να ενημερώνει τους παρόχους για τις αποδεκτές εύλογες και τεκμηριωμένες τεχνικές προδιαγραφές.

Είσπραξη τελών

ΕΡΩΤΗΣΗ 24:

Θεωρείτε ότι θα ήταν λειτουργική μία ενιαία διαδικασία είσπραξης τελών, π.χ. από την ΕΕΤΤ, για λογαριασμό των αντίστοιχων αρμόδιων αρχών;

Κατατέθηκαν οι παρακάτω απόψεις:

- 1) ΔΑ3: Συμφωνούμε.
- 2) ΔΑ5: Ναι. Είναι απαραίτητη.
- 3) ΟΤΑ1: Ναι και να αποδίδεται δυο φορές το χρόνο το αντίστοιχο εισπραττόμενο ποσό για λογαριασμό της αντίστοιχης αρμόδιας αρχής. Στην περίπτωση αυτή θα πρέπει προ της λήψης της έγκρισης ο φάκελος να συμπληρώνεται με το αντίστοιχο γραμμάτιο παρακατάθεσης.
- 4) ΟΤΑ2: Ενιαία διαδικασία είσπραξης. Μέσω ΕΕΤΤ. Δε θεωρούμε απαραίτητη την ετήσια δημοσίευση της απόφασεως του αρμόδιου φορέα.
- 5) Π1: Θεωρούμε ορθά η ΕΕΤΤ προβληματίζεται περί αυτού. Θεωρούμε ότι η προτεινόμενη ΚΥΑ θα κριθεί στην πράξη από το κατά πόσο οι δημόσιοι φορείς θα ευαισθητοποιηθούν έναντι του κοινωνικού οφέλους που συνεπάγεται η ανάπτυξη υποδομών και δεν θα επιμείνουν στην εμφάνιση προσκομμάτων και ευκαιριακών και ενίοτε με τοπικιστικό χαρακτήρα πολιτικών, οι οποίες ουδεμία σχέση έχουν με την ανάπτυξη των ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Ως εκ τούτου, θεωρούμε ότι εφόσον η ΕΕΤΤ επιθυμεί να περιφρουρήσει την εφαρμογή της παρούσας ΚΥΑ οφείλει να αναλάβει όχι συντονιστικό, αλλά σε κάθε περίπτωση κομβικό ρόλο. Αυτό σημαίνει ότι πέρα της καταγραφής όλων των αρμόδιων και συναρμόδιων φορέων, οφείλει να δημιουργήσει χώρο στην ιστοσελίδα τις όπου θα αναρτώνται όλες οι αδειοδοτούμενες κοινοποιήσεις ανάπτυξης δικτύων (τις οποίες θα υποχρεώνονται να αποστέλλουν όλοι οι δημόσιοι φορείς) και ει δυνατόν

να δημιουργήσει ηλεκτρονικό αρχείο χωροθέτησης όλων των εγκατεστημένων ηλεκτρονικών δικτυακών υποδομών. Μόνος τρόπος επιτυχίας στο έργο αυτό είναι η οικονομική διαχείριση των τελών διέλευσης και χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης κατά τρόπο συγκεντρωτικό από την ΕΕΤΤ, εξασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό την συμμόρφωση με τις προβλέψεις της ΚΥΑ όλων των δημόσιων αρχών.

- 6) Π2: Η διαδικασία της κεντρικής είσπραξης φαίνεται πιο λειτουργική.
- 7) Π3: Το μεγάλο πλήθος των εμπλεκόμενων φορέων καθιστά μεν δύσκολο τον καθορισμό μίας ενιαίας διαδικασίας είσπραξης τελών, εντούτοις θεωρούμε πως ακριβώς εξαιτίας της πολυπλοκότητας που παρουσιάζει η συγκεκριμένη κατάσταση και για την αποτελεσματικότερη και συντομότερη διεκπεραίωση της υποχρέωσης καταβολής τελών θεωρούμε πως μια ενιαία διαδικασία είσπραξης τελών, π.χ. από την ΕΕΤΤ, θα ήταν λειτουργική και ιδιαίτερα εξυπηρετική τόσο για τους παρόχους όσο και τους εμπλεκόμενους δημόσιους φορείς.
- 8) Π4: Συμφωνούμε, εφόσον καθοριστεί ενιαίος τρόπος καθορισμού τεχνικών προδιαγραφών της Ερώτησης 23.
- 9) Π5: Ναι, θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρχει μία ενιαία διαδικασία είσπραξης των τελών από την ΕΕΤΤ.
- 10) Π6: Εφόσον μια τέτοια λογική δεν συνεπάγεται επιπλέον χρεώσεις για το πάροχο, θεωρούμε ότι είναι μια πιθανή λύση.
- 11) Π7: Ναι.
- 12) Π8: Η αναφορά περί ετήσιας δημοσίευσης του υπολογισμού τελών δικαιωμάτων διέλευσης και των τελών χρήσης, και μάλιστα με απόφαση του αρμοδίου φορέα, μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι τα τέλη μπορούν κάθε έτος να τροποποιούνται ως προς τον τρόπο υπολογισμού των και το ύψος αυτών και παράλληλα κάθε αρμόδιος φορέας δυνατόν να έχει δική του μεθοδολογία και να καθορίζει διαφορετικά το ύψος τελών. Τα ανωτέρω προφανώς δεν συνάδουν προς την κατεύθυνση ανάπτυξης επενδυτικού κλίματος στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών δικτύων. Εάν υπάρχει δυνατότητα, σε οιονδήποτε φορέα παροχής δικαιωμάτων διέλευσης, να απαιτεί για κάθε χρόνο διαφορετικά τέλη και να διαφοροποιεί τα δικαιώματα διέλευσης, κανένας τηλεπικοινωνιακός φορέας δεν θα μπορεί να σχεδιάσει, να επενδύσει και να υλοποιήσει ανάλογα έργα σοβαρά και μακροχρόνια. Προτείνουμε να υπάρξει σαφής αναφορά για τον καθορισμό τελών (διέλευσης και χρήσης) με χαμηλά ποσοστά και με διάκριση όχι την τιμή ζώνης αλλά με βάση ομαδοποιημένα κριτήρια (π.χ. Μητροπολιτικές περιοχές, πόλεις ≤ 5.000 κατοίκων κλπ.) Θεωρούμε ότι μια διαδικασία είσπραξης των τελών σε επίπεδο Νομαρχίας, μπορεί να είναι λειτουργική. Σε κάθε περίπτωση, αν το αρμόδιο όργανο είναι σε θέση να συντονίσει όλους τους δήμους και όλους τους παρόχους θα ήταν όντως λειτουργική μια ενιαία διαδικασία εισπράξεων.
- 13) Π9: Ναι στο πλαίσιο διαφάνειας και τήρησης των οριζόμενων τελών με σκοπό την αποφυγή τυχόν παρελκυστικών τακτικών εκ μέρους των αρμοδίων φορέων.

- 14) Π10: Εκτιμούμε πως μία ενιαία διαδικασία είσπραξης των τελών από την EETT για λογαριασμό των αντίστοιχων αρμοδίων αρχών είναι πιο λειτουργική.
- 15) Π11: Ναι θα διευκόλυνε πολύ τη διαδικασία η είσπραξη των τελών από ενιαίο φορέα για όλους τους φορείς. Η EETT θα μπορούσε να έχει αυτόν τον ρόλο.
- 16) Π13: Η τυχόν ενεργός εμπλοκή της EETT στη διαδικασία είσπραξης τελών αποτελεί ασφαλιστική δικλείδα για αποφυγή των συνεπειών των κρουσμάτων αυθαίρετης και ετερόκλητης συμπεριφοράς των πλείστων (συν)αρμοδίων αρχών. Επιπλέον, θα εξυπηρετούσε ουσιαστικά τη διοικητική οργάνωση των παρόχων, καθώς είναι σαφώς περισσότερο ευχερές να λαμβάνει χώρα η καταβολή τελών σε ένα χώρο για το σύνολο των επιμέρους ανά αρμόδια αρχή οφειλών και να αποτρέπεται η συνεχής και ανά περίπτωση προσέλευση στις οικονομικές υπηρεσίες κάθε αρμόδιας αρχής χωριστά. Επιπρόσθετα η EETT θα αποκτούσε ένα επιπλέον 'μοχλό' επιρροής στους αρμοδίους φορείς στην κατεύθυνση του Τηλεπικοινωνιακού ρόλου της.
- 17) Π15: Οποσδήποτε θα ήταν λειτουργική μια ενιαία διαδικασία είσπραξης τελών από την EETT, αλλιώς θα προκληθεί σημαντική καθυστέρηση από γραφειοκρατικές διαδικασίες κάθε αρμόδιας αρχής. Αρκεί δε η καταβολή στην EETT για να προχωρήσει η διαδικασία, χωρίς να απαιτείται προηγούμενη απόδοση των εισπραχθέντων στην αρμόδια αρχή. Πρόσβαση σε ακίνητη ιδιωτική περιουσία (3.2.9) Σύμφωνα με το γράμμα του Ν. 3431/06 (άρθρο 29 παρ. 7), οι πάροχοι δημόσιων δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών δικαιούνται, κατά τις διατάξεις του ΑΚ και έναντι εύλογης αποζημίωσης, να συστήσουν προσωπική δουλειά σε βάρος ακινήτων ιδιωτών. Από την εν λόγω διατύπωση, προκύπτει ότι ναι μεν οι πάροχοι δικαιούνται, εντούτοις δεν προκύπτει ότι οι ιδιώτες αντίστοιχα υποχρεούνται να ανεχθούν τη σύσταση δουλειάς σε βάρος του ακινήτου τους κι αυτό δεν καθίσταται σαφές από το κείμενο. Παρόλο που στην παρ. 40 γίνεται λόγος για παραπομπή στη διαιτησία της EETT, πρέπει να διευκρινιστεί ότι η ασυμφωνία παρόχου και ιδιώτη δεν παραπέμπεται υποχρεωτικά στη διαιτησία της EETT, αλλά μόνο αν συναινέσουν αμφότερα τα μέρη, όπως ακριβώς ορίζεται στο άρθρο 20 του Ν. 3431/2006 («Για να υπαχθούν οι διαφορές που αναφέρονται στην παρ. 2 στη διαιτησία της EETT απαιτείται είτε προηγούμενη έγγραφη συμφωνία των ενδιαφερομένων είτε αίτηση υπαγωγής του ενός μέρους και ρητή έγγραφη αποδοχή από το άλλο»). Πρέπει δηλαδή να διατυπώνεται ρητά ότι εάν ο ιδιώτης δε συναινεί στη διαιτησία, δεν υπάρχει κανένα μέσο ή τρόπος εξαναγκασμού του, άλλως θα οδηγηθούμε σε κατάσταση που προσομοιάζει με αναγκαστική απαλλοτρίωση, κατά απόλυτη παράβαση των όρων και προϋποθέσεων που θέτει το Σύνταγμα στο άρθρο 17. Σε κάθε περίπτωση πάντως πρόσβασης σε ιδιωτική ακίνητη περιουσία με συμφωνία παρόχου και ιδιοκτήτη, τίθεται θέμα μεταγραφής στο αρμόδιο Κτηματολόγιο/Υποθηκοφυλακείο. Σύμφωνα με το άρθρο 1192 ΑΚ, οι εν ζωή δικαιοπραξίες με τις οποίες συνίσταται εμπράγματο δικαίωμα πάνω σε ακίνητα, μεταγράφονται στο γραφείο μεταγραφών της περιφέρειας του ακινήτου.

- 18) ΔΑ4: Από κάθε φορέα ξεχωριστά για την συστηματοποίηση των εσόδων του.
- 19) ΔΑ1: Σε περίπτωση διέλευσης δικτύων μέσα από στρατιωτικές εγκαταστάσεις τα σχετικά τέλη θα αποτελούν δικαίωμα των οικείων μετοχικών ταμείων και θα αποδίδονται μέσω των οικονομικών υπηρεσιών της μονάδας.

ΕΡΩΤΗΣΗ 25:

Σχολιάστε τις προτάσεις για τις προθεσμίες καταβολής των τελών.

Κατατέθηκαν τα παρακάτω σχόλια:

- 1) ΔΑ1, ΔΑ3. Συμφωνούμε.
- 2) ΟΤΑ2: Να οριστεί ότι επιβάλλεται ελάχιστο τέλος, έστω και χωρίς απόφαση του Δήμου. Το παράβολο να ανέρχεται στα €2.000,00.
- 3) Π2: Τα τέλη χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης να είναι εισπρακτέα εντός του πρώτου εξαμήνου του ημερολογιακού έτους.
- 4) Π3, Π5, Π7, Π10, Π13: Συμφωνούμε με την πρόταση της ΕΕΤΤ.
- 5) Π4: Θεωρούμε ότι πρέπει να αναφέρετε ρητά ότι τα τέλη διέλευσης καταβάλλονται εφάπαξ. Κατά τα άλλα συμφωνούμε με την διατύπωση του άρθρου.
- 6) Π6: Θεωρούμε ότι είναι σκόπιμο η καταβολή των τελών να πραγματοποιείται σε τέσσαρις δόσεις ανά έτος στις αρχές κάθε τρίμηνου.
- 7) Π8: Προτείνεται, στην περίπτωση που η χορήγηση των δικαιωμάτων διέλευσης έγινε κατά το δεύτερο εξάμηνο του έτους, να μειώνονται στο 50% τα τέλη χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης για το επόμενο έτος (πρώτο έτος είσπραξης τους). Παράλληλα, προτείνουμε η είσπραξη να γίνεται σε 4 τριμηνιαίες δόσεις, στην αρχή κάθε τριμήνου.
- 8) Π11: Θα ήταν προτιμότερο αντί να προπληρώνονται, δηλαδή να είναι εισπρακτέα εντός του πρώτου τριμήνου του ημερολογιακού έτους για το οποίο προβλέπεται η χρήση να είναι εισπρακτέα εντός του πρώτου τριμήνου του επόμενου ημερολογιακού έτους το οποίο αφορά η χρήση.

Πρόσβαση σε ακίνητη ιδιοκτησία**ΕΡΩΤΗΣΗ 26:**

Θεωρείτε σκόπιμο να ρυθμιστούν οι όροι της συμφωνίας μεταξύ των δύο ενδιαφερομένων μερών;

Κατατέθηκαν οι παρακάτω απόψεις:

- 1) ΔΑ1: Ναι εφόσον δεν παραβιάζονται όροι που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος την προστασία της δημόσια υγείας και θέματα άμυνας της χώρας.
- 2) ΔΑ3: Συμφωνούμε.
- 3) ΔΑ6: Θεωρούμε ότι θα πρέπει να γίνει ειδική μνεία στο άρθρο 39 για τις βιομηχανικές περιοχές. Κατά τα άλλα συμφωνούμε με το άρθρο 39 και θεωρούμε ότι οι όροι της συμφωνίας μεταξύ των δυο ενδιαφερομένων μερών πρέπει να ρυθμίζονται μεταξύ τους και κατά περίπτωση και όχι με βάση κάποιες προδιαγραφές που αφορούν κυρίως το Δημόσιο τομέα.
- 4) Π1: Θεωρούμε ότι οι όροι συνεργασίας ιδιωτών ή ΝΠΙΔ θα πρέπει να αφηθούν στη σφαίρα της συμβατικής ελευθερίας των μερών. Μια τέτοια παρέμβαση κρίνουμε ότι υπερβαίνει και τις αρμοδιότητες της ΕΕΤΤ.
- 5) Π2: Ναι για να αποφεύγονται παράλογες απαιτήσεις των ιδιοκτητών και καθυστέρησης του έργου.
- 6) Π3: Στην περίπτωση της πρόσβασης σε ιδιωτική ακίνητη περιουσία με συμφωνία παρόχου και ιδιοκτήτη, δεδομένου ότι αυτή αποτελεί μία σχέση ιδιωτικού δικαίου που ρυθμίζεται από τις διατάξεις περί πραγματικών δουλειών του ΑΚ θεωρούμε πως η προτεινόμενη διατύπωση αρκεί και δεν απαιτείται περαιτέρω ρύθμιση των όρων των επιμέρους συμφωνιών. Π7: Συμφωνούμε με την πρόταση της ΕΕΤΤ.
- 7) Π4: Ναι, θεωρούμε πως απαιτείται ρύθμιση όταν ο ιδιοκτήτης κατέχει μονοπωλιακή θέση (π.χ., στην περίπτωση εναέριων δικτύων). Σε αυτήν την περίπτωση πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρχει ρύθμιση και υποχρέωση του ιδιοκτήτη που κατέχει μονοπωλιακή θέση ή κατείχε τέτοια θέση την περίοδο που εγκατέστησε τις σχετικές υποδομές, να προσφέρει σε όλους του παρόχους που αιτούνται ευκολιών με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις την συγκατάθεσή του. Επιπλέον, και σε κάθε περίπτωση, πρέπει να υπάρξει ρύθμιση για το αντάλλαγμα και τις εγγυήσεις τα οποία πρέπει να είναι εύλογα.
- 8) Π5: Εφόσον δεν υπάρχει εναλλακτικός τρόπος όδευσης θα πρέπει ο κάτοχος να υποχρεούται να παραχωρήσει δουλειά διόδου στον πάροχο βάσει ενιαίων γενικών και ειδικών όρων προσαρμοσμένων αναλόγως.
- 9) Π6: Δεν το θεωρούμε σκόπιμο.
- 10) Π8: Σε περίπτωση μη ρύθμισης των όρων της συμφωνίας μεταξύ των δύο ενδιαφερομένων μερών σπανίως θα εκτελούνται έργα σε ιδιωτικές ιδιοκτησίες, λόγω κυρίως των χρονοβόρων διαδικασιών που θα απαιτούνται για σύσταση δουλείας και την συμφωνία ως προς τους όρους, τις προϋποθέσεις και τα ανταλλάγματα μεταξύ παρόχου και ιδιοκτήτη. Παράλληλα προτείνουμε την ακόλουθη διατύπωση: «Δεν απαιτείται σύσταση δουλείας ή καταβολή ανταλλάγματος στην περίπτωση που η πρόσβαση σε ιδιωτική ακίνητη περιουσία

γίνεται για την εξυπηρέτηση του ιδιοκτήτη ή του χρήστη της ιδιοκτησίας αυτής».

- 11) Π9: Θεωρείται σκόπιμο στο πλαίσιο καθορισμού των υποχρεώσεων και δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων μερών.
- 12) Π11: Δεδομένης της αρχής της συμβατικής ελευθερίας των μερών που ισχύει στον Αστικό Κώδικα δεν φαίνεται να μπορεί να δεσμευτεί εκ των προτέρων ο ιδιώτης από προδιατυπωμένους όρους σύμβασης. Η συμβατική σχέση μεταξύ ιδιώτη και παρόχου θα πρέπει να είναι σύμφωνη με την κείμενη νομοθεσία αλλά δεν μπορεί να καθοριστεί εκ των προτέρων.
- 13) Π13: Δεν θεωρείται σε καμία περίπτωση σκόπιμο καθώς οι επιμέρους όροι μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο διαπραγμάτευσης μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών.

ΕΡΩΤΗΣΗ 27:

Θεωρείτε πλήρη τα κριτήρια για την αξιολόγηση της ορθότητας κάθε αιτήματος παρόχου για την πρόσβαση σε ή την απόκτηση περιουσίας; Σε αρνητική περίπτωση προτείνετε επιπρόσθετα.

Κατατέθηκαν οι ακόλουθες απόψεις:

- 1) ΔΑ1: Συμφωνούμε υπό την προϋπόθεση που τίθεται από το Σύνταγμα και την Εθνική και Κοινοτική Νομοθεσία για τη προστασία της ακίνητης περιουσίας.
- 2) ΔΑ3, Π2, Π3, Π6, Π7, Π9, Π10, : Συμφωνούμε.
- 3) Π1: Κρίνουμε ότι ειδικά αναφορικά με το θέμα της παραπομπής τυχόν έλλειψης consensus περί της διέλευσης στη διαιτησία ενώπιον της ΕΕΤΤ, και προκειμένου να αντιμετωπιστούν εν τη γενέσει τους οποιαδήποτε ήθελε υποτεθεί προβλήματα νομικής φύσεως να επαναληφθεί η διατύπωση του Ν3431/06 και να οριστεί ότι: "Σε περίπτωση που πρόκειται για δημόσιο δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών και δεν παρέχεται συγκατάθεση ή δεν επέρχεται συμφωνία μεταξύ παρόχου και ιδιοκτήτη αναφορικά με την είσοδο ή το αντάλλαγμα ή τις εγγυήσεις (για τα προβλεπόμενα της παραγράφου 39) τότε το θέμα δύναται να παραπέμπεται κατόπιν αμοιβαίας συγκατάθεσης των εμπλεκόμενων μερών σύμφωνα με το άρθρο 18 και 20 του Ν3431/06 στην μόνιμη διαιτησία της ΕΕΤΤ."
- 4) Π5: Αναφορικά με την διαιτησία της ΕΕΤΤ θα πρέπει να δημιουργηθεί ένα αυστηρό χρονοδιάγραμμα μέσα στο οποίο θα εκδίδεται η απόφαση της ΕΕΤΤ το οποίο δεν θα υπερβαίνει τις 15 ημέρες από την υποβολή της αίτησης.
- 5) Π11: Δεν είναι αρμόδια η ΕΕΤΤ να κρίνει ως διαιτητής δεσμευτικά για την συμφωνία ή μη του παρόχου και του ιδιοκτήτη. Η πρόταση αυτή της ΕΕΤΤ αντίκειται στο 1ο Πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ για την προστασία της ιδιοκτησίας και στο άρθ. 8 του Συντάγματος για το φυσικό δικαστή. Δεδομένου ότι το άρθ. 29 Ν.

3431/06 παραπέμπει στις διατάξεις του Α.Κ. για τις πραγματικές δουλείες και δεδομένου ότι ούτε ο Ν.3431/06 προβλέπει την υπαγωγή σε διαιτησία για την επίλυση τέτοιων διαφορών, είναι αυτονόητο ότι για την επίλυση των διαφορών με τους ιδιώτες ως προς την παραχώρηση δικαιώματος διέλευσης αρμόδια είναι τα πολιτικά δικαστήρια και ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας. Συνεπώς η διάταξη αυτή υπερβαίνει τη νομοθετική εξουσιοδότηση και είναι αντισυνταγματική. Θα ήταν επιτρεπτή μόνο η προαιρετική υπαγωγή σε διαιτησία της ΕΕΤΤ ως μια πρώτη προσπάθεια συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς, χωρίς όμως να στερείται ο ιδιοκτήτης την δικαστική του προστασία. Αντίστοιχα και για το δικαίωμα προσωρινής αφαίρεσης, μετατόπισης ή προστασίας των στοιχείων δικτύου που είναι εγκατεστημένα στην ιδιοκτησία του (ιδιώτη) δεν μπορεί να ισχύσει κάτι άλλο από τις σχετικές διατάξεις του Αστικού Κώδικα. Διαφορετικές ρυθμίσεις αποτελούν ανεπίτρεπτη τροποποίηση του Αστικού Κώδικα.

- 6) Π13: Συμφωνούμε ως προς τα τιθέμενα κριτήρια εφόσον και τα δύο μέρη επιθυμούν μια τέτοια ρύθμιση και την διαιτησία της ΕΕΤΤ.
- 7) Π4: Δεν θεωρούμε πρακτικά εφαρμόσιμη την παραπάνω ρύθμιση, καθώς η ΕΕΤΤ δεν μπορεί να υποκαταστήσει τα αρμόδια δικαστήρια στα οποία μπορεί να προσφύγει κάθε ένα από τα μέρη. Παρόλα αυτά και σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να τίθεται χρονικό πλαίσιο επίλυσης της διαφοράς στην ΕΕΤΤ που να μην ξεπερνά τον ένα (1) μήνα.
- 8) Π8: Τα κριτήρια θεωρούνται επαρκή. Επισημαίνεται ότι συχνά η ανάγκη για εγκατάσταση δικτύου σε ιδιοκτησίες προκύπτει από την άρνηση χορήγησης άδειας για εγκατάστασή του εντός της ζώνης απαλλοτριώσεως οδού. Αυτό συμβαίνει επειδή οι αρμόδιες αρχές επιθυμούν να αποφύγουν την καταβολή της δαπάνης μετατόπισης του δικτύου στην περίπτωση μελλοντικής βελτίωσης ή διαπλάτυνσης της οδού και το ενδεχόμενο πρόκλησης βλαβών στο δίκτυο από εργολάβους τους (κατά τον καθαρισμό των τάφρων ομβρίων, την τοποθέτηση στηθαίων ή την δενδροφύτευση). Για το σκοπό αυτό γίνεται επίκληση από τις Δημόσιες συνήθως αρχές της Εγκυκλίου Β. 20/1979 του τότε Υ.Δ.Ε. (νυν Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.) που απαιτεί την εγκατάσταση του δικτύου εκτός του εύρους καταλήψεως της οδού (πρόκειται για το πλάτος που η κατασκευή της οδού έχει επηρεάσει το φυσικό έδαφος). Στην περίπτωση που παρ' όλα αυτά επιτευχθεί συμφωνία για εγκατάσταση εντός του εύρους καταλήψεως τίθεται ως όρος στο Συμφωνητικό, που συντάσσεται από την αρμόδια αρχή, η υποχρέωση μετατόπισης του δικτύου με έξοδα του παρόχου σε περίπτωση διαπλάτυνσης ή βελτίωσης της οδού (ενώ ο Ν. 999/1979 διατηρεί την προβλεπόμενη από τον Α.Ν. 351/1968 υποχρέωση καταβολής της δαπάνης μετατόπισης από τα κονδύλια κατασκευής του έργου διαπλάτυνσης ή βελτίωσης, για έργα εκτός των Μειζόνων Περιφερειών Αθηνών και Θεσσαλονίκης). Είναι σκόπιμο η Κ.Υ.Α. να εξαιρέσει με ρητή αναφορά τα έργα εγκατάστασης Δικτύων Ηλ. Επικοινωνιών από την υποχρέωση κατασκευής εκτός του εύρους καταλήψεως των οδών. Σε αντίθετη περίπτωση θα προκύπτουν, ιδιαίτερα κατά την εγκατάσταση καλωδίων Οπτ. Ινών του δικτύου κορμού παράλληλα σε οδούς εκτός οικισμών, ανάγκες εγκατάστασης

των καλωδίων αυτών σε ιδιοκτησίες και αδυναμία έγκαιρης ολοκλήρωσης των έργων αν έστω και ένας ιδιοκτήτης ακολουθήσει τη δικαστική οδό.

- 9) ΔΑ6: Στο άρθρο 40 θεωρούμε ότι είναι σκόπιμο να προστεθεί: "Για την αποδοχή ή την απόρριψη του αιτήματος του παρόχου η ΕΕΤΤ θα λαμβάνει υπόψη:
- Α) Όπως περιγράφεται στο κείμενο της ΕΕΤΤ.
 - Β) Όπως περιγράφεται στο κείμενο της ΕΕΤΤ.
 - Γ) Τα αναμενόμενα κέρδη του παρόχου από την δραστηριότητα αυτή τα οποία θα πρέπει να τελούν σε εύλογη αναλογία σε σχέση με το αντάλλαγμα που θα καταβάλει ο πάροχος στον ιδιοκτήτη του ακίνητου (χρήση δικαιώματος διέλευσης). Το αντάλλαγμα αυτό θα πρέπει να υπόκειται σε αναθεώρηση κατά τακτά χρονικά διαστήματα."

ΕΡΩΤΗΣΗ 28:

Υπάρχουν άλλα θέματα προς ρύθμιση; Αν ναι, σχολιάστε.

Τέθηκαν υπόψη της ΕΕΤΤ τα ακόλουθα:

- 1) Π9: Στην παρ. 41 "Ρύθμιση άλλων Θεμάτων" διαφωνούμε με την διατήρηση δικαιώματος εκ μέρους του ιδιοκτήτη να ζητήσει την εφαρμογή ειδικών τεχνικών προδιαγραφών, αλλά θεωρούμε ότι θα πρέπει να έχει σαφώς λόγο στο τελικό αποτέλεσμα αποκατάστασης.
- 2) Π8: Προτείνετε, στην παράγραφο 41, να απαλειφθεί η αναφορά σχετικά με το δικαίωμα του ιδιοκτήτη να απαιτήσει την τήρηση ειδικών τεχνικών προδιαγραφών για εκτέλεση έργων εγκατάστασης δικτύων εντός της ιδιοκτησίας του δεδομένου ότι δύναται να αποτελέσει αφορμή για αυθαιρεσίες. Προτείνουμε να καθορισθεί ότι για διέλευση από πρασιές, προκήπια ή καλλιεργημένες, καλλιεργήσιμες ή χέρσες ιδιοκτησίες οι τεχνικές απαιτήσεις περιορίζονται, εκτός από την έντεχνη επαναφορά στην υφισταμένη κατάσταση, στην υποχρέωση εγκατάστασης του δικτύου σε ελάχιστο βάθος 0,80 μ. (1,00 μ. σε καλλιέργειες στις οποίες γίνεται βαθιά άροση).
- 3) Π11: Θα μπορούσε να προστεθεί μια γενικότερη πρόβλεψη, ότι δηλαδή συμπληρωματικά του Κανονισμού αυτού, εφόσον δεν υπάρχει κάποια ευνοϊκότερη ρύθμιση στον Κανονισμό, εφαρμόζεται ο Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας. Θα πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη και για την αδειοδότηση / πολεοδομική έγκριση τυποποιημένων δομικών κατασκευών (π.χ. οικίσκων) για επίγεια δίκτυα.
- 4) Π3: Η Εταιρία μας θεωρεί απαραίτητο να παρατείνεται η ισχύς του χορηγηθέντος δικαιώματος διέλευσης στις περιπτώσεις που για οποιονδήποτε λόγο δεν

καθίσταται εφικτή η ολοκλήρωση των εργασιών εγκατάστασης τηλεπικοινωνιακού δικτύου εντός του γνωστοποιηθέντος χρονοδιαγράμματος. Κατά συνέπεια, θεωρούμε πως θα πρέπει να προβλεφθεί μία συγκεκριμένη διαδικασία σύμφωνα με την οποία θα παρατείνεται η ισχύς της ληφθείσας σχετικά άδειας.

- 5) Π5: Το κείμενο βάσης της δημόσιας διαβούλευσης δεν αναφέρει τίποτα σχετικά με την περίπτωση άρνησης των αρμόδιων αρχών να χορηγήσουν δικαίωμα διέλευσης και εγκατάστασης σε κάποιο πάροχο. Ο νόμος 3431/2006 στο άρθρο 29 παράγραφο 6 προβλέπει προσφυγή ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου, που δικάζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Τα τμήματα όμως αυτά δεν έχουν ακόμα δημιουργηθεί και θεωρούμε ότι η ρύθμιση αυτή πρέπει να γίνει άμεσα, όπως επίσης κρίνουμε αναγκαίο να οριστεί κι αυστηρό χρονοδιάγραμμα για την έκδοση της απόφασης, ώστε να επιλύονται άμεσα όλες οι αντιδικίες που θα δημιουργούνται μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των παρόχων δημόσιων δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
- 6) Π13: Ένα ζήτημα, το οποίο παραμένει αρρυθμιστο με βάση το γνωστοποιηθέν περιεχόμενο του κειμένου της Διαβούλευσης, αποτελεί το δικαίωμα παράτασης της ισχύος του χορηγηθέντος δικαιώματος διέλευσης. Η ικανοποίηση του εν λόγω δικαιώματος κρίνεται απαραίτητη στις περιπτώσεις που για οποιονδήποτε λόγο δεν καθίσταται εφικτή η ολοκλήρωση των εργασιών εγκατάστασης τηλεπικοινωνιακού δικτύου εντός των γνωστοποιηθέντος χρονοδιαγράμματος. Θα πρέπει λοιπόν να προβλεφθεί κάποια απλή και ιδιαίτερα σύντομη διαδικασία για την παράταση της ισχύος της οικείας άδειας και τη γνωστοποίηση του εν λόγω γεγονότος σε κάθε εμπλεκόμενο. Επίσης, θα πρέπει να αντιμετωπισθεί το ταχύτερο δυνατόν το ζήτημα της επίλυσης των διαφορών που ανακύπτουν στο πλαίσιο της εφαρμογής της διαδικασίας χορήγησης δικαιώματος διέλευσης μεταξύ των παρόχων και των (συν)αρμοδίων κατά περίπτωση αρχών. Η εισαχθείσα με το Ν. 3431/2006 διαδικασία επίλυσης μέσω της προσφυγής στο αρμόδιο κατά τόπο Διοικητικό Εφετείο δεν συνάδει με τη βούληση του νομοθέτη για ταχεία επίλυση των αναφερόμενων διαφορών, προκειμένου να μην επέρχεται καθυστέρηση στην υλοποίηση των επιχειρηματικών σχεδίων των παρόχων. Τούτο συμβαίνει, διότι η διαδικασία είναι και πάλι χρονοβόρα, όπως και υπό το προγενέστερο καθεστώς, αφού παρεμβάλλεται χρονικό διάστημα πλέον των έξι (6) μηνών μεταξύ της κατάθεσης της προσφυγής και του απλού προσδιορισμού της συζήτησής της, χωρίς καν να γίνεται λόγος για τον χρόνο συζήτησής αυτής. Με βάση τα εν λόγω δεδομένα, έχει ακυρωθεί στην πράξη η βούληση του νομοθέτη για την άρση των εμποδίων προς ταχεία διευθέτηση των αναφερόμενων διαφορών, καθώς και για την απεμπλοκή των παρόχων από ατέρμονες δικαστικές διαμάχες που εμποδίζουν την ανάπτυξη του δικτύου τους.
- 7) Π15: Το βασικότερο θέμα, όπως και στην αρχή αναφέρθηκε, είναι ότι πρέπει με τη διαδικασία να δίδεται προτεραιότητα στους παρόχους, τους καταναλωτές - δημότες και την κοινή ωφέλεια από την ταχεία και ανεμπόδιστη ανάπτυξη

υποδομών και όχι να θεσμοθετηθεί μία πολύπλοκη γραφειοκρατική διαδικασία υπέρ των Δήμων και λοιπών δημοσίων γραφειοκρατική διαδικασία υπέρ των Δήμων και λοιπών δημοσίων φορέων.

- 8) Π1: Θεωρούμε ότι η παρούσα διαβούλευση δεν αντιμετωπίζει το θέμα τυχόν τελών διέλευσης ή ακόμα και τελών χρήσης δικαιώματος διέλευσης τα οποία έχουν καταβληθεί και είτε υπερβαίνουν κατά πολύ τα δικαιώματα διέλευσης (όπως αυτά υπολογίζονται επί τη βάση του προτεινόμενου με την παρούσα ΚΥΑ μηχανισμού) είτε αφορούν τη χρήση δικαιώματος διέλευσης επόμενων – μελλοντικών μηνών ή ακόμη και ετών. Πιστεύουμε ότι θα πρέπει να περιληφθεί πρόβλεψη όπου τα ήδη καταβεβλημένα ποσά κατά μέρος που υπερβαίνουν τα πραγματικά οφειλόμενα, επί τη βάση του υπολογισμού που προβλέπεται στην ΚΥΑ, θα πρέπει να επιστραφούν στους παρόχους. Σε διαφορετική περίπτωση θα πρέπει να πιστωθούν υπέρ των παρόχων και εφόσον οι πάροχοι προβούν – εντός των επόμενων 5 ετών- σε νέες διελύσεις από χώρους αρμοδιότητας των δημοσίων αρχών ποτ έχουν εισπράξει υπερβάλλοντα τέλη, αυτές οφείλουν να εισπράξουν απομειωμένα τέλη κατά το ποσό που έχει πιστωθεί σε έκαστο πάροχο λόγω παρελθουσών υπερβολικών χρεώσεων
- 9) ΔΑ1: Όχι πλέον αυτών που έχουν προταθεί με το παρόν κατά περίπτωση. Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να εξασφαλίζεται ευελιξία στην υπηρεσία σε θέματα που άπτονται την Εθνικής Ασφάλειας και τα οποία μεταβάλλονται χρονικά πολλές φορές.

Απαντήσεις ως προς τα τέλη για τη χορήγηση και χρήση δικαιωμάτων διέλευσης

Υπολογισμός των τελών διέλευσης

Ερώτηση 29:

Σχολιάστε επί της αρχής το μοντέλο υπολογισμού των τελών δικαιωμάτων διέλευσης και τοποθετηθείτε επί της κάλυψης των γενικών αρχών της ενότητας 3.1 [του κειμένου της διαβούλευσης]. Προτείνετε, εάν το θεωρείτε απαραίτητο, εναλλακτικό μοντέλο υπολογισμών ή τροποποιήσεις στο υφιστάμενο και τις παραμέτρους του.

Κατατέθηκαν τα ακόλουθα σχόλια:

- 1) ΔΑ1: Συμφωνούμε πλην της παρ 16. εάν η αναβάθμιση ή η συντήρηση απαιτεί ανακατασκευή τμημάτων ή του συνόλου του δικτύου τότε κατά την γνώμη μας θα πρέπει να επιβάλλονται τέλη.
- 2) ΔΑ3: Συμφωνούμε.
- 3) ΔΑ5: Νομίζουμε ότι και τα τρία τέλη θα πρέπει να καταβάλλονται στο ΥΠΕΧΩΔΕ και όχι μόνο το τέλος διαχείρισης.
- 4) ΟΤΑ1: Ως γνωστό οι δήμοι αποτελούν τον Α' βαθμό αυτοδιοίκησης και οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις το Β' (είναι ΝΠΔΔ) οπότε πρέπει τα τέλη διέλευσης, για τις περιοχές αρμοδιότητας των Ν. Αυτοδιοικήσεων να περιλαμβάνουν το κόστος κατάληψης. Όσο αφορά τις αποδοχές του μηχανικού 5 ετών, ποια θα είναι η βάση αναφορά. Το ΤΕΕ ή οι αποδοχές των μηχανικών του δημοσίου;
- 5) Π1: Θεωρούμε ότι θα πρέπει να αντιστοιχηθεί η προτεινόμενη τιμή ζώνης (10€) με την εμπορική αξία (αντικειμενικές τιμές) των αντίστοιχων οδών. Στην περίπτωση αυτή σε ένα δήμο, η τιμή ζώνης θα ορίζεται σε 10€ μόνο για τις οδούς εκείνες με την μέγιστη αντικειμενική αξία. Αντίθετα σε οδούς όπου η αντικειμενική αξία ορίζεται χαμηλότερα και η τιμή ζώνης θα πρέπει να είναι ποσοστιαία απομειωμένη (πχ εφόσον η αντικειμενική αξία μιας οδού είναι 20% μικρότερη από τη μέγιστη αντικειμενική αξία ενός δήμου και η τιμή ζώνης θα πρέπει να ορίζεται 20% χαμηλότερα, ήτοι 8€). σε διαφορετική περίπτωση μετά βεβαιότητας όλες οι αρμόδιες αρχές θα προβαίνουν σε προσδιορισμό της μέγιστης τιμής ζώνης αδιάκριτα για όλες τις οδεύσεις. Ειδικότερα για οδούς που βρίσκονται μεταξύ γεωγραφικών τετραγώνων με διαφορετικές αντικειμενικές αξίες ως τιμή αναφοράς θα πρέπει να λαμβάνεται, επί τη βάση της αρχής αναλογικότητας, η μικρότερη αντικειμενική αξία.

6) Π2: Στο κείμενο καθορισμού των τελών χορήγησης και χρήσης των δικαιωμάτων διέλευσης προτείνονται τα εξής:

i) Ειδικά σχόλια:

- Στο άρθρο 3.2 , παράγραφος 15, περίπτωση 2, υποπερίπτωση γ, σημειώνεται : Πάρα πολύ μεγάλο κόστος. Το κόστος πρέπει να είναι συμβολικό.
- Στο άρθρο 3.2 , παράγραφος 15, περίπτωση 3, υποπερίπτωση α, σημειώνεται : Πάρα πολύ μεγάλο κόστος.
- Στο άρθρο 3.2 , παράγραφος 15, περίπτωση 3, υποπερίπτωση β, σημειώνεται : Το κόστος πρέπει να είναι συμβολικό.

ii) Γενικά σχόλια:

- Συμφωνούμε επί της αρχής για το μοντέλο υπολογισμού των τελών δικαιωμάτων διέλευσης. Οι αναφερόμενες ανώτατες τιμές ζώνης (TZ) χρήζουν βελτίωσης.
- Σχετικά με την υπέρβαση του χρόνου κατάληψης επιφέρει υπέρμετρες οικονομικές συνέπειες για τον πάροχο, που δεν συνάδουν προς την αρχή της αναλογικότητας, ούτε συμβάλλουν στην ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς, ενθαρρύνοντας αποτελεσματικές επενδύσεις ως προς την δικτυακή υποδομή.
- Το διοικητικό κόστος διαχείρισης, το οποίο ανέρχεται στο ποσό των 250 € το θεωρούμε πολύ υψηλό όπως επίσης είναι δυσανάλογο και το τεχνικό κόστος και ιδιαίτερα το ότι αυτό υπολογίζεται με βάση τις ανθρωπομήρες απασχόλησης του μηχανικού, ο οποίος υποτίθεται ότι ενεργεί μια αυτοψία ανά εβδομάδα.

7) Π4: Συμφωνούμε.

8) Π6: Δεν έχουμε κάποια ιδιαίτερη παρατήρηση επί του μοντέλου. Για επεκτάσεις, όμως, μικρών έργων, κάτω από το 1 χλμ , με σκοπό την διασύνδεση σταθμών πρόσβασης και τη παροχή της βασικής υπηρεσίας ή ευρυζωνικών υπηρεσιών και ακλουθώντας τυπικές προδιαγραφές κατασκευής δεν θα πρέπει να χρεώνονται τέλη διέλευσης.

9) Π10: Συμφωνούμε επί της αρχής με το μοντέλο υπολογισμού των τελών διέλευσης με τις ακόλουθες όμως παρατηρήσεις-τροποποιήσεις:

- Θα πρέπει να δίδεται επαρκής αιτιολόγηση από τους Αρμόδιους Φορείς για τον καθορισμό των ζωνών και των σχετικών τιμών ανά ζώνη.
- Το τεχνικό κόστος θα πρέπει να είναι σταθερό και να οριστεί από την EETT, καθώς ο περιγραφόμενος τρόπος υπολογισμού δεν είναι ξεκάθαρος.

- 10) ΣΦ1, Π5, Π7, Π12, Π14: Θεωρούμε ότι η υπέρβαση του χρόνου κατάληψης (η οποία διατυπώνεται στη σχετική φόρμουλα με το σύμβολο Ψ) επιφέρει υπέρμετρες οικονομικές συνέπειες για τον πάροχο, που δεν συνάδουν προς την αρχή της αναλογικότητας, ούτε συμβάλλουν στην ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς, ενθαρρύνοντας αποτελεσματικές επενδύσεις ως προς την δικτυακή υποδομή. Θεωρούμε δυσανάλογο το διοικητικό κόστος διαχείρισης, το οποίο ανέρχεται στο ποσό των 250 €. Θεωρούμε δυσανάλογο τον τρόπο υπολογισμού τους τεχνικού κόστους και ιδιαίτερα το ότι αυτό υπολογίζεται με βάση τις ανθρωποημέρες απασχόλησης του μηχανικού, ο οποίος υποτίθεται ότι ενεργεί μια αυτοψία ανά εβδομάδα. Θέτουμε υπόψη στην Ε.Ε.Τ.Τ. ότι τέτοια δυσανάλογη ρύθμιση δεν προβλέπεται σε χωματουργικά έργα που διενεργούνται για την εγκατάσταση άλλων δικτύων.
- 11) Π9: Διαφωνούμε με την αναφορά στην παρ.12 της υποχρέωσης αποκατάστασης με επανάληση του φρεζαρίσματος του οδοστρώματος σε πλάτος τουλάχιστον 1,5 μέτρου για κάθε περίπτωση. Θεωρούμε ότι το φρεζάρισμα θα πρέπει να καλύπτει το μέγιστο 1 μέτρο για πλάτος τομών έως 40 εκατοστά, ενώ το πλάτος του 1,5 μέτρου θα πρέπει να εφαρμόζεται για πλάτος τομών από 40 εκατοστά και άνω. Θεωρούμε ότι η υπέρβαση του χρόνου κατάληψης (η οποία διατυπώνεται στη σχετική φόρμουλα με το σύμβολο Ψ) επιφέρει υπέρμετρες οικονομικές συνέπειες για τον πάροχο, που δεν συνάδουν προς την αρχή της αναλογικότητας, ούτε συμβάλλουν στην ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς, ενθαρρύνοντας αποτελεσματικές επενδύσεις ως προς την δικτυακή υποδομή. Περαιτέρω να επισημάνουμε ότι οι υπερβάσεις του χρόνου κατάληψης δεν οφείλονται πάντοτε σε υπαιτιότητα του παρόχου, αλλά και σε άλλους αστάθμητους παράγοντες που δεν μπορεί να ελέγξει ο τελευταίος (πχ καιρικά φαινόμενα, διαδηλώσεις κλπ). Για αυτόν τον λόγο προτείνουμε όπως και ανωτέρω (Ε.10.) την γνωστοποίηση επικαιροποιημένου χρονοδιαγράμματος κατά περίπτωση με αντίστοιχη οικονομική επιβάρυνση και εξαίρεση του συμβόλου Ψ από τη σχετική φόρμουλα υπολογισμού. Θεωρούμε δυσανάλογο το διοικητικό κόστος διαχείρισης, το οποίο ανέρχεται στο ποσό των 250 €. Θεωρούμε δυσανάλογο τον τρόπο υπολογισμού τους τεχνικού κόστους και ιδιαίτερα το ότι αυτό υπολογίζεται με βάση τις ανθρωποημέρες απασχόλησης του μηχανικού, ο οποίος υποτίθεται ότι ενεργεί μια αυτοψία ανά εβδομάδα. Θέτουμε υπόψη στην Ε.Ε.Τ.Τ. ότι τέτοια δυσανάλογη ρύθμιση δεν προβλέπεται σε χωματουργικά έργα που διενεργούνται για την εγκατάσταση άλλων δημόσιων δικτύων.
- 12) Π11: Να μην θεωρείται ως υπέρβαση του χρόνου κατάληψης κοινοχρήστου χώρου η υπέρβαση που οφείλεται σε περιστατικά ανωτέρας βίας. Σε περίπτωση υπέρβασης του χρόνου, η προσαύξηση του κόστους κατάληψης των κοινοχρήστων χώρων να καταβάλλεται απολογιστικά, χωρίς αναστολή των εργασιών. Στην περίπτωση των έργων πρόσβασης: α) το κόστος κατάληψης να είναι μηδενικό και β) να μην απαιτείται έλεγχος των εργασιών κτλ. από μηχανικό του φορέα.

13) Π13: Ως προς το ζήτημα του τέλους διέλευσης θα πρέπει να παρατηρηθεί ότι:

- δεν παρέχεται εύλογη δικαιολογία για το γεγονός, ότι η επιβολή τέλους διέλευσης συνδέεται με την υποχρέωση των παρόχων να προβαίνουν σε αποκατάσταση της επιφάνειας του χώρου εγκατάστασης τηλεπικοινωνιακού δικτύου. Οι δύο παράμετροι είναι άσχετοι μεταξύ τους, καθώς η οποιαδήποτε επιβολή τέτοιου τέλους, εφόσον μάλιστα αντιστοιχεί στο τέλος κατάληψης κοινοχρήστων χώρων, θα μπορούσε να στηριχθεί αποκλειστικά και μόνο στο γεγονός της κατάληψης του χώρου εγκατάστασης του τηλεπικοινωνιακού δικτύου.
- Ένα σημαντικό ζήτημα ρύθμισης αποτελεί η εισαγωγή πρόβλεψης, βάσει της οποίας η αρμόδια Διεύθυνση Τροχαίας να επιτρέπει την εκτέλεση εργασιών καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος της άδειας διέλευσης, χωρίς να δικαιούται να επιβάλει περιορισμούς ως προς τις ημέρες και ώρες εκτέλεσης, καθώς έτσι επέρχεται πλήρης εκ των υστέρων ανατροπή του υποβληθέντος χρονοδιαγράμματος του παρόχου.
- Η όποια επαύξηση λόγω καθυστέρησης μπορεί να υπάρχει μόνο όταν οφείλεται σε απόλυτη υπαιτιότητα του παρόχου. Επίσης, δεν είναι ορθό να προκύπτει επαύξηση της τιμής ζώνης κατά ποσοστό 2% ανά ημέρα σε περίπτωση υπέρβασης του δηλωθέντος χρόνου. Το λογικό είναι να επέρχεται επαύξηση του τυχόν οφειλόμενου τέλους κατά το ποσό που αναλογεί ανά πρόσθετη ημέρα / ώρα υπέρβασης. Τέλος, πρέπει να ορισθεί μια οροφή στο εν λόγω ποσοστό σε μηνιαία (ή μεγαλύτερη) βάση και προτείνεται να γίνει 10% μέγιστο ανά μήνα.
- Το παράβολο του διοικητικού κόστους διαχείρισης είναι ιδιαίτερα υψηλό και προτείνεται και στο σημείο αυτό να μην αφορά ακραία κυκλώματα πελατών, εφόσον έχει ήδη καταβληθεί από τον ίδιο πάροχο σε σχέση με το δίκτυο κορμού.
- Εφόσον δεν προβλέπεται οποιοδήποτε άλλο κόστος, πλην του διαχειριστικού, για μία πλειάδα αρμοδίων αρχών, το ίδιο θα πρέπει να ισχύει ως προς το σύνολό τους, αφού η διαδικασία εκτέλεσης εργασιών εγκατάστασης τηλεπικοινωνιακού δικτύου και η υλοποίηση του δικαιώματος διέλευσης είναι ακριβώς η ίδια σε όλες τις περιπτώσεις.
- Σε κάθε δε περίπτωση, θα πρέπει να σημειωθεί, ότι εφόσον γίνεται δεκτό, ότι ο αρμόδιος μηχανικός θα διενεργεί μία αυτοψία ανά εβδομάδα, δεν γίνεται κατανοητό γιατί θα πρέπει να υπολογίζεται η μικτή αμοιβή του για ολόκληρη την εργάσιμη ημέρα. Συνεπώς, θα πρέπει να μειωθεί δραστικά αυτή σε ποσοστό 10% της ημερήσιας μικτής αμοιβής του και μόνο για μία – την τελευταία - εβδομάδα, αφού ο μόνος λόγος διενέργειας αυτοψίας έγκειται αποκλειστικά στον έλεγχο του σταδίου αποκατάστασης της επιφάνειας του χώρου εγκατάστασης τηλεπικοινωνιακού δικτύου, το οποίο εντοπίζεται στο τέλος του χρόνου εκτέλεσης των σχετικών

εργασιών.

14) Π8: Προτείνεται το μοντέλο υπολογισμού των τελών να απλοποιηθεί, δηλαδή:

- Τα τέλη να υπολογίζονται με βάση το συνολικό μήκος και να διατηρηθεί η υποχρέωση ολοκλήρωσης των εργασιών εκάστου τμήματος σε συγκεκριμένη προθεσμία.
- Σε περίπτωση αδικαιολόγητης καθυστέρησης να μη γίνεται επαύξηση της τιμής ζώνης, καθώς η επαύξηση του χρόνου κατάληψης θα αυξάνει ούτως ή άλλως τα τέλη για το τμήμα εκείνο στο οποίο υπάρχει καθυστέρηση.
- Η αναπροσαρμογή της μέγιστης τιμής ζώνης (π.χ. των 10 €) να γίνεται σε ετήσια βάση, τιμαριθμικώς.
- Για το «διοικητικό κόστος διαχείρισης» ενός έργου προτείνεται να καταβάλλεται παράβολο όχι μεγαλύτερο των 50 €.
- Το «τεχνικό κόστος» να συσχετισθεί με το μήκος των εργασιών που εκτελούνται.
- Να μη καταβάλλονται τέλη για λειτουργικά έξοδα.
- Στο κείμενο αναφέρεται ότι «το ύψος των τελών πρέπει να μην καθιστά οικονομικά ασύμφορη τη διενέργεια κάθε σχετικής επένδυσης». Είναι απαραίτητο να τηρηθεί η αρχή αυτή και στην πράξη και να υιοθετηθεί το ίδιο και για το κόστος διαχείρισης που επιβάλλουν οι νέες διαδικασίες, δηλαδή οι διαδικασίες να είναι απλές και λειτουργικές, να μη επιβαρύνουν σημαντικά το έργο, που ήδη εκτελούν οι εμπλεκόμενες Υπηρεσίες και Επιχειρήσεις, και να παράγουν αποτελέσματα που δεν θα γίνονται διαρκώς αφορμές αμφισβητήσεων και διαφωνιών (και πρόσθετης άσκοπης απασχόλησης εξ' αιτίας αυτού). Αναλυτικά, σχετικά με τον υπολογισμό των τελών διέλευσης η παράγραφος 12 πρέπει να απαλειφθεί ή να περιορισθεί σε μνεία της υποχρέωσης έντεχνης κατασκευής και τήρησης των Τεχνικών Προδιαγραφών.
- Σε περίπτωση συμφωνίας με τον αρμόδιο φορέα συντήρησης του χώρου για εκτέλεση από εκείνον (δηλαδή το φορέα) των αποκαταστάσεων, οι εγγυήσεις πρέπει να μειώνονται στο ελάχιστο. Σημαντικό είναι να κατοχυρώνεται στην περίπτωση αυτή ο πάροχος έναντι ενδεχόμενης καθυστέρησης αποκατάστασης με συνυπογραφή πρωτοκόλλου με τον φορέα για ετοιμότητα εκάστου τμήματος του έργου προς αποκατάσταση, ενδεχομένως ενσωματωμένου στο τυποποιημένο έντυπο καταγραφής στοιχείων (βλ. Μέρος Α', παρ. 3.2.6. (2) – (3)). Με την παράδοση προς αποκατάσταση τερματίζεται και το χρονικό διάστημα «κατάληψης» του τμήματος από τον πάροχο. Πρακτική δυσκολία για τη διαδικασία αυτή είναι ότι το Έργο θα διαχωρίζεται σε δύο τμήματα, από τα οποία το πρώτο θα εκτελείται από τον εργολάβο του παρόχου και το δεύτερο από το φορέα. Προτείνεται να απλοποιηθεί ο υπολογισμός της παραγράφου 15α

(να υπολογίζονται με δεδομένο το συνολικό μήκος) και να διατηρηθεί η υποχρέωση ολοκλήρωσης των εργασιών εκάστου τμήματος σε συγκεκριμένη προθεσμία. Σε κάθε περίπτωση αδικαιολόγητης καθυστέρησης να μη γίνεται επαύξηση της τιμής ζώνης, καθώς η επαύξηση του χρόνου κατάληψης θα αυξάνει ούτως ή άλλως τα τέλη (αποτελώντας το απαιτούμενο «αντικίνητρο»). Το τμήμα που θα λαμβάνεται υπ' όψιν στην περίπτωση αυτή θα είναι μόνο αυτό στο οποίο υπάρχει καθυστέρηση (δεν είναι σωστό να επιβαρύνεται ένα ολόκληρο έργο που έχει αποκατασταθεί εξ' αιτίας της εκκρεμότητας σε μια θέση, π.χ. σε ένα λάκκο συνδέσμου). Στην παράγραφο (γ) δεν γίνεται αντιληπτός ο λόγος της συσχέτισης με την τιμή ζώνης της περιοχής. Θεωρούμε ότι είναι απαραίτητο να τεθεί περιορισμός που να εμποδίζει τους φορείς να απαιτούν τη μέγιστη τιμή ζώνης (π.χ. τα 10 €) για το μεγαλύτερο μέρος της έκτασης της περιοχής αρμοδιότητάς τους. Η αναπροσαρμογή της μέγιστης τιμής ζώνης (π.χ. των 10 €) να γίνεται σε ετήσια βάση τιμαριθμικώς (με εφαρμογή της ετήσιας μεταβολής του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή της Ε.Σ.Υ.Ε.). Αφού ο φόρτος εργασίας που προκαλείται στον αρμόδιο φορέα αυξάνει το κόστος διαχείρισης και οδηγεί στην επιβολή των τελών, είναι σκόπιμο οι διαδικασίες που σχετίζονται με τα τέλη να είναι οι ελάχιστες δυνατές, ώστε να μην αποτελούν το κύριο αίτιο της ανωτέρω επιβάρυνσης. Καθώς μάλιστα ανάλογος φόρτος εργασίας προκαλείται και στον πάροχο για την τήρηση των διαδικασιών που προβλέπονται το πραγματικό κόστος για τον πάροχο, μαζί με τις προμήθειες των εγγυητικών επιστολών, είναι υπερδιπλάσιο των τελών. Σχετικά προτείνεται να καταβάλλεται παράβολο αξίας όχι μεγαλύτερης από 50 €. Μικρότερο παράβολο αξίας 10 € να καταβάλλεται στα έργα σποραδικών μικροεπεκτάσεων (Το ποσό των 10 € θα καταβάλλεται για την κατάθεση του φακέλου του έργου και όχι για κάθε μια επί μέρους Μ/Ε. Υπενθυμίζεται ότι ο φάκελος αρχικά δεν περιέχει σχέδια και για το λόγο αυτό θα εξαιρείται από τη διαδικασία δημοσίευσης). Σε περίπτωση εκτέλεσης περισσότερων του ενός έργων του ίδιου παρόχου στην περιοχή αρμοδιότητας του ίδιου φορέα να εισπράττεται μια φορά το παράβολο κατά περίπτωση. (β) Στον προτεινόμενο υπολογισμό η ημέρα εκτέλεσης αυτοψίας στο εκτελούμενο έργο υπολογίζεται ως ημέρα αποκλειστικής απασχόλησης για το υπ' όψιν έργο. Τούτο δεν είναι αληθές ούτε για έργα πολύ μεγάλης έκτασης και με πολλά μέτωπα εργασίας. Το προτεινόμενο ποσό πρέπει να συσχετισθεί με το μήκος των εργασιών που εκτελούνται. Αυτό θα κάνει δικαιότερη τη χρέωση των τελών ενός παρόχου που είναι υποχρεωμένος να εκτελεί περισσότερα του ενός έργα στην περιοχή αρμοδιότητας του ίδιου φορέα. Υπενθυμίζεται ότι ένα Έργο (= εργολαβία) συνήθως εκτελείται σε ευρύτερη περιοχή και τα επί μέρους τμήματά του εμπίπτουν (το κάθε ένα) στην περιοχή αρμοδιότητας διαφορετικού φορέα με συνέπεια την επιβάρυνση με το άθροισμα των προβλεπόμενων επί μέρους τελών. (γ) Για τους λόγους που προαναφέρθηκαν προτείνεται να

μηδενισθούν τα καταβαλλόμενα τέλη για λειτουργικά έξοδα(10%).

15) Π14: Θεωρούμε ότι η υπέρβαση του χρόνου κατάληψης (η οποία διατυπώνεται στη σχετική φόρμουλα με το σύμβολο Ψ) επιφέρει υπέρμετρες οικονομικές συνέπειες για τον πάροχο, που δεν συνάδουν προς την αρχή της αναλογικότητας, ούτε συμβάλλουν στην ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς, ενθαρρύνοντας αποτελεσματικές επενδύσεις ως προς την δικτυακή υποδομή. Θεωρούμε δυσανάλογο το διοικητικό κόστος διαχείρισης, το οποίο ανέρχεται στο ποσό των 250 €. Θεωρούμε δυσανάλογο τον τρόπο υπολογισμού τους τεχνικού κόστους και ιδιαίτερα το ότι αυτό υπολογίζεται με βάση τις ανθρωπομήρες απασχόλησης του μηχανικού, ο οποίος υποτίθεται ότι ενεργεί μια αυτοψία ανά εβδομάδα. Θέτουμε υπόψη στην Ε.Ε.Τ.Τ. ότι τέτοια δυσανάλογη ρύθμιση δεν προβλέπεται σε χωματουργικά έργα που διενεργούνται για την εγκατάσταση άλλων δικτύων.

16) Π15: Σύμφωνα με τον ορισμό που αναγράφεται στο Κείμενο Βάσης επί των Διαδικασιών και στην παρ. 3.2.1 αυτού: «Τα τέλη διέλευσης ταυτίζονται εννοιολογικά με τα τέλη κατάληψης κοινοχρήστων χώρων, παρ. 3β του άρθρου 3 του Ν. 1080/1980». Στο υπό συζήτηση Κείμενο αναφέρεται ότι: «Τα τέλη διέλευσης υπολογίζονται από το άθροισμα του κόστους κατάληψης κοινοχρήστου χώρου και του κόστους διαχείρισης [...] Το κόστος διαχείρισης αφορά στο φόρτο εργασίας που προκαλείται στον αρμόδιο φορέα και διακρίνεται σε διοικητικό, τεχνικό και λειτουργικό. Το συνολικό κόστος προκύπτει από το άθροισμα των τριών ανωτέρω.»

i) Όσον αφορά στο κατά τα άνω «κόστος διαχείρισης»:

- Πουθενά στο Ν. 1080/1982 δεν αναφέρεται επιβάρυνση λόγω «διαχείρισης». παρ. 6 του εν λόγω άρθρου 3 (στο οποίο εννοιολογικά παραπέμπει το κείμενο της παρούσης) δεν αναφέρει κανένα διοικητικό, τεχνικό και λειτουργικό κόστος, δεν αναφέρει κόστος λόγω φόρτου εργασίας, αναφέρει λειτουργικό κόστος, δεν αναφέρει κόστος λόγω φόρτου εργασίας, αναφέρει ρητά μόνο τέλος κατάληψης κοινοχρήστων χώρων.
- Στο άρθρο 29 του Ν. 3431/2006, το οποίο αποτελεί τη βάση για την παρούσα διαβούλευση αναφέρεται: παρ. 1 : «[...]με σκοπό τη διευκόλυνση της διενέργειας επενδύσεων για τη δημιουργία δικτυακής υποδομής» . παρ 7: «Ο καθορισμός των τελών διέπεται από αντικειμενικότητα, διαφάνεια, αμεροληψία και αναλογικότητα προς τον επιδιωκόμενο σκοπό. Το ύψος των τελών πρέπει να μην καθιστά οικονομικά ασύμφορη τη διενέργεια της επένδυσης» παρ. 11: «Πέραν της υποχρέωσης καταβολής τελών διέλευσης και τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης, ο πάροχος δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών δεν υπέχει υποχρέωση καταβολής άλλου σχετικού, με τα ανωτέρω, τέλους».

ii) Το παρόν κείμενο, εισάγει ένα νέο εννοιολογικά «τέλος», το τέλος διαχείρισης, το οποίο επιμερίζεται ως εξής:

- διοικητικό: μόνο για τη διεκπεραίωση της αίτησης, παράβολο ανερχόμενο σε 250 Ευρώ. Το ποσό αυτό είναι παράλογο δεδομένου:
 - (1) ότι συγκριτικά με παρόμοιες αδειοδοτήσεις και διαδικασίες, το ύψος του εν λόγω Παραβόλου δεν δικαιολογείται. Η Πολεοδομία, για παράδειγμα, δεν εισπράττει ποσό.
 - (2) ο φόρτος εργασίας που δημιουργείται είναι μεγαλύτερος, δεδομένης της πληθώρας και του περιεχομένου των μελετών που υποβάλλονται.
 - (3) οι πάροχοι θα επιβαρύνονται σε κάθε μία αίτηση με το εν λόγω ποσό για μία απλή σύνδεση πελάτη, ήτοι για κάθε μεμονωμένη τοποθέτηση ευκολίας (όπως αναγράφεται στο κείμενο με τα παραδείγματα). Το προτεινόμενο συνεπώς ποσό – διοικητικό κόστος δε βασίζεται σε διάταξη νόμου, δεν ορίζεται με ρεαλιστικά κριτήρια και καθιστά καθόλα ασύμφορη τη διενέργεια της επένδυσης. Για τους λόγους που αναφέρονται ανωτέρω, θεωρούμε ότι οι προβλέψεις που αφορούν τέλη διαχείρισης πρέπει να διαγραφούν..
- τεχνικό: υπολογίζεται με βάση το χρονοδιάγραμμα του έργου εγκατάστασης των ευκολιών και με πρόβλεψη μίας αυτοψίας ανά εβδομάδα, προφανώς (έτσι όπως διατυπώνεται και δεν διευκρινίζεται) όχι μόνο κατά το στάδιο της αποκατάστασης αλλά και κατά το στάδιο της εγκατάστασης. Η εν λόγω πρόβλεψη κρίνεται αδικαιολόγητη για τους παρακάτω λόγους:
 - (1) Θεωρητικά, οι αρμόδιοι και συναρμόδιοι φορείς έχουν προεγκρίνει τον σχετικό φάκελο του έργου, την τεχνική μελέτη και περιγραφή, τη συμβατότητα του τρόπου αποκατάστασης με τις προδιαγραφές του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. – έχουν λάβει και 250 Ευρώ προς τούτο!
 - (2) Για τις εργασίες εγκατάστασης και αποκατάστασης προβλέπεται εγγύηση καλής εκτέλεσης και σύμβαση ασφάλισης αστικής ευθύνης. Εάν ισχύσει η ρύθμιση της μίας αυτοψίας ανά εβδομάδα από μηχανικό του Δημοσίου κατά την εγκατάσταση, δεν υπάρχει κανένας νόμιμος λόγος να εκδίδεται εγγύηση καλής εκτέλεσης /αποκατάστασης, κανένας λόγος να ακολουθείται διαδικασία προέγκρισης των τεχνικών όρων και προδιαγραφών, αφού οι εργασίες κατά την εκτέλεσή τους θα επιβλέπονται και θα εγκρίνονται από τον υπεύθυνο μηχανικό. Οι πάροχοι καταβάλλουν χρήματα στους εργολάβους, δεσμεύουν κεφάλαια για την εγγύηση και την ασφάλιση, δεν είναι δυνατόν να επιβαρύνονται και με υπέρογκη αμοιβή για συνεχή και καθολική επίβλεψη των εργασιών από μηχανικό του Δημοσίου. Επί της ουσίας η δουλειά του μηχανικού του Δημοσίου είναι (και πρέπει να είναι) αποκλειστικά και μόνο να πιστοποιήσει ότι η αποκατάσταση του χώρου / δρόμου έγινε προσηκόντως. Προς τούτο δεν απαιτείται επίβλεψη σε εβδομαδιαία βάση του συνόλου των εργασιών, αλλά η

αυτοψία πρέπει και αρκεί να λαμβάνει χώρα μόνο μια φορά και μόνο κατά το στάδιο αποκατάστασης των χώρων. Σε περίπτωση συνεπώς που ήθελε κριθεί απαραίτητη η θεσμοθέτηση τεχνικού κόστους, ο προτεινόμενος τρόπος υπολογισμού της αμοιβής του μηχανικού στερείται νόμιμης και λογικής βάσης. Αρκεί η επίβλεψη (και η σχετική αμοιβή) άπαξ και μόνο κατά τη διάρκεια των εργασιών αποκατάστασης και όχι κατά τη διάρκεια των εργασιών εγκατάστασης.

- λειτουργικά: ορίζεται το ύψος των λεγόμενων «λειτουργικών» εξόδων σε ποσοστό 10% του αθροίσματος των ανωτέρω τελών. Εντούτοις, δεν αναγράφεται πουθενά σε τι ακριβώς συνίστανται τα εν λόγω έξοδα, ποια η νομική και ποια η λογική βάση. Καθόλα αυθαίρετα και αόριστα θεσμοθετείται το σχετικό τέλος.

Θεωρούμε συνεπώς ότι τα τέλη διέλευσης ως προτείνονται από το παρόν κείμενο δεν είναι ανάλογα του επιδιωκόμενου σκοπού, δεν είναι διαφανή, δεν συνάδουν με το πνεύμα και το γράμμα της σχετικής νομοθεσίας και σε κάθε περίπτωση έρχονται σε προφανή αντίθεση με την εμπορική πολιτική και τα συμφέροντα όλων των παρόχων ηλεκτρονικών επικοινωνιών, καθιστούν οικονομικά ασύμφορη τη διενέργεια κάθε σχετικής επένδυσης, παραβλέποντας το γεγονός ότι οι πάροχο προσφέρουν υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, οι οποίες εξυπηρετούν το κοινό όφελος και εν τέλει έρχονται σε προφανή αντίθεση με τα συμφέροντα των ιδίων των καταναλωτών, οι οποίοι θα επιβαρυνθούν με το κόστος.

Οι συγκεκριμένες προβλέψεις κρίνονται επωφελείς μόνο για τους εμπλεκόμενους διοικητικούς φορείς, αφού καλούνται οι πάροχοι να πληρώνουν ιδιαίτερα υψηλό αντίτιμο για παροχή διοικητικών υπηρεσιών και όχι για την κατάληψη κοινοχρήστων χώρων, σε αντίθεση με κάθε σχετική νομοθετική διάταξη και μάλιστα για την υλοποίηση έργων που χαρακτηρίζονται (ακόμα και από την ΕΕ) ως έργα δημόσιας ωφέλειας. Προτείνουμε συμπερασματικά να οριστεί «τέλος διέλευσης» μόνο το τέλος κατάληψης κοινοχρήστων χώρων για όσο χρόνο διαρκούν οι εργασίες εγκατάστασης δικτύου, υπολογιζόμενο ως αναγράφεται στο κείμενο βάσης με την εξής παρατήρηση: είναι εύλογο ότι ο υπολογισμός θα γίνεται με βάση τα εκάστοτε τετραγωνικά που καταλαμβάνει ο πάροχος ανά φάση εργασιών και όχι με βάση τα συνολικά τ.μ. του έργου και τη συνολική διάρκεια, διότι οι εργασίες θα προχωρούν με τμηματική κατάληψη. Άλλως και σε κάθε περίπτωση, προτείνουμε:

A) η πρόβλεψη σχετικά με το διοικητικό τέλος / κόστος (ήτοι το παράβολο των 250 Ευρώ) να διαγραφεί,

B) λειτουργικό κόστος να μην υπάρχει και

Γ) τεχνικό κόστος να ορίζεται η αμοιβή του μηχανικού με υπολογισμό σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα αποκατάστασης του χώρου και όχι εγκατάστασης των ευκολιών.

17) Π3: Η Εταιρία μας είναι αντίθετη σε οιαδήποτε καταβολή τελών. Πιστεύουμε

πως θα πρέπει, όπως και στο παράδειγμα της ΔΕΠΑ, που αναφέρουμε στη Γενική μας Παρατήρηση, να μην καταβάλλουμε ούτε τέλη διέλευσης ούτε τέλη χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης. Η συγκεκριμένη θέση μας είναι εύλογη και δίκαιη αφού αποβλέπει και συντείνει στην αντικειμενικότητα, διαφάνεια, αμεροληψία και αναλογικότητα προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, ήτοι στο να μην καθίσταται οικονομικά ασύμφορη η διενέργεια επένδυσης για την ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών και των τηλεπικοινωνιών στην Ελλάδα.

- 18) ΟΤΑ3: Όπως φαίνεται από το κείμενο βάσης για την Δημόσια Διαβούλευση της ΕΕΤΤ, τα τέλη διέλευσης και τα τέλη χρήσης δικαιώματος διέλευσης ταυτίζονται εννοιολογικά με τα τέλη χρήσης κοινόχρηστων χώρων των παραγράφων 3α και 3β του Ν1080/80. Σύμφωνα με το παραπάνω νόμο επιτρέπεται υπέρ Δήμου ή Κοινότητας επιβολή τέλους εις βάρος εκείνων που χρησιμοποιούνται διαρκώς ή πρόσκαιρος πεζοδρόμια, οδούς, πλατείες και γενικά κοινόχρηστους χώρους και το υπέδαφος αυτών. Το κατά την ανώτερο παράγραφο τέλος ορίζεται ως ετήσιο δι αποφάσεως του Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου κατά τετραγωνικό μέτρο, ανεξάρτητα από το χρόνο χρήσης και ανάλογα με την περιοχή της πόλης στην οποία βρίσκεται ο συγκεκριμένος χώρος. Με την καταβολή του τέλους εκδίδεται και η άδεια χρήσης κοινόχρηστου χώρου. Επομένως και στην συγκεκριμένη περίπτωση καταβολής τελών διέλευσης και των τελών χρήσης δικαιώματος διέλευσης υπό, επί και υπέρ του εδάφους θα εκδίδεται από το Δήμο σχετική απόφαση. Τα ανώτερα τέλη δεν μπορεί να είναι ενιαία δεδομένου ότι η αξία γης αλλάζει από περιοχή σε περιοχή και κατά συνέπεια θα πρέπει να οριστούν από το Δήμο. Σε καμία περίπτωση ο προσδιορισμός των τελών χρήσης δικαιώματος διέλευσης δεν περιλαμβάνει τη καταβολή των προβλεπόμενων καταβλητέων τελών χρήσης των επίγειων χώρων των κοινοχρήστων μερών οι οποίοι καταλαμβάνονται από τερματικές διατάξεις χρησιμοποιούμενες έναντι αμοιβής από τελικούς καταναλωτές υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών καθόσον πρόκειται για εμπορική πλέον εκμετάλλευση επίγειου κοινόχρηστου χώρου. επί του ζητήματος του προσδιορισμού του ύψους των τελών διέλευσης και τελών χρήσης δικαιώματος διέλευσης θα πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός της καταβολής απ το Δήμο υψηλότατων αποζημιώσεων για απαλλοτρίωση των κοινοχρήστων περιοχών και την μετατροπή τους σε οδούς, πλατείες, πεζοδρόμια κλπ, ανερχομένων από 1000-3000 €/τ.μ λόγω της υψηλής αξίας γης η χρήσης της οποίας δεν μπορεί να παραχωρηθεί έναντι ευτελούς ποσού τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης.

ΕΡΩΤΗΣΗ 30:

Σχολιάστε επί της αρχής το μοντέλο υπολογισμού των τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης και τοποθετηθείτε επί της κάλυψης των γενικών αρχών της ενότητας 3.1 [του κειμένου της Διαβούλευσης]. Προτείνετε, αν το θεωρείτε απαραίτητο, εναλλακτικό μοντέλο υπολογισμών ή τροποποιήσεις στο υφιστάμενο.

Κατατέθηκαν τα παρακάτω σχόλια:

- 1) ΔΑ1: Επί του (3) δ δεν καθορίζεται ο τρόπος προσδιορισμού της αξίας γης σε περίπτωση διέλευσης δικτύων μέσα από στρατιωτικές εγκαταστάσεις. Όταν τα στρατόπεδα βρίσκονται εντός πόλεως τότε θα πρέπει η αξία γης να συμπίπτει με εκείνη της ευρύτερης περιοχής. Όταν βρίσκονται σε περιοχές εκτός σχεδίου, απαιτείται να καθοριστεί σαφής τρόπος καθορισμού της τιμής ανά τ.μ.
- 2) ΔΑ3: Συμφωνούμε.
- 3) ΟΤΑ1: Τέλη χρήσης θα πρέπει να καταβάλλονται και στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις.
- 4) Π1: Επί της αρχής θεωρούμε ότι η επιβολή τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης εκ των πραγμάτων τίθεται σε έωλη και ατεκμηρίωτη νομική βάση. Θεωρούμε ότι ειδικά για τις υπόγειες οδεύσεις πέρα των τελών διέλευσης (πρόσκαιρης όχλησης και κατάληψης) δεν θα πρέπει να καταβάλλονται τέλη χρήσης των δικαιωμάτων διέλευσης, δεδομένου ότι καμία περαιτέρω όχληση ή κατάληψη δεν προκαλείται. Επομένως, δεν υφίσταται η επιβαλλόμενη και προαπαιτούμενη από το νόμο ανταποδοτικότητα για την επιβολή τέλους υπέρ δημοσίου φορέα. Είναι δε πιθανόν επί την νομική βάση αυτή, ορισμένοι πάροχοι να αναζητήσουν την επιστροφή τυχόν καταβληθέντων τελών χρήσης με τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού.
- 5) Π3: Βλ. την απάντησή μας στην ερώτηση 29.
- 6) Π4: Συμφωνούμε.
- 7) Π6: Δεν έχουμε κάποια ιδιαίτερη παρατήρηση επί του μοντέλου.
- 8) ΣΦ1, Π2, Π5, Π7, Π9, Π12, Π14: Θεωρούμε ότι από τον τρόπο υπολογισμού των τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης προκύπτει ο κανόνας ότι όσο πιο επιφανειακά γίνεται η εκσκαφή, τόσο φθηνότερα θα είναι τα τέλη χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης για τον πάροχο, γεγονός που ενδεχομένως θα οδηγήσει ορισμένους παρόχους, για λόγους περικοπής των εξόδων τους, σε υποχωρήσεις ως προς την ποιότητα κατασκευής των δικτύων τους. Για τον λόγο αυτό, θεωρούμε ότι το βάθος της εκσκαφής δεν θα πρέπει να συνυπολογίζεται στον τρόπο υπολογισμού των τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης. Ενώ ορίζεται ανώτατη τιμή ζώνης για το κόστος κατάληψης κοινοχρήστων χώρων (παρ. 15 (2) (γ) του κειμένου βάσης), δεν γίνεται το ίδιο για τον υπολογισμό της τιμής ζώνης στα τέλη χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης. Αντίθετα, ο συσχετισμός της τιμής ζώνης με την ισχύουσα τιμή ζώνης για ακίνητα σύμφωνα με το σύστημα Α.Π.Α.Α. ενδεχομένως να καταστήσει υπέρμετρα υψηλό το κόστος των τελών χρήσης. Για το λόγο αυτό προτείνουμε να θεσπιστεί και στην περίπτωση των τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης ανώτατο όριο στην τιμή ζώνης. Επιπρόσθετα των παραπάνω, ο Π2 θεωρεί ότι τα τέλη χρήσης πρέπει να είναι συμβολικά.

9) Π8: Σχετικά με τον υπολογισμό τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης, έχουμε να σχολιάσουμε τα ακόλουθα: Το προτεινόμενο μοντέλο υπολογισμού των τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης και των παραμέτρων του προτείνεται να υποστεί τις μεταβολές που σημειώνονται ανωτέρω. Σε αντίθετη περίπτωση θεωρούμε ότι δεν καλύπτει τις γενικές αρχές της ενότητας 3.1 (τόσο εξαιτίας του ύψους των τελών και του κόστους διαχείρισης όσο και για τη διακριτική μεταχείριση σε βάρος του Ο.Τ.Ε., σε περίπτωση μη εξαίρεσης του εναερίου δικτύου πρόσβασης από τα υπέρογκα και πολλαπλάσια των αντίστοιχων τελών του υπογείου δικτύου τέλη χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης). Ειδικότερα, (17) Στους φορείς στους οποίους δεν καταβάλλονται τέλη χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης πρέπει να προστεθούν η Γεν. Δ/νση Δημ. Περιουσίας & Κληροδοτημάτων του Υπ. Οικονομίας & Οικονομικών, αρμόδια για τις ζώνες αιγιαλού – παραλίας και τις όχθες και την παρόχθια ζώνη ποταμών και λιμνών (η απαλλαγή των υποθαλασσίων δικτύων δεν απαλλάσσει τα άλλου είδους δίκτυα που τυχόν διέρχονται από τις ανωτέρω ζώνες) και η Δασική Υπηρεσία. Επίσης να προστεθούν οι φορείς διοίκησης και εκμετάλλευσης ή οι Οργανισμοί λιμένων και το Γεν. Επιτελείο Εθν. Άμυνας, εφ' όσον το δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών εξυπηρετεί δικές τους ανάγκες (εναλλακτικώς να σημειωθεί ότι κατόπιν συμφωνίας με τον αρμόδιο φορέα είναι δυνατή η απαλλαγή από τα τέλη χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης όταν το δίκτυο εξυπηρετεί ανάγκες επικοινωνίας του φορέα). Να συμπληρωθεί ότι «σε περίπτωση χορήγησης των δικαιωμάτων διέλευσης συγκεκριμένου δικτύου από φορέα που δεν εισπράττει τέλη χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης (Νομ. Αυτοδιοίκηση, Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. κλπ.) δεν επιτρέπεται χρέωση τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης σε περίπτωση αλλαγής των αρμοδιοτήτων (π.χ. υπαγωγής της οδού στην περιοχή αρμοδιότητας της Δημοτικής Αυτοδιοίκησης)». Ανάλογα πρέπει να εφαρμόζονται και στην περίπτωση μετατόπισης του δικτύου από ζώνη αρμοδιότητας φορέα που δεν εισπράττει τέλη χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης σε ζώνη αρμοδιότητας που εισπράττει τέτοια τέλη, στην περίπτωση που η μετατόπιση προκαλείται από ενέργεια του πρώτου φορέα και όχι από πρωτοβουλία του παρόχου. Δηλαδή «σε περίπτωση χορήγησης των δικαιωμάτων διέλευσης συγκεκριμένου δικτύου από φορέα που δεν εισπράττει τέλη χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης (Νομ. Αυτοδιοίκηση, Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. κλπ.) δεν επιτρέπεται χρέωση τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης σε περίπτωση μετατόπισης του δικτύου σε ζώνη αρμοδιότητας φορέα που εισπράττει τέτοια τέλη, εφ' όσον η μετατόπιση πραγματοποιήθηκε λόγω έργου ή αιτήματος του πρώτου φορέα».

10) Π10: Όμοια με ερώτηση 31.

11) Π11: Σχετικά με το ύψος των τελών διέλευσης και χρήσης θα πρέπει ίσως να γίνει μια γενικότερη παρατήρηση μείωσής τους, με το σκεπτικό ότι όλοι οι πάροχοι δημόσιων δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών είναι επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και δεδομένου ότι η ανάπτυξη της ευρυζωνικότητας ανήκει στους πρωταρχικούς στόχους της Ευρωπαϊκής και της εγχώριας πολιτικής για την στρατηγική ανάπτυξης της οικονομίας και της τεχνολογίας θα πρέπει να δοθούν

κίνητρα στις επιχειρήσεις ώστε να συμβάλλουν στην ανάπτυξή της. Κατά τα λοιπά τα μοντέλα υπολογισμού τελών χρήσης είναι αποδεκτά

- 12) Π13: Ως προς το ζήτημα του τέλους χρήσης δικαιώματος διέλευσης θα πρέπει να σημειωθεί ότι, εφόσον δεν προβλέπεται η καταβολή τέτοιου τέλους για μία πλειάδα αρμοδίων αρχών, το ίδιο θα πρέπει να ισχύει ως προς το σύνολό τους, αφού η φύση της χρήσης του εγκατασταθέντος τηλεπικοινωνιακού δικτύου είναι ακριβώς η ίδια σε όλες τις περιπτώσεις. Η επιλογή αυτή καθίσταται περισσότερο επιτακτική εξαιτίας του γεγονότος ότι προβλέπεται εξαίρεση των υφισταμένων δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών από την εν λόγω υποχρέωση, χωρίς να υφίσταται καμία απολύτως διαφορά ως προς τις σχετικές παραμέτρους χρήσης και εκμετάλλευσης μεταξύ των δικτύων που έχουν εγκατασταθεί πριν και μετά από την ισχύ του υπό έκδοση Κανονισμού.

Π15: Όμοια με ερώτηση 31.

ΕΡΩΤΗΣΗ 31:

Τοποθετείτε επί του προτεινόμενου μοντέλου υπολογισμού των τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης και των παραμέτρων του.

Κατατέθηκαν οι ακόλουθες τοποθετήσεις:

- 1) ΔΑ1: Συμφωνούμε.
- 2) ΔΑ3: Συμφωνούμε.
- 3) ΟΤΑ1: Πρέπει να γίνει πρόβλεψη ως εξής: Ο ενδιαφερόμενος πάροχος είναι υποχρεωμένος να προσκομίζει από την αντίστοιχη ΔΟΥ της περιοχής όπου πρόκειται να εγκαταστήσει δίκτυο του πίνακα με τις ισχύουσες τιμές ζώνης σύμφωνα με το σύστημα Α.Π.Α.Α.
- 4) ΟΤΑ2: Για τις υπέρ του εδάφους ευκολίες το ανοιγμένο εμβαδόν να υπολογίζεται στο τετραπλάσιο, προκειμένου να προστατευτεί η αστική περιοχή από αισθητική υποβάθμιση, ή εν πάση περίπτωση να είναι ασύμφορο για τους παρόχους να εγκαταστήσουν εναέρια δίκτυα. Η καταβολή αυτού του τέλους είναι υποχρεωτική, ανεξαρτήτως της βούλησης κάθε Δήμου. Να οριστεί ρητά ότι από το τέλος για τις υπέρ του εδάφους ευκολίες δεν απαλλάσσονται τα ήδη εγκατεστημένα δίκτυα του ΟΤΕ.
- 5) Π1: Θεωρούμε θεμελιωδώς εσφαλμένη να χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης ως τιμή αναφοράς η αντικειμενική αξία της συγκεκριμένης χάραξης. Διαφεύγει της δημόσιας διαβούλευσης ότι η αντικειμενική αξία μιας γεωγραφικής ζώνης απομειώνεται όταν αναφερόμαστε όταν αναφερόμαστε σε κάτω του ισογείου επίπεδα (υπόγεια). Στις περιπτώσεις

αυτές για των υπολογισμό της αντικειμενικής αξίας ενός τ.μ η αντικειμενική αξία πολλαπλασιάζεται με συντελεστή μικρότερο της μονάδας (π.χ 1200*0,9 ή 0,8 κλπ). Η αρχή αυτή, η οποία λαμβάνεται υπόψη και από τα δικαστήρια ως δικαστικό τεκμήριο, δεδομένου ότι αυτός ο μηχανισμός υπολογισμού αντικειμενικών αξιών για κάτω του οδοστρώματος χώρους, θα πρέπει να τηρηθεί και στην παρούσα δημόσια διαβούλευση, τουλάχιστον όταν αναφερόμαστε σε υπό του οδοστρώματος οδεύσεις. Ως εκ τούτου, θεωρούμε ότι η αντικειμενική αξία μια σ ζώνης δεν πρέπει να λαμβάνεται καθεαυτή, ως τιμή αναφοράς, αλλά να λαμβάνεται απομειώμενη, πολλαπλασιαζόμενη με ένα συντελεστή 0,5. Περαιτέρω. Όπως και ανωτέρω αναφέραμε σε άλλο σημείο της δημόσιας διαβούλευσης για οδεύσεις που βρίσκονται μεταξύ γεωγραφικών τετραγώνων με διαφορετικές αντικειμενικές αξίες, ως τιμή αναφοράς θα πρέπει να λαμβάνεται, επί τη βάση της αρχής αναλογικότητας η μικρότερη αντικειμενική αξία.

- 6) Π2: Συμφωνούμε επί της αρχής για το μοντέλο υπολογισμού των τελών δικαιωμάτων διέλευσης. Οι σταθερές του μοντέλου όπως τιμές ζώνης (TZ) αναφερόμενες ανώτατες τιμές χρήζουν βελτίωσης. Θα πρέπει να θεσπισθούν ανώτατες τιμές. Βλέπε και στην Απάντηση ερωτ. 30. Θεωρούμε ότι τα τέλη χρήσης θα πρέπει να είναι συμβολικά.
- 7) Π4: Συμφωνούμε.
- 8) Π6: Η τιμή ζώνης δεν θα πρέπει να υπολογίζεται με βάση το σύστημα Α.Π.Α.Α καθώς η αξία διέλευσης από μια διαδρομή δεν μπορεί να σχετίζεται με την αντικειμενική αξία της περιοχής. Προτείνεται τα τέλη χρήσης να προσδιορίζονται με ενιαίο τρόπο από την ΕΕΤΤ αφού πρόκειται για τηλεπικοινωνιακό αγαθό.
- 9) Π8: Το προτεινόμενο μοντέλο υπολογισμού των τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης και των παραμέτρων του προτείνεται να υποστεί τις μεταβολές που σημειώνονται παρακάτω:
 - (20) (α) Αν υπάρχει εγκατάσταση ευκολίας εντός κτιρίου, τούτο φυσιολογικά θα συμβαίνει για την εξυπηρέτηση του κυρίου ή του χρήστη του κτιρίου και είναι παράλογη στην περίπτωση αυτή η είσπραξη τελών.
 - (β) Η συσχέτιση (προσαύξηση του εμβαδού) με ποσοστό (60%) «του μέγιστου βάθους της ευκολίας» να καταργηθεί. Επισημαίνεται ότι η κατασκευή σε αυξημένο βάθος και όχι επιφανειακά, η οποία είναι πάντοτε αντιοικονομική για τον κύριο του έργου (πάροχο), είναι συνέπεια συνήθως:
 - (1) Ανάγκης για προστασία του δικτύου (μείωση του κινδύνου πρόκλησης σε αυτό βλαβών κατά την εκτέλεση έργων τρίτων).
 - (2) Απαίτησης του φορέα.
 - (3) Ανάγκης προστασίας υφιστάμενης υπόγειας εγκατάστασης ή δικτύου σε θέσεις διασταύρωσης με αυτήν (με διέλευση κάτω από αυτήν – «ξετρύπημα»).

(4) Ειδικών κατασκευών σε σημειακές θέσεις (λάκκους συνδέσμων – φρεάτια σωληνώσεων).

- Πέρα από το γεγονός ότι η θέσπιση κινήτρου για τοποθέτηση δικτύων σε μικρό βάθος συνεπάγεται στη χώρα μας ανάληψη υψηλού ρίσκου για εμφάνιση μεγάλης συχνότητας βλαβών από επεμβάσεις (έργα) τρίτων και θα προκαλέσει σημαντικές τεχνικές δυσκολίες σε όλα τα υπόλοιπα τεχνικά έργα, υποχρεώνοντάς τα να κατασκευάζονται – διέρχονται κάτω από ένα «πλέγμα» δικτύων τηλεπικοινωνιών, η μέθοδος αυτή προσαυξάνει και το πραγματικό πλάτος με τρόπο που αποτελεί αντικίνητρο σε κατασκευές μικρού πλάτους.
- Ο τρόπος υπολογισμού για ευκολίες που εγκαθίστανται υπέρ το έδαφος αποτελεί παράλογη επιβάρυνση κάθε είδους εναερίου δικτύου και εγκατάστασης. Δεδομένου ότι αυτό χρησιμοποιείται στο δίκτυο πρόσβασης, προτείνεται η ρητή και πλήρης απαλλαγή των υπέργειων εγκαταστάσεων του Δικτύου Πρόσβασης.
- Είναι απαραίτητο να τεθεί περιορισμός στο ύψος της «πρότυπης τιμής ζώνης» στην περίπτωση περιοχών εκτός συστήματος Α.Π.Α.Α. (να μην είναι δυνατός ο καθορισμός τιμής ανώτερης από το μέσο όρο αυτών των γειτονικών περιοχών εντός συστήματος Α.Π.Α.Α.). Σε (δημοτικές, κοινοτικές κλπ.) οδούς εκτός σχεδίου πόλεως η «πρότυπη τιμή ζώνης» να είναι το πολύ ίση με το 50% της ελάχιστης τιμής του συστήματος Α.Π.Α.Α. Σε περίπτωση οδών με διαφορετικές τιμές ζώνης στις δύο πλευρές (και όχι «στα δύο άκρα») να χρησιμοποιείται πάντοτε ο μέσος όρος αυτών ανεξάρτητα από τη θέση του δικτύου επί της οδού (δεν είναι σκόπιμο στην ήδη επίπονη διαδικασία υπολογισμού των τελών να προστεθούν και διαφοροποιήσεις χρέωσης ανάλογα με τη θέση του δικτύου, η οποία υπαγορεύεται πάντοτε από τεχνικούς λόγους, καθώς και οι αναθεωρήσεις λόγω κατασκευής σε οριστική θέση διαφορετική ως προς τον άξονα της οδού από την αρχικά προβλεπόμενη).
- Σχετικά με το ετήσιο ποσοστό απόδοσης προτείνεται ο περιορισμός του μέγιστου ποσοστού απόδοσης σε 0,010 % (αντί του 0,035%). Σημειώνεται ότι ήδη ισχύουν τιμές ζώνης ίσες με 6.300 € / τετρ. μέτρο, γεγονός που θα επιβαρύνει το μεγαλύτερο ποσοστό του δικτύου με τα υψηλότερα τέλη.
- Η διατύπωση ότι το ετήσιο τέλος απόδοσης «μπορεί να μεταβάλλεται χρονικά σε σχέση με το χρονικό διάστημα από την εγκατάσταση κάθε δικτύου» να τροποποιηθεί σε: «μπορεί να μειώνεται όσο αυξάνεται το χρονικό διάστημα από την εγκατάσταση κάθε δικτύου».
- Η διατύπωση «καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος της συμφωνίας παραχώρησης δικαιωμάτων διέλευσης» να απαλειφθεί– προτείνεται να θεωρείται ότι ισχύει η συμφωνία μέχρι ο πάροχος να ζητήσει την λήξη της και ότι δεν επιτρέπεται να παύσει η ισχύς της με μονομερή πρωτοβουλία του φορέα,

καθώς σε αντίθετη περίπτωση η διάρκεια είναι δυνατόν να αποτελέσει αντικείμενο διαρκούς διαπραγμάτευσης και αυθαιρεσιών, αφού δεν υπάρχει στο κείμενο διαβούλευσης σχετική πρόβλεψη για την προστασία του παρόχου).

- 10) Π9: (1), περ. (γ) Δεν μπορούμε να κατανοήσουμε πως προκύπτει ο πολλαπλασιαστής 400 τον οποίο σε κάθε περίπτωση δεν θεωρούμε εύλογο.
- 11) Π10: Στη περίπτωση που δεν υπάρχει ορισμένη τιμή ζώνης να καθορίζεται από την ΕΕΤΤ το μέγιστο όριο τιμής ζώνης ανά τετραγωνικό μέτρο.
- 12) Π11: Σχετικά με το ύψος των τελών διέλευσης και χρήσης θα πρέπει ίσως να γίνει μια γενικότερη παρατήρηση μείωσής τους, με το σκεπτικό ότι όλοι οι πάροχοι δημόσιων δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών είναι επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και δεδομένου ότι η ανάπτυξη της ευρυζωνικότητας ανήκει στους πρωταρχικούς στόχους της Ευρωπαϊκής και της εγχώριας πολιτικής για την στρατηγική ανάπτυξης της οικονομίας και της τεχνολογίας θα πρέπει να δοθούν κίνητρα στις επιχειρήσεις ώστε να συμβάλλουν στην ανάπτυξή της. Κατά τα λοιπά τα μοντέλα υπολογισμού τελών χρήσης είναι αποδεκτά.
- 13) Π13: Δεν γίνεται κατανοητή η εισαγωγή της παραμέτρου «ετήσιο ποσοστό απόδοσης», ούτε διευκρινίζεται σε τί ακριβώς αναφέρεται και σε ποιά βάση υπολογίζεται.
- 14) ΣΦ1, Π14: Θεωρούμε ότι από τον τρόπο υπολογισμού των τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης προκύπτει ο κανόνας ότι όσο πιο επιφανειακά γίνεται η εκσκαφή, τόσο φθηνότερα θα είναι τα τέλη χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης για τον πάροχο, γεγονός που ενδεχομένως θα οδηγήσει ορισμένους παρόχους, για λόγους περικοπής των εξόδων τους, σε υποχωρήσεις ως προς την ποιότητα κατασκευής των δικτύων τους. Για τον λόγο αυτό, θεωρούμε ότι το βάθος της εκσκαφής δεν θα πρέπει να συνυπολογίζεται στον τρόπο υπολογισμού των τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης. Ενώ ορίζεται ανώτατη τιμή ζώνης για το κόστος κατάληψης κοινοχρήστων χώρων (παρ. 15 (2) (γ) του κειμένου βάσης), δεν γίνεται το ίδιο για τον υπολογισμό της τιμής ζώνης στα τέλη χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης. Αντίθετα, ο συσχετισμός της τιμής ζώνης με την ισχύουσα τιμή ζώνης για ακίνητα σύμφωνα με το σύστημα Α.Π.Α.Α. ενδεχομένως να καταστήσει υπέρμετρα υψηλό το κόστος των τελών χρήσης. Για το λόγο αυτό προτείνουμε να θεσπιστεί και στην περίπτωση των τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης ανώτατο όριο στην τιμή ζώνης.
- 15) Π15: Σύμφωνα με το σχετικό ορισμό: «Τα τέλη χρήσης δικαιώματος διέλευσης ταυτίζονται εννοιολογικά με τα τέλη χρήσης κοινόχρηστων χώρων, παρ. 3α, του άρθρου 3 του Ν. 1080/1980»
 - i) Σύμφωνα με τη σχετική νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων:
 - Κατά την έννοια της διατάξεως του άρθρου 967 ΑΚ, περί κοινοχρήστων πραγμάτων, η κοινή χρήση του πράγματος ενέχει την από όλους γενικά

Αποδελτίωση Δημόσιας Διαβούλευσης για τα Δικαιώματα Διέλευσης

απόλαυσή του, η οποία είναι σύμφωνη με τον προορισμό του, όπως αυτός ορίζεται με κανόνες δικαίου ή προκύπτει από τα κοινωνικά ή τοπικά ήθη. Με την καθιέρωση του πράγματος ως κοινοχρήστου, δημιουργείται αφενός σχέση της πολιτείας ή άλλου φορέα δημοσίας εξουσίας, όπως ο δήμος ή κοινότητα κλπ. προς το πράγμα, αφετέρου σχέση του πολίτη προς αυτό, που συνίσταται στην εξουσία να το χρησιμοποιεί ελεύθερα μέσα στα όρια του προορισμού του. Η εξουσία αυτή απορρέει όχι από εμπράγματο δικαίωμα του πολίτη επί του πράγματος, αλλά από το προστατευόμενο δικαίωμά του επί της προσωπικότητάς του (άρθρο 57ΑΚ) και αποτελεί εκδήλωση της ελευθερίας που είναι στοιχείο της προσωπικότητας του ατόμου, συνταγματικώς προστατευόμενο (άρθρο 5 παρ. 1 Συντάγματος). (ΑΠ 1033/2000).

- Τα κοινόχρηστα πράγματα προορίζονται για την άμεση εξυπηρέτηση δημοσίου σκοπού, ο οποίος συνίσταται στην κοινοχρησία τους. Στα πράγματα αυτά, τα οποία ανήκουν στη δημόσια κτήση, είναι δυνατό να παραχωρούνται από τη διοίκηση ιδιαίτερα δικαιώματα, εφόσον με αυτά εξακολουθεί να εξυπηρετείται ή τουλάχιστον δεν αναιρείται η κοινή χρήση (ΣτΕ, 3741/2004).
- Η διοικητική πράξη που αφορά στην παραχώρηση ιδιαίτερων δικαιωμάτων χρήσης κοινόχρηστων πραγμάτων, δεν είναι πράξη διαχείρισης της ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου, αλλά διοικητική πράξη που εκδίδεται κατ' ενάσκηση δημόσιας εξουσίας (ΑΠ 1331/1980, (ΣτΕ, 3741/2004).
- Οι Δήμοι ενεργούν ως εκπρόσωποι των ατομικών συμφερόντων και δικαιωμάτων των δημοτών τους (ΕΛ 64/1999).

ii) Σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 29 παρ.6 του Ν. 3431/2006:

- Ο καθορισμός των τελών διέλευσης και χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης πρέπει να διέπεται από αντικειμενικότητα, διαφάνεια, αμεροληψία και αναλογικότητα προς τον επιδιωκόμενο σκοπό. Το ύψος των τελών πρέπει να μην καθιστά οικονομικά ασύμφορη τη διενέργεια κάθε σχετικής επένδυσης.

iii) Στο υπό συζήτηση Κείμενο βάσης αναφέρεται ότι: «Για τη διευκόλυνση της αναπτυξιακής πολιτικής των αρμόδιων φορέων (προσέλκυση επενδύσεων, εξυπηρέτηση υπο-εξυπηρετούμενων περιοχών), οι αρμόδιες αρχές διατηρούν το δικαίωμα να κλιμακώνουν προς τα κάτω το ύψος των τελών ή να το μηδενίζουν, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό εφαρμόζεται ενιαία και κοινοποιείται σε όλους τους ενδιαφερόμενους παρόχους.»

- Σύμφωνα με τα ανωτέρω λοιπόν, επί της αρχής θεσμοθετημένος και συνταγματικά κατοχυρωμένος φορέας του δικαιώματος χρήσης των κοινόχρηστων χώρων είναι κάθε φυσικό και νομικό πρόσωπο. Το Δημόσιο έχει ρόλο διαχειριστή. Οι αρμόδιοι για τα δικαιώματα διέλευσης φορείς

δεν παραχωρούν ίδιον δικαίωμα ή δικαίωμα σε ιδιωτική τους περιουσία, απλά ρυθμίζουν τη χρήση πραγμάτων, προορισμός των οποίων είναι εξ ορισμού η κοινή χρήση και το κοινό όφελος. Η κατά τα άνω παραχώρηση πραγματοποιείται για εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος και για εξυπηρέτηση των δημοτών που θα επωφεληθούν από την ύπαρξη υποδομών στο Δήμο τους. Σημασία συνεπώς όσον αφορά στην προκείμενη ρύθμιση δεν έχει μόνο η αναπτυξιακή πολιτική των δημοσίων φορέων, αλλά κυρίως η αναπτυξιακή, επενδυτική και εμπορική πολιτική των παρόχων ηλεκτρονικών επικοινωνιών, οι οποίοι επιτελούν έργο δημόσιας ωφέλειας. Η παραχώρηση των σχετικών ιδιαίτερων δικαιωμάτων γίνεται χωρίς να αναιρείται η κοινή χρήση (τουναντίον, με γνώμονα τις σύγχρονες ανάγκες, εξυπηρετείται η κοινή χρήση), οι πάροχοι δεν αποκτούν κανένα δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης, νομής ή κατοχής των χώρων, είναι δε είναι υποχρεωμένοι ανά πάσα στιγμή να επαναφέρουν τους κοινόχρηστους χώρους στην πρότερη κατάστασή τους και να μετακινήσουν τα δίκτυά τους προκειμένου στο χώρο να εκτελεστούν άλλα δημόσια έργα. Η σημασία των εν λόγω υποδομών και η κοινή ωφέλεια αναγνωρίζεται από την ΕΕ, η οποία μέσω της Κοινωνίας της Πληροφορίας επιδοτεί την εκτέλεση έργων υποδομής με σημαντικά χρηματικά ποσά. Το παράλογο είναι ότι με τις προβλέψεις του παρόντος κειμένου καθόλα αυθαίρετα χρίζεται επί της αρχής φορέας των δικαιωμάτων διέλευσης (ήτοι της κοινοχρησίας) ο εκάστοτε αρμόδιος δημόσιος φορέας, ο οποίος με διάνοια και βούληση «κυρίου - ιδιοκτήτη», χρεώνει κατά τη διακριτική του ευχέρεια τους συνταγματικά κατοχυρωμένους φορείς για τη χρήση και μάλιστα σε ετήσια βάση και με καθαρά εμπορικά, αόριστα και μεταβλητά κριτήρια (Ε.Π.Α.- Α.Π.Α.Α.)

- Ουσιαστικά δηλαδή ανάγεται η παραχώρηση των δικαιωμάτων διέλευσης και χρήσης σε μία ιδιαίτερα επικερδή για το Δημόσιο εμπορική συναλλαγή (κατά την οποία επενδύουν οι πάροχοι, φέρουν το τελικό κόστος οι καταναλωτές και πλουτίζουν οι δημόσιοι «αρμόδιοι» φορείς!).
- Με αυτό τον τρόπο, η απλή «αρμοδιότητα συντήρησης» των δημοσίων αρχών επί των κοινοχρήστων χώρων ανάγεται σε απόλυτο δικαίωμα εμπορικής κατά διακριτική ευχέρεια εκμετάλλευσης!
- Ενώ συνεπώς η κοινή χρήση ουδόλως παρακωλύεται ή αναιρείται (αντίθετα, εξυπηρετείται), ενώ οι πάροχοι ως νομικά πρόσωπα είναι φορείς και υποκείμενα του συνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματος χρήσης, ενώ επενδύουν ποσά για την κατά το δυνατό επωφελέστερη κοινή χρήση του υπεδάφους, του εδάφους ή του υπεράνω αυτού ελεύθερου χώρου, ενώ υποχρεούνται να επαναφέρουν τους χώρους στην προτέρα κατάσταση και δεν αποκτούν κανένα απολύτως δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης των εν λόγω χώρων, καλούνται με βάση το παρόν κείμενο να καταβάλλουν στον αρμόδιο φορέα (στον αρμόδιο διαχειριστή ουσιαστικά και όχι φορέα του δικαιώματος τέλη χρήσης, τα οποία, ειδικά για τα

εναέρια δίκτυα, αγγίζονται ποσά απαγορευτικά για τη διενέργεια κάθε επένδυσης.

- Εξ αντιδιαστολής, απόδειξη των ανωτέρω αποτελεί η νομοθετική ρύθμιση του Ν.2115/1993. Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 29 του ως άνω νόμου, οι άδειες εγκατάστασης και λειτουργίας των έργων φυσικού αερίου ρυθμίζονται ρητά κατά παρέκκλιση από κάθε κείμενη διάταξη – δεν τίθεται συνεπώς θέμα καταβολής τελών.

iv) Δεδομένων των ανωτέρω αλλά και του ότι:

- ο Ν. 1080/1980 αναφέρει ρητά τη δυνατότητα εξαιρέσεων από τη ρύθμιση περί καταβολής τελών χρήσης (ως γίνεται με το φυσικό αέριο).
- το πνεύμα και το γράμμα του Ν.3431/2006 επιτάσσει τη ρύθμιση των διαδικασιών και τελών με τέτοιο τρόπο ώστε να μην καθίσταται ασύμφορη οικονομικά η διενέργεια επενδύσεων, καθώς και τον υπολογισμό των τελών με κριτήρια αντικειμενικότητας, αμεροληψίας και αναλογικότητας προς τον επιδιωκόμενο σκοπό.

v) Η κατά παρέκκλιση κάθε διάταξης (ήτοι η δωρεάν) παραχώρηση αντίστοιχων δικαιωμάτων διέλευσης και χρήσης για εγκαταστάσεις φυσικού αερίου, συγκριτικά με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις για τα δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών, κάθε άλλο παρά αντικειμενικότητα, αμεροληψία και αναλογικότητα καταδεικνύει. Η αμεροληψία και αντικειμενικότητα δεν επιτάσσεται νομοθετικά μόνο αναφορικά με το πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται οι πάροχοι συγκριτικά μεταξύ τους, αλλά και με το πώς αντιμετωπίζεται εν γένει το θέμα των υποδομών ηλεκτρονικών επικοινωνιών συγκριτικά με αντίστοιχες / παρεμφερείς δημόσιας ωφέλειας υποδομές.

vi) Οι αρμόδιοι φορείς σύμφωνα με το παρόν κείμενο έχουν δικαίωμα να μηδενίζουν τα τέλη χρήσης. Είναι ευκόλως εννοούμενο ότι με την εν λόγω διατύπωση, ουδείς φορέας θα κινηθεί προς την κατεύθυνση μηδενισμού των τελών χρήσης.

vii) Συμπέρασμα – Πρόταση: Για τους παραπάνω λόγους, η επί της αρχής πρότασή μας είναι ο μηδενισμός των τελών χρήσης, δεδομένου ότι η επιβολή του εν λόγω τέλους παραβιάζει το γράμμα και το πνεύμα της σχετικής νομοθεσίας. Άλλως και σε κάθε περίπτωση (εφόσον ήθελε θεσπιστεί η υποχρέωση καταβολής τελών χρήσης), κρίνουμε απαραίτητο να διευκρινιστούν / τροποποιηθούν τα κάτωθι σημεία:

- Εκτός σχεδίου πόλεως. Στις προβλέψεις περί τελών διέλευσης, αναφέρεται ότι «σε κοινόχρηστους χώρους εκτός σχεδίου πόλεως, το κόστος κατάληψης είναι μηδενικό». Αντίστοιχη πρόβλεψη ΔΕΝ αναφέρεται για τα τέλη χρήσης καθόλα αναιτιολόγητα, προτείνεται συνεπώς η σχετική προσθήκη.
- Εναέρια (υπέρ του εδάφους) δίκτυα ο προτεινόμενος αλγόριθμος

υπολογισμού των τελών χρήσης όσον αφορά στα υπέρ του εδάφους (εναέρια) δίκτυα εκτινάσσει το κόστος σε τέτοιο βαθμό, με αποτέλεσμα να καθίσταται όχι απλά ασύμφορη, αλλά απαγορευτική η διενέργεια της επένδυσης. Είναι χαρακτηριστικό ότι αυξάνει το κόστος σε σύγκριση με υπόγειες εγκαταστάσεις ίδιου μήκους σε ποσοστό που ξεπερνάει το 7.000%! Αν ληφθεί υπόψη ότι σε απομακρυσμένες περιοχές της ελληνικής περιφέρειας η μόνο δυνατότητα πρόσβασης είναι με εναέρια δίκτυα, η πρόβλεψη αυτή κρίνεται υπερβολική και αδικαιολόγητη. Είναι καθόλα παράλογο να επιδοτεί η ΕΕ με το πρόγραμμα της Κοινωνίας της Πληροφορίας την κατασκευή και λειτουργία δικτύων και υποδομής ευρυζωνικών υπηρεσιών στην ελληνική περιφέρεια και το Δημόσιο να θέτει προσκόμματα οικονομικά ασύμφορα στην εν λόγω διαδικασία.

viii) Περαιτέρω:

- ο σχετικός με τα τέλη Ν.1080/1980 δεν προβλέπει τέλη χρήσης του υπεράνω κοινοχρήστων χώρων ελεύθερου χώρου
- σύμφωνα με τη σχετική νομολογία:
 - (1) απόφαση 1639/1990 ΣτΕ : τέλος χρήσεως του υπεράνω κοινόχρηστου χώρου ελεύθερου χώρου επιβάλλεται αποκλειστικά και μόνο εφόσον διαπιστώνεται ότι κατ' αυτόν τον τρόπο παρακωλύεται η κοινή χρήση του.
 - (2) απόφαση 1033/2000 ΑΠ: «η κοινή χρήση του πράγματος ενέχει την απ' όλους γενικά απόλαυσή του, η οποία είναι σύμφωνη με τον προορισμό του, όπως αυτός ορίζεται με κανόνες δικαίου είτε προκύπτει από τα κοινωνικά ή τοπικά ήθη»
 - (3) «περίπτωση κατασκευής και εκμεταλλεύσεως περιπτέρου σε πεζοδρόμιο : ο εναπομένον χώρος δεν δημιουργεί προβλήματα στη διέλευση των πεζών και δεν αναιρείται η κατά προορισμό χρήση του πεζοδρομίου τέτοιο πρόβλημα δεν δημιουργούν ούτε η θύρα, ούτε οι τέντες του περιπτέρου, αλλά ούτε και η φωτεινή διαφημιστική πινακίδα και ο μεταλλικός στύλος της ΔΕΗ, από τον οποίο ηλεκτροδοτείται το περίπτερο, αφού δεν παρεμποδίζεται από την ύπαρξη αυτών η δια του πεζοδρομίου διέλευση των πεζών. ...εν όψει των σύγχρονων καταναλωτικών αναγκών, μάλλον εξυπηρετείται και δεν αναιρείται η κατά προορισμό κοινή χρήση του πεζοδρομίου...»
- ix) Κατ' ανάλογη εφαρμογή της ανωτέρω αποφάσεως, κρίνεται ότι η ύπαρξη εναέριων υποδομών ουδόλως αναιρεί την κατά προορισμό κοινή / ελεύθερη ως σωστότερα ορίζεται από τη νομοθεσία και νομολογία χρήση του αέρα! Επομένως, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι η προσθήκη εξοπλισμού ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε υφιστάμενα εναέρια δίκτυα δεν οδηγεί στην επιβολή τελών χρήσης ή/και διέλευσης. Ειδικά δε σε περιπτώσεις όπου δεν κατασκευάζονται νέες υποδομές / δίκτυα / εγκαταστάσεις / πόροι, αλλά απλά

αντικαθίστανται ήδη υπάρχοντα (ενδεικτικά σωληνώσεις, καλώδια, φρεάτια, στύλοι, πάσσαλοι), ή προστίθεται εξοπλισμός ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε ήδη υπάρχοντα, προκειμένου να παρέχονται μέσω αυτών τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, ουδόλως παρακωλύεται η ελεύθερη χρήση, ουδόλως επηρεάζεται «αισθητικά» ή «περιβαλλοντολογικά» ο ελεύθερος εναέριος χώρος. Δεν υπάρχει συνεπώς νόμιμη ή λογική βάση για την επιβολή τελών χρήσης για χρήση ήδη εγκατεστημένων εναέριων καλωδίων / δικτύων, τα οποία απλώς αντικαθίστανται ή μετατρέπονται με τρόπο τέτοιο ώστε να μπορούν να εξυπηρετήσουν την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, χωρίς να είναι ορατή οποιαδήποτε αισθητική παρέμβαση.

- x) Οι παράμετροι υπολογισμού των τελών χρήσεως. Οι προτεινόμενοι παράμετροι υπολογισμού, κάθε άλλο παρά αντικειμενικοί, σταθεροί και διαφανείς είναι:
- οι τιμές ζώνης σύμφωνα με το Α.Π.Α.Α. μεταβάλλονται ανάλογα με την οικονομική πολιτική εκάστοτε κυβερνήσεως
 - το Ε.Π.Α. (καθαρά εμπορικό κριτήριο), ουδόλως μπορεί να εκτιμάται και να προσδιορίζεται ανά τριετία από τον αρμόδιο φορέα, αφορά δε στην οικονομική και εμπορική πολιτική των παρόχων
- xi) Με τα ανωτέρω κριτήρια συνεπώς, οδηγούμεθα σε πλήρη αοριστία όσον αφορά στο εν λόγω τέλος, το οποίο καθίσταται μεταβλητό και εξαρτώμενο από εμπορικό πολιτικο-οικονομικές συνθήκες που ουδείς δεν μπορεί αρμοδίως να ορίσει ή να ελέγξει.
- xii) Τα ανωτέρω αποδεικνύουν εκ νέου την ανάγκη μηδενισμού των εν λόγω τελών. Σε κάθε περίπτωση, οφείλει η ΕΕΤΤ να ορίσει τέλη χρήσης με βάση σταθερά και αντικειμενικά και όχι εμπορικά κριτήρια.

ΕΡΩΤΗΣΗ 32:

A. Τοποθετηθείτε επί των παραπάνω διατάξεων. Ποια άλλη μεταβατική διάταξη θεωρείτε απαραίτητη; B. Τοποθετηθείτε για το πώς θα πρέπει να διαμορφωθούν τα τέλη διέλευσης και χρήσης ώστε να δοθούν κίνητρα στους παρόχους για κοινή διέλευση και χρήση. Συμφωνείτε με το κίνητρο που περιγράφεται στα σχετικά με τα τέλη Παράρτημα;

Κατατέθηκαν οι ακόλουθες τοποθετήσεις:

- 1) ΔΑ1, ΔΑ3: Συμφωνούμε.
- 2) ΟΤΑ1: Τα τέλη διέλευσης θα πρέπει να μειώνονται ως και 60% από αυτά που υπολογίζονται στο παράρτημα , στην περίπτωση που υπάρχουν κοινά φρεάτια. Σε

αντίθετη περίπτωση η μείωση να μην είναι πολύ μεγάλη.

- 3) Π1: Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη από την ΕΕΤΤ το γεγονός ότι η παρούσες μεταβατικές διατάξεις θέτουν σαφώς ένα καθεστώς διακριτικής μεταχείρισης υπέρ, παρόχων που, είτε έχουν αναπτύξει εκτεταμένες δικτυακές υποδομές (πρώην μονοπώλια), είτε έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του νόμου για την ανάπτυξη ευρυζωνικών δικτύων. Λαμβάνοντας υπόψη η ΕΕΤΤ τα δεδομένα αυτά, κρίνουμε ότι θα πρέπει αντικειμενικά αλλά και με αυστηρότητα να προσεγγίσει το θέμα αυτό επί της βάση της βέλτιστη αξιοποίηση πόρων – υποδομών, οι οποίες εν προκειμένου λόγω της ρητής εξαίρεσης από την υποχρέωση καταβολής των τελών χρήσης, ανάγονται σε σπάνιους πόρους- υποδομές, οι οποίες συνεπάγονται μοναδικά ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα και θέτουν ανυπέρβλητα εμπόδια εισόδου στην αγορά των δικτυακών υποδομών. Οφείλει επομένως η ΕΕΤΤ, να επιβάλει στους παρόχους αυτούς την υποχρέωση πρόσβασης με την έκδοση του αντίστοιχου Reference Offer.
- 4) Π2: Θεωρούμε ότι τα τέλη διέλευσης και χρήσης θα πρέπει να είναι συμβολικά.
- 5) Π3: Δεν αντιλαμβανόμαστε το πνεύμα των μεταβατικών αυτών διατάξεων (21 παρ. 2 και 3) και τον στόχο που ο νομοθέτης επιδιώκει. Το σημείο 2 αναφέρεται σε όλους τους παρόχους, ανεξαρτήτως εάν επιδοτούνται ή όχι, ενώ το σημείο 3 αναφέρεται αποκλειστικά και μόνο στους παρόχους που επιδοτούνται. Το ζήτημα λύνεται εύκολα εάν στο σημείο 2 γίνει ρητή και αποκλειστική αναφορά στους παρόχους που επιδοτούνται. Διαφορετικά, είναι προφανές ότι οι συγκεκριμένες διατάξεις δεν συνάδουν με την αρχή της μη διακριτικής μεταχείρισης, αφού πρόκειται για μία έμμεση χρηματοδότηση.
- 6) Π4: Η δυνατότητα διάθεσης τμήματος ευκολιών που προτείνουμε στο σημείο της Απάντησης 14 ανωτέρω, θα διευκολύνει την κοινή διέλευση και χρήση.
- 7) Π7: Ως προς τη διατύπωση της παρ. 21 (1) του κειμένου βάσης, θεωρούμε ότι πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να διατυπώνεται ρητά ότι τα υφιστάμενα δίκτυα μέχρι την ημέρα ενεργοποίησης του κανονισμού εξαιρούνται από την επιβολή τελών. Ως προς τις παραγράφους 21 (2) και 21 (3) του κειμένου βάσης, παρατηρούμε ότι η παρούσα νομοθετική ρύθμιση του αρθ. 69 παρ. 12, Ν. 3431/2006 - και επομένως των προτεινομένων διατάξεων - δεν επαρκεί για να εξασφαλίσει την διασφάλιση αποτελεσματικού και υγιούς ανταγωνισμού, καθώς ευνοεί την δημιουργία ενός καθεστώτος με «ευνοούμενους» και «μη ευνοούμενους» παρόχους, ενώ φαίνεται να τιμωρεί την ιδιωτική-μη επιδοτούμενη πρωτοβουλία. Πραγματική ενίσχυση της αγοράς των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και άνθιση των έργων δικτυακής υποδομής θα αποτελούσε η με νόμο απαλλαγή όλων των παρόχων από την υποχρέωση καταβολής τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης για δύο χρόνια.
- 8) Π8: Σχετικά με την παράγραφο 21.1 προτείνουμε την αναδιατύπωση της ως εξής: «Όλες οι σχετικές άδειες και τα αντίστοιχα δικαιώματα διέλευσης παραμένουν σε ισχύ, εφόσον δεν αντιτίθενται στις προβλέψεις του άρθρου 29 του Ν. 3431/2006.

Δεν επιτρέπεται η είσπραξη τελών οποιουδήποτε είδους για τα υφιστάμενα δίκτυα. Είσπραξη τελών δεν επιτρέπεται επίσης στην περίπτωση έργων συντήρησης ή αναβάθμισης υφισταμένου δικτύου εφ' όσον δεν πραγματοποιείται επέκταση, και γενικά σε κάθε περίπτωση που δεν αυξάνεται το μήκος της εγκατάστασης υποδομής (τάφρου, σωλήνωσης ή διαδρομής εναερίου δικτύου) στην οποία το υφιστάμενο δίκτυο είναι τοποθετημένο». Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος της ερώτησης, θεωρούμε ότι μια τέτοια προσέγγιση δεν είναι λειτουργική, καθώς δημιουργεί σημαντικά προβλήματα στην επέκταση και συντήρηση της υποδομής, με αποτέλεσμα τριβές μεταξύ των παρόχων για τον εντοπισμό των δικτύων και μείωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών. Τα τεχνικά προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπισθούν είναι σημαντικά ακόμη και στην περίπτωση ομοειδών δικτύων σε ομοειδείς εγκαταστάσεις υποδομής (ανάγκη διάκρισης των καλωδίων διαφορετικών παρόχων και κίνδυνοι πρόκλησης βλαβών).

- 9) Π9: Ως προς τη διατύπωση της παρ. 21 (1) του κειμένου βάσης, θεωρούμε ότι πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να διατυπώνεται ρητά ότι τα υφιστάμενα δίκτυα μέχρι την ημέρα ενεργοποίησης του κανονισμού εξαιρούνται από την επιβολή τελών. Ως προς τις παραγράφους 21 (2) και 21 (3) του κειμένου βάσης, παρατηρούμε ότι η παρούσα νομοθετική ρύθμιση του αρθ. 69 παρ. 12, Ν. 3431/2006 - και επομένως των προτεινομένων διατάξεων - δεν επαρκεί για να εξασφαλίσει την διασφάλιση αποτελεσματικού και υγιούς ανταγωνισμού, καθώς ευνοεί την δημιουργία ενός καθεστώτος με «ευνοούμενους» και «μη ευνοούμενους» παρόχους, ενώ φαίνεται να τιμωρεί την ιδιωτική-μη επιδοτούμενη πρωτοβουλία. Πραγματική ενίσχυση της αγοράς των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και άνθιση των έργων δικτυακής υποδομής θα αποτελούσε η με νόμο απαλλαγή όλων των παρόχων από την υποχρέωση καταβολής τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης για δύο χρόνια.
- 10) Π10: Συμφωνούμε επί της αρχής με την πρόταση της ΕΕΤΤ.
- 11) Π11: Να υπάρξει ρητή διάταξη ότι ο Κανονισμός εφαρμόζεται μόνο για τα δικαιώματα διέλευσης που θα χορηγηθούν μετά την δημοσίευσή του στο ΦΕΚ. Για τα υφιστάμενα δικαιώματα διέλευσης δεν μπορούν να επιβληθούν πρόσθετες οικονομικές υποχρεώσεις. Να προστεθεί ρητά ότι για τους παρόχους που αναπτύσσουν υποδομή ευρυζωνικών δικτύων που χρηματοδοτείται από τα μέτρα 4.2 και 4.3 του Ε.Π. ΚτΠ ή το Ν. 3299/04 αρκεί η προσκόμιση της απόφασης υπαγωγής στα παραπάνω (προκειμένου να απαλλαγθούν από τα τέλη χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης για την ανάπτυξη των υποδομών αυτών έως 31.12.2008).
- 12) ΣΦ1, Π5, Π12, Π14: Ως προς τη διατύπωση της παρ. 21 (1) του κειμένου βάσης, θεωρούμε ότι πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να διατυπώνεται ρητά ότι τα υφιστάμενα δίκτυα μέχρι την ημέρα ενεργοποίησης του κανονισμού εξαιρούνται από την επιβολή τελών. Ως προς τις παραγράφους 21 (2) και 21 (3) του κειμένου βάσης, παρατηρούμε ότι η παρούσα νομοθετική ρύθμιση του αρθ. 69 παρ. 12, Ν.

3431/2006 - και επομένως των προτεινομένων διατάξεων - δεν επαρκεί για να εξασφαλίσει την διασφάλιση αποτελεσματικού και υγιούς ανταγωνισμού, καθώς ευνοεί την δημιουργία ενός καθεστώτος με «ευνοούμενους» και «μη ευνοούμενους» παρόχους, ενώ φαίνεται να τιμωρεί την ιδιωτική-μη επιδοτούμενη πρωτοβουλία. Πραγματική ενίσχυση της αγοράς των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και άνθιση των έργων δικτυακής υποδομής θα αποτελούσε η με νόμο απαλλαγή όλων των παρόχων από την υποχρέωση καταβολής τελών χρήσης δικαιωμάτων διέλευσης για δύο χρόνια.

13) Π13: Η εξαίρεση των υφιστάμενων δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών από την εφαρμογή του Κανονισμού θα πρέπει να προβλεφθεί με περισσότερη καθαρότητα, καθιστώντας απολύτως σαφές, ότι το πεδίο της αφορά στα υφιστάμενα δίκτυα κατά την έναρξη ισχύος του σχετικού Κανονισμού τόσο ως προς την υποχρέωση καταβολής εφάπαξ τέλους δικαιώματος διέλευσης, όσο και στην υποχρέωση καταβολής τέλους χρήσης δικαιώματος διέλευσης, καθότι το δεύτερο εδάφιο, όπως είναι διατυπωμένο, αφήνει περιθώρια για παρερμηνείες. Συμφωνούμε ως προς τα κίνητρα των παρόχων για την από μέρους τους κοινή διέλευση και χρήση όπως διατυπώνονται στο οικείο Παράρτημα. Ωστόσο, τονίζεται στο σημείο αυτό, ότι θα πρέπει αντίστοιχα να δοθούν κίνητρα μείωσης του ύψους των τελών και στην περίπτωση που πάροχοι προβαίνουν σε συντονισμό μεταξύ τους αναφορικά με τις ενέργειες εγκατάστασης των τηλεπικοινωνιακών δικτύων τους κατά τρόπο, ώστε να εγκαθιστούν ταυτόχρονα αυτά χωρίς πρόσθετη ή επαναλαμβανόμενη επιβάρυνση του ίδιου κοινόχρηστου χώρου.

14) Π15: Προτείνουμε σε κάθε περίπτωση την προσθήκη της κάτωθι διατύπωσης: "Δεν ισχύουν οι ανωτέρω προβλέψεις για περιπτώσεις διέλευσης / χρήσης / αντικατάστασης / μετατροπής (ενδεικτικά, προσθήκη εξοπλισμού) υφιστάμενων και διαθέσιμων κατά την ημερομηνία θέσεως σε ισχύ του παρόντος κανονισμού δικτύων, εγκαταστάσεων, υποδομών και πόρων(ενδεικτικά σωληνώσεις, καλώδια, φρεάτια, στύλοι/πάσσαλοι)".

ι) Σχολιασμός και προσθήκη διατύπωσης παρ. (2) και (3) του κειμένου:

- Δεν προσδιορίζεται η νόμιμη ή λογική βάση που αιτιολογεί την απαλλαγή από την υποχρέωση καταβολής τελών χρήσης μέχρι 31.12.2008 όλων των παρόχων για περιοχές που έχουν ενταχθεί στα μέτρα 4.2 και 4.3., έρχεται δε σε προφανή και λογική αντίθεση με την αμέσως επόμενη πρόβλεψη, σύμφωνα με την οποία οι πάροχοι που αναπτύσσουν υποδομή που χρηματοδοτείται από τα μέτρα 4.2 και 4.3 επιβαρύνονται με τέλη χρήσης από 1.1.2009. Επίσης, δεν διατυπώνεται ρητά η από 1.1.2009 αντίστοιχη υποχρέωση καταβολής τελών από παρόχους που δεν χρηματοδοτούνται μεν από την «Κοινωνία της Πληροφορίας», εντούτοις θα προχωρήσουν σε ανάπτυξη υποδομών στις εν λόγω περιοχές.
- Δεν γίνεται αναφορά στην υποχρέωση καταβολής τελών διέλευσης για παρόχους οι οποίοι χρηματοδοτούνται στα πλαίσια του Επιχειρησιακού

Αποδελτίωση Δημόσιας Διαβούλευσης για τα Δικαιώματα Διέλευσης

Προγράμματος της «Κοινωνίας της Πληροφορίας». Προτείνουμε να προβλεφθεί ρητά απαλλαγή και από την εν λόγω υποχρέωση για τους συγκεκριμένους παρόχους και για τα συγκεκριμένα έργα.

Κωδικοποίηση Φορέων που Συμμετείχαν στη Διαβούλευση

Δημόσιες Αρχές & Εταιρείες του Δημοσίου

ΔΑ1	ΥΕΘΑ—Γενική Διεύθυνση Οικονομικού Διεύθυνση Στρατιωτικής και Τεχνολογικής Υποστήριξης
ΔΑ2	ΥΕΝ—Γενική Γραμματεία Λιμένων & Λιμενικής Πολιτικής
ΔΑ3	ΥΠΟΙΚΟ—Γενική Γραμματεία Δημοσιονομικής Πολιτικής / ΓΔ Δημόσιας Περιουσίας και Κληροδοτημάτων
ΔΑ4	Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας ΑΕ
ΔΑ5	ΓΓΔΕ—Διεύθυνση Κατασκευής Έργων Συντήρησης Οδοποιίας
ΔΑ6	ΕΤΒΑ ΒΙΠΕ ΑΕ
ΔΑ7	ΟΣΕ

ΝΟΜΑΡΧΙΕΣ - ΟΤΑ

ΟΤΑ1	Νομαρχία Αθηνών
ΟΤΑ2	Δήμος Βριλησίων
ΟΤΑ3	Δήμος Θεσσαλονίκης
ΟΤΑ4	Δήμος Χαϊδαρίου
ΟΤΑ5	Δήμος Ιλίου

Συλλογικοί Φορείς

ΣΦ1	ΣΑΤΠΕ
ΣΦ2	ΚΕΔΚΕ

Αποδελτίωση Δημόσιας Διαβούλευσης για τα Δικαιώματα Διέλευσης

--	--

Πάροχοι

Π1	TIM
Π2	Algonet
Π3	Hellas on Line
Π4	On Telecoms
Π5	Net One
Π6	Cosmote
Π7	Vivodi
Π8	OTE
Π9	Altec Telecoms
Π10	Vodafone
Π11	Forthnet
Π12	Cosmoline
Π13	Αττικές Τηλεπικοινωνίες
Π14	Teledome
Π15	Tellas